

خۆرهه‌لاتى دهرياي ناوه‌پاست

خۆرھەلەتتى دەرياي ناوھەراست

نووسىنى: عەبدولرەحمان مۇنىف

وەرگىرانى: سالج محمد ئەمىن – ئەنومەر عەلى قادر

پېداچونەھەي: حسين عارف

بابەت: رۇمان

مۇنتاۋى كۆمپيوتەر: سەيران عەبدولرەحمان فەرەج

تىراژ: ۱۰۰۰ دانە

نرخ : ۴۵۰۰ دىنار

دەزگاي چاپ و پەخشى سەردەم

چاپى : يەكەم سالى ۲۰۱۰

كوردستان – سلېمانى

www.serdam.org

بۇ پەيوەندىكىردن بە زنجىرى كىتەپھەھ : kteb.serdam.org

ماھى لە چاپدانەھەي بۇ دەزگاي چاپ و پەخشى سەردەم پارىزراوہ.

لە بەرپۆمبەرايەتى گشتىي كىتەپخانە گشتىيەكان ژمارەي (۱۷۱)ى سالى ۲۰۱۰ پېدراوہ.

عەبدولكەرە حەمان مونیف

خۆرەھەلاتی دەریای ناوەرەست

رۆمان

سالح محەمەد ئەمین

و

ئەنوەر عەلی قادر

لە عەرەبییەوێ کردوویاتە بە کوردی

حسین عارف

پێیداچۆتەوێ

سێمانی ۲۰۱۰

زنجیره‌ی کتیبی ده‌زگای چاپ و پخش سهردهم
کتیبی سهردهم ژماره (۵۵۲)

سهرپهرشتیاری گشتیی زنجیره
نآزاد به‌رنجی

دهستپیک

حه زمکرد، بیروکھی به کوردی کردن و ئه و قسانه ی سه بارهت به چاپی یه که می
ئه م وهرگیژانه بهرگویم که وتوون، یان بلأوکرآونه ته وهو بیرم ماون، بکه مه دهستپیکی
ئه م پیشه کییه کورته و بیخه مه بهرچاوی خوینه ری ئه م چاپی دووه مه .. که بیگومان
به شیکی زۆریان جیگه ی شانازیمن، نازاریشم به هه ندیکیا نه وه چه شتووه ..
سه ره تا سه ره له دانی بیروکھی وهرگیژانه که، له شاری رومادی، که ئه و کات
له گه ل چه ند براده ری کداو له ئاکامی پیکه و تننامه شوومه که ی ئازاری سالی ۱۹۷۵ ی
جه زائیری نیوان شای ئیران و سه ددام حسینی جیگری سه روکی ئه و کاتی عیراق،
که بووه هوی نسکوی شوپشی کورد، له گه ل هه زارانی تر دا بو ئه و پاریزگایه و
زۆریه ی پاریزگاکانی تر خواروو ناوه پراست گوپزابووینه وه .. من خۆم به به خته وهر
داده نا که له گه ل چه ند براده رو هاو پیشه یه کی خۆمی، له خۆم به ته مه ن ترو به ئه زموون
تردا دییه وه و بهر ئه و پاریزگایه ی خۆرئاوای عیراق که وتبووم. پوژیک له وی کاک
مسته فا سالح که ریم، کتیبیکی دامی بیخوینمه وه. چونکه خوی وته نی، به پۆمانیکی
سه یرو سه رکه وتووی وای داده نا، که تا ئه و کاته که س شتیکی ئاوه ای سه بارهت به
به ندیخانه کانی دونیای خۆره لاتی ده ریای نه وه پراست، به تایه تیش عیراق،
نه نووسیوه. دوا ی خویننه وه ی، به کوردی کردنی ئه م پۆمانه، که ده بوایه نووسه رو
ئه دییه کانی کورد بیران لیبرکرایه ته وه، ببووه خولیا م و دام به گوئی هه ندیکیشیاندا.
ئه ویش له بهر چه ند هۆیه ک. یه که م چونکه ئیمه به ئاگری یه کیک له درنده ترین
پژیمی ناوچه که "عیراقی به عس" سووتابووین، هه ر کوردیکیش پۆمانه که ی
بخوینایه ته وه، پییوابوو به بالای ئیمه دا نووسراوه، ره جه بیش یه کیکه له و بهنده

سیاسییه کوردانهی ئەو کارهساته جەرگێرانه دەگێرێنەوه، که له دەمی دهیان بهندی سیاسی خۆمانمان بیستبوو.. بهلام دواى زیاتر له پینچ سال، که سیک شانی نه دایه بهر. بۆیه من که له خۆمدا رانه پهرموو به ته نیا خۆی لیده م، دام به گوئی کاک ئەنوهه عەلی قادردا، تا له وه رگێرانه که ییدا هاوکارم بێت. دواتریش په نام برده بهر کاک حسین عارفی برادهری دیرینم، که ئەرکی پێداچوونه وهی کوردییه که مان بو له ئەستو بگری. کاک حسین قایل بو به لام به مه رج. مه رجه که شی؛ ده بوايه لانیکه م ٥٠٪ به ره وه ژووری کاره که مانى به دلێی.. که یه که م ره شنووسی وه رگێرانه که مان دایه، به پێشنیاریکه وه بۆی گێرینه وه. پێشنیاره که ش؛ یه کیکمان وه رگێرانه که بکه یین و دواتر به هه ر دوو کمان شته ناکوکه کانی چاک بکه ینه وه، چونکه دوو شیوازی پێوه دیاره وه ئەوه ش لایه نیکی خرابی وه رگێرانه که یه.. به وه جوړه ریککه وتین، وه رگێرانه که به من سپێردراو دواتریش هه ر دوو کمان پێیدا چووینه وه.. کاک حسینیش به م کاره ی دوا ییمان قایل بو.

بو سه ره په رشتیکردنی چاپه که شی، بێئه وه ی ه یچ ناسیاوییه کی پێشینه م له گه ل کاکه حه مه ی مه لا که ریمدا هه بێت، که له گه ل کاک حه مه شوанда سه ردانمان کردو داوا ی یارمه تیمان لیکرد، خۆی ئاسا، بی سێ ودوو قایل بوو..

که کو تابی به چاپه که ی هات، له باره گای گو فاری "النفط والتنمية" سه ردانێکی خوالخوشبوو عه بدولپه رحمان مونیفمان کرد.. جگه له وه ی به رگیکی داینی، که بو چاپیکی نوێ عه ره بییه که ی دانا بوو، بو چه نده مین جاریش میوانداری ماله وه ی کردین.. له وئ کاتی ک داوا ی نووسینی چه ند وشه یه کمان لیکرد بو سه ر به رگی دوا وه ی کتێبه که، رووی کرده کاکه حه مه و وتی: "بو چه نده مین جار، وا له به رده می توشدا داوا ی لیده که م واز له م پۆمانه بینێ و پۆمانیکی دی هه لبرێی. چونکه ئەوه کارێکی مه ترسیداره. من بو خۆم له کاتی به ره قابه دانیدا پیموانه بوو قایلین.. دواتریش چاوه پێی شتی ترم ده کرد. که ره نگه باری من زۆر له گه ل ئەودا جیاوازی."

منیش به گالتوه وتم: "کاکه همه قاییل نابئ..". به هرحال نه بهو پیشنیارهو نه به پیشنیاری ئهوهی کهسیکی سهر به میریی پیشهکیهکی بو بنوسی، قاییل بووم، ئه و چهند بهندهی جارنامهی جیهانی مافی مرؤف، که "مونیف" خوی وهک پیشهکیهک داینابوو، بهباشترین و لهبارترین پیشهکیم دانا..

کاتی سهرپهرشتیکردنی چاههکی، کاکه همهی مهلا کهریم گئیراپهوه، وتی: له کوتایی کارهکهدا بووم، خۆم بۆنهگیرا فرمیسک بهچاومدا داباری. خاوهن چاپخانهی "الحوادث"، که کوردی نهدهزانی هات و پرسیماری هوکاری فرمیسکهکانمی لیکردم، منیش توانای وهلامدانهوهم نهبوو، بویه چاهه عهرهبییهکهیم دایه تا بیخوینیتتهوه... دواتر که دیمهوه، پییوتم: بهراستی منیش گهر له تو زیاتر نهگریابم ئهوا بهقهدهر تو گریاوم... ئه مه چ ئازاریکه؟

دوای دهرچوونی به ماوهیهکی کورت، کاکه عومهری کتیبخانهی سلیمانی بو چندهمین جار دستگیرکرا. وهک دواتر خوی وتی، له ئهمن، دوا پرسیمار ههوالی وهرگئیری خورهلاتیان لیکردبوو..

له رۆژنامهی هاوکاری ئه و سهردهمهدا چهند بابهتیک لهبارهی وهرگئیرانهکهوه بلاوکرایهوه. لهههندیک پهخندها، پریشکهکه کاک حسین عارفیشی گرتبووهوه.. منیش چهند دیریکم نووسی، ئهوهندهی که ئیستا لهبیرم مابئ ".... ههرجی لایهنیکی خراپی وهرگئیرانهکهیه، بههوئی نهشارهزاییمان و یهکه م کارمانهوه، ئیمهی وهرگئیر دهگریتتهوه، لایهنه باشهکانی وهرگئیرانهکهش، بو ئه و برادهرانه دهگهپتتهوه که یارمهتییان داین، بهتاییهتی کاک حسین عارف". کهچی ئه و چهند وشهیهشیان بلاو نهکردهوه، ئهویش به بیانوی زۆری ئه و بابهتانهی پییان گهیشتوووه و بریاردانی بلاونهکردنهوهی ههموو ئه و شتانهی که سهبارت به "خورهلات... دهیان گهیشتی.. یهکیکیان وتبووی "خورهلات... بوو بهچی!!؟

"هه موومان نه فهري ئه شيلۆسين"

شه ويكي سالي 1988ي كوردقپان، وهك هه ر چوار شه ممه يه كي پيشترى ئه وسالي خويندنه، له يانه ي پووناكبيرى مامۆستايان، ميوانى مامۆستايانى بيركارى ئاماده بيه كانى هه وليريووم. له تهنيشتمه وه گويم له چه ند دهنگى شوناس بوو. دهنگه ليك كه نهك هه ر به گوئى من، به لكو له پي شانوگه رى و نواندنه كانى ته له فيزيؤنيشيانه وه، به گوئى زۆربه مان شوناسبوون. كي مان هه يه دهنگى؛ كاك "مسته فالى وه ستا على لانه ازان و خوله چه خماخه ساخته كه، "سيروان جه مال" ي كه شكۆل و، هه ردوو خوالخۆشبووان "عوسمان چيوار" و "كه مال سابير"، به گوئى شوناس نه بى.. من "كه مال سابير" نه بى كه له پانيه وه، له نزىكه وه ده مناسى، هيج كام له وانى ترم له نزىكه وه نه ده ناسى.. ئاوپم دايه وه و داواى ليبوردم ليكردن كه پيشتر نه مزانى له تهنيشتمانه وه ن.. يه كيكيان دهنگى به سه ر هه موو دهنگه كانى تردا زالبوو، وتى: "مامۆستا، هه موومان نه فهري ئه شيلۆسين"، ئه ويش عوسمان چيوارى هونه رمه ند بوو، كه پيشتر له سليمانى شتيكى كرد، لاي من بووه هه ويئى كورته چيروكيك.. پيموت: "كاك عوسمان ئه مانه تيكت لامه..". له گه ل كاك مسته فادا هاتن بو "ئوتيل بيخال" و چيروكه كه يم دايه ...

له هه ولير، له گه ل برى ئازيزم كاك "عه زيز گه ردى" له چه ند ئاماده يه كدا، ئه و وانه ي ئينگليزى و منيش بيركاريم ده وته وه. داواى ماوه يهك هه لسوكه وتى قوتايان له گه لمدا گوپراو وهك له ميژيئى بمناسن.. دواتر زانيم كاك عه زيز پيى وتبوون، كه دهستم له وه رگيپانى "خۆره لاتى... هه بووه.."

له راپه رپينيشدا، كاتيكت ته له فيزيؤن پوژانه ي راپه رپينه كه ي بلاوده كرده وه، يه كيك له ئه منه سووره كه پۆمانى "خۆره لاتى...". به دهسته وه گرتبوو ده يوت، "ئيمه له سه ر كتيبيكى وا ده كوژراين..". من ئيستاشى له سه رى هه رچه ند ئه وه

دهبینم، دلم پرده بئی و کاکه همه ی مه لا که ریم نه سا، فرمیسک به چاومدا
داده باری...

قوتابیانی خوشم، که هندیکیان بیوونه پیشمه رگه و دوی راپه رین
گه راپوونه وه و ده مبینن، باسی خوره لاتیان لی ده پرسیم..
له سهردانیکی نه بوغرییدا، که له گه ل کاک عومهری کتیبخانه دا چوبووینه
سهردانی براده ره گیراوه سیاسییه کانمان.. یه کیکیان پوی کرده کاک عومه رو
وتی: "له هه موو گیرانیکدا ئاموژگاریت ده کردین..." ئەمجا پوی بۆلای من
وهرچه رخا و وتی "رهجه به که ی له مه ر تۆش که م ئاموژگاری نه کردین.. به لام
به داخه وه....."

پوژیک، دوی دانانی حاکم "د. شیخ له تیف مسته فا" به به رپرسی ئوفیسی
سلیمانی کومیسسیونی بالای سهر به خوی هه لبرژاردن، که پیکه وه چوینه ماله وه،
په پیراگه یاندم، که نه و له دواناوه ندی سه لاهه ددین بووه و من نه و کاته له وی بووم،
به لام وانه م به کاک شیخ نه وتووو چونکه نه وکات، نه و له پوله ورده کاندای بووه،
وتی: "خوشحال بووین به وه ی که له قوتابخانه یه کدا ده مانخویند، وهرگیبری
'خوره لات... تیدا ماموستایه..."

هونه رمه ند "کامه ران ره ئووف" له کورپیکدا، وتی: من زیاتر له بیست جار
'خوره لات... م خویندۆته وه، هه ستم نه کردووو وهرگیبران بیت و به لامه وه وه ک به
کوردی نووسرابیت و ابووه.. بویه پیمو ابوو، وهرگیپره کان به دل و به گیان نه رکی
وهرگیپرانه که یان به جی هیناوه...

بویه منیش شانازی ده که م به وه ی که له م هه لبرژارنده مدا، نه ک له
وهرگیپرانه که دا، سه رکه وتوو بووم...

سالح / هۆلنده

۲۰۰۹/۱/۲۷

کورتە پێشەکییەک بۆ چاپی دووهم

نوسەری گەورە ی عەرەب "عەبدولرەحمان مونیف"

سالمح محەممەد ئەمین

چەند سالیگە، بریارە برادەرێکی خۆرەهلاتی کوردستان، ئەم پۆمانە لە
وهرگێرانه کوردییه که یه وه بکاته فارسی. داوام لیکرا، بۆ ئەو وهرگێرانه، وهک
پێشەکییەک، شتیکی سەبارەت بە نوسەرەکهی بنووسم. بەسوود وهرگرتن لە چەند
سەرچاوهیهک، ئەم چەند دێرهم بۆ ئەو چاپه نووسیوو. بەلام بەهۆی دواکهوتنی
وهرگێرانه فارسییه که وه و دەرچوونی ئەم چاپی دووهمه وه، بە باشمزانای بیکه مه
پێشەکییەک بۆ ئەم چاپی دووهمه ی وهرگێرانه کوردییه که .. هیوادارم بە دلای
ئێوه ی خوینەریش بیێت ..

* * *

عەبدولرەحمان مونیف، بەرینی و پانتایی بیابانی "ئەجد"ی شوین لە دایکبوونی
باوکی، کیشە لە چاره نەهاتووێکانی "عیراق" ه بەزۆر پیکه وه لکینراوه که ی دایکی،
ولاتی ئەردەنی بەسەربردنی تەمەنی هەرزەییه که ی، شامی شوین لە دایکبوونی
هاوسەرەکه ی، تواناو لێهاتویتییه که بیان بۆ هەلنەلووشرا. مونیف سەرەتا وهک
هه موو که سیکی ئاسایی کیشە نزیکه کان سەرنجیان پراکیشا، بەلام هەرزوو ههستی
بە بەرینی و لەبن نەهاتوویی زهریای ژیان کرد .. زهریایهک، هه مه جۆر زینده وه
تییدا ململانێ بکات، به هیزه کان بکوژو بخۆر بن. هه ریە که شیان بۆ مانه وه ی خۆی
شیوازێکی پیکردنی ژیان بگریته بهر. زوو ههستی کرد ناژیرترینیان له سه ر گۆی ئەم
زه وییه، ئازەلێکه (بالایه کی به رزی پێوه یه و بالیشی زۆر له بالی مه یمون ده چێ،
به لام دوو لاقه لاوازه که ی له بنه وه پێی پانیان پێوه یه . خو له لووتکه دا ئەوا

تۆپەلئىكى پتەوى بەقژ داپۆشراو ھەيە، كە كوونى جۆربەجۆرى لە پيش و ھەردوو تەنیشتەكانىيەو تىدايە . ئەم ئازەلە كوونى پيشەوھيان، بەتايبەتى كوونە پانەكەى كە دەكەوئتە خوارووى تۆپەلە پتەوھەكە، بۆ كرۆشتن و گۆرانى وتن و فيكە لىدان بەكارى دەھىنى، پۆژانى زستانىش بۆ ھەناسەدان . بەلام پۆژانى ترس تەنيا بۆ يەك مەبەست بەكارى دەھىنى، ئەو مەبەستەش ھىشتا ناويكى ديارىكراوى بۆ نەدۆزراو تەو . ھەندىك دەيانوت بۆ بەرگىرى لەخۆكردنە، ھەندىكى تىرىش دەيانوت بۆ كووشتنە . بەلام زۆرىەى ھەرە زۆر، پى لەسەر ئەو دەدەگرن و لەوە دلنەيان كە تاقە بەكارھىنانى ئەم كوونە لەكاتى ترسدا، بۆ كووشتنە يان خۆكووشتنە! ئىستا بە فراوانى ئەو باوەرە لە ئارادايە كە ئەم ئازەلە لەماوھەكى كەمدا بنبر دەبىت، ھەر كە بنبريش بوو ژيان ئاھەنگ دەگىرپت، چونكە نەمانى ئەم ئازەلە دەبىتە مايەى سەرھەتاي بەختارىيەكى پاستەقىنە لەسەر زەوى) ^(۱) . بۆيە ئەم پۆمانە، كە سەبارەت بە دەسەلاتدارانى خۆرھەلاتى دەرياي ناوھەپاستە، دەسەلاتدارانىك پەفتارىيان رىك بە پىچەوانەى بەندەكانى "جارنامەى جىھانى مافى مرؤف" ھە وھە بىت، ئەگەرچى ھەمووشيان بەلئىنى پاراستنى ئەو مافانەيان دابىت، كەچى بەدوای ناھەموارتىن شىوازى ئازارداندا دەگەرپن و ھونەرى تىدا دەنوئىن . ئەو تەم مونیف بۆ وھبىرھىنانەوھى مەبەستى جارنامەكە، پىشەكى ئەم پۆمانەى بە دەقى بەندەكانى؛ (يەكەم و دووھم و پىنجەم و دەيەم و دوازەيەم و چواردەيەم) ى جارنامەكە داناو، ناوھەرۆكەكەشى، كە برىتيە لە پەفتارى دەزگا سەركوتكەرەكانى ناوچەكە، بە پىستىرەن و دىندانەترىن شىوھ پىشلى دەكەن .. بەشى زۆرى پۆمانەكە بۆ خەباتى سىياسىيانە تەرخان كراوھ .. پالەوانىتى و ئازايەتى چەندىن مرؤفى دەقەرەكەى تىدا بەدى دەكرىت .. مونیف، لەم پۆمانەيدا دەيەوئت دەسەلاتدارانى ناوچەكە لەو بەئاگا بىنىتەوھ، گەر بارەكە بەجوورە بىروات، ئەوا وھچەى نوئ رىگايەكى دى دەگرىتە بەر، رىگەيەك كە نالەبارترىن جۆرى خەبات بىت، خەباتىك

مالویرانی و مروّف له مروّفایه تی و ژیری تی خستن و هینده ی دی شیتگیرتر بکات ..
 مونیفی خوالیخۆشبوو، نرخى خاک و نیشتمانی زۆر لایه و دهزانیت چهندیك
 خۆشهویسته . بهلام که نیشتمان بکریته گۆرستانیکی گهره ی دانیشتوانه که ی و له
 ئازارو ئه شکه نجه به ولاره شتیکی دی تیدا به دی نه کریت، ئهوا، ره جهب وته نی،
 " بریا خۆره لاتى ده ریای ناوه راست هر نه بوايه .. رۆمانهکانی مونیف، ژیا نی خۆی
 ئاسا، تاییهت نین به ده وله تیکه وه، به لکو زۆریه ی ده وله تانی ناوچه که ی گرتوته وه .
 رۆمانیکیش که ناوی هیچ شوینیکی تیدا به دی نه کریت، هر خوینه ره خۆی و
 نیشتمانه که ی و ده سه لاتدارهکانی تیدا ده بینیته وه .. رۆمانی (شاره خوینییه کان –
 مدن الملح) باس له ژیا نی پیش و کات و دوا ی دۆزینه وه ی نه وت ده کات، له ولاتی
 عه ره بی سعودیه دا . به دوا ی وردترین ره و داودا گه راوه و تیدا تۆماری کردوه .
 دانیشتوانی ئه و ولاته بۆ یه که م جار چۆنچۆنی به دهنگی رادیۆ، هانتی ئۆتۆمۆبیل
 و که شتی، ئه و هه موو خه لکه بوونه ته وه که به شیویه کی دی هه لسوکه وتیان
 کردوه ... (کاتیك پرده که مان جیهیشت – حین ترکنا الجسر) باس له یه کیک له
 شه ره به رده وامهکانی عه ره ب، ئیسرا ئیل ده کات، که چۆن سه ربا زانی ولاته
 عه ره بییه کان، بی سه رکرده ده میننه وه، نازان چۆنچۆنی ره فتار بکه ن . هر له ویدا
 ئاماژه بۆ بوونی سه ربا زیکی کورد ده کات، که دیاره له گه ل سوپای عیرا قدا
 تیردراوه . سه بارهت به ئیرانی سه رده می شا و هاتنه که ی "موسه دهق" و گه له
 کۆمه که که ی هه والگرا نی خۆرئاوایی دژ به موسه دهق و دواتریش وه رگرتنه وه ی
 ده سه لات و گێرانه وه ی شا بۆ سه ر ته خته که ی، که نو سه ر، زۆریه ی
 به سه رهاتهکانی له به لگه نامهکانی لای "حسین جه میل" ی بالۆیزی ئه و کاته ی عیراق
 له ئیران، وه رگرتوه، ناوبرا ویش سیاسه ته داریکی کارامه ی عیراق بووه، به
 بایه خه وه به لگه نامهکانی ئه و کاته ی پاراستوه . رۆمانیکی به ناو نیشانی
 (پیشبپکی ماوه دووره کان – سباق المسافات الطویله) نووسیوه . رۆمانیکی

تریخی به‌ناوی (ئیسټا لیڤه ... یان دیسان خۆرهلآتی ده‌ریای ناوه‌پراست - الان هنا ... او شرق المتوسط مرة اخرى)، سه‌بارت به به‌ندکردن و ئەشکه‌نجه‌دانی سیاسه‌تمه‌دارییکی عیراقییی که له ئێران زیندانی کراوه. دواى به‌ریوون و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ عیراق، به‌سه‌رهاته‌که‌ی له‌سه‌ر چه‌ند کاسیټیک بۆ مونیف گێپراوه‌ته‌وه، ئەویش ئەو شاکاره‌ی لێ هه‌له‌ینجاوه .. پۆمانه‌کانی مونیف پانۆرامایه‌کی پر له ئەشکه‌نجه‌و ئازاری خه‌لکی ناوچه‌که‌ن به ده‌ست ده‌سه‌لاتدارانیانه‌وه .. بۆ به‌راوردکردنی ژیان له‌و ده‌وله‌ته به‌ناو ده‌وله‌تانه‌و ولاتانی پێشکه‌وتوو، که هه‌نگاوی گه‌وره‌یان به‌ره‌و دیموکراتی ناوه، مونیف، زۆرجار پالّه‌وانانی پۆمانه‌کانی پوه‌و هه‌نده‌ران، به‌تایبه‌تی خۆرئاوا پیکردۆته‌وه. لایه‌نه تاریک و ناهه‌مواره‌کانی ناوچه‌که‌ی خۆی به لایه‌نه گه‌ش و مرقۆپه‌روه‌رانه‌که‌ی ئەوان به‌راورد کردووه، وه‌ک "په‌جبه‌ی" خۆرهلآتی ده‌ریای ناوه‌پراست و "مه‌نصور"ی پالّه‌وانی "د ره‌خت و تیروورکردنی مه‌رزوق - الاشجار و اغتیاال مرزوق" ... یه‌کیک له‌و پۆمانانه‌ی که مونیفی خوا لیخۆشبوو هه‌میشه شانازی پێوه ده‌کرد، له دانیشتن و کۆرپه ئەده‌بییه‌کانیشدا زۆر باسی لێوه ده‌کرا، پۆمانی (چیرۆکی خۆشه‌ویستییه‌کی مه‌جوسیانه - قصة حب مجوسية) یه. ئەوه یه‌که‌مین پۆمانیټی، به‌زمانیکی شیعی سهر نووسراوه، که‌م خۆینه‌ر به‌جاریک خۆیندنه‌وه لێی تیر ده‌بیټ ...

ناکریت له‌م باسه‌دا پشتگیری خاتوو "سوعاد"ی هاوسه‌ری له‌یاد بکریت. هه‌موو کات، "دکتۆر عه‌بدوالرپه‌حمان مونیف" ده‌یوت: "یه‌که‌م خۆینه‌رو په‌خه‌نگرم هاوسه‌ره‌که‌مه ..". له‌ کۆرپه‌ دانیشتنه تاییه‌تییه خێزانییه‌کانیشیاندا، خاتوو "سوعاد" ته‌وه‌ره‌ی بابه‌ته‌کانی هه‌لده‌بژارد. زۆرم پێ سه‌یریوو، جاریک له‌مالی خۆیان، خاتوو "سوعاد"، ژماره‌ی ئەو لاپه‌رانه‌شی له‌به‌ریوو که باسیان لێوه ده‌کرا ..

"خۆرهلآتی ده‌ریای ناوه‌پراست" هه‌ر مرقۆقیکی ناوچه‌که بیخوینیته‌وه، نه‌ک هه‌ر خۆی تیدا ده‌بینیته‌وه، به‌لکو به‌ دونیاکه‌شی نامۆ نابیت، یه‌ک به‌یه‌کی

پالەوانەکانی، بە ئازاردەرو ئازاردراوەو، دەناسیتەووە، لە کۆمەلگەدا دەستنیشانیان
دەکات... دەکات...

بەداخەو ئەم کەلە نووسەرە، کاتی خۆی بەلێنی نووسینی پۆمانتیککی دامی،
لە بابەتی "خۆرەلاتی دەریای ناوەراست"، سەبارەت بە کیشە ئالۆزەکەیی کورد و
ئەو هەموو دەستدرێژییە کراوەتە سەری، ئەویش کاتیک، هەرچی کتیب بەعەرەبی
لەسەر کورد نووسراوەو لە کتیبخانەکەیی خۆمدا هەبوو، یان لای چەند برادەرێک
پەیدام کردووە، دامی. وتی: "دەبیئت پۆمانتیک لە بارەتانهو بنووسم، چۆن -
خۆرەلاتی دەریای ناوەراست - دەسەلاتدارانی ناوچەکەیی بیزارو توورە کرد،
ئەویش خراپترین بەسەر بینیت." بەلام دواتر جگە لە پۆمانی "ار X السواد"، کە
پشتی بە بیرەوهرییهکانی "مستریج" بەستوو، زیاتر لایەنە خراپەکانی کورد
نیشان دەدات، هیچی دیم نەبینی..

عەبدولرەحمان مونیف، کۆتایی سالی " ۲۰۰۳ " نەخۆشییەکی کوشندە
قەلەمە نەترسەکەیی لە دەست بەردایەو، دونیای پۆمان و نووسینی جیھێشت،
کە لە بەریکی گەرەشی لە تەلاری پۆشنییری ناوچەکەدا کرد.

خۆشحالم "خۆرەلاتی دەریای ناوەراست"، لە وەرگیترانه کوردییەکەو، کە
نووسەری ئەم چەند دێرە و مامۆستا "ئەنوەر علی قادر" لە عەرپییهو کردویانەتە
کوردی، دەکریتە فارسی. لە کاتیکدا داوای لیبوردن لە وەرگیتری کوردییەکە بۆ
فارسی دەکەم، چونکە لە میژە داوای نووسینی ئەم چەند دێرەیی لیکردووم، منیش
بە هۆی سەرقالیمەو نەمتوانی لە کاتی خۆیدا بینووسم و بۆی بنیرم. بە ناوی
خۆم و کاک "ئەنوەر" هەماندونهبوونی لێدەکەم و هیوای سەرکەوتنی بۆ دەخوازم.

سلیمانی

۲۰۰۴/۱۲/۱۰

* (۱) خۆرەلاتی دەریای ناوەراست، لاپەرە ۷.

پیشہ کی

بہندی یہ کہم:

خہ لکی ہہ موو بہ سہ رہہستی لہ دایک دہ بن و لہ ماف و سہ رہہرزیدا
یہ کسانن، ہہ موویان بیرو ہوش و ویژدانیان پیبہ خشاوہ . بویہ دہ بیت بہ
گیانیکی برایانہ لہ گہل یہ کتریدا رہفتار بکن .

بہندی دوہم:

ہر مرؤقیک ہہ قی سوودوہرگرتنی لہ سہ رجہم ئو ماف و
سہ رہہستیانہ دا ہہ یہ کہ لہم بہ یاننامہ یہ دا نووسراون، بی ہیچ
جیاوازیبہک لہ بارہی رہگہز یان رہنگ یان توخم یان زمان یان ئابین یان
پای سیاسی یان ہر پایہ کی ترہوہ .

بہندی پینجہم:

نابیت ہیچ مرؤقیک نازارو سزا بدریت و کرداری دلرہقانوہ و دپندانہی لہ گہل
بکریت یان کہرامہ تی بشکیتریت .

بہندی دہیہم:

ہہ مرمرؤقیک مافی ئوہی ہہ یہ، کہ ہر کیشہیہ کی لہ گہل کہسانی تردا
ہہ بیت بہ تہواوی و یہ کساننی لہ بہردہم دادگاہیہ کی سہ رہہ خوو نیازپاکدا
سہیری کیشہ کہی بکریت، سہیرکردنیکی ئاشکراو دادپہرہرانہ .

بہندی دوازدهیہم:

نابیت ناپهسه ندانه دهست، له ژیانی تاییه تی یان خیزانی یان مالی یان
ئالوگورکردنی نامه ی هیچ کهسیک وهردری یان شهره ف و ناووناوبانگی
بزرپینری.

بهندی چواردهیه م:

هموو کهسیک بو دهر بازبوون له چهوسانه وه مافی په نابردنه بهر ولاتانی
تر، یان ههولی په نا بو بردنیان ههیه .

چارنامه ی جیهانی مافی مرؤف

با هموو ئەمانه بهر پیلووم بکه ون .. تا زامداری بکه ن و بیانناسیته وه .
با خوینه که م بۆنوبه رامه ی ئەو سیبهره گلبداته وه که هه رگیز توانای بیرچونه وه یی
نییه .

نیپۆدا

(۱)

... ئەشیلۆس دەلەرزى، دەلەنگى، بە دەم بزووتنە وەيەكى گرانە وە كە لە
سەماي كەلەشپىرىكى سەرىپراو دەچى، دوور دەكە وىتە وە، بە نەدەرە كە لە كاتى
خۇرئا و ابووندا پىشوازى لە تىشكە خاوەكان دەكات: بە بىزارىيە وە دەيانجويىت و
ئەمجا لىياندە گەپى و بەردەبنە وە . بە سەر ئاوەكە وە دەلەرزى، دوايى دەتويىنە وە .
ژاوەژاوى خەلكى لە و ساتە پىر لە بىئەنجامىيەدا، ھەر لە قوروسكەي تولىيەكى
تاسا و دەچىت، بە لام جوولە گەمزانەكانى دەست، ھەر لە و پەپۆكۆنانە دەچن كە
بايەكى نەبىنرا و بىانشە كىننىتە وە . دەمچا وەكان، ئاي لە نەگەتى و نەھامەتى پىو:
چاوى كەپ، قورس، دەمە لاسكىيەكان بەكشان و گرژيياندا ھەر لە كۆمى ئازەل
دەچوون ...

ئەشیلۆسى پتەويش لە بىئەنجامى و دەنگدانە وەدا دەخزىت ...
دوور دەكە وىتە وە .

بە نەدەرى ئەشكەنجە برىا بە نەدەرى نەگەرانە وە بوايە، دوا پارچەي نىشتىمان،
دوا گەلای سەوزو نالاندن!
سى سال، سى ھاوین و پايىز .. سى بە ھار .. بە لام وا ئىستا زستان گەيشت،
لە سىيەمدا ھات .

پوڙى چوارشەممە بوو، ۱۷ى تشرىنى يەكەم .

يەكەم پەلە ھەور بوو بەسەر بەندىخانەكەدا رادەبوورد، تەنك و خاۋ، لە تەپوتۆزى دەكرد . دواى چەند خوولەكك پەويپەو و نەما، لە ناخى منىشدا شتىك پەرت پەرت دەبوو .

بۆچى ئەو ورتنە كەپە لەناخدا تەقىيەو؟ بۆچى؟ بۆ؟

بە زمانىكى گلاوى فەلسەفياىانە بە خۆم وت :

ئازەلەك لەسەر زەوى ھەيە، بالايەكى بەرزى پىوھىەو باليشى زۆر لە بالى مەيمون دەچىت، بەلام دوو لاقەكەى لاوازن و لە بنىشەو پى پانىان پىوھىە . لە لووتكەشدا تۆپەلەكى پتەوى بە قز داپوشراوى ھەيە، كە لە پيش و ھەردوو تەنىشتەكانىيەو كونى جۆراوجۆرى تىدايە . ئەم ئازەلە كونى پيشەوھىان، بەتايبەتى كونە پانەكەى كە دەكەويتە خواروى تۆپەلە پتەوھەكە، بۆ كرۆشتن و گورانى وتن و فيكە لىدان بەكاردەھىنىت، پوژانى زستانانىش بۆ ھەناسەدان . بەلام پوژانى ترس تەنيا بۆ يەك مەبەست بەكارى دەھىنىت، ئەو مەبەستەش ھىشتا ناويكى ديارىكراوى بۆ نەبىنراوھتەو . ھەندىك دەيانوت بۆ بەرگىكردنە لەخۆ، ھەندىكى تىرش دەيانوت بۆ كوشتنە، بەلام زۆرەى ھەرە زۆر، پى لەسەر ئەو دادرگن و ليشى دلنىان كە تاكە بەكارھىنانى ئەم كونە لە كاتى ترسدا، بۆ كوشتن يان خۆكوشتنە!

ئىستا ئەو باوھە بەرفراوانە لە ئارادايە، كە ئەم ئازەلە لە ماوھىەكى كەمدا بنىر دەبىت، بە بنىر بوونىشى ژيان ئاھەنگ دەگىرپت، چونكە نەمانى ئەم ئازەلە دەبىتە مايەى سەرھەتاي بەختيارىيەكى راستەقىنە لەسەر زەوى!

كەى ئەم ئازەلە پەيدا بوو؟ چۆن پەيدا بوو؟ كەس نازانىت .

پوژىك ئازەلەكان ھەموو لەخەو ھەستان، خويان لەبەردەم شتىكى نويدا بىنى، كە پيشتر پى پانەھاتبوون . ھەولەكى زورىان دا كە پىوھندىيەكى ژىرانە لەگەل

ئەم ئاژەلەدا پېكىنن. سەرەتا قايىل بوو، بەلام بەدەم تىپەپوونى رۆژگارەو، تىيانكەوت و كەوتە كوشتىيان، تا بوو ھۆى بىنېركردنى ژمارەيەكى زۆر لەو ئاژەلە نايابانەكى كە لەسەر زەوى دەژيان. كاتىكيش نيازى ئەم ئاژەلە نوپە ئاشكارابوو، ھەموو لىي دووركەوتنەو ھەپپىيان لىكردو ھەموو شتېكىيان بۆ جېھىشت. كەچى ئەو ھەر وازى نەھىنا، كەوتە گەمارۆدانى ئاژەلەكانى ترو لە ھەر شوپىنېك بوونايە دەيكوشتن. كاتىكيش ھىچى بۆ نەمايەو ھىكوژىت لەناو خۆياندا كەوتنە يەكترى كوشتن. بەمجۆرە كوشتار دەستىپىكرد. لە ھەزاران سال لەمەوبەرەو دەستى پىكردو ھەو تا ئىستاش رانەگىراو ھە. بۆيە باو ھە بە نىكبوونەو ھى بىنېر بوونى ئەم ئاژەلە دەكرىت، بەتايبەتى ئەو رېگايانەى ئىستا بۆ كوشتن گىراونەتە بەر، زۆر پەريان سەندو ھە ئەوئەندەش كارىگەرن كە ھەرگىز سەرناكەن.

بىانويەكى فەلسەفیانەى گىلانەيە، سىفۆنى ئاوەكە پادەكېشم و دەستبەردارى سەرجم شتەكان دەبم تا رۆبچنە خوارەو؛ بىروباو ھە فەلسەفییەكانم، خەونەكانم، پابردووم، ناوم، ھەموو شت، بەلئى ھەموو شت.. ئەو شوپنەوارانەى لە خوینمان بەسن، ئەو گەردىلە وردانەى كە لە خوینمدا دىن و دەچن ھەرگىز لىم جىانابنەو ھە. كى ئەمەى پىوتم؟ دكتورى بەندىخانەكە؟ راپۆرتى شىكردنەو كە؟! ئىتر لەو ھەدا نەماو ھە پروا بكەم، دەريا گورستانىكى گەورەيە، بەختيارترىن كەسەش ئەو ھەيە كە گورپىكى لە ورگى نەھەنگىكا چنگ بكەوئت. ئەوئى گەرمە لىنجاو ھە، پانتايەكى بەرىنى ئەوتۆشە كە مەوداى جوولاندنى تىدا بىت... پىشتر زەوى بچووكبوو، شىداربوو، يەكبينە بۆنى ئاودەستى لىدەھات، رەنگى خۆرو درەختىشى نەدەناسى. راپۆرتى دكتورەكە ئاشكرايە؛ كە بەدەستى چەپى چاويلكەكەى قايم كرد، ئەمجا بۆلاى چەناگەى داىگرتە خوارەو ھە تا نەخشەى بزەيەكى ئازايانە بكىشئت، پىوتم:

" کورت و موخته سەر نه خووشییه که پۆماتیزمی خوینه. تا ئیستا ریژه کهی نه وهنده نییه که مه ترسی بۆ ژیانته بیته، به لام پیوستت به وپه پری چاودیرییه."

پیش نه وهی ژوره کهی جیهیلیم په چه تهیه کی بۆ نووسیم و په روشانه پیی راگه یاندم که واز له زۆر شته بهیتم؛ پارایی، ماندویتی، توند هه لچون!!

به لام لیستی خوارنه کهی بۆی پینشیار کردم، ته نانه ت بهر له وهی ژوره کهی جیهیلیم، من سووریووم له سهر په پیره و نه کردنی. له دلی خۆمدا وتم: "ئه م لیسته بۆ گیانداریکی نازداره. بۆ چۆله که یه که له چۆله که کانی په مزی. چونکه ئه و لیسته ی له گه ل میزاجی مندا ده گونجیت زۆر جیاوازه و زۆر به وردیش په پیره وی ده که م!"

پۆژی چوارشه ممه ی ۱۷ ی تشرینی یه که م، شته کانم له جانتا قاوه ییه که دا ده پچایه وه و به ندیخانه م جیده هیشت.

پۆژی سیشه ممه ی ۱۶ ی تشرینی یه که م سه عات شه شی ئیواره هه موو شتیکی برپایه وه. له ژوری به پیره بهری به ندیخانه که دا چوار که س بوون، ته نیا دووانیانم ده ناسی، دووانه کهی تریانم بۆ یه که مجار ده بیینی. ئاغا پییوتم:

- برپاری بهردانه که ت گه یشت، سبهینی پیش نیوه پۆ ئازاد ده بیت..

به لام وه شتیکی نا کاو نه بوو. ته وای نرخی که ی داویان ده کرد، دابووم. هیچ شتیکی له گۆریدا نه مابوو ته نیا جیهیشتنی به ندیخانه که نه بیته. هیچ نه وت. چاوم له زه وویییه که ی به ریتم برپیوو، هه ستم ده کرد چا و له گه ل جووله کانمدا ده گپرن. هه وای ژوره که به بۆنی دوو که ل و قسه کانی له مه و بهر و لیسانی سه عاتی دیواره که گران ببوو، سه رم هه لبری تا سهیری ئاغا بکه م، سووکه زه رده خه نه یه ک به سه ر لیوه کانیه وه بوو. کاتیک سه رنجمان یه کانگیر بوو، وتی:

- ده بوایه چوار پینج سال پیشتر ئه مه ت بکر دایه .. زۆردواکه وتیت، نرخی دواکه و تنه که شته له ته ندروستی خۆت دا.

بیدنگ مامه وه .. وام هه سته کرد پروتیم و ناغاش جگه ره کانی له سهر له شم بکوژینیتته وه، یه کیک له نیوان هه ردوو سمتدا و یه کیکیش له سهر چه ناگه م. دیم ده ستم پانتۆله که می گرتوو، له و ترسه ی نه وه که یه کیک دایمالیتته خواره وه، به لام وشه یه که چیه له ده مم دهر نه هات. سه عاته که پینچ و نیوی لیدا. له گه ل لیدانه که یدا تیمروانی. یه کیک له و دووانه ی که نه مده ناسین پییوتم:

- ئیمه ناخوشحالی خۆمان دهرده برین، نه مانده ویست بو ئه و ماوه دوورودریژه لیره بمینیتته وه، به لام خه تای که لله ره قی خۆت بوو. سه یریکم کرد. زهرده خه نه یه کی ماندوو به سه رمدا ده گه پراو نه که وته سهر لیوم. هیچم نه وت. دهنگی پیاوه نه ناسه که ی دووه م، که قسه ی بو ده کردم زولال بوو، له دهنگی په خشکه ره وه یه که ده چوو که ئاهه نگیک بو خه لکی په خش بکات. بیئه وه ی سه یرم بکات وتی:

- ئیستا ده مانه ویت سه ره تایه کی نوئ ده ستیپیکه ی، رابردوو خۆمانخۆش، نه رپک و نه دوژمنایه تی، ده لئی چی؟
ئهم پرسیاره م ده زانی، له مه و بهر لیم نه کرابوو، به لام وه که پیشتر چه ند جاریک بیستبیتم، به لامه وه ئاسایی بوو. به ده نگیکی گر وه لامم دایه وه:

- ده مه ویت بچم نه خۆشیه که م چاره سه رکه م.
- ریت پیده ده ی، به لام رات له و باره یه وه چیه که هه والی خویندکارانمان بو بنیریت؟
- ناتوانم ته ندروستیم له بار نییه .
- هینده ی له تواناتا ده بیته ... هه ره هغه ی راپورتیک، هه ر دوو هه فته جاریک ..
- ناتوانم ... ناتوانم.

ناغا که جووری به رپه رچدانه وه که می پیناخۆش بوو، وتی:

- لاسار مبهه. هه موو شتیتکت له دهست دهچیت.. له کوردهی ههردوو
جهژنه دهبیت.

به خه مبارییه وه پیموتن:

- ده توانم دانیشم؟

دهنگیانم به سهردا داباری، دوو سی دهنگ پیکه وه زوریان لیده کردم که
دانیشم، ناغا که وا خوی نیشاندهدا پروخوشه و پیده که نی وتی:

- بۆ هیشتا که سمان به بهندکراوت داده نئین؟ دانیشه برام، فهرموو.

له پشت میزه که یه وه ههستاو جگه ره یه کی دایه دهستم و بۆی پیکردم. وهک
دوا دهر پرنیکی خوشه ویستی براده رانه دهستی به شانمدا دهدا.

که میک پیش سهعات شهش، له گه ل قومه جای بۆندار و دوو که لی جگه ره دا،
هه لویسته که زۆر ئاشکرا خوی ده نواند. پیاوه نه ناسیاوه که ی که دهنگی له زره ی
پاره دهچوو، ریککه وتنه که ی کورت ده کرده وه وتی:

- به یانی پیش نیوه رۆ دهر دهچیت، دوا ی یهک دوو رۆژ پشوو دان دهست به
ئاماده کردنی کاری سه فهره که ت ده که ییت، له یه که م مانگدا هیچمان لیّت
ناویّت، ته نانه ت له مانگی دووه می شدا. دوا یی که گه پاشیته وه کارت پی
دهدریّت، پشت به خوا هاوکارییه که مان ئاکامی باشی ده بیّت و له
به رژه وه نندی نیشتمانیشدا ده بیّت... گرنگ ئه وه یه زوو بگه ریته وه ..
ریککه وتین؟

- بابزانین!

کاتر میز شه شیش لی دا، ناغا سهیری کاتر میزه که ی خوی کرد و دواتر
کاتر میزی دیواره که. دهستی به میزه که دا کیشا، که نیشانه ی کۆتایی پیکه اتنه که ی
ده گه یاند.

پیش ئه‌وه‌ی وه‌رچه‌رخیم و سه‌ر وه‌رگێم، ده‌رگا‌که له پشتمه‌وه کرایه‌وه. ئا‌غا
به به‌رده‌سته‌که‌ی وت:

- به سه‌رۆکی پاسه‌وانه‌کان بلی که مامۆستا بۆ شوینیکی تر
ده‌گوێزێته‌وه.

چوارشه‌مه‌ی ۱۷ی تشرینی یه‌که‌م، کاتژمێر یازده، له گۆرپانه‌که‌دا خۆر
گه‌رمه. جانتا‌که له سه‌ر شان وه‌ستاوه‌و چاوه‌رپیی واژۆکردنی په‌رپه‌ کاغه‌زه‌کانه. ئا‌غا
تیپه‌ری. که بینیمی ئاماده‌م و جلم له‌به‌رکردوه‌و بۆینباخه سووره‌که‌مم به‌ستوه،
چاوی لێداگرتم و بزه‌گرتی، بیته‌وه‌ی هیچ بلی رینگه‌ی خۆی گرته‌به‌ر.

پیش کاتژمێر دوا‌زده، له ده‌رگای ماله‌وه‌م دا.. لێدانیکی سووک و دواتر پالم
پێوه‌ناو به‌ژوورکه‌وتم. خوشکم بینی راخه‌ریکی ته‌پری هه‌لده‌خست. پیریژنیک له
ته‌نیشتییه‌وه دانیشتبوو نه‌مه‌ناسی. که ئه‌نیه‌سه بینیمی له خۆشی و واقورماویدا
ده‌می داچپری. په‌لاماری دام و که‌وته ماچکردنم و ده‌شگریا. ئیتر کورته هه‌نگاوێک
لیم دوورکه‌وته‌وه و که‌وته سه‌رنجانم. فرمیسک به‌خوڕ به‌چاوه‌کانیدا داده‌بارین.
فرمیسکی خۆشی و ناخۆشی بوو. هه‌ر سه‌یریشی ده‌کردم!

ده‌ستم برد بۆ چاوم و فرمیسکی‌کیش زۆری بۆ هی‌نام، بیته‌وه‌ی بتوانم
بیشارمه‌وه خزا. ئاوڕیکم له پیره‌ژنه‌که دایه‌وه، وه‌ک ناسیاویکی ته‌واو وتم:

- پووری رۆژباش..!

به‌رله‌وه‌ی وه‌لامم بداته‌وه لیمپرسی:

- له‌چیدايت.. پووری..!

ئه‌نیه‌سه دووباره په‌لاماری دامه‌وه. ده‌تووت دیسان پیم شاد ده‌بیته‌وه‌و به
ده‌نگدا ده‌مناسیته‌وه. له ئامیزم گرت و ئه‌ملاولای و سه‌ریشیم ماچ کرد. بیته‌وه‌ی
سه‌یری بکه‌م، به‌ ده‌نگیک که ده‌مویست بێ گریوگۆلبی یه‌کسه‌ر پیموت:

- ئه‌نیه‌سه ده‌مه‌ویت به‌خوم. ماندووم. زۆر ماندووم.

جاریکی دی کشایه وه تا سهرنجم بدات. پرسیارو فرمیسک له چاوانیدا تیک
ئالابوون. که جانتاکه ی هه لگرت و ئامازه ی بۆکردم هه تا دواى کهوم، وتی:

- نان دهخۆیت و دواتر دهخهویت.

- ئه نیه، برسیم نییه، ده مهویت بکهوم!

دواى دوو ههنگاو ئاوپی دایه وه، به دەم پێشه وه هه ر لئی ده پروانیم، له وه
ده ترسا دواى نه که وتیم. وام ده بینى که پیکه نینیک ئادگاری گرتبیته وه. هه ستم
کرد پیکه نینه که کۆتایی هه موو شتیکه. خه ریکبوو پراوه ستم. وه ختبوو هاوار بکه م.
قاچم به زه ویدا ده کیشا، هه ر وه ک خووه که ی پینچ سال له مه و بهر، که ده هاتمه
ماله وه ده مکرد. ئه نیه به په رۆشه وه لئی پروانیم و بیرى ده که وته وه.
پیکه نینه که ی بلابوو هیه وه. هه ر که گه یشتینه بهر ده رگای پاره وه که وتی:

- ژووره که ت خاوین و پوخته!

- که سم ناویت... ته نانه ت دراوسیش... هه ر لیمگه پری بکهوم!

له گه ل هه موو ئه و ئه رکانه ی ئه نیه بو ی کیشام، هه ر نه خه وتم؛ بیجامه ی
حامیدی بۆ هینام، جلی خاوینی ژیره وه ی بۆ ئاماده کردم، پا که تیک جگه ره و
ته پله کیکی له پال سه رمه وه دانا، په رده که ی دادایه وه وه له چوونه ده ره وه ویدا بزیه ک
گرتی. دواى ساتیک که جاریکی دی ده رگاکه ی کرده وه وتی:

- جیت ده هیلم تا خۆرئاوا بکهویت!

- تا خۆرئاوا؟

- به س نییه؟

- نازانم، خۆم هه لده ستم!

رایه خه که به ورشه یه، خاوینه. سه رینه که م لادا. سه رم خسته سه ر لایه کی
رایه خه که و ئه مدیودیوم ده کرد. له دیواره کان ورد ده بوومه وه.. چاوم له سه ر
دیمنی باوه پنامه که گیرسایه وه، که له گوشه ی چه پیدا وینه ی خۆمی تیدا بوو.

ئەوانى تىرىش، لەو پۈۋەۋە قىسەى زل و قەلەۋ دەكەن. ئىستا بۆچى بترسم، بەر لە واژۇكردن هەستم بە پەشىمانى نەدەكرد، بەلام كە دەنگى قەلەمەكەم بىست، لەرزىم. بۆنى مەرەكەبەكە ناخۆشبوو، دەستم ئارقىكى ساردى كردهۋە. ئاغا كە دواى واژۇكردن پەرەكەى لە ژىردەستم پاكىشاۋ، وتى:

- پىش دەرچوونت بەكەس نالئىن، ھاۋرىكانىشت.. دوا ناكەون!

لەدلى خۇمدا وتم: ھەر ھەمان واژوى جارام بوو؟ زۆر لە مېژە واژۆم نەكردوۋە، دوا واژۆم چوار سال لەمەۋبەر بوو.. ئەو كاتە پىش واژۇكردنەكەم ھەموو نووسىنەكانىانم خویندەۋە، توورە بوون، پرى جىنۇيان كردم، بە گالتە پىكردنەۋە وتیان:

- سەيركەن ... دەترسىت واژوى قىسەكانى خۆى بكات!

بە پكەۋە، بىئەۋەى ھىچ بلیم پىياندا ھەلمروانى. دواى ئەۋەى نووسىنەكەيانم بەۋوردى خویندەۋە، پەلپم لە ھەندىك وشە گرت. بە گالتە پىكردنەۋە سەيرىان كردم و يەككىيان وتى:

- ئەو وشانەى ناتەۋىن بیان سېرەۋە ئەۋجا واژوى بكە.

دوۋرستەم سېرىپەۋەۋە واژۆم كرد. بەرلەۋەى ژورەكە جىبھىلم بەلغەمىكى گەرە كىشرا بە پووم داۋ، عەبدىش شەقىكى مزرى بە سمتى چەپمدا چزاندد.. حاتەمىش دەرگای زىندانەكەى كردهۋەۋە پالئىكى توندى پىۋەنام.. بىرمە كە بە پكەۋە سەيرم دەكرد، ساتىك دواترىش كە لە زەمىنەى زىندانەكە وردبوۋمەۋە، دلۆپە خوینى ئەو برىنەى لەسەر بلاۋبىۋەۋە كە كەۋتەۋە لچولتومەۋە.

نەخىر ھەمان واژۆ نىيە. واژۆكەى ئەمجارەم بە پەلەۋ كۆتايىبەكەشى درىژو شىۋاۋ بوو.. ئاغا پەرەكەى پاكىشاۋ بزەيەك ھەموو دەموچاۋى گرتبۆۋە. جگەرەيەكى دامى و بە دەنگىكى نزم وتى:

- خودا بهر خوردارت بکات، گهر زووتر ئەم په‌په‌یه‌ت واژۆ بکردایه چوارسال
له‌مه‌وبه‌ر دهرده‌چوویت، به‌لام پئویسته مرقۆف نرخى ئەوه بدات که فی‌ری
ده‌بیټ!

بیټه‌وه‌ی هه‌چ بلایم سه‌رم راوه‌شانده‌. ئەو ئاغایه‌ی ئیستا ده‌بینم جیاوازه له‌وه‌ی
که به‌ دریزایی پینچ سال ناسیومه، ئەمجاره‌یان قه‌له‌و هاته به‌رچاوم، به‌تایه‌تی
به‌و ورگه‌ بچوکه‌ی که به‌سه‌ر پشتینه‌که‌یه‌وه دهرپه‌ری بوو، ده‌ستیشیم به‌ سپی
ترو قه‌له‌و تر ده‌بینی. له‌ هه‌موو ماوه‌ی رابردودا سه‌رنجی ئەوه‌م نه‌دابوو خالی‌ک
به‌ ناوه‌راستی ملییه‌وه‌یه .

چیم له‌باره‌وه ده‌لین؟

ده‌مه‌و ئیواره ئاهه‌نگه‌که ده‌ستپه‌نده‌کات، دوو جاری رابردوو وابوو. ئیواره
به‌ندیخانه خامۆش ده‌بیټ و ئاغاش زه‌وقی به‌وه دیت.. دواى سه‌رخه‌ویکی
دری‌زخایه‌ن.

دوا جار که نه‌جیب ئەو په‌رپه‌ نه‌فره‌تییه‌ی واژۆ کرد، ئاغا کۆی کردینه‌وه .
شوو لایکی بچوکی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، یه‌که‌مجار وامده‌زانی داره، به‌لام که
له‌ده‌ستی به‌ریبۆوه، گویم له‌ زه‌ری بوو. له‌دواى میزه‌که‌یه‌وه دانیشتبوو، له‌ ریکی
سه‌ریشیه‌وه تیشکی گلۆپیکى سه‌وزی به‌سه‌ردا په‌خش ببۆوه، په‌نگی ژووره‌که‌ی
سارد هه‌لده‌گیرا. ژۆر چاوه‌رپیمان کرد ئەویش چاوی به‌ناوماندا ده‌گیرا، دواى ئەوه‌ی
به‌ووردی پوومانی خوینده‌وه، سه‌ری راوه‌شانده‌ و به‌ ئەمجه‌دی وت:

- تۆ لووسکه‌ جوانه‌که .. نزیک به‌ره‌وه . ئەم په‌په‌یه‌ به‌ ده‌نگیکى به‌رز
بخوینه‌ره‌وه!

ئەمجه‌د که هه‌نگاوی به‌ره‌و په‌رپه‌ دریزکراوه‌که ده‌نا هه‌نگاوه‌کانی تیکه‌لۆپیکه‌ل
ده‌بوون، په‌نگی له‌ سوورداگه‌پراوی خۆی و تیشکه‌ سه‌وزه‌که، وه‌نه‌وشه‌یی ده‌نواند،
هه‌ر که وشه‌کانی یه‌که‌می خوینده‌وه: "من نه‌جیب سالم، به‌وپه‌ری ئاره‌زوو و

سەربەستییەوه واژۆی دەکەم". تا دەنگی گۆرپا، بە دەم ئازارەوه گرزبوو، خەریکبوو پەرەکە بۆئاغا بگێریتەوه، لەچاوی دووری خستەوه و سەری پاوەشاند، بەلام نەپەرە ئاغا لەرزی لێهینا، ئاغا کە لەدوای میژەکەیهوه راپەرێ، نەپاندی:

- بیخوینەرەوه سەگە، بە دەنگی بەرز بیخوینەرەوه .

ئەمجەد ساتیک راما، هەر وهک ببیەویت کەلەرەقی یان بەرەلستی بکات، بەلام کە دارەکە ئاغا بەتوندی تێوەژینراو لە سنگی چەقی، وای لیکرد کە بەردەوام بیێت .

ئاغا دەستی هەلنەگرت .. ناچاری کردین یەک لەدوای یەک بیخوینەرەوه . ئەمجا کە لیبوینەرەوه وەرچەرخواو سەرلەنوێ چوووهو پشت میژەکەو دانیشتەوه، هەستی بە شانازییەکی ئوتۆ دەکرد کە نەیدەتوانی بیشاریتەوه، دیسان سەیری کردینەرەوه بە دەنگیکی نزمی ناسک وتی:

- ئیستا کێ واژۆی دەکات؟

هەر کە بەبێدەنگی ماینەرەوه، بە باوهر پتەرەکەیهوه سەری پاوەشاند و بەردەوام بوو:

- هەموو ئەمە پێگاتانە .. ئەمڕۆ نەبیێت سبەینێ، هەر خۆستان زەرەر دەکەن، سبەیی واژۆی دەکەن و لە بەندیخانەش دەمیئنەرەوه، بەلام ئەو کەسە ئیستا واژۆی بکات، لە ژوورەکەیی خۆمەرەوه یەکسەر بۆ شەقامەکە، خۆشم جلهکانی بۆ دەگەیهنەرەوه مالهکەیی .. واژۆی دەکەن؟ کەس واژۆی دەکات؟

بەدلی نەبوو کە وا بێدەنگ بمیئنەرەوه .. دارەکەیی کیشا بە رۆخی میژەکە داو هەستا . لیمان نزیک بوو . بە دەورماندا خولایەرەوه ئەمجا دیسان پشتی بە میژەکەیهوه نووساند، پووی قسەیی لە من کرد و وتی:

- خێله گوئیگره .. بهو خوايه دهتگیڤمه وه ناو.... دایکت، هه تیو، که سانی وهک تۆ و گه وره تریشم له تۆ دیوه، هه مووشیان چۆکیان دادا.. واز له م که لله ره قییه بینه و واژۆی بکه!

وه لآم نه دایه وه و سهیریشم نه کرد، پوو ی بۆ لای ئه مجهد وه رگیڤاو، وتی:

- تۆش هه ی دا نه عنا، هه ی خۆشه ویسته که ی دایکی، ناته ویّت واژۆی بکهیت؟ 'شیوه ی قسه کردنه که ی گوڤی' پۆژانه دایکت دیته به ندیخانه و به نووزه نووز و کپوزانه وه ده لیت: مندآله هه یچ نافامیت. حه رامزاده کان تووشیان کردووه، به لئ تووشیان کردووه. بۆرای پیغه مبه ر وازی لیبینن، خوا ده ست به بالتانه وه بگریّت وازی لیبینن! 'گه رایه وه سه ر شیوه که ی یه که مجاری' گه ر واژۆی بکهیت ئه وا من مه رپیک بۆ خۆت و دایکه نازداره که ت سه رده بپم!

ئیه راهیم و سامی و عه زیزیش.. ئاغا جنیویک چیه نه ما نه یدا. هه رچییه کی ده زانی وتی. یه که مجار پيش پینچ سال که دیم وامده زانی نازانیت چۆن وه لآمی سلآو بداته وه، به ده نگه خه والووه که یداو ئه و جووته چاوه ی که خۆی له جیگه یه کدا پیناگیڤیت، شه رمن ده که وته به رچاوم... به لآم ئیستا به شیرپه که یدا له ده لآل یان گه واد ده چیت.

که له جنیودان ماندوو بوو، داینیشاندینه سه ر زه وی، به پیلآوه کانی ده یدواندین. له دواوه قاچی نابوو سه ر ملی ئیه راهیم و به هه موو قورسای خۆی پیی له سه ر داده گرت تا وای لیته ات له سه ری پاوه ستا، قاچه که ی تریشی له هه وادا ده له ریه وه، عه زیزیش که له سه ره تای ریزه که دا بوو، ئاغا توند پآلی پیوه نا به سه ر ئیمه داو ئه ما به ده مدا که وت!

ئاغا ئىستا ئامادەيە . پىش كاتژمىر دوو ژورەكەى جىدەھىلئىت، لە پىنجدا دەگەپتەو، تۆزىكىش دواى پىنج ئەو ئاھەنگە دەستىدەكات كە ئەمجارەيان من پالەوانەكەى دەبم . پىيان دەلن:

- سەد جارم پىوتن يەك لە دواى يەك واژوى دەكەن .. تا ئىستا چەند سەر ماوہ ؟ بەيانى نۆرەى كئىيە ؟ ئەمجد سبەى فاتىحا بۆ گيانى تۆ دەخوئىن . دوو سبەيش ! .. ئەى تۆ ئىبراھىم ؟ برايمۆك، چاوى من برايمۆك، ئەمجد تۆ ئازابە تا پەيكەرىكت لە گۆرەپانەكە بۆ دوست بكەن ! بەلام برايمۆك تۆ، ئەگەر مردىت، چوار كچ و داىكيان بۆ كئى جىدئىت ؟ ئەى پالەوان گوناھت دەگات، ئەوانەى لە تۆ پياوتر بوون واژويان كرد .. ئەى تۆ .. تاكەى ؟

بەلايەوہ من لە ھەموويان كەللەرەقتەر بووم، كاتىك ھەولئى لەگەلدا دەدام لە جارىك زياتر پىيوتم:

- واژوى بكەو بەچاوى خۆشت دەبىينىت .. بۆ دلنيا بوونىشت، دەكرىت لە بەنديخانە بمىنتەوہ تا واژوى دەكەن .. گەر واژوكەت بىينن زۆر خۆناگرن، من لەوہ دلنيام، ھەى ھەيوان گويم لىراگرە من وەك براىەك ئامۆزگاريت دەكەم، زۆرت چەشت، بۆ كەسانىكى ترى جىبھىلە بىچىژن . شىت مەبە .

بنمىچەكە دەخولئىتەوہ .. ئەم ژورە ژوروى من نىيە، قەرەوئىلەكەشم پىشتر نەبىنيوہ، لەسەرى نەخەوتووم، ھەموو شتىك گۆراوہ .. نەخىر خۆم گۆراوم .

دوئىئى ئەم كاتە مرۆفئىكى تر بووم، تا كاتژمىر شەش بەھىز بووم .. نا بە چەند خوولەكئىك پىش شەش .. سەرنجى كاتژمىرەكەم دەداو دەموىست تاكە شاىەتى كۆتايىەكە بىت، لەگەل قسە خۆشەكانىشياندا دوژمنم بوون .. ھەر چارايان دوژمنم بوون، تاكە كەسى بىلايەن كاتژمىرەكە بوو .. پىش شەش بە چوار خوولەك ..

پینچ خوولهک.. دوینی ئەم کاته بههیزیوم.. راسته من چەند پۆژیک پیشتر
شتیکم پیوتیبون، بهلام کئی دهیتوانی ریگهی پهشیمانیم لیگیریت؟
له دوازدهدا نیوهپۆژهمان کرد.. خواردنهکیان کهمیک پیش کاتی خۆی هینا..
شیشه کهبابهکه م نابوو نائیکه وه و کهوتبوومه خواردنی.. خواردنه که بهتام بوو،
کاتیک دای قاییلبوونی واژوکردنه که گه پامه وه، نه متوانی دهست بو بهرماوهی
خواردنه که دریز بکه م، کهبابه که سارد و لینج بوو.. ئەوانیش دهستیان له خواردن
هه لگرتبوو.. زۆر سهیریان کردم. ئیبراهیم پرسی:

- دواکه وتی. زۆر دواکه وتی چیبوو؟

هموو سهیریان ده کردم، چاوه پوانیی وتنی وشه نه فرته لیگراوه کیان
لیده کردم.

ناشرانم چۆن وتم:

- چووم بو لای دکتور!

- دکتور و پاشنیوه پۆ؟

عەزیز ئەم پرسیاره ی کرد. به دەم پرسیاره که شه وه قاپه که ی له بهرده م خۆیدا
لاداو به رهو پروم خۆی وهرچه رخاند. بیئارامانه وتم:
- دارزاوم و توانام نه ماوه.

بیدهنگ بووین.. ئەمجد نه بیته ئەوانی دی هه موو که وتنه وه بیرکردنه وه،
ئەویش چوو له لای ته نه که که و میزی کرد، وهک ههستی کرد بیته به چاویکی
به سامه وه سه رنجی ده دام. که توانای خواردنم نه ما، قاپه که م هه لگرت تا بییه م
لای ده رگا که وه داینینیم، به لام له دهستم به ربووه. دهستم ده له رزی؟ ئەی
پهنگورپروم ئاشکرای کردم؟ ئاغا که په په که ی هه لگرت و پیچایه وه، به دهنگیکی
پوون وتی:

- تاههنگه که تا شهش کاتژمیر دواى ده‌چوونت ده‌ستپیناکات .. هه‌ر وهک
جاران!

به‌دریژی شوه‌و خه‌و نه‌چوهه چاوم، سئ چوار جار ئه‌مجه‌دم بینى گورگئاسا
سه‌رى بَلند ده‌کرد و به‌منا ده‌پروانى .

نه‌مده‌هیشته هیچ جاریک به‌ چاوکراوه‌یى بمبینت . پیره گورگیگ بووم چاویکم
ده‌نوو‌قاندو ئه‌وى تریانم ده‌کرده‌وه، تلم ده‌داو خۆم له‌ سه‌رنجه‌کانى ده‌ریاز ده‌کرد،
چواره‌م جار ته‌واو لیم نزیك بووه، سه‌رنجى هه‌ناسه‌دانى ده‌دام، یه‌کبینه ده‌بوت:

- دواى رۆر ده‌خه‌وین .. مردن و خه‌وتن چونه‌کن، هیچ جیاوازییه‌کیان
نییه، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بیته یه‌که‌میان دریژه‌و دووه‌میان کورته .. هه‌لناسیت
تا ماوه‌یه‌کى زیاتر بژین .

دوا شوه‌و چاویان ئاگرى لیده‌بووه . به‌ شیوه‌یه‌ک هه‌ستیان به‌ روودانى شتیک
کردبوو، به‌ پامان و بیرکرده‌وه، به‌ گوێزنگانه‌وه هه‌ستیان پیکردبوو، ره‌نگه‌ له
پئی ئه‌شکه‌نجه‌و خه‌فه‌ته‌وه بوویته که له‌ ناکاو داده‌باریت .

دلته‌نگى و په‌ستى وهک سیبه‌ریکی قورس بالی به‌سه‌ردا کیشابن، توانای
وتنى هیچیان نه‌ما . ده‌مویست بقیزئیم . خۆم به‌سه‌ر شانى ئه‌مجه‌دا ده‌م و بگرم،
به‌لام به‌چاوه‌ پرسنگداره به‌ پرسیاره‌که‌یاندا، دوا بیره‌ هاوبه‌شه‌کان که پاساوى
پیکه‌نینیان ده‌دامی تا بگرم، تا ده‌ستى هه‌ر یه‌کیان بگرم و وهک دوا ده‌رپینى
شتیک رایوه‌شئیم، په‌رشبوون .

ئیبیره‌یم که میزى ده‌کرده ته‌نه‌که‌که‌وه بیئه‌وه‌ی روم تیبکات پیوتم:

- ره‌جه‌ب ده‌رمانى نوئیان دایتی؟

بوچی ئیبیره‌یم کاتى میزکردن نه‌خۆشییه‌که‌مى بیر ده‌که‌وته‌وه؟ میزه‌چووړکئ
هه‌میشه‌بیه‌که‌ی دايرزاندووه؟ په‌یوه‌ندییه‌کى ناديارى نیوان میزه‌که‌و کۆتایى منه؟

لهوانهیه له و ساته‌دا بیړی سامناکی به‌سهردا هاتبیت، ئه‌گینا بۆچی به‌مجوره
پرسیاری کرد؟

دواجار ئاگادارم کرد، به‌لکو شتیک بکات وتم:

- ئیبراهیم من ته‌واویوم، دهرمان دادم نادا.

بیته‌وه‌ی پانتوله‌که‌ی داخاته‌وه، هاته پیشه‌وه و سه‌یریکی کردم. سه‌یرکردنیک
که له ناخه‌وه هه‌لقولا بوو، سه‌یرکردنیک که چاو هه‌ر وهک ئاویته‌یه‌کی ژه‌نگاوی و
گرویی نه‌بیت، ده‌ری نابریت. به‌په‌له چاوم نه‌وی کرد تا ته‌قینه‌وه‌که‌ی تیدا به‌دی
نه‌کات. ئه‌مجه‌دیش، به‌په‌له سه‌یری هه‌ردووکمانی کرد و قاچی کیشا به‌ دیواره‌که‌دا
و پاکشا.

دواشه‌و وهک مندال له‌بارچوون گران و ناخوشبوو. کاتژمیره‌که‌ی ده‌ستم
پاوه‌ستا. وهک به‌رده په‌شیکه‌ی گۆجی به‌سه‌ره‌هات، که کۆتایی ده‌گه‌یاند. ترس
دایگرتم، ته‌نانه‌ت گومانم وابوو که له ژياندا نامه‌یلن. پیمابوو گه‌ر ساتیک بخه‌وم،
ئه‌وا سواری سه‌رم ده‌بن و ده‌مخنکین. بیروپای ئه‌مجه‌دم تاقیده‌کرده‌وه، وتم:

- هیشتا هه‌ر بیخه‌وی هاوړی هه‌میشه‌بیته؟

به‌په‌ستییه‌وه بزه‌گرتی و سه‌ری سه‌لماندنی پاوه‌شاند. دیسان لیم پرسیه‌وه:

- وهک جارن یان زیاتر؟

- هیچ نه‌گۆراوه!

که‌واته ئه‌مجه‌د ئه‌وه‌نده مندال نییه وهک من بۆی ده‌چووم، ده‌زانیت که من
گۆراوم و یه‌که‌م که‌سیش ده‌بیت که سواری ملم بیت. ئه‌مجه‌د به‌ بیخه‌وی و
سه‌ره‌پۆیی دژایه‌تی لیکدانه‌وه‌و بۆچوونه‌کانی ده‌کرد، گه‌ر ساتیک بیخه‌وی و
سه‌ره‌پۆییه‌که‌ی که‌می کردایه‌ته‌وه ئه‌وا ده‌رووخا، نایه‌ویت ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریدا کلپه‌ی
سه‌ندووه بیلیت. له دلێ خۆمدا، سوور بووم له‌سه‌ر وتنی: سه‌ره‌پۆیی سه‌ره‌تای
رووخانه.

ديسان به پروياندا دهخولامه وه . بۆچى چاويان به م قووليبه ددره وشيتنه وه ؟
 ئه و چاوانه نين كه شهوانى زستان و هاوين تياندا دهحه سامه وه ، هيچ له وان
 ناكهن . ئيستا زياتر به چاوى پاسه وان دهچن ؛ به گومان و سامناك و دژوران .
 وشه كانى عيسمه ت گوريسيكي لولكراوناسا له گهر دنم ده ئالان ، ئيستا هه موو
 قسه كانيم بيرده كه ويته وه !

دواى پرووخانى نه جيب كه له دوا ئاههنگ گه راپينه وه ، كو تايبى پيته
 دهر په راپوه كانى ناديارو پيكد ا چوو بوون ، به لام وشه كان گه ليك له هه موو ئه و
 پيتانه ئاشكراتر بوون كه لتيان پي ك ده هاتن . زور به پرووماندا هه لپروانى ،
 سه رنجه كانى پكاويى و بي به زييانه بوون . شانى ئه مجه دى گرت و راپته كاند ،
 ده يوت :

- بهرگرييت لى ده كرد ! هه زار جارم پيوتن ناپا كه .. ئيستا به چاوى خو تان
 بينيتان ، هه ر چه كى كو تايبى خو يى واژو نه كردو وه ، واژو كه ي چه كى
 كو تايبى هه موومان بوو .. كى ده زانئى چى پيوتوون ؟ ئه ي كاغه زه كان ؟
 ئه و شه وه له كاغه زه كان پرگارمان بوو ، له نزيك ته نه كه ي ميزه كه وه
 سووتاندمانن . من پاسه وان بووم . چاوديريى ده رگاي ده ره وه م ده كرد ، تا گه ر
 به كي ك هات ئاگاداريان بكه م .. ري ككه وتين كاغه زه كان به دواى به كدا بسووتينين .
 گه ر پاسه وان كه هات نوقمى ناو ته نه كه ي ميزه كه مان ده كرد ، ئه مه ش تا كه
 ري گه به ك بوو تا نه خو يترينه وه . ئيبراهيم كه به ته نه كه كه يدا ده رپوانى وتى :

- ميزه چوپر كى كاتى خو ي نه بي ت نايه ت .. وه رن ميزه كن ، له برى من و
 خو شتان .. ميزه كن ، تا گه ر شه يتان هات كاغه زه كانمان نوقووم كرديت ،
 تواناي خو يندنه وه يى نه بي ت !

عیسمهت هیۆل نه بۆوه. له هیچ شتی کدا به شداریی نه کردین. ئه و شهوه تا درهنگانیک جنیوه کانیمان بهرگویی دهکوت.. ئه و قسهیهی که بیمان دوو بوون و به دهستی توند و نووقاوهوه دهیوت و دهیوتهوه:

- ئه گهر ئه مزانی دهم کوشت! دهم توانی به ئاسانی بیکوژم، سه رینه کهم له سه ر دهموچاوی داده ناو به هه موو قورسای خۆم له سه ری داده نیشتم تا ده تاسا...

به تو وره بیهوه دهستی راده وه شان دو به دیواره کهیدا ده کیشا، به رده وام به دهنگیکی تیکه ل به تو وره یی له سه ر قسه که ی ده پۆیی:

- دهم توانی به م دوو دهسته بیخنکینم.. ئه و ئیستا مه ست ده بیّت، ئیمه ی فرۆشت.. ئای گهر کاتی خۆی ده مزانی، گهر ده مزانی دهم کوشت.

عیسمهت هه موو ئه و وشانه ی ده یکردن به پاستی بوو. جاریک داوای له پاسه وانه که کرد بانگی سه رۆکه که یان بکا، پاسه وانه که نه یکرد. دیسان داوای لیکرده وه هه ر نه یکرد. له پیردا عیسمه تمان بینی قاچی ناوه ته سه ر ورگی پاسه وانه که و به هه موو هیزی خۆی له قه یه کی لی دا. پاسه وانه که وت و له هۆش خۆی چوو. هه مووش نرخه لیدانه که مان داو ماوه ی بیستویه ک پۆژ خراینه به ندی تاکه که سییه وه.. جاریکی تریش عیسمه ت تفیکی دا به رووی سه رۆک پاسه وانه که دا. سیسرکیکی له قاپی فاسۆلیاکه ده رهینا و پنیوت:

- به رازینه ئه مه گوشته که تانه؟

چاوه پۆیی وه لامه که ی نه کرد، تفیکی پر به ده می کرد به دهموچاوی دا.. به لغمه زله که تا نیشانه که ی سه رسنگی شوپرووه، نیشانه یه ک که پاسه وان شانازی پیه ده کرد. عیسمه ت چل و پینچ پۆژ له ژووری تاکه که سیدا مایه وه.

ئایا عیسمه ت پيشتر که سی کوشتوه؟ چۆنچۆنی ئه و گیانه ناکۆکانه له له شیدا گرد بوونه ته وه؟ وه ک مندا ل پیده که نی، وه ک ئازله لیک برسیش ده خوات..

بەلّام كە مان لە خواردن دەگیریت، دلّرقی ئەو كاتەى سەد پەلّی دەدا بە پشتی پاسەوانەكاندا.

عیسمەت ھەرپەشەى دەكرد، جنیوی دەدا. لەلای دەركە ئاسنینهكەوھ دادەنیشت، خواردنەكانیش گریڤلّكەى پیسی ئاسا بەسەر یەكدا دەكەوتن، ئەگەر كەسێك دەستی بۆ كولیڤرەیهك درێژكردایە، توند دەستی دەگرت و لەودیو شیشە ئاسنینهكانەوھ ڤایدەوھشاندا تا كولیڤرەكەى لەدەست بەربیتتەوھ.

ئەگەر ھەردوو دەستی عیسمەت بخرینە بینم، ئەوا وەك بەلّندەیهكی تاساو قیزەیهكی كورتم لەدەم دەردەچیت.. تاویك دەخایەنیت ئەمجا ملم شوڤردەبیتتەوھو دەكەوم. دەستی بەهیزن. ئەو وەك ئیبراھیم خۆی ھەلّناكیشیت، بەلّام كەس لیی نزیك ناكەویتتەوھ.. جارێكیان ئیبراھیم ویستی دەستشكاندنەوھى لەگەلّدا بكات، رووی بە پینكەنین، جگەرەش بەدەستەكەى تریبەوھ نەدەلّرزى. بەلّام ئیبراھیم بۆ ساتیكى كەم ڤووی گرز بوو، ئەمجا ھاواری لّ ھەستا، چەند دلّوپە ئارەقێكیش وەك دەستە بەزىوھكەى بە ڤوویدا بەربوونەوھ.

ئەمشەو كەس ناخەویت، شەوی ئاھەنگیكى گەورەیه بۆ كۆتاییەك. كات نرخی نامینیت، بیرەكان بەدووی یەكدیدا دەبنە لیژمەى بارانیكى زستانە. بەراستی ئەو شەوھ ھەناسە بەرپێكویپێكى دەدران؟

ئەر كە ئەمجەد ھەستاو چوو بۆ لای تەنەكەكە، بۆ دلّنیابوون بوو لە خەوتنەكەم، تا ئیشارەتى كوشتنمیان بداتیت؟ ئەمجەد كە دەڤۆی بەملاولادا دەكەوت، دەیویست چاوی بە نووقاوی بەیلّیتتەوھ تا سەر لەنووی بخەویتتەوھ، یان ڤروایەكى خیرام پێ ببەخشیت و ھانى خەوتنم بدا، تا كوشتنەكە دەستپێكات!

بەلّام جاروبار ڤرخەى عیسمەت وەك چركەى ئامیرێكى پەككەوتە دەھات، لە دلّی خۆمدا وتم: "خەوتووھ بەلّام ڤرخەكەى دەگۆڤیت" زۆر چاودییم كرد، بۆ ماوھیهك بەردەوام رێكویپێك بوو، ئەمجا گۆڤا، زیاتر لە جارێك گۆڤا. لە خۆشم

پرسی: "بۆ مەروۇف دەتوانیڭ بە ئارەزووی خۆی بېرخینیڭ، ئەگەرچی خەویشی لیکەوتبیت؟ گەر ئەو دەستە راوەشیڭتە ئەممازە بۆکردنەکی پى سپىردراوہ بە ئاگا نایە؟" تاکە ساتیک چىيە خەو لە چاوم نەکەوت. بیرو لیكدانەوہکان وەک ئەسپى شىت لە کەللەمدا غاریان دەدا، بیرى مردنیش زالتىنیان بوو. لە دلی خۆمدا دەموت: "عیسمەت بى دواکەوتن ھەر ھەلدەستىت تا ئەرکی خۆی بەجیھىڭتە". بە سووریوونىکی سەرکیشانەوہ وەلام دەدايەوہ: "بى قىژاندن، بى بەرپەرچدانەوہ نایەلم ئەوہی دەیانەویت بیکەن، قىژەيەکی بچووک، لە شەوی مەنگدا، تەنیا قىژەيەک بەرد بە ئاگا دىڭتە.. پاسەوانەکانیش بەو پادەيە دوور نابن کە پىش گەيشتنیان گیانم دەرچىت... تەنانەت کەمىکیش دواکەون ھەر لەکاتى پىویستدا دەگەن. مەروۇف لە چەند چرکەيەکی کەمدا نامرىت، دل لەو پەرى بەھىزىدايە، توانای بەرگەگرتنى ھەيە، توانای خوگرتنى ھەيە.. پاسەوانەکانیش، پىش دەنگدانەوہی قىژەکەم دەگەنە سەرمان، ئەوان چاوەرپىن، بەتەمان.. ئاغاش دەبىت شتىکی پى راگەياندن، لە جاران زياتر ئاگيان لىم دەبىت و دەمپارىزن.. ئەگەر بمرم ھەموویان دەگىرپىن، لە کوشتنم بەرپرسىار دەبن..."

شەوی سەرەتای زستان درىژە.. درىژ، لە شەوگارى زستاناندا کاتزمىر تا پادەيەک درىژە کە لە دەیان کاتزمىرى ھاوینان درىژترە، ئەگىنا ئەو ئەنگوستە چاوەی دەرەوہ بۆ؟ ئەو بىدەنگىيە نا ئاسايەي کە تەنانەت دەنگى سىسرکىک يان کۆکەيەکی قاوشەکەي تەنىشتان درى پىنادات، بۆ؟ ھەستىکی ناديار بالى بەسەر بارى بەندىخانەکەدا کىشاوہ و چاوەروانى کۆتايى مەروۇفکە، ئايا ئەوہ کۆتايى من دەبىت؟

بەلام من تەواو نەبووم! بەلکو من لىبوومەتەوہ. چاوە بە پىکەننەکەيان کە بە ئاغادا دەيانرەوانى پەرەکەيان دەپىچايەوہ، قسەکانى کابرا نەناسەکەي کە داواي ھاوکارىکردنەکەي لىدەکردم، کۆتايىم بوو.. نەخىر لىتەبوومەوہ. نەخوشىيەکە

کوشتبوموی. دهمه ویت ماوهیه ک پشوو بدهم.. توانام نه ماوه. مروّف تا رادهیه ک توانای خوگرتنی ههیه و ئیتر له ناو دهچیت. ئە ی من، کهس نکولی له وه دهکات که له ماوهی پینچ سالدا چهندم ئازار چهشت؟ دهتوانم به رامبهر هه موویان ئە وه بلیم.. عیسمهت تو بلی، له من زیاتر چهشتوه؟ لیدان، بهندی ته نیایی، به بنمیچدا هه لّواسین، ئاوی سارد له پوژانی زستاندا، خه و لی قه دهغه کردن.. هه مو چهشتو مانه.. له وانیه له هه لّواسیندا له منت زیاتر چهشتبیت، پوژیک زیاتر مایبته وه. ئە وه تاوانی من نییه، له شم بهرگه ی نه دهگرت، زورجار له هوش خو دهچووم، دواجاریش بو به ئاگا هیتانه وه م ئاوی سارد و شه قازله بهس نه بوو.. جیاوازی قورسای نیوان له شمان له بیست کیلو زیاتریوو، عیسمهت هه شتا کیلو زیاتره و منیش له ژیاندا نه گه یشتوومه ته شهست کیلو. چیم پیده کریت گهر له شم خوی پینه گیریت؟ هیچ پوژیک ویستوباوهرم له ق نه بووه.. له وانم زیاتر چهشت، ئە وانیش باش ئە وه دهزانن.. ئە و ئیواره یه یان له بیره.. ههینی بوو، کاتی سهردانی ههفتانه بوو، خوشکم و پوورم هاتن.. به لام دایکم نه هاتبوو.. یه کهم جاریوو نه یهت. یهک وشه یان لا نه درکاندم، ههستم کرد، قیژاندم، لیم ده پرسین، نا کاو خوشکم گریاو هه موو شتیکم زانی!

دایکم له میژه تووشی ته وژی خوین هاتبوو. دهیان جار پیمدهوت: واز له سه رلیدانم بینه، نامه ویت وا بمبینیت. بزهی دههاتی و وهلامی نه ده دایه وه. هه ر ده شهات.

له و ئیواره یه دا به رادهیه ک ههستم به ته نیایی کرد که له توانادا نه بیت. ئە وان دایکمان کوشت، ئە وه ندهیان کنه له میشک و دلیدا کرد تا کوشتیان. ماوهی چه ند پوژیک خه و نه چووه چاو م. به خه یال وه ک بالداریک ده فریم. ئازاریکی زور له گه ده مدا په یدابوو، گه لیک جار ده پرشامه وه، تا گه یشته ئە وه ی ئاغا

به پاروویه کی نه رمه قتم دابنیت .. کاتی نه خوشییه که م داوای لیکردم واژوی بکه م و
یه کسه ر ده رچم. له ناخوه تفم کرد، به دهم نازاره وه ده تلامه وه، به په قی پیموت:
- دهمرم و واژوی ناکه م.

به بپواوه سه ری پواوه شانده، داوای له سه رۆک پاسه وان کرد بی چاره سه رکردن
بمگیرنه وه بۆ قاوشه که .

دایکی که سیان نه مردووه .. ته نیا دایکی من نه بیت ئه ویش له کاتیکدا مرد که
من به ند بووم .. نکولی له وه ناکه م دووانمان پیش گیرانیان، که خویان بیریان نایه،
بی دایک بوون. به لام ئه وانیت هر به و سۆزه بی وینه یه ی به بیرکردنه وه له
دایکیان خویان گهرم داده هینا .. له وه ش دنیا بوون که رۆژیک له پۆژان به ندیتی
کۆتایی دیت، ده شچیته وه بۆ مائیکی پر له گهرمی و سۆزی دایکه، دایک شتیکی
له ئاسا به دهر ده گه یه نیت، شتیک که بی دایک که وتوو زیاتر تییده گهن.
سالیک دواى مردنى دایکیشم (هودا) پروخا.

هودا به هیترترین هیوابوو که به دونیای نازادییه وه ی ده به ستم. وه ک پالّه وانیکى
ئه فسانه کان ده هاته به رچاوم، هه رگیز له چاوه پروانی بیزار نه ده بوو. به لام چاوه ری
نه کرد. له دوا نامه دا پییوتم: " په جبه، به رۆر ناچاریان کردووم قایلبم، به لام بۆ
هه تاهه تاهه یادت ده پارێزم .. هودا یاد چ سوودیکی هه یه ..؟ گیراویک گهرم
ده کاته وه که ته نیا خه ون به کاتی سه ره سستییه وه ده بینیت؟ ئایا ئه وه به ندیه، له
شه وانى دیرژی به ندیتی دیته دهر وه، تا بکه ویتته کۆشى ساردوسپری و بۆ
شاییه وه؟

ئاگاداری په یوه ندیه کانم بوون، که س نه مابوو نه یزانیت. له به ندیخانه دا هه موو
شتیک له نیوانماندا ری پندراو بوو. هیچ جاریک نامه کانیا ن نه ده خوینده وه، به لام
هه رچه ند نامه بگه یشتایه ده یانپرسی. ئه نیسه خۆی ده یزانى چۆن نامه کان دهر یاز
ده کات .. له ناو سه ره وهیری چیشته که، بن جگه ره کان، ناو کفته کانی ده نا .. به

په روښنيزه شيننه وچه چاوه پرم ده كړد، كه نامه كه م به ده ست ده گه شت هيشته له خویندنه وهی بیزار نه ده بووم، نامه یه کی تر ده گه شت .. نامه کانی هودام ده پاراست، شهوان ماچم ده كړدن، وهك نوشته یه کی پیروژ ده مخسته ژیر سه رم، کاتیکیش ناچار ده بووین، له ترسی هیژشی ناكاو و پشکنین، كه جاروبار پووی ددها، نامه و کاغه زه کانمان بسووتینین. گیانم له گه لیاندا ده سووتا. ئاواتم ده خواست كه چینیک بیراز کرمايه یان له به ندیی ته نیا كه سیان بنامیه یان سه رجه م ئاوده ستی به ندیخانه كه یان پی پاک کر دمایه ته وه، ته نیا به مانه وهی نامه کان له لام قاییل بوونایه، به لام شتی وا مه حال بوو، ناچار ده بووم هاوبه شیی ئاهه نگی سووتاننده كه یان بکه م كه هه موو دوو هه فته جاریک یان كه له باریکی ناكاودا ده كرا.

هودام هه ره له به رته وه له ده ست چوو چونكه گیرابووم .. گه ر ئازاد بوومایه ئه م هه موو ساله چاوه پری نه ده كړد .. ده متوانی پی بلیم: "هودا ئیستا ده كریت پیک بگه ین .." به راستییش ده مهینا. گه ر ئازاد بوومایه هیچ کام له كه سوکاره كه ی ناقاییل نه ده بوون یان یه ك وشه چیه نه یان ده وت، به لام ئه و چیان پی بلیت، كه من ماوهی یازده سال له پشت دیواری به ندیخانه وه گیرابم؟ بو كه س قاییل ده بیت به دریژی ئه و ماوه یه چاوه پروان بیتر؟ ئه ی كه سوکاره كه ی قاییل ده بوون؟ دایکی به په یوه ندیبه كه مانى ده زانی، به لام ئه ویش وهك هه ر دایك ژیانکی بو كچه كه ی ده ویت كه له توانای به ندكراو یكدا نیه بو ی دابین بکات .. هوداش له ده ست چوو .. شووی كړد، زورجار هه والیم له خوشكم ده پرسى، وه لامه كانی به په له بوون، به تووره یی بوون، هه ر وهك نه یه ویت ناوی بیتم.

هه ر من له ناویاندا په یوه ندیبه کی وا به دونیای دهره وهی به ستبوومه وه، له ده ستیشم چوو .. ئه وان؛ سیانین ژنیان هیناوه و مندالیان هیه، سیانیشیان هه ر هیچ له جیهانی ئافره ت نازانن .. ته نانه ت وه لید دلداریی نه كړدوه و هه زیشی

نه ده کرد هیچ له باره ی ئافره ته وه بلیت، ئه گهر گوپی له یه کیکیش بوایه دهر باره ی ئافره ت بدویت، گهر گویشی له یه کیک بوایه سه باره ت به دونیای ده ولله مندو له بن نه هاتووی ده دویت، شیتانه ده یقیژاند و ده یوت:

- به ندیتی و ئافره ت یهک ناگر نه وه، سه ره تای پروخاندنی به ندکراویک له وه دایه که تارمایی ئافره تی به سه ردا زال بیت. گاجووتیه واز له م نه خوشیه بیئن.. خۆتان بخه سینن تا کۆتایی به ئازارو ئه شکه نه تان بیت!

له دوا ی ئه و نامه ی وه ئیتر باسی هودام نه کرد. به دلگرائیه وه، شه ویکی زستان دوا ی گه یشتنی دوانامه ی پیموتن:

- ئه مرۆ بوینه ته چوار به سئ، زۆریه بوونی گای خه ساو. چه په سان.. زۆر سه رسام بوون. له خۆرئاوادا هه والی دونیای دهر وه یان لیپرسیم، مه به ستیان هه والی هودا بو.. به په له پیموتن:

- دونیای دهر وه هیشتا له سه ر هه مان ته وه ره ده سوورپیته وه، گاجوته که ش ماندوو نه بووه تا باری زهوی بگۆریت، له شاخیکیه وه بیگو یزیته وه بو شاخه که ی تری..

هه ر ئه وه نده یان پرسى، منیش له سه ری نه پۆیشتم، ده مویست ئازاره که له سه رخۆ بچێژم، تا هه ست به تامی جو یبوونه وه سو یکه ی بکه م.. به لام بو شه وئ، که باران وهک چرای به بریسکه له گۆرپانه پوونا که که دا ده باری. به دوا ی یه که م رسته دا که به هیواشی دو یاره م کرده وه وهک وته یهک بده م، پیموتن:

- تکام وایه له مرۆ به دوا وه پرسیا ری هودام لئ مه که ن، بووه به ئافره تی که وهک ئافره تانی تر.

ساتیک بیده‌نگ بووم، تیایدا به تامیکی به‌زیوانه‌وه تفیکم قووت دا، ئه‌مجا
هه‌ولی زرده‌گرتنیکم داو وتم:

- شووی کرد، هیشتا نه‌گوئزراوه‌ته‌وه، به‌لام به‌مزوانه ده‌بییه‌ن.

ئه‌مجد له سه‌رسامی و ترسدا هه‌ردوو چاوی ئه‌بله‌ق بوون، خه‌ریکبوو شتیک
بلیت، من تا ری له هه‌موو پرسیاریک بگرم وتم:

- تکام وایه جاریکی تر هیچم له‌باریه‌وه لی نه‌پرسن.. به‌لای منه‌وه ته‌واو
بوو.

عیسمه‌ت پیگه‌نی، وه‌ک مندالیک که بییه‌ویت باسه‌که بگوریت و بیکات به
گالته، وتی:

- پوژانی شه‌ممه‌و یه‌کشه‌ممه پرسه بو پیاوانه، دووشه‌ممه‌ش بو ژنان.

ئیبراهیم که هه‌ستی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ریدا زالبوو وتی:

- ئیستا بوویته گاجووتیکی چاک، پیوستیشه به دریزی ژیانته‌وان له‌م
په‌وشته نه‌هینیت.

عیسمه‌ت جاریکی تر کردیه‌وه به‌گالته‌و وتی:

- ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌م بیرى له جیا‌بوونه‌وه بگردایه‌ته‌وه سئ سال بوو لیم

جیاده‌بووه و منداله‌کانیشم برای تریان له که‌لیکی تر بو په‌یدا ده‌بوو!

ئه‌وان گالته‌یان پیده‌هات، به‌لام من ئازارم ده‌چه‌شت.. ئه‌وان ژنه‌کانیان

له‌ده‌ست نه‌چوو، چاوه‌پوانییه هه‌ره به‌تام و چیژه‌که‌یان له‌ده‌ست نه‌چوو، هه‌ر

پوژیک ده‌بیته‌ده‌رچن و منداله‌کانیان، که به‌بجووکی جیان هیشتون، به‌گه‌وره‌یی

بیبینه‌وه، بگره‌خووی واشیان گرتوو که که‌س نه‌زانیت چۆنیان دۆزیوه‌ته‌وه!

به‌لی منداله‌کانیان گه‌وره‌ده‌بن، بجوکه‌که‌یان یازده‌سالی تیده‌په‌رینیت،

گه‌وره‌کانیش پریشان دیت و له‌گه‌ل کچۆل‌اندا ده‌که‌ونه دل‌داریی.. ئه‌ی من کی

چاوه‌پیم ده‌کات؟

به‌رگه‌م گرت.. گۆشه‌گیربووم و که‌وتمه دژایه‌تیی کردنی ئه‌و هودایه‌ی که له خوینما ده‌ژیا. ناشزانم چۆن ناچاربووم که هه‌وایی له ئه‌نیسه پیرسم. زۆریه‌ی جار که ده‌هاته سه‌ردانم لێ‌دمه‌پرسی، هه‌مان وه‌لامم ده‌ستگیرده‌بووه‌وه.

- شووی کرد.. شووی کرد و سه‌فه‌ریشی کرد. که له‌سه‌فه‌ره‌که‌شی گه‌رایه‌وه هه‌روا به‌سه‌رپێوه بینیم. پێده‌چیت هودا ئه‌و جووره ژيانه‌ی به‌لاوه په‌سه‌ند بیت؛ هه‌وانه‌وه‌و هه‌ر هه‌وانه‌وه‌و خۆ به‌دوو‌رگرتن له گه‌روگرفت!

- ئه‌نیسه، ئه‌ی ئه‌و هه‌چی پێنه‌وتی؟ نامه‌ی پێدا نه‌ناردی؟

ئه‌نیسه به‌ دلته‌نگیه‌وه پێده‌که‌نی. سه‌ری نه‌خیری پاده‌وه‌شاندا، تا وازیش له باسی هودا بیتم خێرا پرسیری شتیکی لێ‌ده‌کردم!
دوای شووکردنی هوداش هه‌ر خۆم راگرت. به‌لام نه‌خۆشیه‌ نه‌فره‌تیه‌که بیبه‌زه‌یی بوو.

گویم له جیره‌ی ده‌رگاکه بوو. به‌په‌له چاوم نوقاند تا له چه‌شتنی تامی ئازار به‌رده‌وامم. نه‌دمه‌ویست که‌س ببینم، یان ده‌نگیک ببیستم.. به‌ نه‌رمه پێه‌کانیدا که له ترپه‌ی پێی پشیله ده‌چوو، هه‌ستم به هاتنه زووره‌وه‌ی ئه‌نیسه کرد. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه راوه‌ستا. سه‌رنجه‌کانیم تێ هه‌لده‌چه‌قین، ئاواته‌خوازبووم بێ چاوکردنه‌وه بمبینایه که سه‌یری ده‌کردم. بلایی بزه‌یه‌کی دلته‌نگی به‌سه‌ر لێ‌وییه‌وه بیت؟ ئایا وه‌ک گیاندارێکی راسته‌قینه که له که‌سانی تر بچیت، له‌به‌رده‌میدا ده‌مبینیت؟ ئه‌ی ئاخۆ رووخان به‌روومه‌وه دیار نییه؟

ئه‌نیسه له دونیادا هه‌چی ناویت ته‌نیا ئه‌وه نه‌بیت که من له‌به‌رده‌میدا ببینیت، "که له‌لای بم" بیته‌وه‌ی له هۆکاری بوونم بپرسیت، له‌و پێگایه‌ی بووه هۆی بوونم!
ئه‌نیسه سیفه‌ته لاوازه‌کانی له دایکه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه، دایکم هه‌ر سیفه‌ته لاوازه‌کانی جێهێشتوو. ئێمه هه‌ردووکه‌مان لاوازین، دایکم هه‌ر خۆی به‌توانا بوو، به‌تواناییه‌که‌ی

له گه‌ل خۆیدا برد و پۆیشت، له لاوازی به‌ولاره هه‌چی تری جێته‌هێشت.. ئەنێسه له دوا سه‌ردانه‌کانیدا چه‌ند قسه‌یه‌کی پێوتم وای لێکردم له‌جاران زیاتر هه‌ست به نه‌خۆشیه‌که بکه‌م. ده‌گریا، به‌ترسه‌وه ده‌ستی به‌ پڕومه‌تم دا ده‌هێنا، ده‌ستی داده‌ناو زۆر لێی ورد ده‌بۆوه .

ئەنێسه که ژيانمی تێک دا، دوا پۆژانی به‌ندیخانه‌ی لێکردمه دۆزه‌خ. پۆخڵیه‌کانی دونیای ده‌ره‌وه‌و کۆتاییه‌که‌ی پێی پاده‌گه‌یاندم!

- باسل شیت بووه، به‌پرووتوقوتی به‌شه‌قامه‌کاندا ده‌گه‌رپێت.. خالید له ئەنجامی لیداندا چاویکی داناوه، چاوه‌که‌ی تریشی په‌ریشانه . موحسینیش.. موحسینت بیرنایه ؟ ئیقلیح بووه . که بریشیانه ماله‌وه‌و دایکی چاوی پێیکه‌وت دایکه له عه‌ززه‌تدا مرد! ئەنوه‌رو عه‌بدول که‌ریم و نه‌جیب ئیستا ئازادانه ده‌ژین. ئەنوه‌ر پێش دوو مانگ ژنی هێنا، به‌یه‌کجاریش وازی له‌ سیاسه‌ت هێناوه . نه‌جیب ده‌یه‌وێت خۆیندنه‌که‌ی ته‌واو بکات، پێش چه‌ند پۆژیک سه‌ریداین و داوای لێکردم که پێت بلێم ئاقل ببیت. هه‌موو وازیان هێنا..

ئەنێسه به‌سه‌رهات و پڕوداوه‌کانی دونیای له‌به‌ر بوو، بۆی ده‌هێنام.. بۆ ماوه‌ی چه‌ند مانگیک لێم توورپه‌ بوو، چونکه به‌شیوه‌یه‌ک پیموت خسته‌م گریان:

- ئەنێسه گه‌ر ده‌ته‌وێت ئەم باسانه‌م بۆ بێنیت ئەوا جارێکی تر مه‌یه‌ره‌وه . زۆرجار هات و به‌ بیده‌نگ، هه‌ر لێم ورد ده‌بۆوه، هه‌ندێجاریش ده‌گریا، به‌لام که ده‌ستی بۆ له‌شم درێژ ده‌کرد تا له‌ پته‌وی و توندوتۆلیی گۆشته‌که‌ی دلدنیا بێت، به‌ توورپه‌یه‌وه ده‌ستیم لاده‌برد. پیموت:

- من په‌جه‌بم، گۆشت و خوینم، هه‌موو جه‌سته‌م ساغه، هه‌یچ شتیکی خوازاویشم تێدا نییه .

گوئی دهگرت و دهگریا. دیسان دهستی به گپړانه وهی باسه کان دهکرده وه؛
سهرتا دهستی بهو باسه کونانه دهکرد که هیچ شتیکی وایان نه ده به خشی، له
گپړانه وه شیاندا مه بهستی هیچ شتیکی دیاریکراو نه بوو، به لام دواى ماوه یهک
دهچووه سهر به سهرهاتی نازارو نه شکه نجه:

- په جبه ناگاداربه، په ننگه نه و دادگه ریبه ی ههفته ی رابردووت بیستبیت،
که بویان ده رکوت جابر و نه سعه د په یوه نندیان به دهره وه هیه
ماوه که یان بؤکردن به دوو قات.

به سهر پراوه شانديک، به بزه یهک، به وشه یه کی په له دلنیام دهکرد.. به لام
وازی نه ده هیتا.

- په جبه، خوا بتپاریزیت په جبه.. گویم لپیگرو به قسه شم مه که..
نیستا تو گه ورو ژیری، په ننگه بزانی چی سوودی بو ت هیه .. نوعمان
خوی کوشت، به لام خه لکی ده لپن نه وان کوشتیان، دواى نه وه ی هه ولى
هه لاتی دا کوشتیان. په جبه ناگاداربه.

له دواى سی مانگ، شیوازی قسه کردنه که ی نه نیسه ته واو گورا.

- حامید چووه لای به پپوه به ری پولیس و پیوت که ته ندروستیت زور
خراپه و پیوستیت به چاره سه رکردن هیه له دهره وه ی ولات، به گوئیان
نه کرد. وتیان ته نیا چاره سهر به لپندانه به وه ی واز له سیاست بینیت،
حامیدیش هیچ به لپنیکی نه دا. ده لپی چی؟

- نه نیسه، به لام من ته ندروستیم به و راده یه خراپ نیه!

- نای، نه گهر خوت له ناوینه دا ده بینیت، هر پیست و نیسکت ماوه..
چاوت زهره هه لگه پاون، لچو لپوت شین داگه پاون.. نای نه گهر خوت
ده بینیت.

- چار خوپاراستنه له سهرما، به رگی نه ستوریشم هیه!

- چاره‌سەر ئه‌وه‌یه مالمیکت هه‌بیت. ژیانت ریک بخه‌یت، له کاتی خۆیدا
- بخۆیت، له کاتی خۆیدا بخه‌ویت. ئیره .. به‌ندیخانه بریتییه له ئازارو
- سه‌رما .. خۆت هه‌موو شتیک له‌من باشتر ده‌زانیت.
- که‌میک بیده‌نگ ده‌بوو، دیسان ده‌پرسییه‌وه:
- حامید ده‌لی ئاخۆ چیت ده‌ویت تا به به‌پۆه‌به‌ری پۆلیسی رابگه‌یه‌نیت؟
- من حامیدم رانه‌سپاردوه .. من تکام لیکردوه .
- خۆت ماندوو مه‌که، هه‌چم ناویت.
- بیری لی بکه‌ره‌وه، ره‌نگه‌ حامیدیش چونه‌که‌ی بۆ لای به‌پۆه‌به‌ری
- پۆلیس بخاته هه‌فته‌که‌ی تر.
- ئه‌نیسه هه‌چم ناویت .. گهر توانیت فانیله‌یه‌کی خووری ژیره‌وه‌م بۆ
- به‌ینه، هه‌ر ئه‌وه‌م ده‌ویت!
- ئه‌نیسه دونیای منی ته‌قاندوه، کردییه ته‌پوتۆزیک به‌ره‌لای ناو گه‌ردوونیک
- له‌بن نه‌هاتوو. جاریک له‌و جارانه‌ی که هه‌ولێ کوشتنمی ده‌دا پییوتم:
- هودا ئیستا دوو کورپی هه‌یه. پیش مانگیک کورپی دووه‌می بووه،
- هه‌والیشی ده‌پرسیت.
- دووه‌م کورپ؟
- ناویان نا عه‌دنان.
- ئه‌ی ته‌مه‌نی یه‌که‌میان چه‌نده؟ ناوی چیه؟
- وا‌بزانم، ته‌مه‌نی یه‌که‌میان ساڵ و نیو زیاتره، گهر به هه‌له‌شدا نه‌چوویم
- ناوی "راجی" یه .
- راجی؟
- راجی!
- جگه له‌وه چ هه‌والیک تریشت لایه؟

- به خوا کەس نابینم، تەندروستیم داپزاورە، حامیدیش نایەوێت وا بمبێنێت.
- ئە ی حامید، هەوآلی حامید چییە؟
- دەپرسی گەر بە پێشنیارەکە ی بەرپۆه بەری پۆلیس قاییل ببیت!
- هەزار جار پێموتی قاییل نابم، پێویستیش ناکات بچنە لای کەس.
- پەجەب، ئە ی تەندروستیت؟
- چوو مە لای دکتۆر دەرمانی نوێی دامی.

- لە م جۆرە جینگایانە دا دەرمان چ سوویدیکی هە یە؟ .. لێدان، ریسواکردن، سێدارە، 'فرمیسیکیک لە چاوی بەرپۆو و لە سەر قسە کە ی رۆیشت' پەجەب هەر رۆژە ی بە سالیکە!

بەرە و داپووخان چووم. ئازار لە لە شمدا ئاگرو پووش ئاسا بلاودەبۆو. شانی پاستم بە دەم ئازارە وە داگیرساو، رۆژانە گە دەم لە دە مە وە دێتە دەری. قاچی پاستم شل بوو و پۆماتیزمی پێدا دە گەر پیت، تەنانەت رۆیشتنیش بە لامە وە بۆتە ئازاریک و کۆتایی نایەت.. دەست بە یە ک لە دوا ی یە کی ئە ندامە کانی لە شمدا دە هیتم تا دلنیا بم.. سێ ددانی کلۆر بووم بوونە تە هۆ ی ئازاریکی زۆر، بە تاییە تی شە وان، لووتیشم، دە توانم بلیم یە کبێنە گیراوە، سنگم خیزە خیزیتی، جگەرە ش ئە و تامە خۆشە ی نە ماو. خە وتنی ناو پێخە فی گەرم، خە ونی بێ مۆتە کە، خۆیندە وە، سە یرکردنی پێش دوو کانه کان، سواربوونی ئۆتۆ مۆبیلی گشتی.. ئە مانە هە موو بوونە تە خە ونیکی رۆژانە و سە ریان داگیرکردووم، وە ک ئاواتی مە حال بیریان لێ دە کە مە وە!

ئە نیسە ش ماندوو بوونی بۆ نییە واز نا هی نیت:

- پێرێ خە ونم دی، لە خە ونە کە مە دا تۆ بە ربوویت.. بە پێ نە هاتیتە دە رە وە، بە سەر دە ستە بە رە یە کە وە بوویت، برام ئاگات لێ یە، لە پێرپۆه

خواردن به سەر زارم نەکه وتوووه و بەرده وامیش گریاوم، حامید توورەبوو
زۆر قسەى رەقى بە پرومدا دا.

هەر بێدەنگ دەبووم.. بەلام دونیای دەرەوه تۆپەلە گریکی بزێو بوو لەسەرمددا
دەگەرپا.. ئایا ئەم جیهانە بەپراستی هەیه؟ هیشتا خەلکی دەچنە سینەما؟
پێدەکن؟ لە باخچەکاندا دادەنیشن؟ ئەى هیشتا ئۆتۆمۆبیل بە شەقامەکاندا
رێدەکن؟ فرۆشیار و بازرگان و مۆزەخانەش، ئای کە پەرۆشی چوونە مۆزەخانەم،
ئافرەتیش.. ئافرەت لە شارى گەورەدا بە هەزاران، دەیان هەزار، هەر ئافرەتەو
جیهانیکی شیت و گەرمییه، ئایا ئەم سالانە بەسەر دەچن و جارێکی تر بەردەبم؟
حەوت سال.. شەش سال، ئای کە زۆرە، هەزاران پۆژ تەواو بوون و هیشتا نیوەى
ماوەى بەندیتیمان بەسەر نەبردوو. ئایا ماوەکە کۆتایی دیت؟ ئەى ناتوان
توانیکی ترمان بۆ هەلبەستن و پینچ سالی تریش لە بەندیخانەدا بەسەر بەرین؟
ئەوان هەموو شتیکیان پێدەکریت! ئەى مەجدى، یەک پۆژ بەر لە تەواویوونى
ماوەکەى یەکەمجاری سێ سالی تریان نەدا بە تەنگەدا؟ عوسمانیش.. بۆ یەک
هەفتە بەریان دا. ئەمجا هینایانەوهو هەشت سالی تریان دا بە کۆلیدا!

شەقامە پروناکەکەى شەوان، خەلکی، ژن و پیاو، هەموو شتیکی لە دونیای
دەرەودا بێتەرس دەگەریت، ئەى چیشخانە؟ مەرۆف بۆى هەیه بچیتە هەر
چیشخانەیک و داواى هەرچیەکیش بکات کە ئارەزووی لیبیت. بۆى هەیه لە
هەر کاتر مێرێکدا خۆى ببیەوێت بخوات تا تیر دەبیت.. گەر خواردنیکیشى بەدل
نەبیت ئەوا بانگ دەکات و داواى چۆرە خواردنیکى تر دەکات، پارەى خواردنەکەو
پارەیهکی کەمى تریش دەدا بە بۆیهکە، خۆ ئەگەر سیسرکیک ببینیت ئەوا پۆژى
دواتر چیشخانەکە دادەخریت. سیسرکیکی بچوک بەسە بۆ ئەوهى ناویانگی
گەرەترین چیشخانە بزپینیت..

مروّف له دونیای دهره وهدا هر کاتیک بییه ویت ده چیتّه ئاوده ستخانه .. کهس ریّی لیتاگریّت، کهس ناکیشیت به دهرگا کهی داو داوای خیرا هاتنه دهره وهی لیتاکات، کهس زوری لیتاکات تهنه کهی بیسای هی لگریّت و تهنه که که له نیوان ههر دوو ده ستیدا بله رزیت و پیساییه کهی ناوی به جله کانی و به ده ستیدا هه لپرژیت ..

به راستی هیشتا جیهانی دهره وه هیه ؟

ئه نیسه ئه وانهی بو جیده هیشتم تا بیر بکه مه وه، زورجار سه رنجی ئه وه م داوه .. رهنگه پرووناکى شه قامه کان و، بالای ئافرهت، جوانی درهختی له چاومدا به دیکرد بیت .. جیی ده هیشتم له جیهاندا ویلجم، تا زیاتر ئازار به ندم بکات، فرمیسکیکی بچووک به چاویدا دهاته خواره وه . که ده بیینیم سه رنجی ده زولهی فرمیسکه کانی ده دم، ده یوت:

- رهجهب تاکه ی له به ندیدا ده مینیته وه ؟ .. تاکه ی هر ته نیا ده بیت ؟

سه یرکه .. ئه نیسه سه یرکه .. ئه وهی ئیستا به چاو ده بیینیت رهجهب نییه، رهجهب مرد، به دهستی خویشی پروانامه ی مردنه کهی واژو کرد . میلی کاتر میره که نزیک به شهش ده بووه، کاتیک بو ساتیکی کهم دهستی له رزی و ئه مجا کهوت . ئه و مروّقه ی ئیستا له سه ر جیگا که راکشاهه، به جووتیک چاوی کوژاوه وه، بیدهنگ، په یوه ندیی به وهی له وه و به روه نییه .. ئای ئه نیسه گهر خوشکم نه بوویتایه، توش هودا، گهر ئافره تیکی تر بوویتایه، ئه گهر وابوایه نه ده پروخام .

دایکم پروخساری خو ی ده گوشی تا ترس و سوز بتاسینیت . ده یوت:

- رهجهب گوئی بگره، من دایکت توش پارچه یه کی له جگهرم، له م جیهانه دا که سیک نییه وهک من شانازیت پیوه بکات .. به لام قسه ی پوررت به گویدا نه چیت .. سبه ی رۆژ ئه گهر ئیعترافت کرد و به ربوویت چی به خه لکی و براده ره کانت ده لیتیت ؟ کوپم به ندیتی به سه رده چیت .

له چاو تروکانیکدا رۆژ دهروات، به سه ره رزی ده مینیت هه، گهر ددانی پیدایا
بنییت هه موویان ناپاکت پیدهلین، چاویشت له پرووی که سدا بو
هه لئنا بریت .. کورم ناگاداره .

دایه بو مردیت؟ بو؟ بۆچی ئەنیه سهیه کی لاوازت بو جیهیشتم تا لیم بیته
په نجه ره ی سه ره ئەم جیهانه م؟ ئای ئەگهر خوشکیکی ترم ببوايه! براكه شم ته نیا
جاریکیش چیه سه ری لئ نه دام، جاریکیان ویستبووی قسه م پیرابگه یه نیت، به
ئهنیه ی وتبوو:

- په جه مندال نییه، هه زار جارمان پیوت واز له کاری مندالانه بییت،
گوپی نه داینی .. نیستاش ئەگهر به لینی وازه تان بدات ئەوا برامه، به لام
گهر وانه کات ئەوا نه ئەو برامه و نه منیش دهیناسم .

که ئەم قسانه م له ئەنیه بیست، تهنیکم رۆکرده زهوی، تفه که م به تووره ییه وه
کرد و پیم پیدایا، به هه موو قورسای خۆم وه چه رخام و پیموت:

- به ئەسه د بلئ نه ئەو برامه و نه منیش دهیناسم، ئەگهر رۆژیکیش
داوای شتیکم لیکرد با وه ک سه گ دهرم بکات .. به لام به رامبه ر به وه
ئەگهر یه ک قسه چیه له باره مه وه بیکات، ئەوا ئاماده م هه موو ژیانم له م
جیگه یه دا به سه ره رم و خوینیشی له ئەستو ده گرم .

وه ک گا هه لچووم، ماوه ی خووله کیک به سه ر قسه کانی ئەنیه دا پانه بوورد، که
وه چه رخام و گه پامه وه بو قاوشه که، هه چه نده سه ردانه که تازه ش دهستی
پیکردبوو .

به لای منه وه ئەسه د له و کاته وه مرد، ته نانه ت پیش ئەو کاته ش به لای منه وه
هه ر له جیگه ی نه بووان بوو . دایکم به پیسکه و موخه نه تی داده نا، چونکه که ئیمه
مندال بووین هه ر به مردنی باوکم یه کسه ر فرۆشتینی ..

ئەسەد تۆ دلخۆش نابیت، راستە من پەرە نەفرەتییەكەم واژۆ كردووہ . بەلام
نايەلم پيم خۆشبییت، سەرو پروخسارم نابینیت، بگرە لەوانەيە بە دريژايی ژيانم
نەتینم!

يەكەم شتيك كە دەمەويت سبەيني بيكەم سەردانی گۆپى دايكەم .. نە
نامەويت بيیت، ھەر گۆرەكەيم نيشاندە . ئەنيسە تۆ لەگەلم ديیت؟ دەمەويت لەسەر
گۆرەكەى تەنيايم، دەگریم، ھەموو شتيكيشى پيدەلیم، پيى دەلیم چۆن كارەكە
پووى دا، بۆچى پووى دا . ھەر ئەو تيمدەگات، تەنانەت بيئەوہى دەم بەكەمەوہ
تيمدەگات كە چيم لە خەيالدايە .. چەند كاتژميړيك لەسەر گۆرەكەى دەمينمەوہ،
بەلام بۆچى مرد؟ ھيژيكي ناديارو گەوج ئەم دونيايە دەگيړيت، ھەر ئەويش لەو
كاتەى پيوستەم بە دايكەم بوو ليى سەندمەوہ .

دەزانم ئەو چەند كاتژميړيكى دوورو دريژ لەبەردەم بەنديخانەيەكدا، لە
گۆشەيەكدا بەرامبەر بە سەبەتەيەك، كە خواردن و نان و پرتەقالى تيدابوو گرمۆلە
دەبوو . سەبەتەكە جليشى تيدابوو .. بيئاندووبوون چاوەرپي دەكرد، ئا، ئەگەر رپي
ھاتنە ژوورەويان بدايە، لە دوورەوہ چاوم بە زەردەخەنەيەك دەكەوت كە ھەموو
پووي دەگرتەوہ، لەو ماوہيەدا، كە لە خولەكيك تينەدەپەرى ھيژ، شيتي،
خۆشەويستيم لئ وەرەگرت كە تا ماوہيەكى زۆر بەشى چەند ھەفتەيەكى دەكردم،
تەنانەت گەر سەردانيشيان قەدەغە بكردايە ..

مرد .. ئەنيسە لە دايكەم ناچيت؛ ئادگار، دەنگ، نيگاي چاو، ھەموو شتەكان
جياوازن . خۆشەويستىيەكانيان جياوازنبوو، ھەريەكەيان بە ريگەى تايبەتى خوى
خۆشەويستىيە دەردەپرى . ئاي كە لە سالانى يەكەمدا بەتوانا بووم .. لەو شالوانەدا
ئەوئەندەم بەرگەى ليدان و ريسوا پيكردن گرت، كە لە تواناي مرؤفدا نەبييت و
خۆشم راگرت . دواى پويشتنى دايكەم، ھەموو شتيكەم تيدا گۆرا؛ ئازار، لە مردن و
دونياى سەريەستى ترسان، كين . بوومە مرؤفيكى نوئ .

ئەوان كوشتيان .. لەبەر دەرگای بەندیخانەكەدا وەك چۆن سەگ دەرەكەن دەریان دەكرد، ئەویش و دایکانی تریش، بەدار لییان دەدان، جنیویان پێ دەدان، داوین پیس و گەوادیان دەكردن، هەرگیز سلیمان لە هیچ نەدەكردەوه، جارێکیان بینیم لەبەر دەمدا دەلهززی .. دەترساو پەستییش دایگرتبوو، هەولێ بزهگرتنی دەدا، دەیویست پەشوکاویبەكەى بشاریتهوه، بەلام لەپریكدا بینیم لەپرمەى گریانی دا، كە لیم پرسی وتی:

- بۆیان هەیه هەموو شتیك بكەن.

جا بیدەنگ بوو، لیگەر فرمیسیكى قەلەو تلۆریتهوه بیئەوهی بیوهستیئیت، یان وەك راهاتبوو بیسرپتهوه. كە جارێكى تر لیم پرسییەوه، وشەكانی ناسیار و پەست دەرەپەرین:

- سەگە سنگی گوшим.

بەسەر ئاماژەى دەكرد بۆ پاسەوانەكەى بەدەورماندا دەسوورپایەوه. سەدان چالیان بۆ دایكم هەلكەند، هەر جارێك كە دەهاتە سەردانم چالێكى نوێیان بۆ هەلەكەند. خواردنیان قەدەغە كرد، جلوبەرگیان قەدەغە كرد، گوێزانی ریشتاشینیان قەدەغە كرد، لییان دەدا، پێیان دەوت گەر سوزانی نەبوویتایە ئەم گەوادەت نەدەخستەوه، ئاماژەیان بۆ من دەكرد، بە پال پێش خۆیان داوو.

دایكم بەرد بوو.. لە سەرجم بەردەكان پتەوتر بوو. بەیانی سەدان جار خۆلێ سەر گۆرپەكەى ماچ دەكەم، ئای گەر بمتوانیایە بۆ ساتیک پرویم بدیایە، هەر بۆ ساتیک و ئەمجا با دواى ئەوه برۆیشتایە، نامەوێت بیینم، ئەو وێنەیهەم بەسە كە لەودىو شیشبەندەكەوه دەرکەوت و بە دەنگێكى زامداری بەهێزەوه دەیوت:

- پەجەب دنیا ژیان و مردنە. وەسیتم بۆت زیان نەگەیانندنە بەكەس، كورم كۆلنەدەر و خۆراگریه.

دوو مانگ بهر له مردنه که ی ئه م قسانه ی پېوتم، دواتریش ئه وه م بیرکه وته وه، جاریکیان که بینیمی بیرده که مه وه و سه رنجه کانیشم بۆ دوور ویلده بن، هه ستم به ترس کرد، هه ستم به و بیره نه فره تیانه ده کرد که له می شکم نزیک ده بوونه وه. ئه و قسانه ی کرد تا دژ به ترسه که م ببنه وه، تا دژ به ساته لاوازییه بۆگه نه که م ببنه وه. به یانی له سه ر گۆرپه که ی ده خه وم، پیدیه لیم دایه له شم هه ره سی پیه ننام. تو خۆت بنیاته ری ئه م له شه یت، جا گه ر دارووخیت له به ر لاوازییه تی.. من به رپرسیار نیم، که هیشتا تو مابوویت له شم به م راده یه لاواز نه بوو.

هه فتانه سه ری ده دام. دوا ی مردنی له شم له پرډا گۆرا، داپزاو ئاماده بوو پيشوازیی له ئازار بکات، بووه بار به سه رمه وه، نایه لیت خه وم لیبکه ویت، ناهیلیت تام له خواردن بکه م، سه رباری ئه وه ش پۆژانه دواکاری زیاتر ده بوو. ئه نیسه تا کۆتایی گه شته که به رده وام بوو، له گه لیک شت ئاگاداری ده کردم که پیشتر سه رنجم نه دابوو.

- ئاده ی ره جه ب سه یری ئه ولاکه .

مندالیکى بچووک ئاسا سه رم وه رده گپړا. هاواری ده کرد:

- ده ماره کانی ملت ده رپه رپوون و شین هه لگه پاون، لییان داویت؟ هیچت به سه ر هاتووه؟

که سه ری نه خپرو سه رسوپرمانم راده وه شانده یوت:

- ئه گه ر له ش لاواز ببیت ده ماره کانی به دیار ده که ون. تو ش له م ماوه یه دا زۆر لاوازیت.

نه نیتیا نه وه له سه رخۆ سه رنجی ده سته درپژکراوه که یم ده دا، سه یری ده ماره کانیم ده کرد، ده ستم له سنگم ده خست!

ئەنيسە تا كۆتايى له گەشتە ترسناكە كەيدا بەردەوام بوو، بە دەم شى و
بۆگەن و ئازاريشەو، پۆژ لەدواى پۆژ سەرنجم دەدا كە زۆرشت لەميشكەدا
دەگۆرپت و دەشيۆت.

دە سالان بووم دەستم شكا، لەتاو ئيشى زۆرى دەگريام، لەتاو ئازار هاوارم
دەكرد، دايم بەو شيوەيهى كە تەنيا لە ساتى توورپييدا بەكارى دەهينا، وتى:

- ئەگەر باوكت چاوى لیت بێت ئاوا وەك ژن دەگريت، دەستەكەى تريشت
دەشكینیت.. چى بوو تە ئاوا بگريت؟

بيدەنگ نەدەبووم، ئازارەكە لە وزەدا نەبوو، داكيشم لەو باسە زياتر هيچى
ترى نەدۆزيبەو، ئەو باسە نەبیت كە زۆرجار بەگوپیدا داوم..

- جارێكيان باوكى خوا ليخوشبووت بەركەوت، لاقى لەخوار ئەژنۆو شكاو
سەريشى لە چەند لايەكەو زامدار بوو، واش دووانى كوشت و بەرى
هاتنە پيشەوەشى لەوانى تر گرت. ئەگەر ساغ بوايە هەموويانى
دەكوشت. دەزانى ئەو هەر خوشى لاقى خوێ گرتەو و سواری
ئەسپەكەى بوو هاتيشەو مالهو. ئەگەر بتبينیت ئاوا دەگريت چیت
پيدەلێت؟

ئېستا دايم نووستوى ژير خاكە، ئەنيسەى بۆ جيھيشتم تا بمخزينیتە ناو
كە لەبەريكى نەفرەتيەو، كە باسى دونيای دەرەوہى بۆ دەكردم پيمابوو باسى
بەهەشتم بۆ دەكات. لە پيداھەلدانى باخچەكەى مالهو دا زۆرى پيوەدەنا. من لە
مێژە بېرمە؛ باخچەيەكى بچوك و شوورەيەكى لە بەرد هەلچنراوى نيو بالا بەرزى
هەبوو. چونكە زەوييەكەش پيساو و سابووناي پيدا دەرپويشت ببوو شۆرەك. لەو
روو كە شەيتانپانە بەولاو كە بەرگەى گەرماو سەرماو پاشاوى جلشتن دەگرن
هيچى ترى تيدا شين نەدەبوو.. باخچەكەم بە چاكي لەبېرە، برۆاشم نيبە كە

له ماوهی دوورکوتنه وه مدام بوویته شتیکی تر، به لام ئه نیسه که باسی باخچه که ی
ده کرد پیی له سهر ئه وه داده گرت که:

- په جهب گول به پرژه بالای له ئه سپسواریک بلندتره .. لاولاو و پر شه
رپخانه و مؤرد .

- ئه نیسه چی تریش؟

- په جهب گهر ده بیینیت .. باخچه که ئیستا ئه و باخچه یه نییه که تو
ده یزانیته .

- گهنم و جوت تیدا توو کردووه؟

- گالته ده که یته؟ ئای گهر ده بیینیت!

- گالته ناکه م، ههر پرسیاره .

- ژوره که شت، ههفتانه به سابووناو دهیشوم، ئیستا ژوره که ئاماده یه،
خاوینه، خورو هه وای پاکی تیده که ویت .

- ئه نیسه له دونیای سهریه ستیدا چی تریش؟

- هه موو شت گورپاوه، شه قام شه قامه کانی جارن نییه، ماله کان ئه وانه ی
جارن نین، باخچه، رووناک، زورشت گورپاوه!

- ئه نیسه چی تریش؟

که وه لامی ده دایه وه پیده که نی:

- په جهب توش زور گورپاوی. وهک ده سال، بیست سال چوویته
ساله وه .. ئیستا یه کیکی بتبیینت نات ناسیته وه، سهری سپی و چرچی .

دهنگی ده گورپیت و زهرده خنه که ی که م ده بیته وه وه له سهری ده پروات:

- خوا به ندیخانه و پرژگار که شی به نه فرته بکات. که زانکوت ته و او کرد
وتمان به خته وهر ده بین، که چی مانگیکی پیته چوو شادیمان بووه ماته م!

ئەگەر داىكم بىمايە بە گەنجى و كۆلنەدەر دەمامەو، ئەگەر ھودا بىمايە لە جاران بەھىزترو بە تواناتر دەبووم، بەلام لەشم ئازارى دام، پوژىك چىيە سەرى سووك نەكردم. ماويەكى زۆر دژايەتيم لەگەلدا كرد، بەخوشى لەگەلدا ھاتم، داواى پشتگىريم لىكرد، بەلام شتىك لەدەرەو بەبەزەبىانە دايدەگرتم. ئەنيسە نزيك دەبوو و دووريش دەكەوتەو، ژوورەكەى رىكدەخست، ئەو جلوبەرگانەى رىكدەخست كە مابوومن، گويم لە كردنەو، جانتاكەو ئەمجا كەنتۆرەكە بوو. چى لەم جانتا سىلاوييەدا ھەيە؟ چەند كراسە كۆنىك، لەوانەى كە تەنانەت سوالكەريش بىزى نايت دەستيان بۆبەريت. ئەگەر لە بەنديخانەم جيھىشتنايە كەلكيان بە يەكك دەگەياند، بەلام لەدەرەو، لەدەرەو، بەنديخانە بەزەيى بزوينە! باشە بۆ كيم جيھىشتنايە؟ بۆ كەس لە برادەران قاييل دەبوو دەستيان بۆ بەريت؟ بەلايانەو ھەر گلاو نەبوون، بۆگەنیش بوون، لەوانە بوو گەر جيم ھىشتنايە بيان سووتانايە.

ئەنيسە چى بەم پەرو پاتالانە دەكەيت بيكە. نامەوين، لەمرۆ بەدواو لەبەريان ناكەم، دەمەويت لە ھەموو ئەو شتانە دەستبەرداريم كە پەيوەندييان بە رابردوو ھەيە و بيشيان سووتينم. دەمەويت كام رابردوو بسووتينم؟ كاتمىر شەشە. ئەو كاتمىرە پيسەى كۆتايىمى كرده يراستىيەكى گومان ھەلنەگرى تەواو. پيش ئەوكاتە پياو بووم داواى ئەو ھەش بوومە شتىكى تر. واژو كردنەكە ساتىكى كەمى برد. شتەكە بەپەلە پرووى دا، دەستم پەشوكاو واژوكە شيوا. كۆتايى واژوكەم درىژبوو، ئالۆزبوو، ئاي گەر لەو كاتەدا بوو ھەستامايە.

(۲)

پووناکیی ژووره که به سەر پەردەکەوه هەر له شلۆقیدا بوو، به ئارامییەکی تەواووه سەرنجم دەدا، دەمویست بەر له نووستنی خۆم له خەوتنی ئەو دڵنیابم. چاوه پێم کرد تا دەنگی هەناسەدانی حامیدم وا بەرگۆی کەوت که نوومی سوورپە ئەزەلییەکی ئارامگری بووه، لەسەر خۆم کێش کرد و خزامە ناو هۆڵەکەوه .

خامۆشی هەموو مالهەکی گرتیۆوه، مندالەکان چەند سەعاتیک بوو خەوتیوون. له دەریشەوه شتیک که له سووکە بایەک دەچوو، به نەرمة لەرینەوهی پەردەکان و جیکە ی دەرگای کولانە ی مریشکەکاندا هەستم پێدەکرد. وام نەدەبینی که پۆژان ئاوا ئیسک سووکانه و به هەلەداوان بەسەر بچن.. بەتەواوی بەسەرچوون.. دوو هەفته رابوو، بەوجۆرە ی ئاواتم بوو، تێیدا نەمدیت. ئەمپۆ نا سبەینی دەپوا، چەند کاتژمێریکی کەمی ماوه و دیسان دەبیت بکەومەوه چاوه پوانی، بەدەنگی بەرز به حامیدی وت و دەشیویست بەتەواوی گویم له قسەکانی بیت.

- ئەگەر دوومانگ تێپەری و نەگەرامەوه، ئەوه مانای وایه زۆر دەمێنمەوه.

ئەگەر لەوئ کارێکی لەبارم دیبەوه دەمێنمەوه!

بیرم لەمە نەدەکردهوه، زۆر جار لێم بیستوو که دەیوتەوه. بەلام بەرلەم شەو

دڵنیا نەبووم که به راستی بیت، قسەکانی ئاشکرا بوون، ئەگەرچی شتێکی سەیری

تیدا بوو. من دهیناسم که برپاری کاریکی ددها، بیرۆکه که هی هه لدهدا لیتی دوور ده که وته وه، ئەمجا به جوریکی تر بۆی ده که رایه وه .

له م شه ودها له هیچ دلنیا نیم، ته نانه ت رهنگه ده سته برداری سه فه ره که شی بیته . داوای مانه وهی لی که م؟ ده شمزانی ههر وشه یه کی نوچی بۆی ده بیته ئازاریک، ته ندروستییه که ی به رگهی ناگریته . بابروات . تاکه چاره رپوشتنیته . دیسان منیش فیتری چاوه پروانی ده بمه وه .. پینج سال چاوه پیم کرد تا هاته وه . ئەمپوش ده بیته چاوه پیتی بکه م . ئەوهی که ده یلیته به ته واوی مه به سته نییه، ئایا ده میتنیته وه؟ توانای چ کاریکی هه یه؟

به ره له وهی حامید بنووته، به دهم گریانه وه زۆرم لیده کرد تا ره جبه قاییل بکه ین بیر له ئیشکردن نه کاته وه، وتم:

- خانووه که ده فروشین، چه ندی پیویست بیته بۆی ده نیترین، زیاتر له نیوهی خانووه که هی خو یه تی و مافی فروشتنی هه یه ..

ره جبه به که ی ئیستا ئەو ره جبه به نییه که ده مناسی .. زۆر گۆراوه . پيشوازی هیچ کام له براده ره کانی نه ده کرد، که به سه ره عادل دا ده یقیژاند و داوای لیده کرد تا به وانه بلایته که بۆ سه ردانی ده هاتن، له مال نییه و تا نیوه شه ویش نایه ته وه، خراپ هه لده چوو .. پووریشم، ئای چه ند تووره بوو . یه که مجار بوو ده مبینی وا به کوڵ بگری . ره جبه شانی گرت و توند رایوه شانده، ده یویست بیدا به زه ویدا، پوورم نه یده زانی، رهنگه تیللیله ی شادییه که ی وا تووره ی بکات؟ سه ره تا وایده زانی گالته ی له که لدا ده کات، به لام که راوه شانده نه بییه زه ییه که ی به رده وام بوو، ترساو بیده نگ بوو، به پرسیار و سه رسوپرماوییه وه سه یری ره جبه یی ده کرد، که بینی تووره یه و قسه کان به په له له ده می دهرده په پرن، کشایه وه، سه یری منی ده کرد و به چاوا لیتی ده پرسیم، منیش نه مه زانی ده بیته چی که م، له پوورم نزیک بوومه وه له ئامیزم گرت . ههر که فرمیسه که کانمی دیت، به کوڵ گریا، به لام ره جبه چووه ژووره که و

به‌دوای خۆیدا زرمه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌ده‌رگا‌که‌هه‌لساند. دوای دوور‌که‌وتنه‌وه‌یه‌کی زۆر له‌ژووره‌که، له‌لایه‌کی باخچه‌که‌لای ده‌رگای ده‌روهه‌دانیشتین، پوورم وتی:

- کچم، به‌خوا بپوام نه‌ده‌کرد، هه‌ر پۆژه‌ی به‌سالیک بوو، ده‌مویست‌حه‌وت دانه‌پۆژ زه‌ماوه‌ندی بۆ بکه‌م. "فرمی‌سکه‌که‌ی سپی و به‌ده‌م هه‌نسکه‌وه وتی" دیت چیکرد؟

زۆر شتم به‌پوورم وت تا قاییلی بکه‌م، به‌لام ده‌بوايه پيش داها‌تنی ئی‌واره‌بگه‌پیته‌وه بۆ گونده‌که‌ی خۆیان، به‌چاوی پر فرمی‌سکه‌وه‌پۆشت. وه‌کی دی بۆ نیوه‌پۆژه‌ش نه‌هاته‌ده‌روهه، یه‌ک قسه‌شی نه‌کرد، هه‌ر جگه‌ره‌ی ده‌کی‌شاو قاوه‌ی ده‌خواره‌وه. که‌حامید هاته‌وه‌و چوه‌ژووره‌که‌ی پاشماوه‌ی فرمی‌سکی له‌چاوانیدا بینی!

هه‌موو ئه‌وانه‌کو‌تاییان هات.

له‌ده‌رگای ژووره‌که‌نزیك بوومه‌وه‌و گویم پیوه‌نا، بی‌ده‌نگییه‌کی کپ ماله‌که‌ی گرتی‌پوه. پیم وابوو نووستوه‌و بیری چوه‌گلۆپه‌که‌بکوژینیته‌وه. که‌میک چاوه‌پریم کرد، ئه‌مجا له‌سه‌رخۆ درزیکم له‌ده‌رگا‌که‌کرد و سه‌رم برده‌ژووره‌وه، وه‌ک تۆپیک له‌سه‌ر جیگا‌که‌گرمۆله‌ببوو، هه‌ر که‌بینیمی راپه‌ری، هه‌ستم کرد ئادگاری ده‌موچاوی به‌جاریک شله‌قاو تووره‌یی دایگرت. ویستم بکشیمه‌وه، به‌لام ئه‌و بینیبوو. چومه‌پیشه‌وه تا بۆی روون بکه‌مه‌وه‌و داوی بوردن لئ بکه‌م.. له‌گلۆپه‌که‌به‌ولاوه‌پاساویکی ترم نه‌بوو. وتم:

- په‌جبه‌وامزانی گلۆپه‌که‌ت بیره‌چوه!

بی‌وه‌لامدانه‌وه‌سه‌ری پاره‌شاند. پوو‌خساری غه‌مگین و تووره‌بوو، دووکه‌لی جگه‌ره‌ش به‌رزده‌بووه‌و پیچی ده‌خوارد، ته‌نانه‌ت که‌هه‌وام هه‌لده‌مژی، وامده‌زانی له‌یه‌ک کاتدا ژماره‌یه‌کی بی‌شوما‌ر جگه‌ره‌داده‌گیرسین، بینینی لی‌ل و هه‌ناسه‌شی گران ده‌کرد. به‌ده‌م پارانه‌وه‌وه وتم:

- په جەب دەبیت بخەویت، یەك دوو كاتژمێر بخەوه، تا گورجوگولانە
هەستیت و سەفەر بكەیت!

بینیم جگەرەیهکی نوێی دەرھێنا تا بە جگەرەكەیی دەستی داگیرسێت. ھەر
كە داگیرسا یەكەمیانی كۆژاندەوه، بیگۆرینی جووری دانیشتنەكەیی، بە چەماوییەوه
وتی:

- ئەنێسە تۆ دەزانیت ژیانی بەندیخانە خۆشترە؟

چاوەرپێی ئەم وشە سەرکێشانەیی ئێستای پەجەبم دەکرد. گومانەكانم ھاتنە
دی. دەستی بەو قسانە كرد كە ترسم لێیان ھەبوو، ئەو قسانەیی كە لە پۆژانی
پاڤردوودا دژایەتیم دەکردن. باوەرم نەدەكرد لەوانەبیت سۆزێکی لەو جوۆرە
داگیریتەوه. كە لێی دەچوو مە پێش و سەرنجم دەدا، تا دلنیا بم كە بەچاویش
ھەمان مەبەست دەر دەبێت، لێم پرسی:

- پەجەب، بۆ ھیچ پەستت دەكات تا ئەم جوۆرە قسانە بكەیت؟

وہلامی نەدامەوه. بە دەم پەژارەیهکی كوشندەوه ھەر سەری ڤادەوہشاندا.
گومانی ئەوہم كرد كە فرمیسك لە چاویدا دەتەقنەوه. گریانیم پێخۆش نەبوو. كە
دەمبێنی وختبوو شەق بەرم.

لەم ساتەدا پێویستە بچەنگم، تا ئادگاری وەك پێش گرتنەكەیی بمینیتەوه.

یەكەم پۆژ فرمیسکی ورد وردی شەرمن لە چاوی دەبارین.. بەلام ھەر كە
پۆژێکی نوێ دادەھات، خەمەكەیی زیادیی دەكرد، تا دەبووہ پەلە ھەورێکی ڤەش و
سێبەرەكەیی ھەموو مالاكەیی دەگرتەوه.. بە ترسەوه لەسەر پۆخی قەرەوێلەكە
دانیشتم، ئامادەیی بەرگەگرتنی ھەموو شتێك بووم تا ئەو ئازارە دەرکیشم كە لە
ناخیدا شەپۆلی دەداو یەكبێنە بۆ گرزبوون و گریان ڤاڤیچی دەكرد. بە دەم
دەستگرتنی و گۆشینییەوه، وتم:

- پهجهب.. توو گوږی دایکم، ئەم بیدهنگییهت خه ریکه ده مکوژیت، پهجهب بلئی، هیچی واتدیوه یان بیستوو که په ستت بکات؟ بهه مان شیوهی سۆزندهو له ناویهر، سهری نه خیری راوه شاند. دهمویست بلئی. هه ر چه ند کاتژمیږیکی که می ماوهو ده پروات، گه ر ئیستا قسه نه کات، له وانه یه هه رگیز قسه نه کات. دهستم گوشتی و دیسان لیم پرسیییه وه:

- دنیا ئەوه ناهینیت به مجۆره خۆتی بو ئازار به دیت، چی ئازارت ده دات؟ سهرو شانی راوه شاند، ئادگار خه مناکه که ی هیچی نه ده گه یاند.. نه یده ویست بدویت. ههستم کرد گه ر قسه بکات زیاتر ئازار ده چیریت.. واش دهستم لیئه لنه گرت، پیمو بوو ئازار ساتیکه، گریان ساتیکه، له وانه یه پرزگاری بکات. سهرم نایه سه ر ئەژتوی، به ده م پارانه وه پیموت:

- پهجهب به زه ییت پیمدا بیته وه، دنیا له بهر چاوم رهش بووه، گه ر پیم نه لیت، گه ر قسه نه که ییت ئەوا خۆم ده کوژم.

گویم له دهنگی بوو، پیمو بوو بو یه که مجار گویم لیده بیت. دهنگیکی گری بیوو ره بوو:

- ئەنیه سه ئەمجۆره کرده وانه زیاتر ئازارم ده دن!

- کام جوړه؟ چی ئازارت ده دات؟

- هیچ، دلنیا به هیچ.

- ئە ی ئەم بیدهنگی و گرزییه؟

- ده ته ویت چیبکه م؟

- قسه بکه من خوشکتم و دهمه ویت یارمه تیت بده م، چی له دلنیا به پیمی بلئی. خۆت ده یزانیت گه ر مروّف قسه بکات ئەوا باری شانی سووک

ده بیت. چی ئازارت ده دات؟

- ئەنیه سه ده ته ویت چی بلیم؟

- بَلَىٰ هَر شَتِيك بِيَّت بِيَلَىٰ، گَرنگ نُهويه هِيچ له دَلتدا نه هِيَلِيَت .
- به بِيزارِييه وه پِيكهنى، ده بويست دهستم به سهدا بگريَت و نازارم بدات،
وهختِيك پِيكهنينه كهى رَهويه وه، رَهنگوروي په ستيى گرتِييه وه، وتى:
- نُهَى چى ده لِيَت نُه گهر دَلَم نه مابِيَت؟
- له سهر قهره ويَلَه كه به رامبه رى دانيشتم، وهك نُه و دانيشتم. نازارم بُوچى داوام
لِيكرد جگهره يه كم بُو داگير سِيَتِيَت .
- نُه مجاره يان وهك مندال پِيكهنى، به لام ههر به په ستييه وه، كه دوو جگهره كهى
له پاكه ته كهى دهره يَتا لِيى پرسيم:
- له سهر تا وه دهست به شه ونخونِييه كه مان بكه ين؟
- جگهره يه كى داگير ساند و بُوى راگرتم. نُه مجا ههر به هه مان شِيوه وتى:
- نازانِيَت سبه يِنَى زوو دهر وُوم و ده بِيَت بنووم؟
- كه بِيِنِيى جگهر ده كِيَشَم پِيكهنى. بُو يه كه مجار ده مَبِيِنِي پِيكهنِيَت. رَهنگه
به جُوَرى جگهره كِيَشاننه كه م پِيكهنى بِيَت!
- جگهره كهى خُوَى داگير ساندو وتى:
- دووكه له كه قووت ده .. قووتى ده، ههر له ده متدا بيه يَتِيته وه و نُه مجا
به باى بده يَت سوودى نابِيَت! "مژِيكى لِيَاو نُه مجا به رده وام بو" سه يرى
من كه .. دووكه له كه م قووت دا، دواى ساتِيكِيَش له ده مولو وتمه وه
ده يهنمه دهر وه .. سه يركه!
- نُه و رَهجه بهى نِيَسْتا ده بِيِنِم، ههر مندال كهى بِيَسْت سال له مه ويه ره، هه مان
لاوى ده موچاو خو يَتا وييه كه له خُو يَشانداندا ده گه رايه وه .. نِيَسْتاش كه ده بِيِنِم
فِيرى جگهره م دهكات، نُه وه م به بِيِر دِيته وه كه چُوَن دايكى فِيكرد. سه رته دايكم
توندوتِيژ بوو، له جاريك زياتر جنِيوى به رَهجه بدها، جگهره كانى فِرِي ده دايه
ئاوده سته وه، به لام كه زانى نُه و رِيگايه بِيَنُه نجامه گُورا، كه وته نَامُوژگاريى كردنى.

به سه رهاتی زۆری بۆ گێڕایهوه، تا پۆژیک، که دهمه وئێواره له باخچه کدا ههردووکیان له سهردوو کورسی نزم دانیشتبوون و جگه رهیان دهکیشا زۆر پێی پیکه نی. زۆری نه برد گه یشته ئه وهی دایکم پاکه ته جگه ره ی کړی، هه موو سی پۆژ جاریک، ئه مجا یه ک پاکه ت به شی دوو پۆژ زیاتری نه ده کرد، به لام که ره جبه گه ل ه جگه ره کیشان و گریان هیچی تری نه ده کرد..

ده مویست هه موو شتیکی بیر نه خه مه وه. به ره جبه م وت:

- پێده چیت منیش فیڕی جگه ره کیشان بيم..

ديسان په ستی ئادگاری گرته وه وه لامیدامه وه:

- باشتره فیڕ نه بیت!

- ئه ی تو بۆچی ئاوا جگه ره ده کیشیت؟

- به م زووانه وازی لیدیتیم.. هه ست ده کم جگه ره ماندووم ده کات، تو

ده بیت وه ک دایکم نه که ییت و فیڕ نه بیت!

ره جبه سه ری داوه که ی گرت. وینه ی دایکم به سه ره مانه وه باله فری ی ده کرد.

بالنده یه کی که ته له هه وادا باله کانی به یه کدا ده داو ده فری. ساته وهخت هه موو

شت گۆرا، ده یویست کیشی باسه که م بکات. وتی:

- دایکم زۆری جگه ره ده کیشا.. بیرته؟

- بیرمه.

ده مویست ده ربازیم، وتم بیرمه و چه زم نه کرد هیچی تر بلیم. به لام ره جبه لیم

نه گه را، وه ک بییه ویت هه ر له باره ی دایکه مه وه بدویت، لی ی پرسیم:

- ئه ی له گرتنه که مدا جگه ره ی زۆر ده کیشا؟

- وه ک جاران، که می ک زیاترا!

- هه مان جۆر؟

- هه مان جگه ره.

- چەند جگەرەى دەكىشا؟

- پۆزى پاكەتتىك.

سەرسورماوانە سەرى رادەوہشاندا، وەك بىيەوئىت ھەموو شتىكى بۆ باس

بكەم، بەلام كەزانى بىدەنگى تاكە بەرگىمە، لىي پىرسىم:

- تەنانەت كاتى نەخۇشىيەكەشى ھەر دەيكىشا؟

- دكتورەكە پاسبىرىي كىرد كە دەست لە جگەرە ھەلگىت، داىكم پىيوت

ناتوانىت. كە بىنى سوورە لەسەر كىشانى، داواى لىكرد؛ لە دوو تا سى

جگەرە زىاتر نەكىشىت.

- ئەى چى كىرد؟

ھەولمدا بزىەك بخەمە سەر لىيوم تا دواندەكە لە بارەى داىكمەوہ وەك

يادىكى دورو لىبەكەم، يادىك كە ھىچ جۆرە دلئەنگىيەكى لىئەبىتەوہ.

دەنگم گۆپا، بەرزىبۆوہو لەرەى پەيدا كىرد، وتم:

- تۆ دەزانىت ھەموو تەقەلايەكم بۆ شاردنەوہى جگەرە بەبا دەچوو.

نەمدەھىشت بىكىشىت. جگەرەم لە ھەموو مالەكەدا نەدەھىشت، كەچى

بەردەوام رپىەكى دەبىنىيەوہ.. بۆ جگەرە دەگەرە تا دەبىنىيەوہ،

بىئەوہى ئاگام لىي بىت مندالىكى دەنارد پاكەتتىكى بۆ بىرپىت.. جا

دەيخستە بن سەرىنەكەى.. شارەزى ھەموو ئەو شوئىانە بىووم كە

جگەرەيان تىدا دەشاردرايەوہ، واش ھەر دەيكىشا!

- ھەر زۆرى دەكىشا؟

- دە جگەرە كەمتر نا!

- دە جگەرە لە پۆزىكدا؟

- دایکم ده پاراپیه وه، هاتنی میوانی به هه لده زانی، هه ندیک جاریش ده گریاو به ندیخانه و ره جهبی وه بیر ده هاته وه. ناچار ده بووم جگه ره یه کی بده می تا له گریان بکه ویت و بیرى بچنه وه.

- تا دوا سات هر ده یکششا؟

- دوو پوژ بهر له مردنی نهیده توانی.. به ته وای په کی که وت، به لام له وه و بهر له گه ل راسپیژی دکتوره که وه موو ته قه لایه کدا بو نه کیشانی، هر ده یکششا.

- ئه نیسه ئه ی دایکم چو ن مرد؟

نه مده توانی وهک بیلا یه نیک له مردنی دایکم بدویم. چه نیک هه و لم ده دا نه مده توانی. سووربووم له سه ر ئه وه ی باسی مردنی دایکم له گه ل ره جبه دا نه که م. هر چه نده یه که م پوژ، پیش نووستمان، ره جهب پییوتم که ده یه ویت به یانی سه ر له گوپی دایکم بدا، ویستم ئه وه ی له می شک دوورخه مه وه، به لام به در یژی ای ئه م پوژانه تارمایی دایکمان هر به دوا وه بوو، له ماله که دا له گه لماندا بوو، تا ئیستاش هه و لی زورمان دا، هر یه که وه به ریگی خوی، که له و باره یه وه بدوین، له هه مانکاتیشدا نه دوین، زورمان هه و ل دا، که چی ئه وه تا هر پووه پرووی گرفته که بووینه ته وه، به لام ئه مجاره یان به یه کجاری!

که ره جهب به ربوو، دووم پوژ پیکه وه چووینه گو رستان. دوا ی ئه وه ی چه ند ساتیک له سه ر گو رکه ی وه ستاین و فرمیسی به دیکردم، به توور په بیه وه پی و تم:

- ئه نیسه، تو ئیستا بروره وه.

که سهیری کرد چاو به فرمیسیک وه ستاوم و نابزویم، جار یکی تر پییوتمه وه:

- بروره وه بو ماله وه، من ماوه یه ک لی ره ده مینمه وه وه سه ر له گو پی باو کم و خالی شم ده دم.

له ئه نجامی زۆرکردنه کهیدا گه پامه وه، که له گۆرستانه که ده چوومه دهره وه
سه بیرم کرد هر سه رنجم دهدا تا دلنیا بییت، ناشزانم چیکرد.

به لام که نیوه پۆ گه پاپه وه، پهنگ هه لیزرکاو و توورپ ده هاته به رچاوم، بۆیه
ئاواتی به قسه نه کردنی و جینه هیشتنیم خواست. ئیستاش دهیه وییت به یه کجاری
دهمی برینه کان هه لдатه وه، که به شیوه یه کی وا بیرم ده کرده وه، له بهرده میدا
نه که وم و نوقمی ده ریای فرمیسک نه بم، پیموت:

- سی سال به سه ر مردنیدا گوزهری کردووه و بیرم نه ماوه!

شانی گرم و پاپوه شاندم. دهستی گهرم و نیان بوو، جگه ره که به لیوییه وه
ده لهرزی، چاویکی نووقاندبوو، پهنگه له بهر دووکه ل بووییت، به دهنگیکی نادیار و
شیواوه وه لی پیرسیم:

- ئه نیسه، گوايه تو له بیرت ده چیتته وه؟

ویستم زهردهم بییتیت. وه لام دایه وه:

- په جبه له بیرم چۆته وه.

ناکاو گه پاپه وه دواوه. پشتی به قهره ویله که وه نا و قاچی چه پی پاکیشا، بینیم
دهیه وییت سه رنجه کانیم لی دوور بخاته وه. په جبه هه له له ناسینمدا ناکات..
نیمچه بزیه ک و شیوازه تاییه تییه که ی، دوا نیشانه ی بهر له ته قینه وه یه تی.
دهیزانی زۆر خو ده گرم. به لام له ناکاو هه موو شت کۆتایی دیت، ده رووخیم. وه ک
کچۆله یه کی ساوام لی دیت که کهس توانای به ره له سترکردن، یان پاگرتنی ناکات.
زیاتر له جاریک بینیمی ده گرم، گریان به کول و شیتانه که، ئیستاش که کشایه وه
دانیشتنه که ی گۆری، ده یویست هه موو یاده که ده رکیشیت.

پیویستم به گریان بوو، به دهیان هۆم به دهسته وه بوو. پیماوو گهر به
ئاره زووی خویم بگرم په جبه بیش پرگار ده که م. ئیمه هه ردوو کمان پیویستیمان به وه
بوو که به فرمیسک خو بشۆین، ئه وه یه گرنه نه بوو که له پیناویدا ده گریان،

دلمان ئه وهنده سيخناخي په ستی و خه م بېوو، به پاده يه ك هه موو شتيك ده يگريانين. كاتيک سووتووی جگه ره كه كه وته سهر سه رينه كه، پاچه نی، به تووره ييه وه پاكي كرده وه، به دم نيمچه بزه كه ی سهر ليوويه وه سه يريكي كردم و، وتی:

- له بهر ئه وه ی چوئیتی مردنی پيريژنت بيرچوته وه، دياره زور پيربوويت. پهنه گه هه موو شتيكيشت بيرچوويته وه!

- په جبه من مندال نيم ئيستا من چل سالم تپه پاندوه .

- جا خه لکی له م ته مه نه دا ده خله فين و شتيان بيرده چيته وه؟

- په جبه، گرنه گ ئه وه يه كه تو نازانی چه ندم به رگه گرت و چه نيكيشم نازار چه شت!

به نازاره وه سه ری پاره شاندا، ليی بگه پيم دهباز بيت و به دم نازاره وه بتليته وه؟ بوچی پيکه وه نه گرین، نه مجاره يان له پيناو دايكما، تا په جبه ييش خو ی پاک بکاته وه و بيته مرؤفيکی تر؟ كه جوړی دانيشتنه كه مم له سه ر قه ره ويلاه كه گوړی، کشامه وه و خو م به لا نزمه كه يه وه گرت و وتم:

- په جبه من هه رگيز هيچ له بير ناچيت .. هه موو شتيك له به رچاوه، وه ك ئيستا بيت. ديت به خه يالتا وازوو دايكم و مردنه كه يم بيرچيته وه؟

نادگاری دموچاوی گوړا، به چاوه كراوه كانيدا، پيده چوو زياتر ناره زووی بيستن بکات، به په له دوو جگه ره ی نوئی له پاكه ته جگه ره كه ی دهرکيشا، بيته وه ی داوی بېرم بقرتينييت ليی پرسيم:

- جگه ره؟

روويه کی نه ويستم بؤ هه لبري، له وان هيه ئه و جگه ره يه ی له ئه نجامی ماندوويته ييه وه بيت، له هه مانكاتيشدا په ننگه بؤ هاندان بوويت. بهر له وه ی دست به و باسه غه مناکه بکه م، ليی گه رام يه ك دوو مژ له جگه ره كه ی بدات.

- پهجهب دهزانی دایکم چۆن مرد؟ بۆچی مرد؟

له سهرنجهکانیدا تیشکی توورپهیم دهبینی که به ناخمدا پۆدهچوون. بهر له وهلامدانهوهی، لهسهر قسهکانم بهردهوام بووم:

- پهجهب دایکمیان کوشت.

سهرم خزانه ناو نوینهکهو دهستم به گریان کرد. بیرم نایه له ههموو ژیانمدا وا به کول گریابم. له ساتیکدا به ههزاران پرووداوی ناخۆش گردبوونهوه، توند سهرمم گووشی. تهناهت وامدهزانی سهرم دهتهقیّت، بهلام که بهخوهر فرمیسک له چاوم باریی، ههموو پرووداوه ناخۆشهکان لهبهر چاوم پهوینهوه، دوورکهوتنهوه، ئەمجا دوورتر، تهنیا وینهی دایکم نهبیّت، ئەوهی که لهو پۆژهدا، دواي نیوهپۆ دهگهپرایهوه، تاکه وینهی پر له ئەشکهنجهو ئازاربوو.

که سهری ههلبپریم و فرمیسکی سرپیم، ههستم کرد ساتی گریانکهمی به ههزانیهوه، ئەو ساتهی که سهرم خزاندهبووه نوینهکهوه. ئەویش گریا. ههردوو چاوی سوور بیوون، بهلام فرمیسکیان تیدا نهبوو، له ئازاردا پوووخساریشی گرژو زۆر زهرده ههلهگهپایوو، جگهرهکش ههر لهسهر تهپلهکهکه مایهوهو دووکهلهکهشی لهو دیمهنه بی ورهیهیدا بهردهوام بوو. بهدهم ههنسکی شیواوهوه پیموت:

- پهجهب ئەوان دایکمیان کوشت، گهر ئەوان نهبوونایه ئیستاش دایکم ههر مابوو.

- چۆن؟ کئی کوشتی؟

- نازانم ئەگهر نهیان کوشتایه ئیستا لهبهر دهمتدا دهتیینی!

- ئەنيسه دانیشه، من لهوه زیاتر خۆم پئی راناگیریت، خهريکه دهخنکیم.

- ده پۆژ بهر له مردنی.. پینجشهممه بوو، لهگهله دایک و ژنانی

گیراوهکان، چوون وهزیری ناوخوا ببینن. نازانم کئی ئەو بیرهی نایه بهر.

چهند پۆژیک بوو سرهوتی لی ههلهگیرا بوو، ههر مالهومالی بوو تا چهند

ژنىك كۆيكاتەوۈ و ماندووش نەدەبوو. بېريار بوو پۇژى پېنجشەممە بچنە لای وەزىر. پېيان نەدان بچنە ژوورەوۈ و نەشيان ھىشت بىيىنن. نازانم كى پېشنيارىيى كىرەبوو كە جىگاگە جىنەھىلن تا بە ئەنجامىك دەگەن. ژنان سەريان پووت كىرەبوو، قژيان بژ كىرەبوو و كەوتەبوونە قاو و قىژ و لە خۇدان، ھەموو لەسەر ئەوۈ سووربوون كە تا مردن كۆل نەدەن.. خۆت دەزانىت لەكاتى وادا پۇلىس چى دەكەن، بەنەرە نەر كەوتنە وىزەيان، بەلام بىسوود بوو، ھەر كە وەزىر وىستبووى بىتە دەرەوۈ، شالايان بۇ برد بوو. پىدەچىت ھەر ئەو دارەى بەر پەراسووى كەوتبوو بوويىتە ھۆى زوو گيان لە دەستدانى. لەگەل دەيان ژنى تردا گرتەبوويانن، لە ژوورىكيان خزانەبوون، پۇلىسەكان دىندە بوون، لىيان دا، قسەى سووك و جىنويان پىدا.. تا پۇژى دواترىش گلياندايەوۈ، دواى زانىنى ناوى و زانىان لەبەر كى چوۈە. پاشنىوہپۇى ھەينى گەپرايەوۈ، بۇم دەرکەوت كە ھەموو شت كۆتايى ھاتوۈە. لەو شەوۈوۈ تاي ھاتى، تا دەھات تەندروستى خراپتر دەبوو، پۇژ لەدواى پۇژ زياتر پەكى دەكەوت. زۆر كەم نەبىت نەدەدوا، جىنويى دەداو جگەرەى دەكىشا، ھەندىچارىش دەگريا. ھامىد سى دكتورى ھىنا، يەكەمیان دەرزی بۇ نووسى، دووھەمیان داواى كىرە ھەندىك شىكردنەوۈى بۇ بىرىتە نەخۇشخانە، بەلام سىيەمیان پىنج خولەك دواى مردنەكەى گەيشت... لە دوا پۇژانيدا، كە ھۆشى بەبەر دەھاتەوۈ، دەستى بۇ ئاسمان بلىند دەكرد و دەپوت "خوایە پەجەب بەھىز بکەيت و زۆردارانىش لە ئاستيدا كوېر بکەيت" جىنويىشى دەدا. پەجەب ئەوان دايكىمیان كوشت. لەوساۈە منىش ترسام، لە دايكەم زياتر بۆت دلگىريووم، ترسام بتكوژن!

رەجەببەش گریا . دەبوايە لە پێناو کێشە یەکی دیار و زانراودا بگریایە ، ئیستا لە گریانە کە ی دەگەم ، بەلام پۆژانی پێشتر رەجەبم بەلاوێ ئاشکرا نەبوو ، نەمدەزانی بۆچی بێدەنگ دەبیت و بۆچیش دەگری . لێیگەرەم چ ی دەوێت بیکات ، فرمیسک وەک سووکی لێشاویک بە چاویدا دەهاتە خوارەوێ لە هەردوو چاویبەوێ بۆ سەر رومەتی تلۆردەبوونەوێ . دەستی بۆ سەپینان بەرز نەکردەوێ ، تا نەهیلی بێنەخوارەوێ ، لێیان گەر پڕژینە خوارەوێ . لە ژیاندا نەمدەزانی کە پیاو ئێو هەموو فرمیسکە ی هە یە .

لە ساتیکی خامۆشیداو لە کاتی کدا هەولێ سەپینی فرمیسکی چاومم دەدا ، تا بە چاویکی نوێ سەیری بکەم ، گوێم لە قیژە یەکی وابوو لەرز ی لێهێنām . بە دەنگیکی تیز کە لە بەربوونەوێ بەردیکی دەکرد ، وتی :

- ئەنيسه تو تاوانباريت، بۆچی کە لە بەندیخانە بووم ئەمانەت پێنەوتم؟

- رەجەب ، جا دەتوانی چ ی بکەیت؟

- بۆچی نەتوت؟ بۆ؟

- تو خەمەکانی خۆت بەسبوون!

- ئە ی بۆچی پیت نەوتم؟

- نازانم ، پێم وابوو گەر پێم بووتیتایە ، خەم و پەژارەم زیاد دەکرد .

- پێویستم بەوێ بوو .

- رەجەب ئێو پۆژانە رابووێ . دەبیت لەبیریان بکەین .

- لەبیریان بکەین؟

- ئە ی گوايە چیتیمان لە توانادایە؟

بەدەموچاوی خۆیدا دەکێشا ، بە ناوچە وانیدا . قیژە کە ی هیند تیز بوو بێدەنگییە کە ی شەق دەکرد . بەخۆکێشانه کانی چەقو ئاسا لە دل دەچەقین . هەلمەتم بۆ برد دەمويست پێی نەدەم ، توند پالی پێوێ نام . سەری خۆی بە

دیواره‌که‌دا ده‌کیشا، نه‌مزانی داخۆ حامید له قیژهو هاوار به‌ئاگا هات یان له ده‌نگی سهر به‌دیوار کیشانه‌که‌ی.. له‌ناکاو بینیم له ناوه‌پراستی ژوره‌که‌دا قیتبۆته‌وه، به‌پاده‌یه‌ک په‌نگی په‌پری بوو، به‌یه‌کیکی تر هاته به‌رچاوم.

ده‌بوايه هه‌ردوو‌کمان به‌ته‌نیا به‌ماینایه‌ته‌وه. هیچ‌که‌سیک توانای تیگه‌یشتنی هه‌ست و نه‌ستی ئه‌و کاته‌ی نه‌بوو. ته‌نانه‌ت حامیدی می‌ردیشم که‌سیارده‌ سال بوو ده‌مناسی، به‌لامه‌وه نه‌ناس بوو. وه‌ختبوو به‌پرویدا بقیژنیم تا به‌ده‌رکه‌ویت.. به‌لام په‌جبه‌ب که‌سهری به‌دیواره‌که‌دا ده‌کیشاو هاواره‌گرژه‌که‌شی، که‌هه‌لقولای نازاریکی زۆر بوو، نه‌یانه‌یشت چۆن ده‌ویت وا په‌فتار بکه‌م.. بینیم حامید په‌لاماری دا، هه‌ردوو شانی گرتیوو توند پرایده‌وه‌شاند. نازانم چۆن دیسان قسه‌ده‌ستی پیکرده‌وه.. یان که‌ی.

له‌کاتی‌دا گویم له‌حامید بوو به‌ده‌نگیکی گپ ده‌یوت:

- ده‌بیته‌بخه‌ون.. خو منداڵ نین تا به‌مجۆره‌په‌فتار بکه‌ن.

که‌په‌جبه‌بیش جگه‌ره‌که‌ی کوژانده‌وه و له‌جیگا‌که‌یدا پراکشا، حامید به‌ده‌نگیکی تیژ پییوتم:

- هه‌ی ئاقل هه‌سته..

ئه‌ی دوا‌ی ئه‌وه په‌جبه‌ب خه‌وت؟ گلوپی دانه‌گیرساندو گویشمان له‌هیچ ده‌نگیک نه‌بوو، به‌لام شتی‌ک له‌ناخمه‌وه پیی ده‌وتم نه‌خه‌وتوو. به‌دریژایی کاتژمی‌ره‌کانی دوا‌ی هه‌ر به‌چاو‌کراوه‌یی له‌تاریکییه‌که‌دا مامه‌وه، چاوه‌پڕی بووم.. چاوه‌پڕم ده‌کرد گویم له‌ده‌نگی بیته‌یان گویم له‌گولله‌یه‌ک بیته‌، ئه‌گه‌رچی ماله‌که‌ش چه‌کی تیدا نه‌بوو. پیما‌بوو گویم له‌ده‌نگی سهر به‌دیوارکیشانه‌که‌ی ده‌بیته‌. که‌دیم به‌و جۆره‌سهری به‌دیواره‌که‌دا ده‌کیشا، زۆر ترسام. له‌کاتیکی کوتوپردا وا ده‌هاته به‌رچاوا، په‌جبه‌ب پیگه‌ی خۆکوشتنی بۆخۆی دیبته‌وه..

له مسهري ژوردهكوه دهووستیت و تیژ بهرهو دیوارهكهی بهرامبهری پا دهكات و سهری پيدا دهكیشیت. . سهریپاکیشانیکي واش بهسه بو نهمانی .

کاتیک سووره ئه زهلییهكهی نووستن رهوتی خوئی گرتهوهو رییک بوو، ههناسه دانهكهی حامیدیش رییکوپیک بوو. له نوئی بهبیرم هاتهوه؛ دایکم له بهر دهراکه دا پوهه پروویان وهستاوه نایه لیت به ژورر بکهون. به ره بهیان هاتن، که میک پیش به ره بهیان، گوئیان له دهنگی دایکم بوو که به پروویاندا دهقیژاند، به لام پالی توندیان پیوه ناو به ژورر کهوتن، حامیدیان له پیشدا گرت، به رهجه بیان دهزانی، کهچی ئه و چیهیهی یه کیک له دهسته که دای به گوئی سه رۆکه که یاندا، له وه زیاتر سه رۆکه که یانی تووره و گرژ کرد که بیرمان لی ده کردهوه. . پالیکی به سنگی حامیدهوه ناو نه پانندی به سه ریدا:

- کوا رهجه بی نه گریس؟

هه موو ماله که یان تییکوپیک دا، به لام سئی پوژ پیشتر رهجه ب خوئی ناماده کردبوو، خوئی شارده بووه. دووانیان له ماله که دا جیهیشت. هه ر چه ند کاتژمیر جاریک دووانه که ده گوپان، ژوربهی کات له هۆله که دا بهرامبهر به دهراکه داده نیشتن، که گوئیان له ته په ی پییه ک ده بوو خه ریکه نزیک ده بیتته وه، گورگ ئاسا قه له مباریان ده دا، یه کیکیان دهراکه یی ده کردهوه، ئه ویتریشیان ده مانچه که یی ده رده کیشاو له ولاتره وه ده وه ستا. منداله کانیان ترساندو خستنیانه گریان، خو سه رنجیشیان بوگه وره کان، هه ر کین و تاوانباریتی بوو، چاویان ئاگری ده کردهوه، نه ده بوو داخوایشیان دوا بکه ویت، یان قسه ی له سه ر بکریت. کورتیه که یی له و... پوژه په ستانه دا ژیانیان لی تالکرده بووین، نه مانده توانی هاموشو بکه یین یان ببزوین. چواره م پوژ، ده مه و خوړئاوا که رهجه ب گه یشته وه، گرتیان.

پیشتر "خالید" و "ئه دمون"یشیان گرتبوو. دلیان به خالید خوش بوو، زور له میژه وه چاوه ریپی بوون، له و کاته دا پاوکرده که یی ئه ویان به چاکترین نیچیر

دادەنا. بەلام کە ڕەجەب ئەوانی لە بەردەمیدا بینی توورپەیی دایگرت. دێندانە شالۆوی بۆ بردن، دەستی دەهاویشت و جینیوی دەدا.. بەلام زۆر بەرگری بۆ نەکرا، دواي ئەوەی مشتوی دەمانچەکیان دا بە سەریدا، کەوت، جی پەنجەش بە دەموچاوییهو هەلژەپییهو سوورەهەلگەپان، دایکیشم کە بەرگری لە ڕەجەب دەکرد قیژەو چرینوک گرتنەکانی بەبا چوون.. پالێکی توندیان پێوهنا، قسەي وایان پێدەوت، تا مردیش بیری نەچۆوه. کورتە بنەکەي مشتوی دەمانچەکەي بە سەری ڕەجەبدا کیشا، لە توورپەیی و ماندووتیدا دەیشیراند و بە دایکمی دەوت:

- پیسی چەپەل دور بەکەوه. گەر سوزانی نەبوویتایه، ئەم زۆلەت نەدەخستەوه.

دواي ماوێهەکی کەم بەسەر گرتنەکەي ڕەجەبدا، ئەوەي کە چووبوو کەسانێکی دی سەربەخۆیان بانگ بەکات، گەرایهوه. دەمانچە بەدەستەکەش خۆي بە دیوارهکەوه گرتبوو، دەترسا و گرز ببوو، داواي لیکردین لە جیگەي خۆمان نەبزوین و هەپەشەي ئەوەشی لیکردین، کە هەرچی بچووت بەر گولەي دەدا.

کە ڕەجەبیاں برد دایکم کەوتە قیژەو هاوار و پای دەکرد بەدواياندا، خەلکی ناو کۆلانەکە گردبوونەوه، بەلام دەمانچە بەدەستەکە دەمانچەکەي بەرزکردەوهو کەوتە هەپەشە لەوەي بچیتە پێشەوه، تەنانەت دایکیشم. دایکم نەیتوانی چیتەر دوايان بەکەوت. لە سەرەتاوه کابرای دەمانچە بەدەست دایکمی گرت، ئەمجا خەلکی ناو کۆلانەکە کەوتنە نیوانیان، قسەي کەمیک ڕەقیشیان بە دایکم وت.

دایکم کەوتە خولانەوه.. لە مەلابانگانەوه دەرووسی تا خۆرئاوا نەدەگەرایهوه. پۆلیسخانە نەما نەچیت، بەلام یەکیینە هەر هەمان وهلام چاوهڕۆی بوو:

- کەسمان بەو ناوهوه لانییه!

دهويست له شتيك دنيا بيت، له ماني پهجهب. هر نهوه ناواتي بوو، كسپش نهو قسه نه فره تيبه پينه دوت. چهند له ماله وه بوايه هر دهگرياو فرميسكه كانيشي پيش پرسياره كه ي دهكه وتن:

- نه نيسه، ده لئي چي گهر بچم بو لاي حاجي موسته فا عه ززاوي، نهو خه لك زور دهناسيت، پهنگه يارمه تيمان بدات. پيش خوره لات دهچمه مالي بهرپوه بهري پوليس، دهستي ماچ دهكهم، دمه ويته له ماني پهجهب دنيا م بكات. نهو سهگه ي باوكي سه عدي هر سه يريشي نه كردم، به ژنه كه يي وتبوو كه په يوه ندي بهو كاروه نيبه، ده بيت جاريكي تر لهو باره يه وه پرسيار ي لئنه كه م.

حاميدش په ناي برده بهر هه موو ناسياوه كاني. واي ليها ت يه كبينه توورپوه بيدهنگ بوو، خو نهگهر پرسيارم لئ بگردايه به سه رما دهنه پراند. به لام نهگهر دايكم پرسيار ي لئ بگردايه نهوا ديارده ي پهستي پيوه ديار ي دهاو چهند قسه يه كي دهوته وه كه له بري دنيا كردني دايكم پتر دهيان هه ژاند.

چواردانه مانگي په بهق رابورد كه سيك هيچي له باره ي پهجه به وه نه زاني. دايكم كو لوانه يه كي په شي دها به كو ليدا و سه روپيچيكي په شيشي له ناوچه واني ده به ست. ناني بو نه ده خورا. جاريكيان به بي وره يبه كي كوشندانه وه وتي: "كوشتويانه چوار مانگه هر لئ دهن، نهگهر حوش تريش بوايه له جي لئ نهو هر دمرد. شه ونخوني و بيسره وتي كاريان تيكرد، بووه تارما يبهك، حه وانه وه ي نه بوو، نهگهر له مال بوايه درزيكي ده خسته ده رگا كه و سه يري شه قامه كه ي ده كرد، به لكو يه كيك بيت و هه واليكي بداتيت، هر كه هيچ هيواي نه دها له سوچيكا بيدهنگ هه لده تروشكا، قسه شي له گه ل كه سدا نه ده كرد. به لام نهو قسانه ي كه هه موواني بي ناگادار ده كرد هر نهوه بوو؛ كه نهگهر كه سيك له ده رگاي دا كه س نه چي ت تا

ھەر خۆی لىيى بىكاتهو، مندالەكان ئەم قسەيەى دايكىمان لەبەركردبوو تا ماويەكى زۆر دەيانوت و دەيانوتەو .

پۆڭ لەدوای پۆڭ، دايكم خەريكبوو پادەھات، بەلام لەگەل پراھاتنەكەيدا بە جۆريك توورەيى دايدەگرت كە لە بچووكترين شت ھەلەدەچوو . بەسەر مندالەكاندا دەيقيراند، دلرەقانە لە خۆيى دوور دەخستەو، يان گەر بەدەنگى بەرز پيىبەنينا، يان بە قيرۆھورەو ياربيان بگردايە توورە دەبوو . گەر يەكيكى بدايە پيىبەنيت خۆى بۆ نەدەگيرا . جارئيكيان كە بينى پيىدەكەنم پيىوتم :

- ھيچ نەماو، بۆخۆت قاچى لى پاكيشە .. رەجەب مردو تۆش ئيتەر شايبى و ھەلپەركيت بکە .

كە ديم دايكم دەگرى زۆر لەو پيىكەنينەم پەشيمان بوومەو، تا ماويەكى زۆر ھەر دەگريا، چەند رۆژئيكيش نەيدەدوانم!

دايكم ھەروا مايەو، تا پۆژئيكيان كە گەپايەو تەواو گۆرپابوو .. ھيشتا لە ھوشەكەدا بوو بەر لە ھاتنە ژوورەو ھى وتى :

- ئەنيسە .. ھۆ ئەنيسە رەجەب ماو، رەجەب زيندوو .

بۆى گيپرامەو كە چۆن چۆتە بەنديخانەو چەند كاتژميريك لەويى ماوتەو، جا كە ئەو پۆليسى ديوە كە لە مەحمودى پوورم چوو، وەك خۆى وتى، ھاناي بۆ بردوو . ويستويى قاچى ماچ بكات تكاى ليكردوو ھەر ئەوئەندە يارمەتى بدات كە بزانيت رەجەب لە بەنديخانەيە يان نا .. پۆليسەكە دللى نەرم بوو، بەلئىنى داوہ كە كاتژمير دووى دواى نيوہرۆ دەگەرپتەو بۆ بەنديخانەو لەوہ دلئاي دەكات .. لە ھەشت و نيوہو تا چوار چاوہرپى كرد بوو، ئەوسا پيىوتبوو بەللى لە بەنديخانەيە . ئەو ھەوالەى بەخۆشترين مزگيىنى زانيوہ لە ژيانيدا . بە دريژايى شەو ھەر ئەو باسەى دەگيپرايەو، ھەموو جارئيكيش شتى نوپى پيۆہ دەنا . بەلام ديسان بيئارامى دايدەگرتەو . ئەى چۆنە پۆليسەكە درۆى لەگەلدا كرديت؟ ئەى ئەگەر كەسيكى تر

به و ناوه وه له به ندیخانه که دا هه بیئت؟ ئه ی گهر پۆلیسه که له پرسیاره که دا هه له ی کرد بیئت؟ دایکم ده یویست دلنیا بیئت، ئه و شه وه گه لیک بیریکرده وه، بهر له خۆر هه لات بوخچه یه کی بچوکی ئاماده کرد و جلو به رگ و هه ندیک خواردنی تی کرد و پۆیشت!

هه موو پۆژیک به رده وام به هه مان بوخچه وه ده گه پرایه وه، جله کانی له ناودا جیده هیشت و خواردنه که ی لی دهرده هینا، تا خواردنی تر بو پۆژی داهاتوو ئاماده بکات.

* * *

په جه ب، به و ده ساله ی نیوان ته مه نمانیشه وه، بو من له برا زیاتره . بیرم دیت که مندال بوو، به سه ری پچرا وه وه له خۆپیشاندانه کان ده هاته وه، پیکه نین و قاووقیژ و تووره بوونه کانی شیم له بیره . به لام ئه و په جه به ی له ژووره که ی ته نیشتمانه وه پاکشا وه که سیکی تره، له و مانگانه ی دوا بیدا زۆر پیریو وه . نه مه زانی مروژ و زوو گه و ره ده بیئت. به لام وا به چاوی خۆم بینیم .. هه فتانه گه و ره ده بوو.

که پیش دوومانگ بینیم خۆم به دهرگا ئاسنه که وه گیر کردو به دهنگی بهرز دهستم به گریان کرد. پیمو ابوو دوا ی ئه وه چاوم پیی ناکه ویتته وه. هه ردوو چاوی، له پوویه کی ئاره قاوی زهر د داگه پاودا، به قوولاچوو بوون، هه ر وه ک تازه له نه خوشییه کی سهخت راست بوو بیته وه، دوا ی چاک بوونه وه شی به گرانتتر نه خوشییه که بگریته وه. دهستم برد که بهیتم به پووی دا، وه ک جاره کانی رابردووی نه کرد لیی گه را تا له سه ر پووی به ویتته وه، که جاریکی تر چاوی بو هه لبریم به شیوه یه ک بهرچاوم که وت وه ک پیشتر نه مدییئت.

زۆر سه رزه نشتی دایکم ده کرد که ده مبینی به درییایی پۆژ هه نگ ئاسا به مال و کۆلانه کاند ده خولیتته وه، کاتی خۆی له بهر دهرگای به ندیخانه به سه ر ده با. گه ر

بیویستایه پشوویه ک بدات دهچووه لای دایکی گیروویکی تر و پیکه وه ده که وتنه یادکردنه وه و رازوگله یی. جاریکیان به هاندانی حامید که له و باره خه مناکه بیزار بیوو به دایکم وت:

- بچۆ بۆ لای پوورم له وانیه له وی پشوویه کت پیدایه بیته وه!

به پهستییه وه پیمی دا هه لپوانی و سه ره تا قسه ی نه کرد، که دیم بیده نگه و سه یرکردنه که شی له گله بییه وه نزیکه، وتم:

- ره جه بیه که م پیاو نییه که ده گیریت، دوا پیاویش نابیت. ئە گەر بزانییت تو پۆژانه ئە مه حالته، ئە وا تو وره ده بیت.
قیژانی و ده نگیشی تو وره و خه مناک بوو:

- جا چیم کردووه؟ دزیم کردووه؟ خه لکم تالان کردووه؟

- نه خیر.. به لام سوورانه وه به شه قامدا، چ سوودیکی هیه گه ره روا بمینیته وه؟

- ئە نیسه گوئی بگره، هه رگیز خۆت له ئیشی من هه لمه قورتینه. من گه وره م و ده زانم ده بیت چی بکه م!

- به لام خه لکی قسه ده که ن..

- له باره ی چیه وه؟

- ده لێن دایکی ئە سعه د شیت بووه، به درێژایی شه و و پۆژ هه ره له سه ر یه ک پی ده خولیته وه.

- هه رگیز کاریکی وام نه کردووه که شه ره زاری له دوا بیت.

- له ماله وه به و پۆژانی سه ردانیش سه ره له ره جه بده، ئە مه شتیکی به جیه.

- ئە ی شتی نابه جی؟

- که وابیت!

- خەلکی ھەرچییەک بلاین من ھەر وا دەبم. ئەگەر بە دلێشت نییە خۆت
و مێردەکەت بڕۆن!

ماوہیەک قسەمان لەیەکتەر داہری. پۆژتیکیان حامید بە شپرزەیی و پەشوکاوی
ھاتوہ، کە پێم لە پرسیارکردن داگرت پێیۆتم سێ بەندیان کوشتووہ، چونکە
ھەولێ ھەلاتنیان داوہ، کە بەپەستییەوہ زەردەئ دەھاتئ، بەردەوام بوو: پۆژنامە
وای نووسیوہ! دایکم نانی دەخوارد لەسەر زەوییەکە دانیشتبوو، لەگەنیککی مسی
لەبەردەمی خۆیدا دانابوو کە لەمێژ بوو نەگۆپری بوو، پلە گوشتیکیشی بەلاوہ
لەسەر پارچە نانیک دانابوو بەو ھیوایی بۆ پەجەبی بەریت. ئەگەرچی چوارشەممە
بوو، واتە دوو پۆژ بەر لە سەردانی بەندەکان. کە بینیمی دیمە ژوورەوہ دەستی لە
خواردنەکە ھەلگرت، سەرسامانەو بە پرسیاروہ تیمی دەپوانی، ئەگەرچی
دەموست ھێمن و ئارام بم. لەگەنەکەئ بەلاوہ ناو سەیریککی کردم. بەرلەوہی لیم
پرسیت بە گومانەوہ ھەستا، سەبەتەکەئ ھەلگرت و پلە گوشتەکەئ بیڕ نەکرد
و پۆیشت!

ئێوارە بۆ ماوہی چەند کاتژمێرێک ھەر لیم دەپاراپیوہ کە ئەوہی بیستبووم
پێی بلیم. ھەموو شتیکم پێوت. دلنیام کرد کە ئەو پووداوہ لە بەندیخانەئ
بیابانیککی دووردا پووداوہ. باوہری نەدەکرد، نیوہشەو فرمیسک لە چاویدا بوو کە
حامیدی بە ئاگاہینا تا داوای لیکات، لەو درەنگ وەختەدا لەگەلێ بچیتە لای
بەپێوہبەری پۆلیس.. حامید زۆری لیکرد تا ئەو بەخاتە بەیانی، کاتیکیش زانی
داواکەئ بیسوودە، دەرگای دەرەوہی کردەوہو تا پۆژبۆوہ لەبەر دەرگاگەدا
دانیشت.

وامدەزانی ئەوہی دایکم دەیکات بۆ ئیمە جوان نییە، بەتایبەتیش بۆ پەجەب.
لە سەرەتاوہ ھەلوئستی پەجەبم بە ھەلە دەزانی. ئەوکارەئ دەیکات سوودی
چیئە؟ ئایا ئەو ھەموو سالە دەھینیت کە لە بەندیخانەدا بۆئ بەسەر دەبات؟ ئەئ

دایکم؟ چی له و مال و مال کردنه ی دستگیر ده بیت، له کاتیکدا بهنده کان له به ندیخانه دابن و بریاری به ندی تیبیه که شیان به سهردا درایت؟

پیمو ابوو شته که هه له یه . به لام لیکانه وه کانی من هه ره له سنگمدا مانه وه، نه وانم لای که س نه درکاند. ته نانهت حامیدیش که گالته ی به سیاست ده هات، ناچاری ده کردم به رگریی له هه لویستی ره جبه بکه م، نه وهش ده بووه هوی ناکوکیه کی زوری نیوانمان. به لام له گه ل دایکدا مه سه له که ته واو جیاواز بوو. گه ره ههستی به وتنی وشه یه کم بکردایه، یان ئاوری کم بدایه ته وه دژ به ره جبه بوایه نه وه له وانه بوو شیتی بکردایه. دواچار چهند مانگیک دوا ی بریاری دادگا که پییوتم:

- نه نیسه گوئی بگره ته نیا وشه یه کت له باره ی ره جبه وه لی بییستم نه وا به چاوی خو ت نام بینیه وه، ده روم!

دوا ی مردنی هه موو شت گورا. زور په شیمان بوومه وه له و بیرانه ی ناوبه ناو به سهرمدا ده هاتن. له و قسانهش زیاتر په شیمان ده بوومه وه که کردبوومن، به لکو وام پیشبینی ده کرد، هه لویستی من هوی زوو مردنی بوو.

له مردنی دایکه وه بریارم داوه که بو ره جبه له خوشک زیاتر بم. له یه ککاتدا بو ی بوومه هه م دایک و هه م خوشک. له م پیناوه دا زیاترم چه شت له وه ی ئافره تیکی هاوته مهنی من به رگه ی بگریت.. ته نانهت که ده چووم بو نه و گونده نه فره تیبیه ی که ناری بیابان، به ره و رووی نه وه ده بوومه وه که حامید دهستم لیله لگریت. باسی ره رفتار گه لیکیشم نه ده کرد که تووشم ده هاتن: تفم له دوو پولیس کرد، چونکه قسه ی ناشیرینیان به گویمدا ده دا. له جاریکیش زیاتر پیلاوه کانم داده کند و هه ره شه ی لیدانم له سیخوره که ده کرد، به چاوه پوانی و دانیشتنی به رده رگای به ندیخانه، ته واو راهاتبووم. واملیه اتبوو چیژم له و باس و خواسانه و رده رگرت که دایک و ژنانی گیراوه کان سه بارهت به کورپو میرده کانیان

دهيانگيرانه وه .. وامليّهآت منيش قسه و باسم له باره‌ی ره‌جه به وه هه‌بيّت تا بيانگيرمه وه .

پاش ماوه يه‌ک، وامليّهآت به لای ژنه‌کانه وه جياوازيم و له زۆريه‌شيان ديارتريم . چۆن برياری گيرانی يازده ساله‌ی ره‌جه ب دراوه، چۆن حه‌وت شه‌و و حه‌وت رۆژ به هه‌لّواسراوه‌ی به بنميچه وه ماوه ته وه . چۆن توشی نازاريک هاتوه که له توانای مروّفا نه‌بيّت . ئافره ته‌کان به ترسيکی تيکه‌لّ له سه‌رسامی و ريزه وه گوپيان بۆ شل ده‌کردم، هه‌رگيز له گيرانه وه‌ی ئه‌م باسانه بيزار نه‌ده‌بووم . ئه‌و باسانه‌ی که به گيرانی پيره‌ژنيک يان کچۆله يه‌ک کۆتاييان ده‌هات . پيموتن: هه‌رچيه‌ک له پۆليس ده‌بيستن درۆيه، پۆليس ئه‌و قسانه بۆيه ده‌که‌ن هه‌تا بمانترسيين . گه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌يلّين راست بيّت، ئه‌وا ئه‌و پياوانه توانای خۆگرتنيان زۆر له وه زياتره که بي‌ری ليده‌که ينه وه .. چۆن؟ ره‌جه ب ئيسماعيلي برام، سيّ دانه مانگ و حه‌وت رۆژ له به‌ندی ته‌نيايدا مايه وه .. ده‌خوارد و ده‌نووست، بيّه‌وه‌ی چاوی به‌که سيک بکه ويّت يان ده‌نگی که سيک بيستيت، نه‌ک هه‌ر ئه‌مه، به‌لکو دواتر که بينيمه وه له پيشتر به جه‌رگترو به‌هيتريش بوو .

هه‌مان ئه‌و باسانه‌ی دايکم ده‌يگيرانه وه، منيش که و تمه گيرانه وه يان، هه‌ر وه‌ک يه‌کسه‌ر له ده‌می ره‌جه ب خۆيم بيستيت، که س پيی نه‌وتيم، به‌لکو به‌چاوی خۆشم بينيبتيم و باوه‌ريشم به يه‌ک به‌يه‌کی وشه‌کانی باسه‌که کرديت . زۆرجار ئافره ته‌کانيش پرسياريان له‌وردتريين و گرانتريين شته وه ليّ ده‌کردم . به‌لام نه‌متوانی تا سه‌ر ئه‌و رۆله بينم . که به‌ر له‌دوو مانگ ره‌جه بم به نه‌خۆشی بينی، زووزووش له‌هۆش خۆ ده‌چوو، خۆم دژايه‌تيم له‌گه‌لّ خۆمدا ده‌کرد، زياتر له‌وه‌ی که ده‌مويست له‌گه‌لّ ئه‌ودا بيکه‌م . دکتۆری به‌نديخانه که که له‌گه‌لّ حاميدا خه‌لکی گوونديک بوون، وتبووی:

- پېښو ته به په له شتېکې بۆ بکهن .. ئەگەر په له نه کهن ئەو پیاوستان له دهست ده چیت!

که حامید ئەو هی پېوتم ترس دایگرتم .. وام پیشینی ده کرد، که ره جبه به ته نیا خوی نامریت، به لکو هه موو شت له گه لیدا کۆتایی دیت. دونیا له بهر چاوم تاریک بوو، که وتمه هه وڵدان. قسه کانی دایکم له بیر کرد، ئەو قسانه ی هه ر که سیک لی پرسیایه ده یوتنه وه، که ته نانه ت تا چه ند پوژیک به ر له مردنیشی هه ر ده یوتنه وه .

جاریکیان که له گه ل پورمدا ده دوا، وتی:

- حه سبه تو ئاگات له چیه .. سه رمایه ی ره جبه شه ره فیه تی، گه ر نه یما هیه چی نامینیت. من چاکی ده ناسم، خوا ئاگاداری بیت، که له ره قه و سه ری وه ک به رد وایه .

دایکم ده یان جار ئەم قسانه ی کردبوو، بۆ خوی ده وتنه وه، ته نانه ت گه ر که سیش لی نه پرسیایه، له به رده م من و حامیدا ئەو قسانه ی ده کرد، تا به ربه رکهانی له گه ل ئەو شتانه دا بکات که له می شکماندا خولیان ده خوارد، ئەگه رچی نه شمان وتبایه .

له پوژیک باراندا، ده مه وئواره، به ته ری هاته ژووره وه، ده له رزی، یه که مجار پیمو ابو له سه رمادا ده له رزی، به لام هه ر که له نزیک ئاگره که وه دانیشت، به تووره ییه وه دهنگی لی به رز کرده وه:

خوا دایکی وا بیریت .. که ی ئەو دایکه، ئەو ته نه که ی زیله، داده نیشین و جاوه ری ده که یین ریگه ی چوونه ژووره وه مان بدن یان خواردنه که به رن، به ده رکه وتنی سه ره ک پاسه وان ده که ویته ناو خویندنه وه، ئەو ده که ویته قیزه قیزو هاتوه اوار و فرمیسک به سه ر پومه تیه وه جوگه ده به ستیت .. ماوه ی خووله کیک پیشتر، ئافره تیک ژیریوو، قسه ی ده کرد و چاوه پوان بوو، به لام که ده چووه لای

کورپه‌که‌ی ده‌نگی پیش خۆی ده‌که‌وت.. ده‌گری، هاوار ده‌کات، ده‌قیژئینیت.. ئەو دایکه کورپه‌که‌ی خۆی ده‌کوژئیت..

دایکم بێده‌نگ بوو تا قژی به ناگره‌که وشک بکاته‌وه، دواى ئەوه‌ی تال تالی کرد، سه‌رنجی دام بزانی‌ت تا چ پاده‌یه‌ک قسه‌کانی کاریگه‌رن، ئەمجا که پرچه‌که‌ی کرده‌وه له‌سه‌ر قسه‌کردنه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو:

- دایک.. ئای له‌و دایکه بێپه‌روایه، ئەم‌رۆ کورپه‌که‌ی به‌ربوو. دواى دانپێدانانی له‌سه‌ر براده‌ره‌کانی و واژۆکردن، ئەمجا به‌ربوو.

پاییدا هه‌ل‌پوانیم، سه‌رنجه‌کانی له قسه‌کانی به قینتر بوون. پیمابوو دایکم به‌رگری هیزیکی شاراوه ده‌کات، جارجاره له شیوه‌ی ترس یان ئاره‌زووی نادیاردا ده‌یگرت. به‌لام ژۆرت‌تر ترسی له‌ئێمه هه‌بوو تا خۆی.

که ئەو پۆژه ره‌جه‌بم بینی قسه‌کانی دایکم به ته‌واوته‌ی بیرچوونه‌وه. هه‌ر که قسه‌کانی دکتۆره‌که‌م بیست، پیمابوو جاریکی تر نایبینمه‌وه. بپارم دا دژ به به‌رگریه‌که‌ی بم.

حامید تلی دا ده‌ستی به‌پۆخی قه‌ره‌ویله‌که‌دا کیشا، هه‌ر وه‌ک به‌رگری له هیزیک بکات که گه‌مارۆی دابیت. کاتیکیش له‌نیو جیگا‌که‌ی خۆی گرت‌وه، له جیگا‌که‌م هاتمه‌ ده‌روه، له‌سه‌ر نوکی پێ پۆیشتم، تا که له‌ده‌رگای ژووره‌که‌ی ره‌جه‌ب نزیکبوومه‌وه، گویم گرت..

ده‌نگی جیره‌ جیره‌ی ددان بێده‌نگییه‌که‌ی ده‌بێ.. که‌واته ره‌جه‌ب نووستوو. کرپی دانیم وه‌بیر ده‌هاته‌وه، ئەو خووه‌ی که هه‌رگیز لێی نه‌ده‌بۆه‌وه. دایکم لێی ده‌پرسی گه‌ر خه‌ونی دیبیت، هه‌ولێ وه‌بیره‌هاتنه‌وه‌ی ده‌دات، به‌لام ژۆریه‌ی جار نه‌ده‌چوووه‌وه سه‌ری. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر ره‌جه‌ب له هۆی پرسیاره‌که‌ی بپرسیایه، دایکم به‌و بزیه‌ی که سه‌رجه‌م پووی ده‌گرت‌وه، وه‌لامی ده‌دایه‌وه:

- که گویم له دهنگی ددانت بوو، له دلی خوځدا وتم ددانه‌کانی وردده‌بن. په‌ج‌ه‌ب به پرسیاره‌که راهات. که ده‌یویست بیر بکاته‌وه گرژ ده‌بوو، به‌لام بی‌ری نه‌ده‌که‌وته‌وه یان لانیکه‌م، قسه‌ی له‌باره‌ی خه‌ونه‌کانییه‌وه نه‌ده‌کرد.

له کاتژمیره‌که‌ی سهر پوځی په‌نجه‌ره‌که‌م پووانی، فوسفورپه‌کانی وه‌ک خلوربوونه‌وه‌ی ده‌نکه مووروی بچوک تیشکیان ده‌دایه‌وه. سه‌رسام بووم که کاتژمیر گه‌یشتبووه سی و نیو. له شه‌شدا په‌ج‌ه‌ب جیمان ده‌هیلای، سه‌فه‌ر ده‌کات و له‌وانه‌شه جاریکی تر نه‌یینه‌وه. هه‌ر سی کاتژمیری ماوه، دوو کاتژمیر. نه‌و پوژانه کو‌تایان دیت که ژیان پیکه‌وه‌ییمان پیکه‌یینا. ژیانکی خو‌ش نه‌بوو. زه‌حمت بوو، واش له پوژانی ترم لا خو‌شه‌ویست ترن. کاتی به‌ندیتی چاوه‌پړی هه‌نیم ده‌کرد، وه‌ک مندالیکی بچووکیم. له‌مه‌ودوا چاوه‌پړی چیم؟ شتیک له ناخماندا لی‌کترازا، یه‌که‌م نیواری دوی به‌ریونی که ده‌ستمان بو‌ خوارده‌که دريژکرد، نه‌و هه‌سته‌م کرد. پوژیکي سه‌خت بوو. ژوبه‌ی کات په‌ج‌ه‌ب بی‌ده‌نگ بوو، سه‌یری که‌سی نه‌ده‌کرد، نه‌و شادییه‌ی که حامید هه‌ولای په‌یدابوونی ده‌دا، هه‌ر نه‌وه‌ی پیکرا که زه‌رده‌یه‌کی هه‌لبزپکاو په‌پینتته سهر لیوی په‌ج‌ه‌ب، نه‌و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ش ناسور بوو به‌په‌له نه‌ده‌ما، بی‌ده‌نگی‌ه‌کی قورس له جی‌گه‌یاندا په‌یداده‌بوو، که مه‌ترسی گه‌وره‌یان ده‌گه‌یاندا.

له باسی به‌ندیخانه دوورکه‌وتینه‌وه. لی‌مان نه‌ده‌پرسی ته‌نیا پرسیاری ئاسایی نه‌بی‌ت که هیچ یادیک نه‌بزینیت، نه‌ویش له نیمه زیاتر خوی له و باسه ده‌پاراست. له هه‌موو جاره‌کانی پیکه‌وه دانیشتماندا، هه‌ر بی‌ده‌نگی هه‌لده‌بژارد، به‌لام ئاره‌زووی نه‌وه‌ی که ده‌مویست له و بی‌ده‌نگی‌ه‌ ده‌ریازی بکه‌م، هانده‌ری وپینه‌کردن و قسه‌کردن له ژورشتی بیسه‌رویهر بوو، ده‌بیستن و وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه. ته‌نانه‌ت پرسیاره‌کانی‌شی له‌و جوړانه بوون که نازانم چو‌ن بی‌ری ده‌که‌وته‌وه. ئیستا

شته کانم لا ئاشکراتر دهبن.. به پهله وه لآمی پرسیاره کانیم ده دایه وه، نه مده زانی که له پرسیار زیاتر ده گه ینن.

سه بارهت به دراوسن قوله ره شه که مان لیی پرسیم.. پی موت مرد. له باره ی پیره ژنه کاره که ره که وه که ناوی "نه مام" بوو پرسیار ی لیکردم، پی موت مرد. له دایکی جه عفریشی پرس ی، پی موت، بهر له گرتنه که ی خوی مردووه. له وه لآمه کانم سه رسام نه ده بوو.

له کاتی کدا وهک هه ردوو چاوم به سترابنه وه، به په رۆشه وه به ده وریدا ده هاتم، ده مویست شتی که بکه م ئه و دلته نگیه گرانه پامالم که بالی به سه ر ماله که دا کی شابوو، ته نانهت منداله کانیشی گرتبۆوه، ئه وانیش زۆریه ی کات بی ده نگ بوون، یان بو یاریکردن ده چوونه ده ره وه. ده مویست پۆژانی یاریکردنه کانی خوی وه بی بی ریمه وه.. یه کجار بینیم نه رمه پی که نینیکی شاد پی که نی ت، به لام زوو برپییه وه، شتیکی وهک په شیمانی له رووخساریدا خوی نیشان ده دا.

سئ پۆژ له مه ویه ر که له پشتی باخچه که ی ماله وه له پی شیبیه وه ده رۆیشتم، ده مویست گولّه تازه کان و داره ماگنۆلیا که ی نیشان بدهم که گوره ببوو، بی پیشه کی له باره ی هودا وه پرسیار ی لیکردم!

هیشتا خوین له زامه که ی دل ی ده تکیت. هودای بیر نه چۆته وه، هه ر له بی ری تی.

پرسیاره که ی په رۆشانه و راسته وخۆ بوو، هه ردوو چاوی له زه وی برپیوو. پی یوتم:

- ئه نیسه، هه والی هودا چییه؟ ده بی نیت؟ پرسیار ی منی لینه کردوویت؟

زۆرم هه ولده دا له هه موو ئه و شتانه دوور بکه ومه وه که هودای به بیر دینایه وه، هیچم له باره وه باس نه کرد، هیشتا ئه و نامه یه م نه داوه تی که هودا جییه هیشت. رایسپاردم تا دوا ی به ربوونی نه یخوینی ته وه. له دل ی خۆمدا به ره له ستیم له گه ل ئه و بیرانه دا ده کرد که تارمه بییه که ی هودایان راده مالی. وتم: "ئیستا دوورکه وتۆته وه، باشتیش وایه که بی ری بچیته وه، بو نامه که ش هه رچۆنیک بی ت چاری ده که م."

دهزانم هودا دهیویست شتیک بۆ ره‌جەب ڕوون بکاتەو. کاتیک نامەکه‌ی داخست و له‌گەڵ ئەو فرمیسکه به تکایه‌ی "نهینیم پپاریزه" دایپیم.. له ڕیزی ئەم داواییه زیاتریش هه‌چی دیم له توانادا نه‌بوو، له‌و کاته‌دا ده‌مویست یادیکی ڕووناک بۆ ره‌جەب به‌یآلمه‌وه، به‌لام ئیستا، که ده‌مبینی به‌و ڕاده‌یه خه‌مناکه، پیم‌وابوو خویندنه‌وه‌ی نامه‌یه‌کی وا له‌وانه‌یه ماندووی بکات، په‌ستی و ناسۆری نویش له ده‌روونی دا به‌ریا بکات. پیم له‌سه‌ر به‌نهینى هیشته‌وه‌ی نامه‌که داده‌گرت. که هیشتا له به‌رده‌میه‌وه ده‌رپۆشتم و چاوم له ئاسۆیه‌کی دووردا وی‌ل ده‌بوون، ده‌مویست به‌هزی ره‌جەب هودا بینه به‌رچاوم. پیموت:

- ئەمجاره‌یان پیت نالیم هودا مرد، نه‌خیر هیشتا ماوه، ماله‌که‌شی زۆر لیره‌وه دوور نییه، به‌لام هودا گۆراوه، زۆریش گۆراوه. ئیستا، له‌وه قه‌له‌و تریووه که بیری لی ده‌که‌یته‌وه، بۆ میوانداریش ده‌چیت، به‌ بۆنه‌و بئ بۆنه باسی می‌رده‌که‌ی ده‌کات!

- ئەنیه، قه‌ت هه‌والمی نه‌پرسیوه؟

- سه‌ره‌تا با، به‌لام سالیک یان زیاتریشه، هه‌ر جاریک یان دوو جار نه‌بیت نه‌مدیوه.. نه‌پرسیوه.. "ده‌مویست وشه‌کانم کاریگر نه‌بن، له‌سه‌ر قسه‌که‌م ڕۆشتم" که دیم ته‌نیا نه‌بوو، نه‌شمتوانی به‌ ته‌نیا بیینم.. له‌وانه‌یه له‌به‌ر ئەوه نه‌پرسی بیت!

به‌ بیده‌نگی ڕیی ده‌کرد. من ته‌نیا له‌ ره‌جەب و حامید دا جیهانی پیاو به‌دیده‌که‌م! ته‌نانه‌ت ئەو جیهانه‌ش به‌لامه‌وه یه‌ک جیهان یان چوونیه‌کیش نییه. که ئیستا هودام دیته‌وه یاد، پێشبینی ده‌که‌م که هه‌ولمی زۆری داییت.. هودا ده‌گریا. چه‌ند کاتژمێریکی لای ئیمه به‌سه‌ر برد، به‌رده‌وام ده‌گریا. وه‌ک کیژۆله‌یه‌کی بچووک لی ده‌پرسیم: "ئهنیه، هه‌لبیم؟ ناتوانم جگه له ره‌جەب شوو

به که سی تر بکه م". به لام ره جهب دوورو مه حالیش بوو، که سوکاره که ی هوداش به
 دوا ی هودا ده که وتن و گه مارۆیان ددا، توانای دهر بازوونی لیان نه بوو.
 دژایه تیم له گه ل تارمایی هودادا ده کرد. کاتی به ندی تی ره جهب سه باره ت به
 هودا لیی ده پرسیم. شتی وام لای هودا باس ده کرد که هر پووی نه دابیت، به لام
 چیم پیده کرا؟ له گه ل رۆژگارا هودا گۆرا. نهیده پرسی، نه ده گریا، دونیایه کی نویی
 بوخوی پیکه وه نابوو. خه ریکیش بوو ده بووه به شیکی ئه و دونیایه. به لام ئه و
 نامه یه ی بو ره جهبی جیهیشت، سالیک دوا ی شووکرده که ی ده یویست
 وه ریگریته وه. هه ولی زوری دا، که فرمیسی ترس هه ردوو چاویان پرکردبوو لیم
 ده پاراپیه وه، وتی گه ر میرده که ی به وه بزانی ت ده یکوژی ت.. هر که پی موت من
 هه موو په ره و نامه کانی ره جهبم سووتاندوو و له پیش هه مووشیاندا نامه که ی ئه و،
 تووره و به گومان بوو.. وشه کانم، که ده موت: " جیهانه کۆنه که هه مووی سووتا و
 ناشمه وی ت دیسان له باره یانه وه بدویین"، زیاتر له وه ی باوه ری لا پهیدا بکه ن
 سه رزه شتیان ده کرد.

دهستی ره جهبم گرتبوو تا جیهانی ناوه وه ی ئاشکرا بکه م. پی موت:

- دایکم ئه م داری بو تو پوواند، دوومانگ دوا ی گرتنه که ت پوواندی.
 به پرسیاریکی به تامه وه وتی:

- دارچنار؟

- به لی دارچنار، وتیشی کاتی که ره جهب به رده بی ت وه ک ئه م داره سه ر
 بلندو گه وره ده بی ت.

بو یه که مجار پووی ره جهبم به ده م ئازارو گرژییه وه بینی. ئه مجا به په له
 جیهیشتم، بیوورانه خو ی به سه ر دیواری ماله که دا دا، دوا ی ساته بی ده نگیه کی
 پووخینه ر گریا. گریانیکی به ئیش، که له هاواروه نزیک بوو. له و ساته دا که باسی
 باخچه که م بو کرد. له رۆژانی دوا ی گرتنه که ی، پی مابوو خو شیی پی ده گه یه نی ت،

به لّام ئیستا که دست بۆ درهخته کان ده بهم، باسیانی بۆ ده کهم وامده زانی دهیکوژم. لئی گه پام بگری، سه ره تا نه مده زانی بۆ دهگری. وامده زانی یادکردنی دایکم هیناوییه ته ئه و گریانه به کوله. به لّام که قسهکانی خۆم دهوته وه، ئه و جا بۆم درده که وت چهند جه رگبیرن..

به ره له به سه رچوونی ئه و پوژه، په جه بم ده بیینی که ئاره قی نه خوشی به ته واوه تی دهیشته وه، هه ولّی ده دا داره که بپرپته وه. دواى ماندوو بوونی، حامید یاریده ی دا. پرسیارى هۆکه یمان لینه کرد. ناره زاییشمان له ئیشه که ی درنه بری، بیده برینی یه ک وشه ی ناره زایى لئی گه پراین به ئاره زویى خۆی بکات، خۆ کاتیکیش زۆرم له حامید کرد تا یارمه تی په جه ب بدا، پیتموت:

- هه ندیک که س شته ماددییه کان به ناحه زهکانی خۆیان داده نین.. په جه ب ئه م درهخته به دوژمن ده زانی.. نامانه ویت ده مه ده میی له گه لدا بکه یین.. گرنگ ئه وه یه که یارمه تی بدهیت!

حامید بیده نگانه یارمه تی دا، هه ر به جووته خه ریک بوون، کاتیکیش داره که کهوت به شیک له دیواری هه وشه که ی دارووخاند. په جه ب له هه ولّیکی بیووره بیانه دا بۆ داواکردنی لیبووردن، په شوکاوانه وتی:

- به یانی خۆم دیواره که هه لده چنمه وه.

که داره که کهوت شادبووم، حامیدیش دواى پشووییه ک دایه قاقای پیکه نین، به سه رنجیکی پر له خوشه ویستیشه وه به په جه بدا ده پروانی، بزه یه کی سه رکه وتن به سه ر لیوییه وه بوو که به په جه بی وت:

- هه ر وهک له چیرۆکدا خویندومانه ته وه.. ئه م داره رابردوو ده گه ینیت .. ئیستاش که کۆتایی هات و کهوت رابردوشی له گه لدا کهوت و کۆتایی هات، په جه ب تۆ چی ده لییت؟

په جه ب به وشه ی له سه ر خۆ و نادیار، وتی:

- ئەمجۆره دارانه، جۆرى بۆندو چەماوه، پەستى لە ناخمدا بەرپا دەكەن، دەمىكىشە پەكم لە چنار و سەرووه، درەختگەلىكى سەرودل گرن.
حاميد دەويست قسە لەبارەى درەختەوه بکات، لە رابردوو، بەلام پەجەبى لە سەرەتاوه بۆدەنگ، ئەمجا ئەو پەجەبەى كە ناکاو بە توورەبى و گرژى هەستاو، هەر ئەوهش رايوهستان، وەك هەستى بە هەلەكەى كەربەيت!

پۆژى دواتر، پەجەب هەر لە ژوورەكەيدا مايەوه، زۆر كەم نەبەيت دەرنەدەچوو، بەلام بۆ ديوارهكەى كە وتى هەلى دەچنمەوه، بەيانى پۆژى دوایى داواى لە من كەرد تا پياويك ببينمەوه ئەو كارە بکات، شتەكەم بە هيمنى وەرگرت، سەبارەت بە هېچ پەفتارىكى نارهزاييم نیشان نەدەدا. دەمويست چى پيخۆشه بيكات، ئەگەر ديوارهكەشى دروست بکەردايەتەوه يەك وشە چييه نەمدەوت. ئىستاش كە پامدەسپيريت يەكەك ببينمەوه ديوارهكە هەلچنيتەوه، خۆم بە شادمان نیشان دا، وتم:

- تۆ دەپرووخينيت و حاميديش دروستى نەكردەوه، ئەوا دەبىكەينه دەرگاىكى تر بۆ سەر باخچەكە.

بە قىزەوه شانى پارهشاند. چوووه بۆ ژوورەكەى، لە داوى خۆشيبهوه دەرگاى داخست.

ئىستا وا جارىكى تر بە باخچەكەدا دەگەرئين. پەجەب پرسيارى هودام ليدەكات.. لەم وشە بيگانانە بەولاه چيترى پيبلیم؟ هودا لە خەيالى پەجەبدا ئافرەتيكە ئاسكئاسا هەلەبەزيتەوه، پيدەكەنيت، گورانيى دەلئيت، جارجارەش لە ئەنجامى هەلچوونى دا گەر لەسەر شتەك لەگەل پەجەبدا تىكجەيت، دەموچاوى سوورەلەگەرئيت، ئەگەرچى زۆر كەميش سەرى لە سياسەت دەردەچوو!

حامید له تاریکی دا سه‌ری به‌رزکرده‌وه . ده‌یویست له نووستنم دلنیا بیټ،
به‌په‌له چاوم لیکن، ئه‌مجا دواى که‌میک، هر وهک کاردانه‌وه‌ی بزاونته‌که‌ی، بۆ
لایه‌که‌ی تر وه‌رچه‌رخام، خۆشم به‌ نووستو نیشان دا!

ره‌نگه ئیستا کاترمیر له چوار هه‌لکشاییت .. ره‌جبه گلۆپه‌که داگیرسینیت،
دوینى شه‌وه که داواى زوو نووستمان لیکرد، پییوتم:

- ئه‌و شتانه‌ی که به‌کاریان دینم ده‌یانخه‌مه جانتا بچوکه‌که‌وه، خۆشم
رپکیان ده‌خه‌م تا جیگاکه‌یان پییزانم .

هه‌ولێ گۆرپینی شیوه‌ی قسه‌کردنه‌که‌ی دا، تا له ناخه‌وه دلنیام بکات. که به
خۆشه‌ویستییه‌وه ده‌ستی به‌ شاندا ده‌دا، له‌سه‌ر قسه‌که‌ی ده‌رۆیشت:

- زوو هه‌لده‌ستم تا ریشم بتاشم و شته‌کانیش رپکبخه‌م .
ره‌جبه به‌ئاگادیت، له‌وانه‌یه ئیستا هه‌ستا بیټ، گلۆپی دانه‌گیرساندووه، به‌لام
نابیت هیشتا خه‌وتبیټ ..

پۆژانی دواى به‌ وردی چاودیریم ده‌کرد. زوو له‌خه‌وه هه‌لده‌ستا، نه‌مه‌دزانی بۆ
کوئ ده‌چیت، پۆژی دووم که بینیم چووه ده‌ره‌وه، زۆر ترسام به‌ ئه‌نقه‌ست
چاوه‌رپم ده‌کرد .

خوایه ره‌جبه چه‌ند گۆراوه، وا نه‌ماوه که ده‌مناسی، ئه‌و ره‌جبه‌ نییه که
له‌گه‌لی دا ژیا‌بووم. ئیستا ئه‌وه که‌سینکی تره . ئایا ئه‌و ره‌جبه‌ به‌ مرد؟ له‌به‌ندیخانه
جیماوه؟ ئه‌ی مروڤ .. بلێی مروڤ به‌م پاده‌یه بگۆریت؟ ده‌نگی لیپ له‌ بپروا
خۆشه‌ویستی، ده‌نگیکى به‌چه‌، که خنکاوئیکى ناو به‌لغهم و کۆکه جیی گرتۆته‌وه .
چاوه پیکه‌نیناوییه‌کانی، ئه‌وانه‌ی دایکم ناوی چاوی دزی لیتابوون، به‌ته‌واوه‌تی
کوژاونه‌ته‌وه، ئیستا چاوی وهک ئاوینه‌ی ته‌لخ وایه، هه‌رگیز نابینیت، ده‌روانیت
به‌لام نابینیت. ئاخ خۆزگه ره‌جبه بیه‌یشتایه سه‌یری له‌شی بکه‌م. بلێی له‌شیشی
بگۆریت؟

کاتیک تارمایی و بیر به خیراییه کی شیتانه رِمبازینیان به که لله مدا ده کرد،

پیموت:

- به ندیخانه گوریوتی!

- نه خیر نه گور او م، گهر گورابیتیشم، ئه و ا باشتر بووم!

- به ندیخانه مروّف خراپتر ده کات، نابینی چهند پیریوویت؟ چه نیک ماندویتیت پیوه دیاره .

- به لام ئیتر پشت به که س نابه ستم .. فیّری گه لیک شت بووم، جلشتن، قاپشتن، ئه نیسه سه رسام مه به، گهر پیّت بلّیم ئیستا له پینه کردن و قوچچه لیئاندا له ئافرهت وریا ترم .

- ئه ی فیّروویت خوّت خوّت بشوویت؟

- سه ره تا پشتم له دیوار ده خشاندا، به لام فیّرووم که هه ردوو سه ری لفته که بگرم و له له شمی بخم .

ئه گهر له شیم بدیایه له برینه کانی هه ردوو ئه ژنوی و شانیشی دلّیا ده بووم،

ئاخو ئه و برینانه ی له یادمن هیشتا له شوینی خوئاندان؟ نه گوراون؟

نایه ویت له شی ببینم تا ئه و شوینه وارانه ببینم که ده لّین به له شی به نده کانه وه

وهک نه خشه وهان، ئه ی ئه و شوینه وارانه ناگورین؟ قسه و باسی زورم له باره ی

ئه و به ندانه وه بیستوهه که شانازی ده کن ده ست بو شوینه واری ئازاردانه کانیان

به رن .. ئاوساوی لاق، نیشانه شینه لگه پراوه کانی سه ر پشت، به خوشییه ک

سه رنجی شوینه وارانه کانیان ده دن که ههستی به تامی تیکه لّ ده بیّت، هه ر وهک بو

یه که مجار به دیان کرد بیّت. چهند روژیک له مه ویه ر سهیری له شی ره جه بم کرد،

بالّی له قوّلّی کراسه که ی ده خست. بیئه وه ی هه ست بکه م لیّی چوومه پیشه وه، له

سه ر شانیه وه په نجم له نزیک سنگیه وه دانا، هه ستم به ئاوساوییه ک کرد ..

به په له بالی بهرز کرده وه، ده یویست له له بهر کردنی کراسه که ی بیته وه. هر که
پرسیاره که ی له چاومدا بینی، وتی:

- پیټوانه بیټ هموو شتیک هی به ندیخانه یه .. ئه وه چیگه ی ئه و برینه یه
که له سر دارگو یزه که به ربوومه وه .. بیرت نایه ت؟

بیرمه که بالی شکا، به لام ئاوساوی یان نیشانه یه کم بیر نییه. تا مؤله تی
پرسیار کردم نه دات، وتی:

- شوینه وار جیناهیلن .. چه زیش ناکه ن به ندکراو ناشیرین و به درپزا بیټ،
ته نانه ت گهر ئیعترافیش بکات گلی ده دهنه وه تا چاک ده بیته وه!

- په جه ب، زوریان لیدایت؟

به تووره بییه وه، وه ک به ته مای ئه و پرسیاره نه بو بیټ و نه یه ویت له و باسه
بدویت، به په رچی دامه وه:

- نه خیر.

- ئه ی ئه و هه والانه ی که ده مان بیستن؟

- درویه .. هه مووی درویه .

نه ده کرا بروای پی بکه م. ئاواتی بینینی له شیم ده خواست، گهر به دزه
نیگایه ک بمدیبايه، هه موو شتیکم تیدا ده خوینده وه؛ شوینه وار، پیری، به لام
له میژبوو په جه ب له شی کردبووه نه نییه ک، ریټی به که س نه دها بیبینیت.
به سه رهاتی کابرای کریگرته ی مالیکی دوور له مالی خالمه وه م بیره، ئه و پیاوه ی
که داکه ندنی زوریه ی جله کانی و چوونه سه ربانی پیخوش بوو. په جه ب که بیستی
مندالانی گهره ک لیان داوه و ناچار یان کردووه ماله که جیبه ئیت، کاتیک دایکم
باسی ئه و پیاوه ی ده کرد، په جه ب پییوت:

- ئاره ل بیژ له سه بیر کردنی ده که نه وه، خو ی به چی ده زانی؟ پییوا بوو

ئافره تان هه موو بوی راده که ن و خو یان ده دن به سر قاچیدا؟

كەس ھىچى لەو بارەيەوھ نەوت، بەلام دواى چەند پۆرئىك پەجەب كە لەبارەى
پياوھكەوھ پەرسىارى لە مونەيمى پورزەم كەرد، پىئوت:

- گەر لەجىئى تۆ بوومايە، پىشتاويشت سوارى كەرىكم دەكەرد و بە سەر
شەقامەكاندا دەمگىرا! شەرم لە وەرگى خۆى ناكات! يان لە سمتى كە لە
سمتى بەراز پانترە؟

شتىك لە لەشى پەجەبدا دەيتەساند، دلنەينىم. بەلام كە لە حامىدم پەرسى تا
باسى گەنجىئى خۆيم بۆ بكات، كە لەگەل پەجەبدا بەراوردەم كەرد، بۆم دەركەوت كە
لە يەك ناچن و جياوازن. حامىد بە ھىچ جۆرىك، ئەو باسانەى ھىزو تواناى
خۆيان پى دەردەخات، لەبىر ناكات و لە گىرپانەوھشيان بىزار نەدەبوو: "سىان
بوون.. منىش تەنياو بى چەك، بەلام خۆم وا نىشان دا كە شتىك لە گىرفانمدايە.
لەيەكەمىانم داو كەوت، لە دەموچاوى دووھمىشانم دا و خوين فىقەھى كەرد، دواى
مستەكۆلەى دووھم، دوو ددانى پىشەوھى كەوتنە دەمى كە تفى پۆكەرد، خوين و
ھەر دوو ددانەكەى كەوتنە سەر زەوى.. سىيەمىش سەرەتا بە سەيركەر ماىەوھو
ئەمجا ھەلات".

چەند جارىك ئەم باسەم لە حامىد بىستووھ، ھى تەرىشم لى بىستووھ. پەجەب
ھەزى نەدەكەرد لەشى خۆى تاقىبكاتەوھ. پىشتى بە لەشسووكىيەكەى قايم بوو،
گورجى نواندن، لە زۆرەى ئەو شتانەى كە بەلايەوھ كەسانى تر تواناى كەردنەيان
نەيە، ببووھ خولياى.. لە تۆپانئىدا وريا، لە پاكەردن دا.. بەلام بە لەش لاوازبوو،
ماوھەكەى زۆرىش ھەروا ماىەوھ، تا كە گەرە بوو، وايلپھات بە دەموچاوى
خويناوييەوھ، لە خۆپىشاندانەكان دەگەرەپايەوھ، لچولپو ئەستور. پىمابوو زياتر
پىشتى بە گورجوگۆلىيەكەى دەبەست وەك لە ھىزو تواناكەى!

پىرى كاتىك پارچە گوشتى مەرىشكىكم دەخستە قاپەكەى بەردەمىيەوھ، وتم:

- بۆ ناخۆيت؟ عادل لە تۆ زياتر دەخوات؟

دهچیت؟ لئی گه پام و یه کهم پرۆژی لیم نه پرسی. به لام پرۆژی دواتر له هه مان کاتی پرۆژی پیشوو دا که گویم له ده رگا که بوو، له دلی خۆمدا وتم: په جهب خۆی تووشی مه ترسییه کی نوئی دهکات. چاوه پریم کرد تا هاته وه .. که پرۆشت خۆم و نیشان دا گویم لئ نه بووه. که دیم به ژورکه وهت سه رسامیه کی زۆرم ده بری، له سه رخۆ ده رگا که ی کرده وه و خۆی خزنده ژوره وه. که له بهرده میدا بینیمی، کشایه وه و تووره یی و سه رسورمان به پرویه وه دیاری دا. له کاتی که دادام به قسه کاندایه دنا تا ببنه هانده ری، پیموت:

- له بهر بیخه وی چوو یته ده ره وه .. پی ده چیت به ژیا نی نوئی رانه هات بیت!
په شوکا وانه وتی:

- زوو نووستم، نه شمتوانی له وه نده زیاتر له جی گه دا بمینمه وه، بویه چومه ده ره وه!
- به زوو هه ستان راهاتوون.
- پیش شهش به ناگا نایهین!
- به لام ئیستا زووتره، ئیستا کاتژمیر چه نده؟
- که به ره و ژوره که ی بووه، تا دریزه ی نه ده می وتی:
- نزیکه ی شه شه، ره نگه که میکیش زیاتر بیت!
- ئه ی قاوهت بو لیتیم یان دیسان ده خه ویته وه؟
- ده نوومه وه!

په جهب شتی و دهکات، که ئیمه لئی بیئاگابین، بو کوئی چوو ده ره وه؟ چی کرد؟ ده مه ویت بزاتم. به لام گه هه ست به چاودیریکر دنه که ی من بکات، گه پرسیا ری لیکه م، ئه م جو ره پرسیا رانه ی پیخوش نابیت و لی شم نابوو ری ت، خو وه کانی له به ندیخانه دا نه گو راون. پرسیا ریش، په ژاره له ده روونیدا به رپا دهکات، زوری پیناچیت تووره که لله یی ده بیتر ..

که دایکم پرسپاری لیده کرد پیی دهوت:

- گەر خوشت دهویم پرسپارم لی مه که .. گه وره بووم و دهزانم چۆن پهفتار بکه م، هیچ مه ترسه!

دایکم گەر بیویستایه لیی بیارپته وه، یان وایلپکات که ههست بکات له بهر دلّه خوړپیی و ترس، خه و نه چۆته چاوی، به دایکمی دهوت:

- بخه وه، چونکه ئە گەر بیمه وه و نه نووستبیت ئەوا درهنگتر دیمه وه، یان هه نایه مه وه و له ده ریشه وه دهخه وم.

زۆرجار هه ولی له گه ل دا به لام سه رکه وتوو نه بوو، وازی لیهینا. هه ر به هه مان شیوه، ده رباره ی ئەو کارانه ی ده یکردن، دوا ی ئەو شه وه ی که به شیوه یه ک به رپه رچی دایکمی دایه وه، که سه رها توورپی کرد و ئەمجا چوو ه سه ر جیگا که ی و دهستی به گریان کرد، ئیتر له و ساکه وه پرکیشی پرسپار لیکردنی نه ده کرد! جاریکیان پییوت:

کوړه که م باشتر وایه دهستبهرداری سیاست ببیت، به چاوی خۆت بینیت چۆن کوړه که ی "نه داوی" ان برد.. چۆن "مه جدی" ان گرت.. کوړم سیاست سووده که ی کامه یه؟

به توورپه بیه وه به دایکمی وت:

- ئەو کیشانه له تو گه وره ترن، خۆتیا ن تی هه لمه قورتینه، من گه وره م و دهزانم چۆن پهفتار ده که م.

- به لام به چاوی خۆت ده بینیت!

- چی ده بینم؟

- هه ر پۆژه ی یه کیک ده گرن.. هه ر پۆژه ی که سیک ده کوژن. من چیبکه م

ئه گه ر گرتیانیت؟ ئە گه ر کوشتیانیت؟

- دلنایه گه ر بمگرن هه ر خۆم ده گرن و به لای تو دا نایه ن!

- ئەى گوايه پىتوايه دواى گيرانت من بهرگهى تاكه پوژىكى ژيان دهگرم؟
- بوچى بهرگه ناگريت؟
- دهمرم، خوم دهكوژم!
- پهنا بهخو، پىموايوو دايكىكم ههيه كه له پياو به جهرگتيره، وامدهزاني گهر
- بگيريم، دهروم و برواشم و ايهو دلنياشم، كه نه فرميسك و نه قيزهو هاوار،
- كهچى ئىستا تو بهر له گيرانم هه ره شه دهكهيت، دهتهويت بمكهيت به زن؟
- بمه پياويكى خه سينراو؟
- نازانم چى واى ليكردم خو له باسه كه ههلقورتينم. گهر مشتومره كه له نيوان
- ههردووكياندا بوايه ئهوا بيئه نجام كوئايى دههات. بهلام كه به ساردىيه كه وه، گلهيى
- ئاسا به دايكم وت، ئيتربا بهس خوئى له ئيشى ئهوه ههلقورتينيت. به تووره ييه وه
- به رپه رچى دامه وه:
- تو دايك نيت و ههستى دايكايه تيش نازانيت، ئه گهر ئهوه بگيريت تو به
- شه قامه كاندا گر ناخويت و شه ونخونيش ناكيشيت. دهتوانم چيبكه م؟
- به هه مان شيوه پيموت:
- ئىستا رهجهب له بهر دهمتدايه و بهر له گرتنيشى پئويسته باس له گرتن و
- بهنديخانه نهكهين.
- دهتهويت دواى ئهوهى كه مرد ئاموژگاريى بكه م؟
- رهجهب تا كوئايى به مشتومره كه بينيت، به تووره ييه وه وتى:
- واز له و قسانه بينن، گهر گيرام ئهوا خوم ئه نجامه كهى دهچيژم.
- كورم بهلام من دايكم. دايك. تو دهزانيت دلى دايك چونه؟
- ئه گهر هه موو دايكيك قسه كانى تو بكه ن دهبيت كهس نه بزويت و له
- كه لاويه شدا بمرين.
- بهلام كوره كه م تو خوت دهخه يته مهترسييه وه.

- من گه وره م ده زانم ده بئیت چیبکه م!
- من له ره جهب ده گه یشتم، ده موست هیور بیته وه . وتم:
- دایه لئی گه پئی با چی ده وئیت بیکات .
- بۆ دۆزه خ با چی ده وئیت بیکات، منیش ئیتر هیچ په یوه ندییه کم نییه و ده ست له ئیشیشی وهر ناده م .
- ره جهب به توور په بییه وه وتی:
- ده چم بۆ دۆزه خ و ناشمه وئیت که سم له گه لدا بیت!
- به لآم باوکت بمایه و توئی به م جووره بدیایه که خۆت ده خه یته مه ترسییه وه، ده یزانی چۆنچۆنی ته میی ده کردیت!
- سوپاس بۆ خوا که نه ماوه، ته نانه ت گهر نه شمردایه، خۆم ده مزانی چۆنچۆنی ره فتار ده که م .
- ئە گهر پئی سیاسه تکردنی نه دایتایه هیچت ده کرد؟
- له وانه بوو پیم لینه گریت .. ئەو کاته به سه رچوو که که سیک بتوانیت پیم لئ بگریت .
- کورم پیوسته گویم لئ بگریت .
- تۆ خله فاویت هیچ نازانیت .
- به توور په بییه کی سه رکیشانه وه، هه روه ک ئەو هه له یه ی تئیکه وتبوو ماوه ی بیرکردنه وه یه کی هئمانانه ی نه دابئیت، وتی:
- سه د دۆزه خ، شئیم گهر ئیتر لئیت بپرسمه وه .
- سه د دۆزه خ، منیش نامه وئیت که س لیم بپرستیه وه .
- به توور په بییه وه چوو ه سه ر جیگا که ی، به لآم هه ر که دانیشته ده ستی به گریان کرد . سه ره تا له سه رخۆ ده گریا، پاشان ده نگی لئ به رزکرده وه، ره جه بیش هیچی نه کرد . چووم به لای دایکه وه، کاتر میژیک هه ر قسه م بۆ کرد، زۆر شتم پیوت،

به لَام ئه و به هيچ جوړيک وه لَامی نهدامه وه. تا که به سه رخو هاته وه، بيئه وهی
جله کانی بگوړيټ نووست!

له و کاته وه سه باره ت به زورشت خوّم له پرسيارکردن دوورده خسته وه،
دهمويست بيخمه باريکی تاييه تي وا که بدويټ، گهر خوئی قسه ی بگردايه، يان وا
ديارباويه، به ره به ره به ره و ويسته که ی خوّم هانم ددها، زوربه ی کاتيش شتيکم له
شيوهی په شيمانی له رووی دا به دی ده کرد، گهر قسه ی له باره ی چهند شتيکه وه
بگردايه که نه ده بوا لای ئا فره تيک يان هر که سيکی نه ناس بيدرکاندایه.

له و کاته وه، زانيم که ره جبه نه ک هر له پرسيار په ست ده بيټ، به لکو
قينيښی لييه تي، ده شبووه هوئی ئه وهی دلره قانه ره فتار بکات و له ره وشتي
خوشي ده رچيټ.

روژيکيان دراوسيکه مان، که دراوسيکه کی نوئی بوو، تا پار ژنه که ی مرد هر له
نزيکمانه وه بوو، که ميکيش له ره جبه به ته مه تر بوو. که بو يه که مجار هاتبووه
ديده نيمان سه باره ت به بنه چه ی خيزان و سه رچاوه ی ژيانمان له ره جبه ی پرسى.
ره جبه به په ستييه وه وه لَامی پرسياره کانی ده دايه وه، تا که له باره ی پانتايی
زه وييه که ی گوندمان و سه باره ت به وهی که خوّمان به کاری دنين يان خزمان، ليی
پرسى، پرره جبه چه په ساوانه و گرژ سه يری ده کرد، گويم ليی بوو توورانه پيوت:

- يهک خوشکم هه يه ئه ويش شوويکردوه، منيش له م کاته دا نامه ويټ ژن
بهينم!

هر که پياوه سه رسام بوو، نيشانه ی پرسيارو چه په ساوی به روويه وه
دهرکه وت، پرره جبه پيوت:

- گه وره م پيويست به م پرسيارانه ناکات، پيشموايه که سيک مه به ستي ژن
و ژنخوازی نه بيټ ئه م جوړه پرسيارانه ناکات!

کابرا ویستی داوای لیبوردن بکات، به لّام ئەم به یه کگه یشتنه یادیکی خه مناک ئاسا که پکی له دهروونی دا دهه ژاند، نه خش بوو. کاتیک دایکم زۆری لیکرد که دیدهنی دراوسیکه مان بکهین، چونکه ئەوان پیشتر سهریان دابوون، رهجهب هیچ قسه یه کی وای نه دییه وه تا به دایکمی بلّیت، ته نیا ئەوه نده نه بیّت که به ره قیه که وه پنیوت:

- نامه ویت دیدهنی بکه م، مه ترسه خو تو یژینه وهش نۆره ی دی!

دایکم وه لّامه که ی رهجه بی به لاوه سهیری بوو. به لّام من داوای رپیشتنی رهجهب پیموت که چۆن ئەو دراوسییه مان به پرسیارکردن رهجه بی تورپه کردوه. دایکشم بیئه وه ی هیچ بلّی بیدهنگ بوو!

ده بیّت هه ستم. دواتر هه موو شتیکی رهجه بم وه بیردیتته وه. ئیستا ده مه ویت بیینم، له دوا کاتدا تیر سهیری بکه م، له وانیه نه گه رپیتته وه، ته نانه ت گه بی تیشه وه وا زوو نابیت.

که له سه رخۆ پالم به ده رگا که وه نا، رهجه بم به دیکرد به سه ر جانتا بچوکه که یدا نووشتا بووه. تا نه مبینیت له سه ر نووکی پی چوومه پیشه وه، هه ر که زۆر نزیک بوومه وه، بینیم کۆمه له په ره کاغه زیکی داده نا!

ده فته ره په شه که م له بییره .. ئەم په ره کاغه زه نه فره تاویانه ش. ترسام، وامده زانی توورپی به جاریک ده ته قیتته وه و نوومی ده ریایه ک کینی کپمان ده کات. هه ر هه مان په رهن. هه مان ده فته ره، که دای به دایکم. زۆر له سه ر به نه ئینی و دوور هه لگرتنیان سوور بوو، به مه رجیک دهستی که سیان نه گاتئ. بیرمه خاموشییه کی مه نگ بالی به سه ر ژووره که دا کیشابوو. له و پۆژه دا که به ژوور که وتم، دایکم بینی ده له رزی و به په له کاغه زه کانی ده خسته ژیر جیگا که. کشامه وه و واش خوّم ده رخست که هیچ نه دیوه. بهر له مردنی دایکم، دهستی بو دووکه لکیشی ژووره ... بچوکه که ی سه ره وه درپژ کرد و وتی:

- ئەنيسە تاكە سپاردەم پاراستنى ئەو كاغەزانەيە بۇ پەجەب، نازانم
چىيان تىدايە، بەلام زۆرى مەبەست بوو كە ئاگاداربييان بكم.
وہلام نہ دايەوہ. پەپە كاغەزەكان ماويەكى زۆر لە جيگەى خۇيان مانەوہ،
بەلام ئەھريمەنى خۆمەلاسدەرى دلى ھەموو مروقتىك، پۇژىكيان خولياى خستە
دلمەوہو نازانم چۇنیش دەستم بۇ بردن.

ناتوانم ھەموو شت بلیم، چونكە ھەموويانم نەخويندەوہ، تەنانەت گەر
بشمخويندنايەتەوہ، پەنگە ھەروا بە ئاسانى نەياندركىنم.. وا نەبوون مەترسيان
ليبكریت، لە پەجەب بەولاوہ پەيوەندييان بە كەسى ترەوہ نەبوو. گەر دەست ھەر
كەسيك بكەوتنايە ئەوہى پەجەب لييان تىدەگەيشت ئەو ھەر بەلاشيدا نەدەچوو..
بى قسەى زل؛ جيھانى بچووكى پەجەب، بىرى، خەونى.. خوشەويستى و شىتتيتى،
چەند جنيويكيشى تىدا بوو. دەمەويت لەوہ زياترم بە بىردا نەيەت.

كە بينىمى راچلەكيم، بە قينەوہ تيمپروانى، ھەر وەك كاريكى ناھەموارى
كردىت، منيش تا ئەو جۆرە بىرکردنەوہيەى لى دوور بخەمەوہ، بە برپاوە دەستم
بۇ دريژكرد و وتم:

- ئىستا قاوہكەت بۇ بىنم يان دواى پىشتاشين؟

بەدەم بزەيەكى ھەلبزپرکاوہو كە تىكەل بە قسەكانى دەبوو، وەلامى دامەوہ:

- گرنگ نىيە.. ئىستا يان ھەر كاتىك بىت.

- ئەى لە پىكخستنى شتەكانت بوويتەوہ؟

- خەرىكە!

- ھىچت بىر نەچووہ؟ بىر بكەرەوہ

بيئەوہى بىر بكاتەوہ، بە توورپەبىيەوہ وتى:

- ھىچم بىر نەچووہ.

خۆی دا به سهر كورسييه كى نزيكدا. به قاچى پالى به جانتاكه وه دهنه تا
دوورى بخاته وه، كه جگه رهى بۆ پاگرتبووم پيئوتم:

- بیره دایکم چى به یه کهم جگه ره دهوت؟

بیته وهى وه لآم بدهمه وه سهرم پاره شانده، دهمويست خۆى باسى بکات، چونکه
له چهنده لایه نیکى واوه بیر له دایکم دهکاته وه که هه رگیز به بیرى مندا نه هاتوون.
که دیمی بیده نگم، وتی:

"یه کهم جگه ره ژه هره، له ژه هریش پیستره، جگه ره یه که له ئاودا دانئى و
لییگه پئى تا ده تویته وه، ئه وسا سه یری پهنگى ئاوه که بکه، زهردیكى تۆخه،
ئه وه ژه هره". به لآم چۆن زانى ژه هره، کئ پيئوتمبوو پهنگه کهى وايه، هه رگیز
دایکم وه لآمى ئه وهى نه ده دایه وه. دایکم هه موو جار هه ر که ده بیینیم پیش
ناخواردن جگه ره ده کیشم ئه و باسه ی بۆ ده گیز پاره وه، هه ولى ئه وه شى ده دا
که جگه ره م لئ برفینیت و به په له پای ده کرد تا شتیکم بۆ بیئیت بیخۆم..
ئه وه ت له بیره؟

سهرم پاره شانده. سیمای دهموچاویم به لئیل و پیکداچووی ده که وته به رچاوه،
تا به ته واوی شیوا، وتی:

- بۆیه هه رخۆم جگه ره ده کیشم، وه که دوینئى شه و ناکه م و جگه ره ت
ناده مئى.

که دهمويست لاسایى دایکم بکه مه وه، تا له و دوا کاتژمیره دا خۆشى یادی
ئه وى بخه مه دلّه وه، وتم:

- په جه ب، چۆنه به ر له ناخواردن جگه ره ده کیشیت؟ نازانیت یه که م
جگه ره ژه هره وه له ژه هریش پیستره؟

- به ندىخانه راهینه ره .. نیستا یه که مین جگه ره به رده وامى تامى تالییه که
ده خاته دهممه وه، ئه و تالییه ی که پيئوستم پیته تى.

- په‌ج‌ب بۆ‌چى وا ده‌لئيت؟

- بۆ شتيكى خرايم وت؟

- ته‌نانه‌ت شيوه‌ى قسه‌كرده‌كه‌شت گؤ‌راوه!

چ‌ند مژيكي له‌ جگه‌ره‌كه‌ى دا، نوقمى چ‌ند ياديكي دوورو دژوار ببوو، وام هه‌ست‌كرد بزوتنه‌وه‌ گرژه‌كانى و ئادگارى دهموچاوى، كه‌ هه‌ر ساته‌و به‌جؤريك ده‌گؤ‌را، له‌وه‌يان ده‌كرد به‌ره‌نگارى چ‌ند هيژيكي هه‌مه‌جؤر بوويته‌وه‌. ناكاو ريك دانيشت، قاجيشى كه‌ به‌ گيانداريكي زياده‌ ده‌چوو به‌سه‌ر زه‌وى ژووره‌كه‌وه‌ هه‌ليكيشا، وتى:

- ئه‌نيسه‌ هيشتا سه‌رم سوپماوه‌.. ده‌فته‌ره‌كه‌ى كه‌ لاي دايكم جي‌مه‌يشت، ئه‌وه‌ى كه‌ له‌ تو‌م وه‌رگرت‌وه‌، "ده‌ستى بۆ جانتاكه‌ دريژ كرد" نازانم له‌گه‌ل خؤمى به‌رم يان به‌ر له‌ رؤيشتم بي‌سووتينم.. گه‌ر بي‌به‌م په‌نگه‌ بمپشكنن و بيدؤزنه‌وه‌، ئه‌ميش ده‌بيته‌ رسوايه‌كى نوئى، جؤره‌ رسوايه‌كه‌، كه‌ په‌ج‌ب دلداره‌، په‌ج‌ب شيعر ده‌نوسيت، په‌ج‌ب خه‌ون ده‌بينيت. شته‌كان بلاوده‌كه‌نه‌وه‌ تا هه‌موو پيم پي‌كه‌نن، به‌ تاييه‌تى براده‌ره‌كانم، له‌وانه‌شه‌ رؤژنامه‌كه‌ بگاته‌ به‌نديخانه‌، بۆ عيسمه‌ت و ئه‌مه‌د.. بۆ ئه‌وانى تريش، چييان له‌باره‌وه‌ وتبم ده‌سه‌پيت.. به‌لام گه‌ر له‌گه‌ل خؤشميان نه‌به‌م، گه‌ر بي‌انسووتينم، په‌نگه‌ په‌شيمان بمه‌وه‌، چ‌ند شتيكيان تيدايه‌ دهمه‌ويت وه‌ك يادگاريك بيانپاريژم.

كاتى قسه‌كردن هه‌لده‌چوو، وه‌ك بۆ خؤى بدويت، كه‌سى نه‌ده‌بينى، له‌

منيشى نه‌ده‌پرسى، وشه‌كانى دوا هه‌ولدانى قايلكردنى خؤى بوو. وتم:

- په‌ج‌ب لاي منيان جي‌ به‌يله‌، كه‌ هاتيشييه‌وه‌ چؤنت ده‌ويت وابكه‌.

- ئه‌نيسه‌ به‌لام من ده‌فته‌ره‌كه‌م خؤشه‌ويت، له‌ به‌نديتيمدا زؤرم بير لئ

ده‌كرد‌وه‌.

- و ابزانم له مرږڙانه دا خویندووتنه ته وه، هه موویت بیرکه وتو ته وه، پیو یستیش ناکات خو ت تووشی مه ترسی نوئ بکهیت، باشر نیه جیان بیلیت؟
- له وانه یه باشر وایت بیان سووتینم، تو ده لئی چی؟
- ئیستا لای من جیان بهیله. ده یاخه مه جیگایه کی چاکه وه و تا ده شگه ریته وه که س ده ستیان بو نابات!
- نه نیسه راستم پی بلئ، نه م کاغه زانه ت خویندو ته وه؟
- چون وه لامی بده مه وه؟ بلیم چند لاپه رپه کم لی خویندوونه ته وه؟ نکولی لی بکه م؟ ناتوانم قسه یه ک نه کم که لی په شیمان نه بمه وه. گهر بلیم خویندوومنه ته وه نه وا تو رپه ده بیت. کاتیک دهیدا به دایکم و چووم به سهریان دا بیده نگیه که یم له بیره. گهر بلیم نه مخویندوونه ته وه، باوهرم پیناکات، چاوم ئاشکرام ده کات. هه ندیک جار به چاو پرسیار ده کات. به ته وای چاوی تیبریوم، ته نانه ت گهر وشه یه کیش نه لیم نه و بیره ی به می شکمدا دیت پروخینه رانه به دی ده کات. هه ر که هه موو شتی کم به لاهونا، وتم:
- رپه جبه، له ترسی پو لیس چند پهره یه کم خوینده وه، ترسام گهر پشکنینی کی نوئ بکریت پهره کان بدوزنه وه گرفتی ترت بو دروست بکه ن، له بهر نه وه خویندمنه وه تا دلنیا بم که نه م په رانه په یوه نندیان به سیاسه ته وه نیه!
- چیت خوینده وه؟
- ده ستیم خسته ناو ده ستم، هه ولم دا بیگه یمنه نه وه ی که باوهرم پی بکات، وتم:
- رپه جبه بروام پی بکه بیرم نه ماوه.
- نه ی چیت زانی؟
- به دم پیگه نینه وه شانیم راوه شاندا تا هه ستیت و وتم:

- نهينيت بۆ كه س نادر كينم، دل له دل مه ده .
- تهنانهت گهر ليڭشيان دايت؟
- تهنانهت گهر ليڭشم بدهن!
- ئه گهر كارهباشيان به كار هينا؟
- ئه گهر هر شتيك به كار بينن .
- درؤ ده كه يت .

- درؤ ده كه م؟

- به لئى درؤ ده كه يت .. مروف ده لئى هيچ نادر كينم، به لام كه كه وتنه ليدانى، شيوازه كانيان خسته گهر، لهو ساتانه دا برپار ده دات .. چو نيش برپار ده دات؟ برپار ده ريش له شيتى، لهو ساتانه دا ويست و ئاره زوو ده مرن، نامينن، له ش هر خوى هه موو شتيك ده كات!

- په جهب بهر له وهى هيچ بدر كينيت زورت بهر گه گرت؟
تفيكى پؤكرده سهر زهوى و هه لسايه سه رپئى .

ئاواته خواز بووم قسهى بكر دايه، هر شتيكى بووتايه من ويئەى په جهبم به لاهه ئاشكراتر ده بوو، به لام ئيستا ده روا، نهينيبه كانيش له گه ل خويدا ده بات، ئايا په جهب هيچى وتوو؟ بهر له قسه كردنى زورى بهر گه گرتوو؟ داخو دواى ئه وهى قسه كانى له شيان بۆ گير او ته وه، ئه ويش كاتيک له شيبى له ژير قسه و كوته كه كانيان دا گرمؤله ده بوو، هه ستى چيبوو. به ئهركم ده زانى كه وا له په جهب بكم شتيك بليت، به لام پي ده چيت ئيستا ئه وه مه حال بيت .. بوچى پؤزانى رابردو ليم نه پرسى؟ بوچى له پشت په ردهى ژوره كو نه كهى خويدا جي مه يشت تا هر خوى ياده كانى بجويته وه؟ مروف چه نيک به هيز بيت، به ميشيک نابيت ئه گه ر ته نيا بيت! په جهب ته نيا بوو، خوى ئه وهى بوخوى هه لبارد، به لام بوچى هي شتم هر خوى هه لباريت و خو شى برپار ده ر بيت؟ ئهى كاغه زه كان .. ئهى ده فته ره كه، بويان جى

بهیلم؟ ئەم یادگارە پیاڕیزم و هەموو مافیکیش بەخۆم بدهم که وشەکانی
بخوینمەوه تا پەرجەبم له کاتی نووسینیاندا بهیاد بێتەوه؟
بینیم هەستاو به کینهوه شەقیکی له جانتاکه‌ی هەلدا، له‌وه ده‌چوو له
کاغەزەکان هەل‌دات، یا له رابردوو، چەند ساتیکی ماندوو بوون! هەولێ گێرانه‌وه‌یم
دا، وتم:

- چیت وت؟ .. کاغەزەکان جێده‌هێلێت یان له‌گەڵ خۆتیان ده‌به‌یت؟
- نازانم خوله‌کیک به‌ر له‌مال جێهێشتن بریار ده‌ده‌م!
- باشتر وایه ئیستا بریار بده‌یت، ئیمه ئیستا هەر خۆمانین، به‌لام ئە‌گەر
حامید و منداله‌کانمان له‌گەڵداین رەنگه جێهێشتنیان گران بێت ..
له‌وانه‌یه گەر بیبینن بپرسن، ناشتوانم وه‌ک جارێان به‌ نه‌هێنی بیان
هێلمه‌وه!
- ئە‌نێسه مه‌ترسه .. گەر بپیاڕی لێره جێهێشتنیانم دا ئە‌وا پێت ده‌لێم که
بیانسوتینیت، چونکه دواتر من پێویستم پێیان نابێت!
- نه‌بردنیان باشتره . ئە‌گەر ئیستا جێیان به‌هێلێت تا گه‌رانه‌وه‌ت ده‌یان
پاڕیزم!
- نازانم!

که که‌وته ریشتاشین قاوهم لێده‌نا، بێده‌نگیش پردیکی مه‌رگ ئاسا درێژ ببۆه .
گویم له‌ قولپه‌ی ئاوه‌که نه‌بوو که له‌ قاپه‌که‌دا ده‌کوللا . دیسان کاغەزەکانم
بیرکه‌وته‌وه، قاوهم له‌ ئاوه‌ گه‌رمه‌که ده‌کردو بیرم ده‌کرده‌وه:

کاغەزەکان، کۆمه‌ل کۆمه‌ل گورزه‌ کرابوون، ده‌فته‌ریکی رەشیی به‌رگ
موقه‌باش، په‌رپه‌ی زۆر، ده‌مویست بیرکه‌مه‌وه .. یاده‌وه‌ریی سی مانگ، به
ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ر له‌ گرتنه‌که‌ی نووسرا‌بوون، مانگه‌کانی دوا‌یی ئە‌گه‌رچی په‌رپه‌ی
سپیش مابوون هێچی نه‌ده‌نووسی . دوا‌ی یاده‌وه‌رییه‌کانی سنێه‌کی ده‌فته‌ره‌که یان

که می‌ک زیاتریشی شیعر بوو. ناویشانی شیعره‌کان "ته‌راتینه بچووک و
خه‌مناکه‌کان" بوو، به‌لام ناویشانی‌کیشی بۆ دوو‌ابه‌ش دانابوو ئەمجا کوژاندبوویه‌وه،
یه‌که‌م ناویشانی "چەند بیریک له پیناوی سه‌ربه‌ستیدا" دواى کوژاندنه‌وه‌ی ئەم
ناویشانه، له ژیریدا نووسیوی "بئناویشان!"

چیم خوینده‌وه؟ ئایا ئەو وشه‌و ساته توندو تیزانه‌م به‌بیر دیته‌وه که به به‌ر
چاومدا گوزهریان کردبوو؟

قاوه‌که هه‌لچوو.. ئەمجاره دیم له دوامه‌وه وه‌ستا‌بوو پیده‌که‌نی. ئیستا
ده‌وره‌کانمان گۆرپوه‌ته‌وه.. پیش توژیک که جانتاکه‌ی ریکده‌خست سه‌رنجم ده‌دا،
له پیشان که چاومان یه‌کانگیربوو، راپه‌ری سه‌رسام و توورپه‌ بوو.. ئەى ئیستا له
که‌یه‌وه له پشتمه‌وه وه‌ستا‌وه و چاودێریم ده‌کات؟ بئناگایانه جه‌زه‌ی قاوه‌که
به‌رزونزم ده‌بۆوه. تا که زیاد له پێویست له ئاگره‌که‌م نزیک خسته‌وه هه‌لچوو،
ئاگره‌که کوژایه‌وه به‌ئاگاهاتم.. بینیم پیده‌که‌نیت! که له‌و پشێویییه‌ پرزگاری ده‌کردم
بئیتوم:

- قاوه لئانانت بیرچۆته‌وه.. چەند سالی‌که نه‌مان خواردۆته‌وه، به‌لام ئیستا
من ده‌توانم ئەوه‌ی تۆ تیکت دا چاریبکه‌م!

ده‌ستم له قاوه‌که هه‌لنه‌گرت. سه‌رله‌نوێ که‌وچکێک قاوه‌و که‌میک شه‌کرم
تیکرده‌وه. هه‌ر ره‌جه‌ب به‌ ته‌نیا نه‌گۆراوه.. هه‌موومان گۆراوین، ئەگینا چون ئەم
درویه‌ لیک بده‌مه‌وه، ئەم ده‌ستله‌رزینه، ئەم دل‌ه‌کوئیه؟ سه‌رجه‌م ره‌فتاره‌کانم
چونچۆنی لیک بده‌مه‌وه؟ وه‌ک جارن نه‌ماوم.. خوشک و دایکیش بم.. ئیستا ئازار
ده‌چیژم، نازانم ئەم کاتژمیره‌ی که‌ ماوه چۆن ده‌روات. ده‌ترسم ته‌نیا بمینینه‌وه.
ترسم له‌خۆمه، به‌لام ترسم له‌و زیاتره. ئەو ئەگه‌ر وه‌ک دوینێ شه‌و ده‌ستی به
گریان کرده‌وه! ئەى ئەگه‌ر من گریام؟ ئەم باره‌ پر مه‌ترسییه‌ هه‌میشه‌و گشت
ساتیک له‌وانه‌یه‌ بته‌قیته‌وه، له‌وانه‌یه‌ له‌ ئانیکدا ببیته‌ ده‌نگی گریانیکى شیتانه،

گریان به شیوهیه کی شینگیرانه بهریا بییت و به که سیش رانه گیریت. ئەهی ئەگەر نه گرین چیرمان پیده کریت؟ ئایا به دهوریدا بسوورپمه وه تا بهر له رۆیشتنی تیر سه رنجی بدهم و ئادگاریی روهی و بزوتنه وه کانی له بهر بکه م؟ خۆم به شتی هیچووچه وه خه ریک بکه م تا به رامبه ری دانه نیشم و پیدیا نه پوانم؟ خه ریکه خۆم پیناگیریت!

به درێژیی ماوهی رابردوو ده ترسام به ته نیا له گه ل په جه بدها بم. زۆریه ی جار ئەو بیرو قسانه م دوا ده خست که ده مویست بیانلیم. ئیستا، که ده بینم فنجانه قاوه که هه لده گریت و به ره وه هۆله که ده بیته وه و قومی لئ ده دات، ئاره زوویه کی به تین هانی رپی لیگرتنی سه فه ره که یم ده دا. بۆ یه که مجار شادیی بالنده یه کی کۆچکردو له هه لسوکه وتیدا ده بینم. ریکوپیک بوو، هه نگاوه کانی سه مایان ده کرد، به لام په نه ی، که توند فنجان و ژیرفنجانه که ی پی ده گرتن، هیند به تام دیاربوون وه که له ناخی مرۆف هه للووشن. به رکه وه پیم به زهوی دا کیشاو به خۆم وت: "بۆچی له م ساته دا په جه ب ده گه رپته وه بۆ تافی مندالی؟"

که به رامبه ر به یه که له سه ر دوو کورسی دانیشتن، به ده نگیکی نزم لیم پرسى:

- په جه ب سه فه ره که ت دواناخه یت؟

زه رده ی سه ر روهی په رده یه کی ته نکى پیداگرتنیکی ئازار دراو بوو. سه ری راوه شانده هه ر وه که منجه منجی ره تکرده وه ی پرسیاره که م بییت، هیچی نه وت، خامۆشی بالی به سه رماندا کیشا. چاوی به هه موو لایه کدا ده خولانه وه، تا ساتیک ئۆقره نه گرن، برینیه چاوم. چ بیریکی به میشکدا ده هات؟ چ ئاره زوویه که به سه ریدا زالبوو؟ ئەگه ر داواى مانه وه م لئ بکر دایه قاییل نه ده بوو، که میکی تر جانتا که ی هه لده گریت و به ده ست مالئاوا ییمان لیده کات و ده پروات، ده پروات و ئەو هه نسکه پر ئازاره ش له قورگیایه تی؛ جا چونکه وایه ده بییت خۆ به تواناو خۆگر ده ربخه م، قسه ی هیند به تامی بۆ بکه م تا ماوه یه کی زۆر بیری بمینیت. وتم:

- مه به ستم دواخستنی ته واوی سه فهره که ت نییه، ده مویست به لئیم
بدهیتی!
- به لئیت بدهمی که چی؟
- که بگه پئیتته وه و نامهش بنوسی!
- ده نووسم زور ده نووسم.
- ههفته ی نامه یه ک؟
- له وانه یه ..
- ئە گهر هه موو ههفته یه کیش نه بیته ئه و هه دوو ههفته جاریک.
- هه ول ده دهم.
- ره جه ب ئە مه به لئینه؟
- یه کبینه ده نووسم، پیت نالیم هه موو ههفته یان دوو ههفته یه ک، به لام
هه ره که توانیم ده نووسم.
- به پیی توانین؟
- گهر بزانه دلنیا یی له نووسیندایه. به لام گهر نه نووسی ئە وه واتای
ویلیم به دوا ی دلنیا یی ده گه یه نیت، به دووی ده که وم و کاتی نووسینیشم
نابیت!
- واته ده بیته من چاوه ری بکه م و نازاریش بچیژم. گهر نامه ت نه ما ئە وا
ده بیته بزانه که له کاتیکی ناهه مواردیت، واش هه ره ده بیته چاوه رییم!
وانییه؟
- ئە نیسه گه شتیکی که م خایه نه، نازانه بچی حه زمان به وه یه که به م
جووره ده رباره ی نامه و جو یبوونه وه و نازار بدوین. له گه لم رانه هاتی؟
به ندیخانه راینه هینای که پیویسته نارام و خوگریت؟

- به لām خو پوژانی به ندیخانه کو تایان هات، له به ندیتیشتا هه ستم به
نزیکیت ده کرد.. که چی نیستا!

- ئەنیهسه به ندیخانه له ناخی مروقدایه، ئاواته خوازم که بو هه رکوی بجم
له گه ل خو میدا نه به م. ته نیا بیرکردنه وه ئازاره و مروف به ره و خو کوشتن
ده بات!

حامید نه ره که یه کی کرد، تا له نزیکیبونه وهی ئاگادارمان بکات. به
سروشتی خو هی هه ستی ده کرد که ئەم جو ره ساتانه، ساتگه لیکن وامان لیده که ن
وهک خه ون ببینین. ده یویست خو هی له خو شی و ئازارمان هه لنه قورتینیت.
پیاویکی لاهه کی هه ر که سیک بیت، میرد بیت یان براده ر، له نیوان ئەو و پوژگاری
هه ره دووری مندالیمان و سه ره تای ژیانماندا په له هه وری ره شی وا دروست بوون
که به و نارپه وینه وه، ئەو پیاوه توانای درپیدانیانی نییه تا ماوه یه کی زور پیکه وه
نه ژین و تالی و ئەشکه نجه و ئازاری ئەو ژیا نه نه چیژین، هه تا گه ر بووه پابردوو،
ئەوسا ئاسوی بینین به رین ده بیت و ژیانیش هه مووی وهک گاشه به ردی پته وی
پیکتیخوا و به ده رده که ویت.

به هاتنه ژووره وهی حامید وریا بوومه وه، ده موچاوی ئەنجامی خه ویکی پچرپچر
و ماندوو ده یواند، په نجه کانی کردن به قژی داو توورانه و په شیوانه وتی:

- خه ونی شه و له ئازارو ئەشکه نجه ی پوژ ناخو شتره!

حامید دانیشت، ئیمه هیچمان لینه پرسسی و ئەویش قسه ی نه کرد.
خاموشییه که م په شوکاندی، زور سهیری کردم و له چاوشیدا، ئەو پرسیاره م دی پر
له ئازارو ئەشکه نجه بوو زیاتریش گله یی پیوه دیارپوو وهک له پرسیار، ئەمجا که
بینی نابزویم وتی:

- ئەهی من، کوا قاوه که م؟

راچهنيم. زياتر له جاريك چاوم ليكنا، هر وهك له خون به ناگاييم، كه
حاميدم دى بزه دهگريټ زهردهم بوى هاتى و ههستم!
دوا ماوه خهويكى خوش ناسا رابوورد.

له كاتزمير هوت دا پهجهب جانتا گهورهكهى لهم ديو دهرگاي دهرهوه دانا،
جانتا بچووكهكشى كرده شانى، ئەمجا ديناو كهوته خولاندنوه به ناو ماللهكهدا
تا دوا سهرنج بدات. وهك كهسيك بهدواى شتيكى ونبودا بگهريټ ناوا دهخولايهوه
لهم ژوور بؤ ئەو ژوور، سهيرى ديوارهكانى دهكرد، پهنجهرهكان، دهموچاومان.
سهرنجهكانى به پرسياربوون. قسهى نهدهكرد، بيرى نهدهكهوتهوه، هر دهگهرا،
هيچ جوړه يارمهتياهكيشى نهدهويست. تا كه حاميد پيوت:

- كاتمان بهدهستهوه نهما، دهبيټ بهري بكهوين.

راپهري، كهلهشير ناسا شالوى بؤ مندالكان برد، پامز و لهيلاي گرت به
سنگهوه، شيتانه ماچى دهكردن هر وهك لهمړو بهدواوه نهيانبينيټهوه، سهرنجى
به نيوانياندا دهگيټرا، دهيويست جوانى دهموچاويان بخواتهوه، تا كه ههستي به
لهشى عادل و خاليد كرد خوځيانى تي ههلهسوون، چوار مهشقى دانيشټ، پامز و
لهيلاي لهسهر هردوو پانيى دانا، تا به ملي دا ههزنين، هردوو شانى خاليدى
گرت. رايوهشاند تا تواناي بداتى يان تيكي شكينيټ، ئەمجا ناوري له عادل
دايهوهو به سكيذا كيټشا.. فهريماندهرانه پيوت:

- لهمړو بهدواوه درؤ ناكهيت.. ئەگهريهكيك لهبارهى منهوه پرسيارى

ليكرديت، ئەوا دهليى سهفهرى كردووه.. ئەو كاتهش من بهراستى

بهريكهوتووم، وانويه؟

عادل سهري قايببوونى پاوهشاند و قسهى نهكرد.. بهلام خاليد هر وهك بؤ

يهكهمجار دبيټى هر بهدهوريذا دهخولايهوه.

ئاواتەخوازبووم لەو کاتەدا ژيان کۆتايى بهاتايە. هەستم بە خەمىكى ژۆرو خەست دەکرد، وەك دەستىكى بى بەزەيى ناو سكم دەربكىشيت، بەلام پيشم لەسەر ورەبەرنەدان دادەگرت، ئەوهم بۆ پەجەب دەويست كە دواى رۆيشتنى بىر لە رووخسارى بە پيگەننيمان بكاتەو، تا لە نامۆيدا بۆى ببیتە خۆراك. بەلام حاميد كە چاوديرىي ديمەنەكەى دەکرد، قاييل و لە هەمانكاتيشدا پەشۆكاو بوو.

حاميد لە رپگاي مندالەكانەو بە پەجەبى وت:

- مندالينه واز لە خالتان بينن دواى مەخەن.

هەر بەتەنيا من مامەو بە دەبوو پەجەب شتيك لە پيناويدا بكات. ئايا دەستم دەگوشي و بەپەلە دەكشيتهو تا خۆى دەرياز بكات؟ ئەى من پاكەمە ژۆرەكە تا ئەو فرميسكە قەتيسماوئى چاوى نەبينم كە ترسى ئەوئى لپيەتى، لەدوا ساتدا دەرپەرپيت؟

ئاواتەخواز بووم كە دايمك ساتيک بيبينايە ئەمجا بمرديە. گەر ئيستا ليرە بوايە، ئەم ساتە گرانه پەر مەترسيهئى لى دوور دەخستينهو. لە فرميسك و هەزاران هەستى پەستراو كە لە شوينى بچووك بچووك خپوونەتەو، تا برژينه ئەو جینگە لاوازە، پزگارى دەکردين.

دايمك كاتيک رۆيى كە دەبووايە بمايە. رۆيشتنىكى بى گەرانەو، ئيستا ش ئەو چاوديريمان دەكات، چاوديرىي دەستمان، چاومان، هەنسكمان، دلەكوتيمان دەكات، چاوديرە تا لە چۆنيتى هەلسوكەوتمان بگات، چۆن رپوبەرووى ساتى لاوازيمان و رپوخاوييمان دەبينەو. حەزى نەدەکرد بە بەرچاوى پەجەبەو بەگري، هەزاران جار رايدهسپاردم كە فرميسك پراگرم تا ئەگەر تاساويشم بە بەرچاويەو نەگريم. دەيوت "گريان گەورەترين پياو دەرووخينيت. ناخۆشترين شت بەلای پياوئەو ئەوئەيە كە دايمكى يان خوشكى بە بەرچاويەو بەگري". ئيستا ناگريم.. ناگريم. سەرم بە سنگيەو دەنووسينم و ماچى دەكەم، دواى لەچاو ونبوونى ئەوسا

دهگريم، به ته نيا دهگريم، له نامۆبهيده كهيدا فرميسكي بو ناكه مه ياد، كه وهك ئهستيره ره شه به سهريدا دابارين و دلي پهست بكن. پيډه كهنم، به لام لچوليوم نايكن، ههست به گراني و رهق بوونيان دهكهم، دهبيت زهردهم بيتي، مرؤف تواناي زهردهگرته ههيه، زهردهخه نهش ويست و باوه ره ئه گهرچي ناسوريش بيت!

رهجهب پشيله ئاسا پري دايه جانتا كه ي.. به په له يه كيش دهستي گرتم و كيشي كردمه ژورپكي نزيكه وه كه به بيرماندا نه ده هات. وامده زاني بو دهفته ره ره شه كه وه په ره كاغه زه كانن.. رهجهب به دريژايي كات كه بيري ده كرده وه، ململاني له گه ل خويدا ده كرد، به لام له كو تايدا برياري شتيكي دا! به دوايدا به ژور كه وتم. به و پيكيه شيواوه ي كه له بيرمدا پوكاوه ته وه و به هوي تپه رپووني رۆزگار وه بيرم چوو بووه، ديم رهجهب دهستي به گيرفانيدا كرد. چاوه رپي شتيك بووم. له م دوا كاتژميره دا چي شارديته وه؟ دياريه كه ي چ په ژاره كه ده به خشيت؟.. به دهستيكي له رزوكه وه ده فريكي داخراوي دامع.. به ره وه ي وشه كاني سه ره ده فره كه بخوينمه وه پيوتم:

- هيشتا دودلم له وه ي هه موو كاغه زه كانت بده مي يان نا.. ئه مه جييلم!

دهويست پرسيار بكات. قسه بكات، به لام چاوي حاميد و ورديله كان كه تيبان

بريبوو، هه موو شتيكي پيري.. ويستم له و پشوييه ده ربازي بكه م، پيموت:

- هه مووي لاي من جي بهيله، چي به باشبزانم وا ده كه م.

به خو به دهسته وه دانكي بيوران وه چاوي ليكنا. هيشتا به سه ره اته كه كو تا ي

نه هاتبوو، هيشتا له گه ل خويدا هه ره له زورانبازي بوو؛ كاغه زه كان، دهفته ره كه.

حه زم ده كرد كاغه زه كانم لاداني، وتم:

- رهجهب كاغه زه كانم بده ري، تا ده گه پيسته وه ده يان پاريزم!

به هيترين و به تواناترين كه س له هه لسوكه وتدا، له چه ند ساتيكي دياريكراودا

تواناي به ته نيا ره فتاركردني ناميت. دهبيت يه كيكي لاييت تا ئه وه ي پيلايت كه

پئویسته بیکات. دیم ره‌ج‌ب بۆ جانتاکه نووشتایه‌وه، به په‌ژاره‌وه کاغه‌زو دهفته‌ره‌که‌ی ده‌رک‌یشاو به ه‌ردوو ده‌ستی خستنییه ناو له‌په کراوه‌کانمه‌وه. بیئه‌وه‌ی ئاوړ له ده‌رگا کراوه‌که‌و چاو‌ت‌پ‌رینه‌کانیان بده‌مه‌وه، لایه‌کی جیگا‌که‌م هه‌ل‌دایه‌وه، ریک وهک چۆن دایکم پینج سال پ‌یشتر کردی و خستنییه ژیر جیگا‌که‌، منیش بیده‌نگ و بی قسه، به‌لام به ترسه‌وه، نامنه ژیر جیگا‌که‌وه.

دوا هه‌نگاوی به‌ر له ر‌و‌یشتن.. به‌ده‌ست پیوه‌نانیکی نه‌رم به‌ر خویی دام، تا که گه‌یشتی‌نه به‌ر ده‌رگا‌که‌، ماچی کردم، قژی ماچ کردم، ناوچه‌وانیشمی ماچ کرد. نه‌یده‌ویست جیم به‌ی‌لی. منیش ئه‌و چۆنی بوویستایه وام ده‌کرد، ئه‌و سووکه جوولاندانان‌ه‌ی لیده‌رچیت که له‌کاردان‌ه‌وه‌ی بزووتنه‌وه‌کانی ئه‌و ده‌چوون، هیچی دیم نه‌ده‌کرد.

ئاوتم به‌ توانده‌وه‌م ده‌خواست. فرمیسک ده‌یانتاساندم، ئازارم ده‌چه‌شت. گه‌ر پیش ر‌و‌یشتنی تاکه فرمیسکیک ده‌رپه‌رپایه پشوویه‌کم پیدا ده‌هات و تیر ده‌بووم، زه‌وتکرا‌بووم، گیان‌داریکی تاسینراو ئاسا هه‌ولی هه‌لم‌ژینی هه‌وام بوو.

که ر‌و‌یشت، ورده بارانی سه‌ره‌تای زستان به‌ خاموشییه‌کی مه‌نگه‌وه به‌سه‌ر گه‌لای داره‌کاندا ده‌خزان. له‌ پاره‌وی باخچه‌که‌شدا جی پیکانی نیشانه‌ی خه‌مناکییه‌کی سه‌رسوورپنه‌ریان جیده‌ه‌یشت.. منداله‌کان هه‌ر به‌دوایاندا راپیان ده‌کرد تا له شه‌قامه‌که ونبوون.. به‌لام من هه‌ر له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌دا مامه‌وه، ده‌مویست به‌دل وینه‌ی ئاوابونه‌که‌ی بگرم.. ئه‌مجا له پرمه‌ی گریانم دا!

(۳)

ئەشیلۆس بلەنجە . زیاتر بلەنجە، ببە بە نەهەنگ . کە بوویتە نەهەنگ لەناکاو
رپەرە، خەلکەکە ھەلگێرپەرە، کاتیکیش بە مردوویی بە سەر و پووخساری
شیواووە، بە دەورتدا سەر ئاو دەکەون، یەک لەدوای یەک بیانگرەوہ؛ بیز لە
گیاندارە ویلەکان، یادەوہریبەکان، ساتی .. پووخان بکەرەوہ . ئەشیلۆس گویت
لێئە چیت پێدەلێم؟ دەبیت گویت لە ھەموو وشەکان بیت، گەر بە چاکێ گویت
لێیانبیت پەشیمانی لەدوا نابیت، ساتی دودلی بەسەردەچیت و لەکار دەکەویت ..
ئەشیلۆس پاپۆرپکی خەلگۆیزەرەوہی یۆنانییە، ئیستا دەریای ناوہراست
دەبریت . ئەگەر باران خۆشباتەوہ، دەریاش وەک ئیستا، توورە وەک پیاویکی
بەشان و شەوکتە بمیتتەوہ، ئەوا لە خۆرئاوادا دەگەینە بەندەری ئەلبیریە .
یەکەم پارچەیی خاکی یۆنانە، لە ماوہی وەستانی پاپۆرکە زیاتر لیتی گیرنام .
یۆنانیکی نازاردراوم ناویت، لە دوورەوہ سلۆ لە پیاوانی دەکەم و رادەبوورم . وتیان
سەرہستی لە خاکیکی تری دوورتر لە یۆنانە . مرۆف دەتوانیت پۆژگاری خۆی تیدا
بەسەرہریت، بیئەوہی دەمەویہیان دەنگی خەفیہ و پیلۆکانیان بە ئاگاییین .. روو
لەو ولاتە دەکەم .

ئەشیلۆس دەست لە گەمەو گالتهی ناهەموار هەلگرە، وەک پێتدەلێم بلەنجە، لەنجە ی سەماکەرێکی خۆرەهەلاتئاسا کە یادی پۆژانی برسیتی ئازاری بدات، سەماکەرێک بۆ تۆلەسەندن، دەیهوێت سمتی بە هەموو جیهاندا بکێشێت. ئەشیلۆس دەتەوێت هەموو شتیەک پێبێم؟ ئەم یاریبە مەکە، بێر لەو مەکەرەو کە ناپاکی لەگەڵ یەکیددا بکەین.. ئەشیلۆس پێنج پۆژم ماوه، توند لاتەختەکانت دەگوشم، وەک دوا سلاوی مەوێکی کۆچەر کە جاریکی تر نەتبینیتهوه!

دوینی لەبەر خۆریکی بێتینی پاییزانەدا بە تەیمانەکانی دەوری ئەشیلۆسمدا دەکێشا، بە دەنگی بەرز، کە لەوانە بوو مەوێک لە دەوری چەند مەتریکەو بە بیبستیایە، لەگەڵ خۆیدا دەوام! نەدەترسام، پەنگە ئەو یەکەمجار بووێت لە ژیاندا هەستم بە ترس نەکردبێت.. قسەم بۆ شتیەک دەکرد، بۆ دەریا، بۆ تەیمان، بۆ خۆر. گرنگ نەبوو بە کامیانم وت:

- دەمەوێت بێرم چیتەوه. بە تەواوەتی واز لە یادکردنەوهی ئەو پۆژە رەشانه بێم. بێرەو دەریا دێنەبەهێکی کەلبەدارە، ئازەلێکە بە ناو خۆیدا دەخشێت. تۆش ئەو ئازەلەکە، لە خوینی پێسکراوم ناترسیت؟ وەک برادەرێک پێتدەلێم؛ ئەو خوینە ی بە دەمارەکانمدا هاتوچۆ دەکات پۆماتیزم هەلی بزرپکاندوو، خۆت نوقمی ئەو خوینە مەکە، بۆ خوینیکی تر بگەرێ.. گویت لێیە چیت پێدەلێم؟

ئێستا من خاوەنی لەشی خۆم، دەتوانم بیخەمە دەریاوه، کەس وەک من دەستی بەسەریدا ناپوات، دەیاننوانی وا بکەن، زۆریان کرد، بەلام ئێستا ناتوانم. لێیان دوور کەوتوو مەتەوه. لە هەر ساتیکیشدا دوورتر دەکەومەوه، دەریاز دەبم. تەنانەت ئێستا ئەگەر بیانەوێت شتیەک بکەن، تەنیا رینگەیهک نەبێت کە دەتوانم بیگرن هیچی تریان بۆ نەماوەتەوه؛ ئەویش گولەباران کردنمە، خۆ ئەگەر بیانەوێت ئەو بکەن، دەبێت لە دوورەوه پێمەوه بێن. هەرگیز ناهێلم جاریکی تر دەستیان

بەر جەستەم بکەوئیت .. ئەشیلۆس بلەنجە و دوورکەو، من دوور دەکەومەو،
دوور دەکەومەو!

ئایا دەتوانم بە ھەر جوړیک بیت لەگەڵ خۆمدا پیکبیمەو؟ دەمەوئیت لەگەڵ
ئەو دەروونەدا ریکبکەوم، دەزانم ھەموو شتیکم تێدا کوژاوتەو، شەقوشر بوون،
لیک دابراون، بەلام دەکریت مەرۆف پەیمانیک لەگەڵ دوا پوژانیدا بێستیت.
دەمەوئیت بەو بگەم.

پاپۆرەکە، سێ پۆژە دۆخیکی پڕ سەر بەستی بۆ پەخساندووم، بەلام ناگاتە
ئەوێ کە گۆرانی بچرم. دوینێ ئاواتەخواز بووم بە ھەموو دەنگم گۆرانی بلیم،
کوچبەرانی گۆرانی دلگیرانەیان دەچری، گۆرانیان دەوت و بەلینێ گەپانەوشیان بە
پوژگار دەدا. من دەمویست گۆرانی بلیم بێئەوێ بەکەس بەم. کەس نەما
گۆرانی نەلێت. بۆ خۆم والیکرد بێ گۆرانی وتن لە پال دارتالاکەدا وشک بێمەو؟
ئێستا دەتوانم، ئەم پینچ پۆژەوێ دواوێ پیم بۆ خۆش دەکەن، کە بە درێژایی شەو
گۆرانی بلیم. گۆرانییەکانیان گوێ ئاسمانی کەپ دەکرد. تیکەل بە خوین و
دەنگەدەنگ دەبوون، خەلکەکە حەزیان دەکرد لە کاردا، دەنگی پیکۆردەرەکە
خامۆشییە گرانەکەو شەق دەکرد! چۆن داوا لە خەلکەکە بکەم بێتە دەرەو بۆ
سەر پاپۆرەکەو گوێ لە گۆرانی من بگرن؟ ریکەوت بوو، خۆر ئارەزووی گۆرانی پێ
پەیداکردن. خۆرەکەو پاییزانەو گەرم و خەمناک بوو، پیاوان و ژنان لە بەشی
سەرەوێ پاپۆرەکە بوون، لە لای دواوێ، لەناکاو دەست بە گۆرانی کرا. ئەو
عەرەبانەو بەرەو فەنزویلاو ئەرگۆن دەچوون. بۆ شوینێ دووری واش کەس
ھەر ناویشی نەبێستبوون، گۆرانیان وت. گۆرانییەکانیان خەمگین بوو، تالی خوێ
پیسکراوەکەو تێدابوو. خویش کە پێسبوو کەس توانای چارەکردنی نییە. ھەر
عەرەبەکان گۆرانیان نەدەوت، شوپشگێرانی شوینە ھەژارو داگیرکراوەکانیش
وتیان. مەکسیکییەک بە دەم گیتار ژەننەو بە شیۆھیەکی زۆر بە سۆزو دیار

گورانی دهچری، هندیهک و پاکستانیه کیش پیکه وه گورانیان وت؛ ئایا هیچیان پیده ربری؟ بهر له گورانییه که یه کدییان دهناسی؟ ئهی دوی وتنی گورانییه که یان زیاتر خویان به یه کتر ناساند؟.

له پشت دارنالاکه وه وه ستام، له گه روومدا، ئاره زوی گورانی وتن له دومه لیک دهچوو که دهر بوونیم مه به ست بیت، به لام تامی ئازاری ناپیروز، دارنالاکه ی وهک تارماییه کانیان زلکرد. بپارم دا بیده نگیم. بیده نگیی دهرمانه، فییری توشکردنی هه میشه یی ئه و دهرمانه ببووم و چاکیش ده بوومه وه!

ئه و تۆزه سه ره سته یی سه ره ئه و ئه شیلۆسه ی که شه و و پۆژ بپه روا لرفه ی ده هات، خۆراکیکه تا چه ند سالیک به سمه . ئه ی ئه شیلۆسی هاو پیم .. ئه ی هاو پیم، تۆ به ندیخانته نه دیوه، گه ره که پۆژ بندیایه دهنگت ده گورا، دهنگیان ده ویست، ته نیا دهنگ. ده یان نه راند "کوپی سوزانیی قسه یه که بکه" .. بیده نگ ده بووم و هیچ نه ده وت .. جا ئیتر لیدان ده سته یی پیده کرد. ئه شیلۆس گه ره به ندیخانته بدیایه ئه وایه فیده بوویت چۆن بیده نگ بیت. گه ره که جار دهنگت لیوه نه هاتایه، ئه وایه ترس دایه گرتن و ده شمردن. "ده شتیکی بلای هه ی کوپی سوزانی، جنیو بده" .. به لام گه ره دیوارناسا بیده نگ بمینیته وه، ئه وایه تا ده مریت نوقمی میز ده بیت. که هه یچ شتیکم نه ده دییه وه بیلیم، بیده نگ ده بووم.

ئه شیلۆس شیعرته بو دانه نیم، ده شمه ویت گورانی بلیم. ئیستا که سه له سه ره پاپۆره که نییه، ئه وان له هۆل و باره که دا که وتوون به سه ره یه کدا. له گه ل پۆژانی داها توودا به ته وایه رادین، وهک چۆن من له گه ل پۆژانی رابردوودا راهاتم .. مه سه له که به مجۆره ده سته یی کرد .. سه ره تا له هه وادا ده سته یی کرد، به ته نیشته کیلگی گهنم یان له بن سیبه ری دره ختدا، به ده م قسه کانیانه وه جنیویان ده داو پیشده که نین، ئه مجا وایله هات قسه ته نیا له ژووره داخراو و پیر دووکه له کاندایه

دهكران، قسهكان پر دهبوون له برېڅ شیتې بړواو دووكه‌ل، تا دواتر بووه چپه‌ی ژیر
دهرگاو ته‌په‌ته‌پی به دیوار کیتشاندا.

مروّف فیرده‌بیټ. توش ئه‌شیلوس ده‌ته‌ویت خه‌لک فیږ بکه‌یت، بیانخزینه‌ره
ناو هوّل و باره‌که تا سیه‌کانیان پر له دووكه‌ل و قسه‌بن.. له ئه‌لبیره هه‌ندیك
كس داده‌بن. دواى چهند سه‌عانیك ئه‌وانی تریش به‌سهر ئاوه‌كه‌دا بو شوینیکی
دتر ریډه‌كهن، ئه‌مجا بو شوینی سییه‌م.. ئه‌گهر له‌سهر نووسین به‌رده‌وامبم، ئه‌گهر
به‌رچاوه‌گه بو چاوم دابنیم، وه‌ك ئه‌وانه‌ی له چاوی هیستر ده‌كرین تا له‌برې
ده‌رنه‌چیت. ئه‌گهر گورانی بلیم یان بقیزینم.. ئایا توانای قایل‌كردنتم هه‌یه
ئه‌شیلوس؟ به‌لام ئه‌ی به‌رازه لووسه، گوايه تو کیت تا من به‌مجوره لیټ
بپاریمه‌وه؟!

تووكیان درېژبوو، له‌سهر بالیان تا په‌نجه‌یان، سنگیشیانى گرتبووه. به‌لام
سه‌ریان، وا پراهاتبوون كه له تووره‌بیاندا قزبان پیدا داخزیت.

"ئهی نازانیت نه‌جم بو كوئى چووه؟ بگره، بگره" ئه‌شیلوس لالغاوه‌یان كه‌فی
ده‌چه‌راند، پړك وه‌ك چوون به‌ملاولای تودا كه‌ف ده‌رده‌په‌پیت. چاو له سه‌رسوپمان
و تووره‌بییدا ده‌رده‌پوقین. "گه‌واد، ده‌بیټ قسه بکه‌یت.. فیټ ده‌كه‌م چوون هه‌موو
شتیک بلیت. ئه‌مجاره‌یان نازیت!" له‌شم ده‌له‌رنزی ونجرونجر ده‌بوو، ده‌بووه
سه‌گیك له وه‌رین نه‌كه‌ویت.. "ئهی ئیستا ده‌لیی چی؟ نازانیت نه‌جم له كوئیه؟"
ره‌جه‌ب شتیکیان پیلین، درویان له‌گه‌ل بکه، نه‌خیر نالیم. یه‌ك وشه چیه
نایلیم. ده‌مقیژاند. ده‌موچاوم خوینی تیده‌زاو هه‌ستم ده‌كرد هه‌ردوو چاوم
ده‌رده‌پوقن: "سه‌گینه له‌باره‌ی خوومه‌وه لیم پیرسن."

"ئه‌نجام هاتیه قسه.. به‌لام تو کیت هه‌ی حی..... تا سه‌باره‌ت به‌خوټ
پرسیارت لی بکه‌ین، هادیمان ده‌ویت، نه‌جممان ده‌ویت. هادی له كوئى خوئى
شاردوته‌وه، كورپی سوزانی پیمانی بلئ!" هه‌ر بیده‌نگ ده‌بووم. ئه‌شیلوس ئه‌گهر

یهک... پوژ به ندیخانه ت بدییایه، بیده نگیت ده زانی، ده بویته ده نگیک له خوردا راپه ریټ و ئه و میټش و مه گه زانه بخوات که به سه ریوه مه لئیان خوار دووه.. پوژیک دیت له به نده ریکی چو لکراودا ده وه ستیت. ئه وساش وهک ئه و به نده ی هه موو شتیکی درکاند بیټ و که سیشی پیقاییل نه بیټ، به وجوره هه موو شتیکی لیده ته کنه وه، ته نانه ت جرجیش. بگره گه ر بایه کیش هه لبات که به ملولادا ده که ویت و نوم ده بیټ. ریټ پیناده ن له ده ریای گه وره و له قوولایی ئاوه سه وزه کاندان و قوم ببیت، به لکو به کیشته ده که ن تا ده تگه یه ننه به نده ریکی چو لکراو، له وی جل و یاده وه ریبه کانت لی داده مالن، لیده گه ریټ تا به ته نیا بمریت.. ئه شیلوس قسه کانت بیرنه چیټ! ئاخ.. چه ند خو شه مرو ف له کاتی به هیزیدا بمریت. کاتیک هادی مرد تو قیبوون و وهک جارن به پروماندا نه یان ده نه راند. نوتقیان له بهر برابوو.. ئیمه پرسیارمان له وان ده کرد، زهید قیزانی به پرویاند: "پیاوکوژینه کوا هادی؟ وا مه زانن خوینی هادی به فیرو ده چیټ". هیچیان نه وت.. هه ر به بیده نگ سه یریان ده کردین و ترسیش هه ناوی خستبوون. ماوه یه کی زور هه ر ده ترسان.. گویمان له ده نگه ترسنوک و هه نگاهه به ترسه کانیان بوو.. بوچی ده ترسان که سوور بزانه هادی مردوو؟ ئایا پیاوکوژ به و راده یه ده ترسیټ؟ هادی گه وره و به توانابوو، هه موو کات لئی ده ترسان. که قسه ی بو ده کردین مندالئاسا پیده که نی: "هه رگیز لئیان مه ترسن. ئه وانه خویری و ترسنوکن.. ده یانوت: "هادی که س ده ستت بو نابات ددانی پیابنی، ئه وانه مان پیلی که له گه لتان، پیمان بلن و پاداشتی ئه وه ش به رده بیټ، ده بیټ ددانی پیدا بنیټ. به لام وشه یه ک چیه لئیان نه ده بیستم... که له وه ماندوو بوون که وتنه تاقیکردنه وه ی شیوازیکی تر؛ جگه ره ی بیانی، پیاله چا، چاک هه لسوکه وت کردن.. دوا ی هه فته یه کیش: هادی ده لئی چی؟ کاتی ئه وه هاتوو ده دو قسه مان لا بدرکینیت و به ربیت؟ منیش هه ر بیده نگ ده مامه وه. دیسان ماندوو بوون.. ده زانن دواتر چی پرویدا؟ هاوړپیان، مرو ف له به رد سه ختیره،

به‌رگه‌ی هه‌موو شتیک ده‌گریت .. لیدانیان تا قیکرده‌وه، پووناکی و ده‌نگی به ئازارو گورانیشیان تا قیکرده‌وه .. پیمده‌وتن: خویرینه ده‌ستان به نینۆکیکی هادی ناگات و هیچتان ده‌ستگیر ناییت و ناتوانن به‌سه‌ریدا زالبن .. بیده‌نگیه‌که‌ی ئازاری ده‌دان. پیش‌گرتنمان ئه‌و ده‌رزه فیریبووین.

ئه‌م کیرۆله‌یه له کوپوه هات؟ پووی مندالان و بزپوی ئه‌وانی هه‌یه، لاساری به پوویه‌وه دیاره. دوینی که خۆمان به‌سه‌ر ته‌یمان‌که‌دا دابوو، دای ته‌واویوونی گورانی چرین، پییوتم:

- تو خه‌لکی ت؟ وا نییه؟

گالته‌م له‌گه‌لدا ده‌کرد، تا سنگی له ته‌یامنه‌که به‌رزکرده‌وه، نه‌مه‌دزانی

ئافره‌تیکی ته‌واوه، پیموت:

- چۆنت زانی؟

- زانیم!

- به‌لام چۆن؟

- شیوه نا شاردریته‌وه. وای بۆچووم، ئیستا تۆش ئه‌وه ده‌سه‌لمیتیت!

- هیچ نه‌وتووه!

- به‌لام به‌شیوه‌ی پرسیاره‌که، له وشه‌کانه‌وه زانیم که هه‌له‌نیم!

وتووێژه‌که‌ی دوینی نیوانمان وا ده‌ستپیکرد. پیشتر نه‌مدیوو، چه‌ند

کاترمیریکیشه خۆم له سه‌رکه‌وتن بۆ هۆله‌که ده‌دزمه‌وه تا نه‌بیینم. ئیستا بیر له

هیچ ناکه‌مه‌وه و چه‌زیشم به‌ دوواندنێ کهس نییه. ئه‌و پیاوه‌ی که به‌په‌له هاته

لامان، دای ئه‌وه‌ی که زانی ئیمه‌ش خه‌لکی ولاته‌که‌ی ئه‌وین، دانی به‌ پیتی

وشه‌کانیدا ده‌نا تا ئاشکرا بن. وتی:

- ئه‌وه‌ی زمانیکی بیانی نازانیت که سه‌فه‌ر ده‌کات به‌ که‌سیکی ونیوو

ده‌چیت.

قسهکانی کردو له تهنیشتمانوه وهستا، وهک چاوهپړی قسه بی وهلامهکانی بکات. تا پړی قسهکردن بۆکیژۆلهکه خوش بکه م بهپیاوهکه م وت:

- سهفه ره که ت بۆ کوپیه؟

- بۆ ئیتالیا!

- بۆ ماوهیهکی زۆر؟

- مانگیک، ئەه ئیوه؟

- من بۆ فه ره نسا دهچم و ماوهیهکی زۆریشم پیدهچیت!

- ئەه تۆ؟

- بۆ بهریتانیا.. بۆ خویندن!

که واته زانیم کیژۆلهکه دهچیت بۆ بهریتانیا و خویندکاره، پيشتر پرسيام لینه کردبوو. دواتر بالندهی تووره ئاسا، له باره ی دهريا و گورانی و سهفه ر دواین. دهريا سه ره تاي تووره بوونی بوو، وامان وت. گورانی ش کۆتای پیهات. وتمان گورانییهکان نایاب بوون.. به لام سهفه ر، خه ریکبوو قسه ی له باره وه بکه ین، پیاوه که ی له تهنیشتمانوه وهستا بوو، بیئوه ی پرسيامی لیکه ین خۆی تیه له قورتاندين و هه مو شتیکی وت:

به ختم باشه. له زۆریه ی ئەو سهفه رانه ی کردوومن خوا خه لکی چاکي بۆ ره خساندووم، گه نجی زمانزان، له پاپۆرو ئیتالیا شدا کاتی خۆشمان به سه ر بردووه. یه که م سهفه ر بۆ که سیک یه که م جاری بیته ناخۆشه. مرۆف نازانیت چۆن هه لسوکه وت بکات، ئیتالیا ییهکان گه ر که سیک بیینن زمانه که یان نازانیت، دزیی لیده که ن، گالته ی پیده که ن و پیی پیده که نن.. فیلباز و پیسن!

کیژۆله که ی که ئیستاشی له سه ربیته ناویم نه زانی، پییوت:

- زۆر گه راویت، گه یشتوویته ته ئەوه ی هه موو شت شاره زانیت!

- به لام زمان، زمان خانمه که م به لایه کی گه وره یه.

- له م گه پارانہ تدا هیچ فیر نه بوویت؟
- چہند وشه یهک له "ده" وشه که متر؛ مه رحه با، سو پاس، خواحافیز. له م
جوړه وشانه .

- به لآم من زمانی ئیتالیا یی نازانم!
- گرنګ زمانیکی بیانیه، هر زمانیک، زمانی عه ربه ی له بیرووت بترازیت
بیسووده. تهنانهت ئه و یونانیانہش که ماوه یه کی زور له میسر ژیاون و
زمانی عه ربه ی ده زانن، هرکه پاپوړه که بیرووت جیدئیلتیت حه ز ناکه ن
پیی بدوین!

لییان گه پام بو یه کتر بدوین. کابرا که و ته باسکردنی ئیتالیا. سه باره ت به
سروشتی جوان و شه قامه کانی. بیرمه که لییان دوورکه و تمه وه، دوا قسه که بهر
گویم که وت ئه مه بوو:

- خانمه که گهر حهزت کرد ئه و ا شانازی ده کم پینیشاندهرت بم..
بهر له وهی قسه که بگاته گویم له هه وادا توایه وه، هیچ شتیکی وا نازانم تا به م
کیژوله یه ی بلیم، له ناکامی وه رسی و بیزاریمدا نازار ده چیژم. بو بچمه هو له که؟
بوچی بیره پوونا که کانیا ن بشیوینم که له میشکیاندا داگیرساوه و به خه یال پیاسه ی
ناو روما ده که ن.. یان له هر جییه کی ترا! گهر کیژوله که له سه ر پاپوړه که بمبینیت
و پرسیارم لیبکات چی پیبلیم؟ ئه شیلوس تو پرسیار ناکه ییت، ده بیسیت و
بیوه لآمی. ناخم پره له پرسیار. تهنانهت ئیستا تاقه تی ئه وه م نییه که که س
پرسیارم لیبکات. هیچ نازانم و ناشمه ویت هیچ بزانم! به لآم دوا ی ئیتالیا دوو سی
رؤژی تر به سه ر ده به یین، چونه پروبه پرووی ئه و ئا فره ته مندا لکاره بیمه وه، دوا ی
ئه وه ی له سه ر دهستی ئه و پیاوه خو ه لکیش و سه رکیشه دا مه شق درا؟ په نگه
زوریه ی کاته که م له ژوره که مدا به سه ر یه رم. له وانه یه خو له بینینی بدز مه وه،
له وانه شه وهک رابردوو هر به بیدهنگی بمینمه وه! کیژوله که له دیتنه وه ی

هاورپييه كدا ماندوو نابيت، هه موو بؤ هاوري ده گه پين. هه منم هاوري ناويت. ئه وانه ديومن و ناسيومن به سن. ئيستا ئه شيلوس، ئه ئاسني پتهو، ته خته ي قورسيبو به باران و خويواوك و كهف هه لدان و رۆژگاري ناخوش، ئه وانه ي چاوه رپي كاتي مردتن. ئه ئه شيلوس كه لا پته وه كانته په كيان ده كه ويته و بير له رابردوت ده كه يته وه، چ چاره نووسيك چاوه رپته ده كات؟ هه ئه شيلوسم ده ويته كه له ته كيدا بدويم، هه ئه ويش گويم ليده گريته .. ئه شيلوس ده بيسيته و ناپرسيته!

"بيئه وه ي ليته پيرسين، هه موو شته كان بلي، ده بيت دداني پيدا بنيته، چاكتروا يه دداني پيدا بنيته، بوجي وهك گويره كه بيدهنگ ده بيت؟ ده ترسيته؟ وهك وتم گهر دداني پيدا بنيته كه س ده ست بؤ نابات، به لام ئه گهر ئيستا دداني پيدا نه نيته ئه وا واتليده كه م وهك سه گ هه موو شتيك بدركيته. ده زانيت سه گ چؤن ده وه رپته، له ويش زياتر ده وه رپته."

به دم دلله كوتيهو پيموتن:

- ده تانه ويته چي بليم؟
- له و رۆژه ي له دايكت به ريوويته وه.
- هه موو شتيك له باره ي منه وه ده زان!
- ده مانه ويته له خوتي بيستين.
- پيرسن.
- فه رمايشته به گم، ئيمه ده پيرسين و توش وه لاممان ده ده يته وه، به لام ئه گهر يهك وشه ي درؤ بليته، ئه وا ته نيا سه رزه نشتي خوت بكه.
- رۆژي دووشه ممه بوو، يه كه م رۆژي دواي جه ژني ره مه زان. رۆژي پينجشه ممه پيش كو تايي ده وام گرتيانم. رايان ده كرد، زور سه يريان نه كردم، نوري كه وهك گا ده بيوراندي وتي:

- ئه مه ته پيده سپيرم، نوويه، ده مه ويته ئاگات ليته بيت.

حاته م گرتمی، حاتهمی سه رهک پاسه وان وهک پشیله یه کی گه پ، شانی گرتم و
به شیوهی فرمان وتی:

- عهبد ژیر زهمینه که بکه ره وه .

به پال پیش خوئی دام . به ره له ستانه نه راندم:

- من نه خوشی دلّم هه یه و ناتوانم بجمه زیندانه وه!

بیرمه ده رگا که م بینی کرایه وه، ئه مجا په له خوینیکم بینی به شیکی زوری
زه ویی زیندانه که ی گرتبوه . ئیستاش نازانم چۆن له هه ر ده په که چهومه
خواره وه . ئه وه له چاوتروکاندنی کدا پرویدا، حاتهم به پشتی دهستی کیشای به
ده موچاوم دا . ساتیک دواى ئه وه هه ستمکرد له قه یه که به پشتما کی شرا، ئیتر
که وتمه خواره وه، ئه وه زوری نه برد، خیرا پرووی دا!

زیندانه که هینده بچوک بوو به هیه کلۆجیک جیگه ی نووستنی سی که سی
تیدا نه ده بوه، بنمیچ و دیواره کانیش نزیک به یه ک و لینج بوون، په نجه ره
بچوکه که ش، که له درزیک ده چوو، پیشوازیی له تیشکیکی خا و بکات، ئه و
تیشکه ی له زهمینه هه وشه که وه تییده خزا . هه ر که له یه که م لیدان به ناگاهاتم،
که وتمه هاوار . جنیوم ده دا، به هه موو ده نگم وتم: ئه ی خویرپینه . ده رگای زیندانه که
خرایه سه ر پشت . له دووره وه رووناکییه کی گه ش و به تین بوو، په نگی دیواره که ی
به رامبه ر زه ردباویکی جوان بوو . که دیم ده رگا که کرایه وه شادبووم، به ده نگ
هاواره که مه وه هاتن، هیهیش به گیراویک نالین که په فتاری ناهه مواران، به جنیوت
بخات . پیاویک که ده موچاویم بو به دی نه کرا، چونکه رووناکییه که ی پشته وه ی
دایپوشی بوو سیبه ریکی ره شیشی پیده به خشی، پییوتم:

- هه ی کورپی سه گ ده مت داخه، هه ی کورپی سه زانیی ئه گه ر جاریکی تر

گویم له ده نگت بیّت ئا پرووی باپیری باپیریشت ده به م .

کام ئەهریمەن لەو ساتەدا بە قسەى هینام؟ چ بیریک بە میشکەدا هات؟
نازانم. بە دەنگیک که دەموست ڕەق بیت، پیموت:

- من نەخۆشم و لەم زیندانەدا نامینمەوه!

- نەخۆش هەر ئیستا چاک دەبیتەوه.

ئاوی سۆندەکەى که لەسەرەوه پیاواندا کردم خستى. لە ماوەیەکی کهمدا، لە
گۆمیکدا سەرئاو که وتم، ئەو قسانەى که دەموست توندوتیژین بە ژیر ئاوه
هەلقولاًوه که که وتن، تا که ماندوو بوو وتى:

- ئەمجارەیان ئاو، بەلام ئەگەر جاریکی تر گویم لە دەنگت بیت ئەوا لە
میزدا نوقت دەکەم!

نەنووستم.. بە درێژایى شهو هەر هەلەله رزیم، زۆر هەولمدا، زۆرم بیرکردهوه،
بیرم لە ژمارەیهکی بیشو مار پینگە دەکردهوه تا لە ئاوه که پزگارم بیت، بەلام هەموو
هەول و لیكدانه وه کانم بەبا چوون. پۆژی دواىی دەرگاکیان لیکردمەوه. بۆ
ماوەیهک چوومه دەرەوه، دوو سێ جار لە دەرگای ئاودهسته کهیان دام، نەشمتوانى
هیچ بکەم. هەستم بە رکیک دەکرد، بەلام سەرم زۆر دەئیشا بە پادیهک توانای
بیرکردنەوه م نەبوو. که گەرامەوه کولیرهیهک و پارچه پەنیریکی زۆر بچووکم
بەرچاوه که وت، برسیم بوو، لە دوینی بەیانیه وه تامی هیچم نەکردبوو.

دواى تیریوون ویستم بنووم. نانه که بە تام بوو، لەسەر خۆ خواردم و پارچه
پەنیره که ش دوا شت بوو که خستمه دەممەوه. لەو ساتەدا بەلامەوه خەو
خۆشترین شت بوو بۆ مروف، لەسوچه که دا وه ستام. دەموست خۆم بە دیواره که وه
بگرم و بنووم، بەلام که قاجم بەر ئاوه سارده که ده که وت، ئیتر خەوم مه حالبوو.
قاجیکم بەرزکرده وه و ئەوى دیم لە ئاوه که دا هیشتەوه، ئالوگۆرم پیدەکردن، بەلام
خەو نە دەچووہ چاوم.

نازانم چۆن كۆنى ئاۋەرپۆم بە بېردا ھات. دەستم لە بست بە بستى زەببىيەكە دەخشاندا، بەلكو ئەو كۆنى ئاۋەرپۆ نەفرەتتېيە بدۆزمەو، زەببىيەكە بەلامەو سفت و پتەو بوو، بەرادەھىەك كە دلۆپە ئاۋىك چىيە داينەدەدا. بېرم لە ھاوار كردهو، بپارپىمەو، وام دانا كە پاسەوانەكەى ئىستا ئەو نەبىت كە پووى سۆندە ئاۋەكەى تىكرىم. لە دللى خۆمدا وتم، ناكرىت ھەموو ھەك يەك دلپەق بن، ئەو پاسەوانەى جاروبار لە كەلئە لاكىشەببىيەكەى بە بنمىچەكەو نووساۋە بەدبەكەم، رەنگە لەوى دى چاكتر بىت.

ناكرىت ھاوار و قىژە، رپى جىكرىدەو ھەم لە دل و دەروونى ئەو جۆرە پياۋانەدا بۆ خۆش بكن. پىۋىستە لەسەرخۆ لە دەرگای زىندانەكە بدەم، تا كە لىم نرىك بوونەو، كە پرسىارىان لىكرىم، تكاى لەئاو رىگار كرىدىمان لىبكەم، تا كاتر مىرىك بنوم. تەنبا كاتر مىرىك بەسبوو، بە باۋەرەو لەدللى خۆمدا وتم: "نابىت لە كەس بپارپىمەو. لەسەر يەكىك لە پىپلىكەى زىندانەكە ھەلدەتووتىم و دەنوم. زۆر سەرزەشتى خۆم كرىد چونكە پىشتر بېرم لەو نەكرىدبوو، بپارم دا ھىچ شتىك نەخەمە لاۋە تا بېرى لى نەكەمەو.

لە يەكەم پىپلىكەو دەستمپىكرىد، تەسك بوو، بچوك بوو، جىگای دانىشتنى مرۆقى لى نەدەبوو، پۆخەكانى لە چەند لاىەكەو شكا بون، تا وام بەبېردا دەھات، كە ئەم پىپلىكانانە بە ئەنقەست شكىنرابن، تا كەس لەسەرىان نەخەوت!.. لە يەكەم پىپلىكەو دەستمپىكرىد لە ھەمووىان تەسكتر بوو. وازم لىھىنا. دابەزىمە سەر دووەمىان، لاىەكى دووەم بە شىۋەيەك شكا بوو كە ھەرگىز تواناى لەسەر دانىشتنى نەبىت، بەلام سىيەمىان زۆر باشبوو. لەسەرى دانىشتم، بە دانىشتنەو نەبوايە لەسەرى جىگەم نەدەبوو، گەر ھەوللى نووستنم بدايە، ئەوا دەبا لاقم درىژكردايە تا لە دوو سى پلە تىپەر دەبوون. لاقم درىژكرد. سەرم نايە سەر پلەى سەرو تا بھەوتتەو، ۋەرچەرخام تا لەسەرلا بنوم، بەلاى دووەمىاندا

وهرچه رخام. بنمیچه که، یان تاریکی، هه موو شتیکی داپۆشیبوو. بیرى مردن به پادهیه که به سهرمدا زالبوو که نه دیده هیشت بخهوم. بیره کانم میشک به دهرکرد، دیسان هه ولى خه و تنم دایه وه. به باوه ریکی له ئەندازه به دهره وه وتم: له م جیگایه زیاتر نییه و ده شبیت بخهوم. چاوم لیکن، که چی دیسان بیرى پزگاریبونم له ئاوه که دایگرتمه وه. بویه سهر له نوئی بیرم له دۆزینه وهی کونی ئاوه پۆکه، یان له دهرگا دان، کرده وه. بیرم له هاوار و قیژه کرده وه، ئەمجا بیرم له کردنی چهند قسه یه کی خوش بۆ پاسه وانه که کرده وه. جه ژنی وه بیریی نمه وه به لکو دلئى نهرم ده بیت و یارمه تیم ده دات.. ده سته برداری سهرجه م لیکنانه وه کانم بووم. گه مارۆی ئه و ئازارانه م ده دا که هه ستمه کرد له هه موو شوینیکی له شمدای قولپ ده دهن، وتم: ره جه ب تو هیشتا یه که م پۆژته، هیچت نه دیوه، خو ئەگه ره له ئیستاوه بیپیزیت، ئەوا لاشه یه کی بۆگه نئاسا ده که ویت. خو ت رابگره، به رگه بگره .. ئەى پیش تو هاوړیکانتیان نه هیئاوته ئەم زیندانه وه؟ ئەى به رگه یان نه گرت و نووستیشن و دواپیش سهریلندانه و ئازایانه دهرچوون؟ به لآم مرۆف چۆن ده توانیت بنویت؟ و له کویشدا؟

ئای له پیلیکانه ی زیندان که نایابه! ئیستا پیم سهره چۆن دوودلبووم که له سهرى بنووم. به و پادهیه بیئه قل بووم؟ ئایا مرۆف له و پیلیکانانه باشتری ده ویت تا له سهرى بخه ویت؟

ژاوه ژاوی به یانی دووشه ممه هه ره زوو ده ستیی کرد. گویم له دهنگی خه لکی و ته په ی پئی زۆر ده بوو. له ترسا ده له رزیم، گویم هه لده خست تا هه نگاوه کان دوور ده که و تنه وه. پیمو ابو هه ره هه نگاوه و ده ماره کانم ده په ستیته وه، بانگم ده کات. هه و لم ده دا له هه نگاوه کانیا نه وه نه خسه ی خه لکه که له میشکمدای بکیشم؛ ئەمیان هه نگاوی پیاویکی قه له وه، ئەمه هی پیاویکی لاوازه، ئەمیان پۆلیسه، ئەگینا بۆچ وا قورس و گیله؟ ئەى ئەمه هه نگاوی ئەفسه ره نییه؟ به لآم ئەفسه ره به لای زینداندا

رەت نابن، لىي نزيك نابنەو، ئاماژەيەكى بچووك بەسە بۆ ئەوھى ھەموو شىتەكيان بۆ بەرن.. ئەي ئەم ھەنگاوانە بۆچى وا سست و نارپىك بەرگويى دەكەون؟ بلىي ھى گىراويك بن؟ بشيىت بەم بەيانىيە زوھ دەستيان پىكرديىت؟

ئەم جۆرە كەسانە جىھانئىكى تايبەتى خۇيانيان ھەيە. دەبىت خۇمى تىھەلنەقورتىنم، با لىيان گەپپم، با ھەر خۇم ھەموو شىتەك بدۆزمەو، خۇ بىرکردنەوھش، ئەوھيان دەبىت يەك تۆزى بە فيرۆ نەدەم تا ھەر بە خۇپراگرتوويى بمىنمەو، تا بىتس وھلامى پرسىار بدەمەو. جا بۆ ئەو جۆرە كەسانە دەپرسن؟ وھك گياندارانى تر دەويىن؟.

لە دانىشتنىكدە كە ھادى چاوى جوامىرانەي تىپرى بووين، وتى:

- پىويستە ھەر لەسەرەتاوھ بزەنن كە رپىگا دوور و دژوارە، ئەوھى كە بە خۇيدا راناپەرمويىت با ھەر لە ئىستاوھ قسە بكات، سەرزەنشتى كەس ناكەين گەر ئىستا وازىنىت. بەلام دواى گرتن و بەنديخانە، ئەوا ھەر پووخانىك، ھەر دانپىدانانىك، خاوەنەكانيان بە ناپاك دادەنپىن.. گويىتان لىيە چىتان پىدەلپم.

قسەكانمان بەرپەقى لەدەم دەرچوو. پىمانووبو ھادى برپواى تەواوى پىمان نىيە. دەمانويست بۆى بسەلمىنن كە چۆن پىاويك دەبين، ھىچ بەدەستەوھ نادەين و ناشرووخىين. گويى لىگرتىن، خەمىكى سامناك ئادگارى گرتەوھ كە وتى:

- ئىستا كەسمان پىھەلناسەنگىنرىت، بەنديخانە سەنگى مەھكە. بەلام قسەكەم ئەوھ ناگەيەنىت كە وھك چۆن پەپوولە بەدەورى ئاگردا گرپدەخوات، ئىمەش بە دەورى بەنديخانەدا بخولپىنەوھ. دەبىت بەنديخانە دوا جىگاي ھەر يەكىكتان بىت، زۆر ئاگاداربىن، ھەموو شىتەك لە پىئاوى ئەوھدا بكەن كە بەردەستى پۆلىس نەكەون.. خۇ ئەگەر مروقىش

بهردهستیان کهوت، ئەوا دەبیت پیاوہتی خۆی بسەلمینیت و بشزائیت
چۆن بەرگە دەگریت!

ئەوہ زۆر لەمیژە، بیرمە لەو کاتەدا بایەک لەدەرەوہی پەنجەرەکە ھەلیکرد،
بیرم نایە بای پاییز بوو یان زستان. ئیستا ھەر بە تێپەربوونی ئەم یادە،
ھەستدەکەم قسەکانی ھادی ئەوہندە ئاشکرا نەبوون بەو ڕادەییە ھاندەری مرۆف
بن کە لەکاتی گونجاودا بریار بدات. بایەکە لە قسەکانی ھادی بە ھیزترو زۆریش
بەتینتر بوو!

کە بە دەم ئازارەوہ گرمۆلە ببووم، پیموتن:

- ھادی ناناسم و چاویشم پئی نەکەوتووہ!
 - گواہ پیتوایە ئەوہی دەچیژیت ئازارە؟ دواتر بەچاوی خۆت دەبیینی کە
چۆن دەمانبەیت و دەستنیشانن ئەو مالەشمان بۆ دەکەیت کە خۆی
تیدا ھەشارداوہ، بیئەوہی لیت بپرسین. بیئەنگییەکەت زۆر ناخایەنیت؟
 - بەلام من مرۆفیک بەم ناوہوہ ناناسم؟
 - ئەمە ناوی مرۆف نییە، ڤرندەییە، ئەی ڤرندەییەک بەم ناوہوہ دەناسیت؟
 - پیموتن، کەس ناناسم!
- جاریکیان سئ کەس بووین ھادی پئیوتین:

- ڤروا مەکەن.. گەورەترین ھیزی سەر زەوی توانای ئەوہی نییە وا لە
مرۆف بکات شت بەدەستەوہ بدات. مەبەستم ئەوہیە گەر مرۆف خۆی
بییەویت. ھەندیک کەس لەژێر لیدان دا دەمرن و ھیچ نالین، کیشەکە
بەندە بە باوہرەوہ، بە سەرەتاوہ. گەر مرۆف بریاری ھیچ نەدرکاندنی دا،
گەر لەسەری سووربوو، بەرگەیی ساتی یەکەم ئەشکەنجەدانیشی گرت،
دواتر ھەموو شت ئاسان دەبیت.

باوه پ.. پیمابوو هه ندىك وشه هه رگيز هيچ نابه خشن، توش ئه ئه شيلووسى گورپه، هيچت گه ره كه؟ له لوجه دوره كه داو له پيشه وه، پياويك دانيشتوو كه ته مهنى چل ساله ئه تپه پاندوو، ريشيكي بچووكى زهردباوى پيوهيه .. ئه وه موو شتيكي گه ره كه .. پيئده لاييت خيراكه، بووه سته، به م يان به ولادا وهرچه رخي. هه ئه وه كه دهيه ويئت، توش ئه ئه پاپوره نايابه كه، ئه ئه مانگاي قورس، جگه له چاوه پوانكردى فرمانى ئه وه هيچى تر ناكه يت.

پيمابوو كه كاتيک له ش ده پرووخي کلور ده بيئت، تواناي خوگري نامينيئت، واشم پيشبيني ده كرد كه مروف به م پله يه گه يشت، ده بيئت خوئ به ده سته وه بدات .. سه رتا وامده زاني، بويه تاقيردنه وه م له له شمدا ده كرد .. زورجار سه رم به ديواردا ده كيشا، به نووكى پيالوى قاچى چه يم شه قم له قاچى راستم هه لده دا .. به ده م نازاره وه ده كه وتم، وام پيشبيني ده كرد كه ليدانيكي وا به ره و دركاندم ده بات، به لام؛ ئه شكه نجه دان، شه پولى ده ريا، هه لكردى با، ئه م لاسارييه گه وجانه ئه كه سروشت بوونى خوئى پئ ده رده بريئت .. ئه ئه كه شتيوان، ئه وه ئه كه به رزي شه پوله كان، پرووى با، شته له ياسا به ده ره كانى سروشتيش ده زانيئت، تواناي ده ربازوونى ده بيئت، بو ئه م يان ئه ولا وهرچه رخي و ده ربازي بيئت، تا دواجار سروشت بيئته ياديكي خه مناك!

گورپه كه گشت راستيه كانت پيئده ليم.

هادى كه تا راده يه ك تووره ئه ئه دايگرتبوو پيمابوو خه ريكه بگري، پيئوتين:

- زورجار به و چه په له م وت بروات بو ده ره وه ئه لات. زانيم بيئيز ده بيئت شت ده دركيئيئت. هه موو جار برويانووى هيچوپووجى ده هيتايه وه تا بمينيئته وه. ده مانويست و ليئشى ده ترسايين. روشنبيرييه كه ئه و تواناي نووسينه كه يمان ده ويست، له وه ش ده ترسايين كه به رده سته ئه پولىس بكه ويئت و برووخيئت.

چەند رۆژتیک لەمەوبەر فرماننیکمان پێ دا که بپروات.. وتی: "سێ رۆژ مۆلەتم بەدەن تا خۆم ئامادە بکەم"، رۆژی دووهم گرتیان، هەفتهیهکی نەبرد وازۆکە ی لە رۆژنامەدا بوو.. باوەرپی بووه قسە، تەنانەت بە خستنه سەر کاغەز دەستبەرداری قسەکانیشی دەبوو.. بۆ ئێمە ی دەنووسی و ئیستاش بۆ ئەوان دەنووسیت!

- پیمان بلێ هادی لەکوێیەو هیچی دیمان لیت ناویت.

- بەلام من کەسیک بە ناوی "هادی" هەو نانا سم.

- نایناسیت؟

- نەخیر.

هەموو شتیکی ناو ئەشیلۆس ئەو رۆژانە بەبیر دینیتەوه. دوینێ چوومه ژوورەکانی خوارەوه، سووتەمەنی و پێوستییەکان و پیاوی واشیان لێ دەرکە، کە شیۆه نائاشکرکانیان لەناو پارەوهکاندا دەجوولانەوه، هیچی تریان لێ بەدینه دەکرا. لەچاویاندا ئادگاری خۆم دەبینی؛ توورەیی، کین، جنیو، بۆ مڕۆف ئەم هەموو دلپەقی و جنیودانانە ی تیدا کۆبوو هەتەوه؟.

لەسەر میزیک پالیان خستم، پروتوقوت بووم. پووم لە زەوی بوو، سەریشم بە دەم لێدانەوه دەهات و دەچوو. نازانم چەند جگەرەیان لەسەر پشتم، لەسەر ملم، لەناو گویمدا، لەنیوان هەردوو سمتدا، کوژاندهوه. سەرەتا پێدەکەنین. منیش بە هەردوو لاقە بەرە لاکانم بەرگرم لەخۆم دەکرد. دوو یان سێ جار لەقەم هاویشت، کە جاری چوارەم خەریکی هاویشتنی بووم هەردوو قاچیان توند بەستمەوه، کەوتنە نەرەنەر: "دانی پێدابیئ.. کورپی سوزانی دانی پێدابیئ".

بیرمە پیموتن: هیچ نازانم، سەگینە پیتان نالیم!

هەزاران کوتەک و پیلۆم بەسەردا داباری. پیلۆهکانیان دەکیشا بە پووخسارە شوپرووهوه کەمدا. یەکیکیان خۆی هەلدا یە سەر شانم، هەردوو دەستم لە پشتەوه

به سترابون. ههستم به تیکشکاندنی ئیسکه کانم کرد و ملیشم پارچه په رۆ کۆنیکه و
به رده بیتته وه .. قیزاندم:

- نازانم .. هیچ نازانم!

دهنگی گۆرانی به رزده بۆوه، داریکی ئهستوریان کرد به نیوان ههردوو سمتدا.
که خۆم به ملاولادا دهخست پیم پیده که نین. تفیان لیکردم، ههستم به ئاویکی
گهرم کرد له سهه پشتم .. ئایا خوین له شوینیکه وه هه لده قولاو به گهرمییه که یه وه
که وتبیتته له نهجه؟!

"پیتانوایه ئه وهی شتیکی وت ئیتر دهستی لیه لده گرن؟ نه خیر، یه که مین وشه
واتای سهه تایی به دهسته وه دانی زنجیره یه که شته .. هه ر جوړه دواکه وتنیکیش له
درکاندن، له وه لامدانه وه، زیاتر له بیدهنگی دهیان هه ژینیت. ئه م قسانه له ئاکامی
تاقیکردنه وه وه نه بیت پیتانی نالیم .. خۆم تاقیکردۆته وه. ئه وانه شم دیوه که
پیچه وانه که یان تاقیکردۆته وه. یه که م نه قیزه وه به دوایدا هه موو شت ده درکینن!"

هادی ئه م قسانه ی ده کرد و ئیمهش پرووی "ناجی" مان به بیر ده هاته وه. دوا ی
خویندنه وه ی دانپیدانانه کانی، کاتیک به که ناری پووباره که دا پیاسه مان ده کرد،
بیدهنگییه که وه ک کیلگه یه کی بیکۆتا به رین بوو، ترسیش سییه ریکی خه مناکی
به سهه سهه مانه وه کردبوو. ئه و رۆژه به هادیم وت:

- تۆ له و باوه ره دای درکاندنه که ی "سهه دین" له ئاکامی ئازاردانه وه
بووبیت؟

- پیشینیم ناویت. سهه دین دانی پیدانا، درکاندنیسی له ترسه وه بوو ..
ترس له ئه شکه نهجه یان له ئازار خۆی. مرۆف که ده ترسیت ده سه لاتی
به سهه خۆیدا نامینیت.

- ئه ی ددان پیدانانه کانی تر .. ئایا بۆ وه دهسته پینانی ئه و شتانه ی تر
لینانداوه؟

- که ناپاکی دەستی پیکرد ئیتر کوتایی نایه . شت سه‌ره‌تای هه‌یه، به‌لام
که‌س کوتاییه‌که‌ی نازانیت!
- له‌و باوه‌ر‌ه‌دا نه‌بووم که "سه‌عد" هیچ بدرکینیت؟
- په‌نگه‌ رۆژیک بیت بۆمان ده‌رکه‌ویت که سه‌عه‌دین لیتی نه‌دراوه‌و
ده‌ستیشیان بۆ نه‌بردوه‌و .
- مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه که هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ هاوکاری له‌گه‌لدا کردین؟
- توانای به‌ره‌ه‌لستکردنی نه‌ماوه‌ . هه‌ر که‌سێک ده‌هاته به‌ندیخانه‌که‌وه‌، ئه‌و
پیی خوشبوو لیتی بپرسیت . له‌ وردترین و بچووکتین شتی ده‌پرسی .
"یه‌که‌م جار که‌ی بانگیان کردیت؟"، "چه‌ند که‌س بوون؟"، "شیوه‌یان
چۆن بوو؟"، "دانیشتی؟"، "نووستی؟"، "ئه‌ی که‌ی ده‌ستیان له
نازاردانت هه‌لگرت؟ پێش به‌ره‌به‌یان یان دواتر؟" . پرسیاره‌کانی
سه‌عه‌دین سه‌رسامیان ده‌کردم، بۆچی وا ده‌پرسی؟ په‌نگه‌ به‌ر له‌وه‌ی
ته‌نیا وشه‌یه‌کی لێ بپرسن دیمه‌نه‌که‌ له‌میشکیدا کیشرا بیت، جا تا له
ئه‌شکه‌نجه‌دان رزگاری بیت هه‌موو شتیکی پیتوون!
- چۆن ده‌بیت مرۆف، ته‌نانه‌ت به‌ر له‌ لیدانیش شت بدرکینیت؟
- هه‌ر وه‌ک وتم، لیدان باوه‌ری مرۆف ناگۆریت . له‌وانه‌شه‌ پێچه‌وانه‌که‌ی
پاست بیت . هه‌ر که‌ ده‌ستیان بۆ بردم زیاتر سووربووم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی
وشه‌یه‌ک چیه‌ نه‌یلیم، له‌گه‌ل هه‌ر لیدانیکێ نویشدا زیاتر له‌ پووخان
دوورده‌که‌ وتمه‌وه‌ .. به‌ر له‌هه‌موو شتیکی مرۆف بریتیه‌ له‌ باوه‌ر!
- په‌جبه‌ فرۆشتیان . شتیان له‌سه‌ر وتی، قسه‌یه‌ک نه‌ما نه‌یلین، ئه‌ی تو
تاکه‌ی؟ ددانی پێدا نانیت؟ تۆله‌ی خۆت ناکه‌یته‌وه‌؟
- هیچ نازانم ..

گۆرانىيەكە لەبارەى مانگەوہ بوو. چەند وشەيەكىم لە يادە. كاتىك دىم دەستى
بۆ سويچى دەنگەكە دريژ كرد هەستم بە تەزويەك كرد بە خوينددا دەهات. ئايا
لەكەس دەترسن؟ كەواتە بۆچى دەنگى رىكۆردەرەكە بەرز دەكەنەوہ؟ ئەى ئەم
گۆرانىيانەى لەبارەى مانگ و دەرياوہ دەدويىن كۆتايان نايە؟ گووى لەو گۆرانىيانە
ناگرم. ھەر كە گويم لىيان دەبيت، بەركەوہ رادىوكە دەشكىنم، خۆم بۆ ناگيريت.
دويىنى لەسەر پاپۆرەكە بە جورىكى تر گۆرانىيان دەوت. كە ئەو ئاي ئايانە لە
دەميان بلند دەبۆوہ، ھەموو ئازارو ئەشكەنجەى مرۆقى دەردەخست. فرمىسكە
قەتيسماوہكانيانم لە چاوياندا بەدەيدەكرد، وەلى گۆرانىيەكانيان دونياى ژيرەوہيان
بەبىر دىنايەوہ، جىھانىى خوین و شيلە.
بىدەنگ مامەوہ. گۆرانىيەكە قامچى ئاسا شەپۆلى بە خوينددا دەدا. بە
ساردىيەكى دلتەزىنانەوہ پىيوتم:

- ھەموو جلەكانت داكەنە. ھەمووى، يەك لەداوى يەك، بى داكەوتن!
زۆرجار دەمويست سەرپىچى بكەم. بە گالته پىكردنەوہ سەيرىيان دەكردم،
پىدەكەنين. بەلام دواجار وا راھاتم كە من ئەوان پەست بكەم. گەر بيانوتايە
جلەكانت داكەنە، دام دەكەند. ئەگەر داواى لەپەوړو كەوتنىيان لى بكردمايە ئەوا
وہك ئەركىكى پۆزانەم بىت دەمكرد، گەر داخوازييان دانىشتنى مەيموون ئاسام
بووايە، دەستەوئەژتۆ دادەنىشتم. يەكبىنە يەك شت مېشكىمى داگيركردبوو، ئەويش
بوونم بوو بە ديوارىكى بىدەنگ. لەوئەندە زياتر كە خۆم دەمويست ھىچى تر نەلیم.

- پەجەب، ئەمجارەيان نامانەويت لىت بەدين، دەلىى چى؟
- راھاتووم ھىچم نىيە بىلیم!
- ناترسيت؟
- ئىوہ دەزانن!

- به‌خوايه كورې سوزاني ده‌تکين به په‌نگ، ئه‌مجاره‌يان ده‌بيت قسه بکه‌يت .

کيژوله‌که‌ی دويټي، که له ته‌نیشتمه‌وه خوی به‌سهر ته‌يمانه‌که‌دا دابوو، وتی:

- ئاهه‌نگه‌که ناياب بوو.. گورانی و زورپناک‌ه‌ش، رات چپيه؟

ئاهه‌نگه‌که دوازده‌ی شه‌و، له يه‌کدا، ده‌سټيپد‌ه‌کرد، تا پيټنج تا شه‌شی ده‌خاياند. که‌ی ده‌خه‌وتن؟ جا به‌راستی ده‌خه‌وتن؟ ئه‌ی بو هر له‌م کاتانه‌دا؟ به پي قورسه‌کانيان ده‌رگا‌که‌يان ده‌دايه به‌ر له‌قه، له تاريکيدا ده‌يانقيژاند. هر ده‌قيقه‌يه‌کيش دواکه‌وتن، قسه‌يه‌کی ناپه‌زايی، ته‌نانه‌ت سه‌رنجی سه‌ر ريگاش سزای له دابوو.

- چاوی بيه‌سټنه‌وه .. سه‌ری بڅنه گونيبه‌که‌وه .

مروّف توانای به‌رگه‌گرتنی هه‌موو شټيکی هه‌يه . ته‌نانه‌ت ئه‌و ليډانه ويلا‌نه‌ش که نازانيت له کويوه دين. له‌ش توانای به‌ره‌لستی کردنی هه‌يه .. زورچار له ئه‌نجامی ليډان دا ده‌که‌وتم. له‌سه‌ر زه‌وی ده‌مامه‌وه، تا که به‌رزيان بکرده‌يه‌ته‌وه ماندوويان بکه‌م، سسټانه پاست ده‌بوومه‌وه تا ميشکيان تيک بده‌م .. ليډان به‌دوای يه‌کدا داده‌باری. به‌ده‌ست، به پيالو، به دار. به ده‌موچاميان دا ده‌کيشا، ئه‌مجا يه‌کسه‌ر به لاقم دا. به مست به سکميان دا ده‌کيشا. گه‌ر له‌ترسی ئه‌و ليډانه‌يان ماسولکه‌کانی سکم گرژ بکرديه، وژه‌وژيکم له گويمدا ده‌بيست، ئه‌مجا هه‌ستم به کلپه‌يه‌ک ده‌کرد که له‌ناو گويمه‌وه به‌رزه‌بووه!

- ددانی پيدا نانيت؟

- ده‌تانه‌ويت چی بلیم؟

- کورې قسوزاني چی له سکتدایه بيلی!

ده‌ستم پدده‌کرد:

- ،٤،٣،٢،١

بەر له وهی بگه مه پینج ههستم به فشه‌لی و نه‌رمی زه‌وی ده‌کرد، ههستم به خولانه‌وهی ده‌کرد. سه‌ره‌تا هه‌ر وشه‌یه‌کم بووتایه پیتی په‌ست ده‌بوون. جا بریاری بیده‌نگیم دا. ئاکامی بیده‌نگیه‌که‌مم له ده‌موچاویاندا به‌دیده‌کرد؛ خویناوی و تۆقینه‌ربوو.

- چی ده‌لیی بیلێ .. هاوارکه، جنیوبه، به‌لام هه‌رگیز ریت پیناده‌ین ئاوا بیده‌نگ بمینیته‌وه.

- محهمه‌د پشيله‌کان.

خستیانمه‌ گونیه‌کی گه‌وره‌وه، کردیان به‌ سه‌رم دا. به‌رله‌وهی له‌ خواره‌وه ده‌مه‌که‌ی گری‌ بدن، دوو پشيله‌یان تیهاویشته .. بۆ ده‌بیت مروّف ببیته‌ دوژمنی گیاندار؟ ئه‌ی پشيله‌ چیان لیمده‌ویت؟ هه‌ردوو ده‌ستم له‌ دواوه به‌سترابوونه‌وه. له‌ پیندا له‌ په‌ورپوؤ که‌وتبووم، هه‌رچه‌ند به‌ پشيله‌کانیان دا ده‌کیشا ده‌که‌وتنه‌ رینیم، ویستم بکه‌ومه‌ سه‌ر لا، هه‌ستم به‌ قاچیکی قورس کرد له‌ سه‌ر شانم، له‌ سه‌ر ده‌موچاوم، هه‌ستیشم به‌ چه‌قینی نینۆک ده‌کرد به‌ هه‌موو شوینیکی له‌شم دا. به‌ کردنه‌وهی گونیه‌که‌ ده‌مويست پشيله‌کان ببینم، ده‌مويست ویتته‌ی دوژمنه‌ نوێکانم له‌ می‌شکمه‌دا بنه‌خشینم .. پشيله‌ تۆقیوه‌کان هه‌لاتن، هه‌ر وه‌ک له‌ دۆزه‌خ ده‌رچووین. ده‌موچاوم خویناوی بوو، هه‌ستیشم کرد خوین له‌ چاوی چه‌پم ده‌تکیت. که‌ خوینه‌که‌یان ببینم زۆر پیکه‌نین. نوری به‌ سه‌ر گازی پیندا که‌وت، له‌ خوشیاندا بیده‌که‌نی. دواي سڤینی فرمیسه‌که‌کانی چاوی، پییوتم:

- رات به‌م ئاهه‌نگه‌ چیه‌؟ ددانی پینا نانیت؟

توانای وه‌لامدانه‌وه‌م نه‌بوو. له‌شم کلپه‌ی سه‌ندبوو. به‌ده‌م ئازاره‌وه‌ ونجرونجر ده‌بوو. نازانم، شانم جولاند، یان وام به‌بیردا هات، که‌ بۆ لای ده‌رگاکی کیشکردم، پییوتم:

- هزاران شیوازم هن که وهک تووتی به قسهت بینن.. قسه دهکیت،
یان دهتهویت تاقییان بکهیتهوه؟
- له و کاته‌دا ناماده‌ی هه‌موو شتی‌ک بووم، با نوری چی دهویت بی‌کات، هه‌ر به
بی‌ده‌نگییه‌که‌م دهیکورژم، ده‌بی‌ت به‌و ریگه‌یه‌سزای بده‌م که دهیکورژیت.
- توند په‌نجه‌کانمی گرت، خستنیه نیوان درزی ده‌رگاکه و ئه‌مجا به کاوخۆ
پیوه‌ی د‌دا. که قیژاندم تفی کرده ده‌موچاوم. به نه‌رمی وتی:
- بینیت ئه‌مه یه‌کیکه له هه‌زار!
- نوری خۆت ماندوو مه‌که وشه‌یه‌ک چیه‌یه ده‌ستگیرت نابیت.
- ده‌بوویه به بی‌ده‌نگ بمی‌نمه‌وه!
- به‌و خویه کورپی سه‌گ، هه‌ی... وات لی‌ده‌که‌م له خه‌وته‌وه قسه
بکه‌یت..
- خه‌ریکه!
- ئایا ئه‌و شه‌وه ناخۆشترین شه‌و بوو؟ دریژترین شه‌و بوو؟ نوری گشت
شیوازه‌کانی تاقیکردنه‌وه، خستمیه دوا‌ی تا کراوه‌که‌ی ده‌رگاکه، یه‌که‌م جار تا
کراوه‌که‌ی توند پیدا کی‌شام. هه‌ستمکرد سه‌رم ده‌ته‌قی‌ت، هه‌ستمکرد فرمی‌سک له
چاوم ده‌ریه‌پی، هیچی‌شی لی‌نه‌پرسیم، ئه‌مجا له‌سه‌رخۆ ده‌رگاکه‌ی داده‌خست،
هه‌ستم به تی‌کشکاندن‌ی په‌راسوو‌ه‌کانم کرد. توانای هه‌ناسه‌دانم نه‌ما. له تاو ئازارو
له ئاره‌زووی هه‌وا هه‌لم‌زینی به‌ر له مردنم، چهند جاریک هه‌ناسه‌ی په‌له‌م دا.
- ئه‌مه سه‌ره‌تایه ده‌لی‌ی چی؟
- چاوه‌رپی وه‌لامی نه‌ده‌کرد. ده‌بویست هه‌موو شیوازه‌کانی ئازاردان بی‌نم به‌ر
له‌وه‌ی لی‌م بی‌رسی‌ت. پی‌یوت‌م:

- ئەمشەو دەتکەمە سەمەرە .. یەك قسەم لیت ناوئیت، سبەینئ و دوو سبەیش نامەوئیت بتبینم، نامەوئیت لەتاو ئازار قسە بکەیت، دەمەوئیت کاتیك هەموو شت بلئی که به ته‌واوەتی حەسابیتەوه!

گەر ئەو شەوێ داوای داکەندنی جله‌کانمی لێیکردمایه، دام نەدەکەند. بپیارم دا گەر ژیانیشم دا بنیتم گەرەکه تا کۆتایی له‌گەڵ نوری‌دا ببیەمە سەر. به‌ عەبدی وت:

- جله‌کانی له‌بەر داکەنەو گوریسه‌کەش بینه .

بەرەهەستییه‌کی بیسوود که له‌ بینه‌نجامییه‌وه نزیک بوو، داوی خووله‌کێک یان دوو خووله‌که جله‌کانم بینی له‌ تەنیشتمەوه کۆمەڵ کران و عەبدیش له‌ پشتمەوه که گوریسه‌که‌ی له‌ دەستم دەئالاند، که‌وتبووه هەناسه‌ بپکێ. ئەم بەرازه‌ دەتوانیئت چی بکات؟ پەردە‌ی ناموس؟ ده‌ که‌س له‌ پاسه‌وانه‌کانی بانگ بکات تا چیان دەوئیت بیکەن .. ئەوه ئەو پەپری توانایه‌تی .. له‌ جارێک زیاتر باسه‌که‌م بیستبوو. نوری زیاد له‌ جارێک ئەو هەرپه‌شه‌یه‌ی لێیکردبووم. ئەو شەوێ بپاری مەرگی خۆم دا‌بوو. با نوری چی له‌ دەست دیت بیکات. توانای ژیا‌نی یه‌ک پۆژی ترم نەماوه .

دەبی‌ت کام گیانی ئەهریمەن له‌ م‌رۆ‌ف‌دا بژی؟ نامەوئیت پ‌یش‌بینی هیچ وه‌سف‌یک بکه‌م، هەر وشه‌یه‌کی نا‌په‌وا بل‌یم پ‌ر به‌ پ‌یستی نوریه‌ .

وه‌ک دکتور گونی گرت‌م. سەر‌ه‌تا له‌ سه‌رخۆ که‌وته گوشینیان، ئەم‌جا توند بۆ خواره‌وه‌ی پاک‌یشان. هه‌ستم کرد گیانم له‌ ده‌روونه‌وه ده‌رده‌چ‌ی‌ت. م‌رۆ‌ف توانای ئەم هه‌موو ئازاره‌ی نییه‌ .. ده‌ستی ل‌ی به‌ردان .. هه‌ستم به‌ قورسبوونیان کرد، هەر وه‌ک دوو پارچه‌ی زیادو نه‌ناس به‌ له‌ ش‌م‌دا شو‌پ‌یوونه‌وه، ئازار وه‌ک ش‌یش‌ی سووره‌وه‌کراو تیژ بۆ پ‌یخۆ‌له‌کانم ده‌چوون .. نازانم ئەو ده‌رزیه‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌ کوئ‌ ه‌ینا، گه‌وره‌ترین ده‌رزی بوو که له‌ ژیا‌ندا دی‌ی‌تم .. ش‌قارته‌یه‌کی داگیرساند، ج‌گه‌ره‌یه‌کی پ‌یک‌ردو ده‌رزیه‌که‌ی له‌ سه‌ر ج‌گه‌ره‌که‌ دانا .. له‌ س‌اته‌دا ئا‌واته‌ خ‌وازی‌ووم گەر له‌ دل‌می ب‌چه‌قاندایه‌ .. گەر ب‌یک‌ردایه‌، ئەوا هه‌موو ش‌ت کۆتایی

دهات. به لام ئەهريمەنى شىتییى بىياک، نايەوئیت بمکوژتیت .. ديم دیسان گونى گرتمهوهو دهرزیه سوورهوه کراوهکهى پيدا چهقاند .. دهبيت چ خودايهک له م گەردوونهدا هەبیت و چاويشى لىبیت؟ مروف خودايه .. له نازارو بهرهه لستيدا تفر له دهموچاوى کرد. دهمويست بهر له مردنم شتیک بکه م، جا هر شتیک بيت. نوری هه موو شتیکی کرد، ئەى من نه توانم جاریک بهر په رچی بدهمهوه؟ ههستم ده کرد برینه کانم له خوשיاندا ده تریقینه وه. که بینیم تفرکه م له سه رخو له چاويیه وه بو سه ر پوومه تی، نزیک لووتی شوڤده بووه. ئەو کاره ناکاوه وری کرد، سه ر هتا نه توانی هیچ بکات، ئەمجا که هه ستی کرد تفرکه له دهمی نزیک ده بیه وه، به پستی دهستی سپی. له و ساته دا شیت ببوو. پیلاره کانی به دهموچام دا ده کیشا، تا ئیستاش نیشانه کهى دیاره، به سکی دا ده کیشام، به هه ردوو ده ست و هه ردوو قاچی لی دهمام، تا ماندوو بوو، ئەوانی دیش بیئوه ی هیچ بلین به رده وام بوون، به لام که دانیش، به جوړیکی تاییه تی سه ری پاوه شاندا. به دواى ئەوه دا له نه مانم دلنیا بووم. عه بدو ئەبو خه یری په لاماریان دام، هر وهک چاوه پئی ئەو سه ر پاوه شانده بووین .. بیرمه دهموچاوم کیشرا به دیواره که دا. خه لئانی خوین بووم، دواتر جگه له وه ی هه ردوو دهستم به سترابوونه وه و شوڤرپبوومه وه هیچی ديم بیرنایه ت!

ئەشیلۆس ئەى مانگای سپی لاقبراوا! تۆ نازانیت مروف چه ندجار دهمریت و چه ندجاریش له دایک ده بیت؟ ئاوڤ بو لای که ناری خوڤه لات بده ره وه، تا فرمیسه که کانت چه قنه شوینه تاریکه کان و ئەوسا سه یرکه . پاشماوه ی خه لک .. قوربانیان و پیاوکوژان .. پاشماوه ی خه لک! ئەى ئەشیلۆس گەر پوژتیک گه راپته وه بو که ناری خوڤه لات ئاگاداره .. ژیرخانیکی له گوڤر بچوو کترت بو ده بیننه وه، له ویش ده بیت بهرگریی له شیتی و ته نیایی بکه یت، خه لکی له وئ شیت بوون .. پشيله ش شیتن و له خه لکی نزیک ناکه ونه وه، وهک پشيله ی شوینانی تر نامرپنن،

له ههنگاوێک له پارچه نانێک دهسلهمنهوه. لهوێ بانگهوازیی سهربهستی له بانگهوازیی برسیتی به هیژتره.. پشيلهکان به تهواوهتی شیته بوون. خهڵکانی شیتهش بهدوای پشيلهکان دهکهون، دهیانگرن، لهگهڵ خهڵکیدا له گونیاان دهئین، لهوان و له خهڵکهکەش دهن، دهمیاوینن، دهقیژینن، به نینۆکیان ههموو شتیکی شپو و پدهکهن!.. ئەئێ شیلۆس خۆ هەر پشيله شیته نییه: سهگ و چۆلهکەش شیته بوون. ئەئێ ئهوان چهند ههڵدێراون. ههڵدێراو و ترسنۆکیشن. بۆ خۆیان خوشک و بریاان نییه؟ ئەئێ ژن؟ بۆ ئهوه دهستانه دهنوانن منداڵ وهک چهپکه گول ههڵگرن و یارییان لهگهڵدا بکهن؟ بڕواناکه م دهستی وا، بۆ هیچ دروست بوویته، جگه له لێدان و لێدان و لێدان.

ئهو ئافرهته سویدییهی که لهکهناری خۆرههلاتهوه سێ چۆلهکهی کهناری زهردی له قهفهزێکی گهورهدا هینابوو، دوینێ که بینی سهرسامانه له کهنارییهکانی دهپوانم، زهردی هات. هەر له دوورهوه چاودێریی دهکردم. هیچیشی نهوت.. ئایا ئەم بالندانه لهوانه دهچن که نوری له ژوورهکهیدا ههلیواسیبوون؟ رهنگیان، دهنوکیان، بال بهیهکدا دانیا، هەر دهلێی ئهوانن. رهنگه ئهمانه بیچووی ئهوان بن، بهلێ لهوانهیه.

نوری کورتهبنهیهکی چاوهگهورهی لچ شۆپو ئهستور بوو، گویشی به سوورێکی ناشیرین داگهراپوو.. که چاکهتهکهی دادهکند ورگی دهردهپهپی، کورتر دهینواند، خۆ که قۆلی کراسهکەشی تا ئهنیشکی ههڵدهکرد، تووکه په په شهکهی قۆلی تاڤگه ئاسا بهسهر دهستیدا دهپژان، بهو دوو دهسته کورتانهی دانهویلهی له قهفهزی بالندهکاندا بلاو دهکردهوه، هەر بهو جووته دهستهش سهرمی نوقمی ئاو دهکرد، وام ههستهکرد که قورساییهکی زۆری بیئهندازم لهسهریته، تا که خهریک دهبوو بخنکیم، به هیژو توانای گاجووتیکهوه قژی رادهکیشام، بهر

له وهرگرتنی دووهم هه ناسه، دیسان هه ستم به گرانی ئاوکه ده کرده وه که دووباره وهک قورقوشمیکی تواوه به دهموچاومیدا ده کیشا!

ئه شیلۆس، به و ئافره ته سویدییه ده لئی که ئیستا له پیخه فیکی گهرمدا نووستوه و خهون به بالنده کانییه وه ده بینیت، پییده لئی که من قینم له هه موو بالنده یه که، سه رنجه کانی دوتیشم به زه ییه کی نه فره تاوی بوون؟ ئه شیلۆس پییده لئی؟

که چوینه ژوووه بالنده کان ده یانخویند، له ناو قه فه زه که دا ئه مبه رو ئه و به ریان ده کرد و به گالته و گه په وه لیمان وردده بوونه وه. ده نووکیان به دانه که دا ده کیشاو هه لده به زینه وه، ته نانه ت کاتی لیدانیشمان هه روا بوون. جاریکیان که به زه ویدا درابووم و هه ردوو ده ستیشم له دواوه به سترابوونه وه، بالنده کان ئاوپریان ده دایه وه.. منیش له ئازاردا لیک ده ترزام، ده مویست بگریم، بینیم هیشتا قونه قونیان ده کرد، ئایا له ترسدا بوو؟ له خویشیدا قونه یان ده کردو ده یانخویند؟.. نوری بالنده کانی خو شده وین، به دهستی خوئی دانیان ده داتئ، زور ده وه ستا و له په ره زه رده کانیان راده ما، له ده نووکیان که له ناو پیاله ی ئاو هه پوونه که یان ده نا، که لیان وردده بووه زه رده یه کی پر له شادی ده په پیه سه ر دهموچاوی.

- ده ی کورپی سوزانیی بنووسه .. چونت ده ویت ده سته ته که ت وا لیکه، خۆم ده زانم چۆن وهک جرج ده تگرم.. ده نووک مه هاوهو بی ده نووگرتن دانه که ت بخۆ.. لئی گه پڕ با بخوات، تۆ دوورکه وه، تۆ ئاماده ی؟ ده بنووسه!

هه موو شتیکی بۆنی ریشانه وه ی لیدیت.. که ناریا، عه بدی چه ته وڵ که دهستی به ماسیه کی گه وره ی گران ده چیت. حاته می دهموچاو ئاره قاوی، نوری به قاقای پیکه نینه که یه وه، که گالته بکات، که به رهنگاری بکات، ته نانه ت خوینه که شم به ر له وشکبوونه وه ی بۆنی ریشانه وه ی لیده هات!

ئەى تۆ ئەى ئەشیلۆس جارېكى تر لەو ئافرەتە سویدیە ناپرسی، ئەم قەفەزە گەورەیه بۆ، که هەموو کەنارییا زەردو نازدارەکانی و دەیانى تری وەک ئەوانیش لە سوچیکى قەفەزەکە بخرین، ئەى چى لەو بۆشاییه بێسنوورە دەکەیت که لە قەفەزەکەدا دەمىنیتەوه؟

که لەو ژوورە خراين، هەستکرد دیسان لە دایک دەبەوه .. حەوت مانگ بوو لەو پیاو کورئانە بترازیت کەسى دیم نەدیوو. لە ناو زیندانەکەدا دەچووم بەگژ شیتیدا. جارېکیان مېروولەیه کى رەشى گەورەم گرت هەموو نانەکەم دایە، پەرداخە ئاوەکەم لەبەردەم دانا، بەدەنگیکى پر لە ئارەزوووە پیموت:

- ئیستا وازت لیناھینم .. سى رۆژ لیره دەمىنیتەوه، تۆ میوانى منى، دواى سى رۆژەکە ئەمجا قسە دەکەین.

که دیم لە نانەکە دوور دەکەویتەوه، هەلمگرتەوهو نامە سەر نانەکە . خەریکبوو دەخلیسکا، دەیویست دوورکەویتەوه . قیژاندم:

- ئەى مېروولەى پیرۆز تۆ نەريت و خوو نازانیت . ئەى میوانى خودا؟ میواندارى سى رۆژە . چیم لەبارەوه دەلئى بیلئى .. بلئى نوریه یان عەبدە، بلئى پیاکوژ و خوانەناسە، بلئى من جگە لەوهى دەمەوئیت هیچى تر ناییستم .

که مېروولەکە نزیکى درزەکە بۆوه حەزم نەدەکرد بیگرم و بەندى بکەم . که دەمدیت بە رۆخەکەدا هەل دەگەرا، پیموت:

- دەبیت بەتەنیا نەمىنیتەوه .. گەر لیره بمایتایەتەوه دەبوومە برادەرت . ئاگاداریه لە بەشى خواروو نزیک نەکەویتەوه، لەوئى مانای برادەرتى نازانن، برادەریشیان نییه .. ئەگەر لە زیندانەکەم بێزاربوویت، ئەوا بەملایهدا برۆ، بەلای سەرودا .. لەوئى برادەرت دەستگیر دەبیت!

که کیتۆلەکە لیم نزیک دەبۆوه لئیبیرسیم:

- گيڙ نه بوويت؟ له به يانبييه وه چاومان پيټ نه که وتووه؟

چاوم له پروه نازداره که ی گواسته وه و تم:

- هسند هکه م تيکچوويم، به لام هيشتا بهرگه ده گرم.

- پيډه چيټ راهاتبيت؟

- به مندالی زوربه ی کاتم له گهل خالدا ده گوزهراند، له ده رياچه که دا راوه ماسيمان ده کرد.

- ئه ی ده ريا، پيش ئه مجاره سواری پاپور نه بوويت؟

- ئه مه يه که م جارمه، ئه ی تو؟

- منيش يه که م جارمه.

- ههست به گيڙی ده که يت؟

- به دريژايی شه و خه و نه چووه چاوم. هه لام کرد که دهرمانم

به کارنه هيئا .. پيمو ابو خوم پيډه گيريت. به لام ئه مړو که ميک نه بيت خواردم نه خواردوه. له دهرمانه که ش حه بيکيم قوت داوه.

- ئه ی ئيستا ههست به چی ده که يت؟

- ههست به باشی ده که م و هر زووش ده خه وم!

خورئاوا کوري سه ما سازکرا. دواي دوو کاترمير ده گه ينه البيرييه. ئه شيلوسي

مانگا سبييه لاقبر او هکه، سه ريچي له ده ريا ده کات، ده يبه زينيت، له گه شته که ی

دوانا که ويټ وهک چون حاتم له کردنه وه ی ده رگای زيندانه که دواده که وت. گويم

له دهنگی کليله کانی بو، چاوه پي بووم. دواي خه ريکبوونی له گهل ده رگا که دا،

ده کرايه وه، تيشکی خوري چه قينراوی سر ده رگا که له سه رمی ده دا. تاريخايش

نه بيت هيچی ديم نه ده بينی.

ناهنگی سه ما کردنه که شيتانه بو. کيژوله که به چاوی پر له سه رساميه وه،

له تاريخی ئيواره دا دوور که وته وه، له ژير ئاسماندا .. بارانتيکی وردی له لوکه

چنراو، که چاویش ته نیا له تارمایی رووناکییه پهرشه که ی سهر پاپۆره که وه نه بوایه نه دیده بینی. ئەشیلۆس ته قه لای گه یشتنی بوو، ساته چاوه پروانییه کان ئازاریان دهدا، به جۆریکی سهر خۆی بو ئاره زووه شار دراوه کانی تیکده شکاند.

قه فه زه گه وره کان .. گێژیوون، زوو خه وتن، چی تریش؟

چوارده پیاو بووین .. چوارده . به لئی چوارده . ژورره که، ته نیا به پیوه نه بیته، ریک به پیوه نه بیته نامانگریته . له شه کان تیک خزابوون، بۆنی ئاره ق، بۆنی دهم، قژی درێژ، نینۆکیش له خوینه مه یوه کانی بنیدا رهش ببوون، له و نیوانه زۆر که مانه دا، مرۆف توانای بینینی هیچی نییه .. لا پوو خسار پارچه گوشتیکی ره قی پته وه، نه ئادگارو نه به شیکیشه له دهموچاو، لووت پارچه یه کی گه وره یه و بو ههوا وه رگرتن فش و گرژ ده بیته . لچ و لیویش له گه ل هه موو شتی کدا له و ددانانه ده کریته وه که به شی خواروویان له دوو که لدا رهش داگه پاون، به شی سه رووشیان ره شاییه کی زه ر دباو گرتبوونییه وه .. به لام چوارده پیاو بووین، که مرۆف له ناو ئه و کومه له پیاوانه دا بیته خو شیییه کی کپ دا یده گریته . ئه وانه هه موو مرۆف .. مرۆفی راسته قینه .. هه ناسه یان، جوولیه ی شه پۆل ئاسا، پیکه نینی .. که م، ئیمه خه لکانیکی راسته قینه بووین، چوارده که س بووین .

ئایا ماوه ی به ندیتی ته نیایی کۆتایی هات؟ ئه ی به رگه ی ئه و هه موو ماوه یه م گرت؟ باوه ر ناکه م .

له ژیر چه تره که دا، نزیکه پێشه وه ی ئەشیلۆس، پیاویکم بینی پادیویه کی بچوکی نابوو به گوئییه وه! ده نگویاس؟ چاوه رپیکه، چاوه رپیکه، ئه ی گه شتیاره که چاوه پروانی درێژه ده کیشیت . بهر له وه ی گویت له و قسانه بیته که ده ته وین دهمریت . که ناری خو ره لاتی ناوه راست جگه له به در په زاو تووله هیچی تری لپه یدا نابیف .. تۆش چاوه رپی ئه سپ و شمشیریت! چاوه رپییه، ئه و که نار هه روا دهمینیتیه وه . هه ر پۆزه به ده یان تووله، سه دان تووله فری دهدا، ته نانه ت گه ر ژماره یان بگاته

ههزارانیش، ئەوا هەر له ژێر زه‌مینه‌کاندا هه‌په‌یان دێت، یان له‌که‌لاوه‌کاندا ده‌تۆپن، چونکه‌ وایان ده‌وێت!

هەر خۆت گۆی له‌ده‌نگوباس بگره، من نامه‌وێت گۆیم لێبیت.. ئەوانه‌ی که‌ بیستوومن به‌سمن! که‌ کاتی ده‌نگوباس ده‌هات ئازاردانیان پاده‌گرت. سووربوون له‌سه‌ر بیستنی کورته‌ی ده‌نگوباسه‌کان.. تا کاتی که‌ دلنیا‌ی روویانی ده‌گرته‌وه. میله‌که‌یان ده‌گۆری، دیسان موزیک ده‌ستپێده‌کرده‌وه!

ئای.. بریا که‌ناری خۆره‌ه‌لاتی ناوه‌راست هەر گۆمیک بووايه‌ بۆ نه‌هه‌نگ، کاره‌باشی لیدووربووايه.. به‌لام ئەم نه‌فرته‌ بۆ کوشتنی خه‌لکی هات.

ئهم‌جهد ئەو شه‌وه‌ی له‌بیره، دوا‌ی سێ سالی‌ش هەر بیری مابوو. هه‌رگیز بیری نه‌ده‌چوووه‌وه، له‌ مێشکیدا، وه‌ک مێژوویه‌کی هه‌لکۆل‌راوی سه‌ر پیره‌داریک، سه‌ر دیواری که‌نيسه‌یه‌ک، چه‌سه‌پابوو. جاریکیان که‌ پرسیا‌ری پۆژی له‌دایکبوونیمان لێکرد، ده‌یویست بیری بکه‌وێته‌وه.. وتی ١٢‌ای ئایاره، ئەمجا بیری که‌وته‌وه‌و وتی ٢٧‌ی نیشان.. که‌ لێمان پرسى کام پۆژه‌یان به‌راستی هه‌وه‌؟.. وتی: تاکه‌ پۆژی... پراسته‌قینه.. ٢١‌ی تشرینی دوومه‌مه.. ئەمه‌ پۆژی له‌دایکبوومه.

کاره‌با.. مردنی پراسته‌قینه‌یه، دل ده‌شله‌قی‌ت و ئەمجا ده‌مری‌ت. ته‌زروی کاره‌باکه‌یان بۆ سه‌ر شانی برد، له‌ نزیک دله‌وه، له‌ لووت، نیوان هه‌ردوو سمت.. دل خورپه‌ی ده‌کرد، ده‌له‌نجی، ده‌وه‌ستا.. ئەوانیش ده‌وه‌ستان.. سه‌دان جار وایانده‌کرد.. ئەگه‌ر به‌ پاده‌یه‌کی به‌جێ به‌ شه‌ره‌ف بوونایه، یه‌ک ساتی تر پریان ده‌گرت و ئیتر کۆتایی به‌ هه‌موو شت ده‌هات. به‌لام نه‌یان ده‌کرد..

ئهم‌جهد وتی: دوا‌جار ٢١‌ی تشرینی دوومه‌م بوو.. ئەمه‌ دوا مێژووی له‌دایکبوومه، ئەوه‌ی لێده‌رچیت ئەوی تر درۆیه‌کی زله!

ته‌له‌فیزیۆن، پانکه، به‌سته‌له‌ک، میوه‌ی گوشراو، هەر شتی که‌ کاره‌با دروستی بکات؟ که‌ ژیا‌نی به‌به‌ردا بکات؟ سوپاس بۆ خودا من نه‌ینیی ئەم شته

سهیره نازانم، گهر ئه و به کارهیتانهی تری کاره بام بزانیایه له ترسدا ده توقیم، چونکه ته نیا به کارهیتانیکه نه بیته هیچی دیم تاقینه کردوته وه: له رزین، ههستیکی به تین و شله قاو به وهی که هه موو شت کوتایی هاتوو .. ئه مجا ئاو پیدایه کردن، موچورکهی پیدایه دینام ئه مجاره یان موچورکهی ژیان ده بوو، هه ر که هه ناسه شم هه لده مژی، تا له وه رگرتنی هیشتای هه وا وه رگرتنی سییه کانم دلنیابم، دیسان هه ستم به له رزین ده کرده وه . هه ستم ده کرد شیتانه ده مبرژینت و له هوش خۆم ده چوومه وه، جاریکی تریش هه ر هیندهی موچورکهی ژیان دایده گرتمه وه وه هه وام هه لده مژییه وه، سه ر له نوێ له هوش خۆم ده چوومه وه . ئه شیلۆس سه ما ده کات، سه مای که له شیریکی سه برپاو. خۆشی له دلی مرۆفدا ئه شکه وتیکه پر بوونی بو نییه، به لام ئه ی ئه و ئه شیلۆسه ی پاشه روک ده هاوئته ده ریاوه، هه ر وه ک چۆن خه لکی فری ده ده یته به نده ره کان، برسیتیت نه چه شتوو .. ئه ی کاتژمیری چاوه پوانی پر نازارو ئه شکه نجه؟ ده بیته مرۆف فیڕ بیته، به رده وام فیڕ بیته!

پیوسته وه ک چۆن پیاو به پیر ئافره ته وه ده چیت ئاوهاش به پیر کاره باوه بجیت، به بیده نگه تیدا بتوئته وه، به ملاولادا بکه ویت و نه شمريت. که په لبه ست کرابووم و له به رده م نوریدا که وتبووم. نوری پییوتم:

- ده مانه ویت ئیستا دوا ئاواته کانی خۆت بلئیت .. ئه گه ر ئاره زوویه ک یان نامه یه کت هه بیته!

سه یرم کرد و وه لام نه دایه وه . شانم، دوا ی ئه وه ی عه بد به هه موو قورسای خۆی چوو یوه سه ری، شکابوو، هیچ شتیکم به لاوه گرنه نه بوو. ده مزانی مردن گه وره ترین ئاواتمه که توانای گه یشتنیم هه بیته، به په رۆشییه کی ته لیسمانه وه ئه م ئاواته م ده خواست .

په ره کاغه زیکی چاپکراوی له گیرفاندا ده رهیتاوی پییوتم:

- ئه گه ر باوه پر ناکه یته سه یرکه .

په‌په‌که‌ی له ده‌موچاوم نزی‌ککرده‌وه، به‌لام هیچم لی‌نه‌خوینده‌وه، هه‌ستی به‌وه کرد. باری پاوستانه‌که‌ی خو‌ی پری‌کخست و وتی:

- بو‌تی ده‌خوینمه‌وه: دوا‌ی ته‌واوکردنی لی‌کۆلینه‌وه‌و بوونی به‌لگه‌ی ته‌واو ده‌ریاره‌ی ئەم گیراوانه‌ی ناویان له‌خواره‌وه نووسراوه، بپیری گولله‌باران کردنیان درا...

ناوه‌کانی‌شی خوینده‌وه .. گویم له ناوی خو‌م بوو، سییه‌م ناو بوو. هه‌موو هه‌ستونه‌ستم له‌کار که‌وتن، توانای بزواندنم نه‌بوو، ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر بشمویستایه، هه‌ر بزووتنه‌وه‌یه‌ک مه‌حال بوو، قاچیکی تیوه‌ژهن‌دم، هه‌ستم به‌هیچ نه‌کرد جگه له‌و بزووتنه‌وه نه‌ویسته‌ی له‌شم، گرژبوو هاته‌وه‌یه‌ک، دیسان نوری هاته‌وه سه‌ر پرسیاره‌که‌ی:

- هه‌ر ئاره‌زوویه‌ک؟ هه‌ر فرمانی‌ک؟ خو‌ت ده‌زانیت ئە‌وانه‌ی فرمانی کوشتنیان بو ده‌رده‌چی‌ت پرسیری ئە‌وه‌ی لی‌ده‌که‌ن گه‌ر ئاره‌زوویه‌کیان هه‌بی‌ت .. ئە‌وه ده‌زانی؟
وه‌لام نه‌دایه‌وه .

تفی‌کی لی‌کردم، شیوه‌شی به‌جاری‌ک گو‌پاوه‌پاندیی:

- باوه‌ر ناکه‌یت ..؟ ده‌بی‌ت باوه‌ر بکه‌یت هه‌ی کوری مال له‌که‌له‌چی! هه‌ی کوری سوزانی!

چاویان به‌ستمه‌وه، نازانم ک‌ی هه‌لی‌گرتم، به‌لام هه‌ستم کرد چه‌ند ده‌ستی‌کی بییه‌زه‌یی له‌زه‌وی بل‌ندم ده‌که‌ن، خو‌م به‌ده‌سته‌وه دابوو، چونکه جگه له‌وه چیدیم له‌ توانادا نه‌بوو.

ئۆتۆمۆبیله‌که‌هات و که‌وته‌پ‌ی، ماوه‌یه‌کی زۆری ب‌پ‌ی، ئە‌مجا پاوه‌ستا. هه‌لی‌انگرتم، دایانگرتم، گویم له‌ده‌نگی چه‌ک بوو. که‌گولله‌کانیان ده‌خسته‌به‌ر، ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی گال‌ته‌جارانه‌یان لی‌توه‌ده‌هات. گویم له‌چی‌ه‌ی زه‌لامه‌کانی

دهورويشتم بوو.. نهمدهويست گوي بگرم، نازار نهجن نهجنی دهکردم، چاوم لهژير چاوبهستهکهدا توپهله نازاريکی بهتين بوو، ددانم، شانه شکاوهکهشم ههناسهدانمی ناخوش و گران دهکرد.. چ دهبيت بابييت. مردن.. بهلام نايا بهراستی دهمرم. دهمکورن؟ چيمکردوه؟

دهمويست بقيرئيم.. بلیم هه ی پياو کورينه چيتان لهدهست ديت بيکه ن. دهنگی چهکهکانی دهستيان ناچاربان کردم بيدهنگيم.. دهنگی چهک و نازار. بهلام بيقسه دهمرم؟ پيوسته بهر له مردنم شتيک بکه م، بهوه دلخوش بووم که تفهکه م بينی به دهموچاوی نوريدا دههاته خوارهوه. لهوکاته دا وام ههستکرد که هرچيم له توانادا بووه کردوومه. نه ی ئیستا گوايه وازيان لييينم بيت وتنی تهنيا وشهيهکيش وهک سهگ بمکورن؟ جا هر قسهيهک ئیستا بيکه م سوودی چيهه؟ کي گويي ليمدهبيت؟ يان چي رووده دا نهگر هه موو دونياش گوييان ليمبيت؟ نه ی نوری پيش توژيک برياری کوشتهکه می نه خویندهوه؟ نه ی تا دلنيابم دووجار ناوهکه می دووپاتنه کردهوه؟ دهبووايه خوم کاغهزه که م بخويندايه تهوه.. نه و جوړه که سانه دروژنن، هيچ شتيک وهک درو باش نازانن!... رهجهب دوا قسه ت بکه، دهبيت نه يلييت و وهک سهگ بتوپيت، بي دربريني قسهيهکی نارپه زايی، بيقيژه، جا با قيژه که شت هينده قايم بيت دلپان بهرداتهوه، له کوشتنن زياتر ناتوانن هيچی تر ت لييکه ن، نه وه نه وپه پری توانايانه!

گويم له دهنگی گوللهيهکی دووربوو. بهدايدا بيدهنگی. بهچاوبه سترای کوه وتبوومه سهر زهوی. جا هه روا به که وتوویي دهمکورن؟ نه ی به نه ستوونيکمه وه نابهستن؟ له تهنيشت ديواریکه وه پانماگرن؟ نه مه نه و شيوازه نيهه که دهبيت له کوشتن دا پيرهوی بکه ن، بهلام پابهندی تاکه ريگايهک نابن، ههر ريگايهک بيته هوی مردن به لايانه وه په سنده. په سنده. چ بايه خيکی هيه به من گهر وا بمرم يان به ستريمه وه به نه ستوونيکمه وه نه مچا بمرم؟

که ئەبوخەیری بانگی کرد، دەنگیم ناسی. پەنگە بە دەستی ئیشارەتی کردبیت ئەمجا بانگی کردبیت:

- هەلیانگرن بۆ مەیدانی گوللە بارانکردن .. وەرن.

ئەو گوللە کە کەسی کوشتوو؟ کۆتایی بە ژیانی کێ هات؟ خوین دەچۆرپیت، گۆمە خوینیکی گەورە، چەند موچورکە یەک و ئەمجا کارلە کار دەترازیت .. ئایا هەموو ئەوانەیان هیناوه کە نوری ناویانی خویندەوه؟ دەبیت ناوه کانیانم بەبیر بیتەوه .. گویم لە ناوی؛ زەکی، حوسین، وەلیدیش .. ئەو کێی دتر؟ دەبوایە گویم بگرتایە، ناوه کانم لەبەر کردبان تا بیریان لێکە مەوه؛ زەکی بە دەموچاوه ئاواوییه کە ی و سمیلە پرە کە شیه وه، ئەو چاویلکە کە یان شکاند؟ هیشتا یە کبینه دەستی بۆ درێژ دەکات تا گیرى بکات؟ ئەو وەلید؟ ئەو بەرگە ناگریت، گورچیلە یەکی هەیه، ناومان لێنابوو نیوه پیاو، ئایا ئەم هەموو ماوه یە خوێ گرتوو و زیاتر لەو ئازارە ی چەشتویتی داخیکردوو بە دلێان دا؟ وەلید بواری قسە ی کەسی نە دەدا .. دەپوت: "ئەم باسە دەزانم، ئەم نوکتە یە دەزانم، گوێ بگرن .. ئازایانە دەجەنگی تا یە کبینه قسە بکات .. گەر شتێکی بدرکاندایە راپیچی ئێرەیان نە دەکرد. پەنگە لە دلێ خویدا وتبیتی: بەر لە بەندیخانە زیاد لە پیویست قسە م کردوو. ئیستاش دەبیت بیدەنگم. ئەگەر قسە ی بکردایە ئیستا بۆ ئێرەیان نە دەهینا، فرمانی کوشتنی نە دەدرا!

هادی دەزانیت ئیمە چەند خۆراگرین؟ یە کێک هەر پیی دەلێت .. هەر دەیزانیت .

ئە شیلۆس .. تو پاپۆری ئازادیت، پاپۆریک سەد دەرگای هەبیت، مەگەر پێرەوه، یە کبینه بەرەو پیشە وه تەکان بدە. ئەگەر پۆژیک لە پۆژان گیرایت واوەیلا بە حالت، ئەگەر گرتیانیت دەبیت شتیکت هەر لێکەن .. دەشیان کرد .. ئەگەر بیدەنگ بیت، ئەگەر قسە بکەیت، ئەگەر سەیر بکەیت، ئەگەر سەیر نە کەیت ..

هۆیهکیان هر ده دبییه وه بۆ ئه وهی که دهیان کرد. به لام کۆ پرسیاری هۆیان
لیدهکات؟

- کورپی سوزانی بۆ وا سهیر ده کهیت؟ به ره لهستی ده کهیت؟ لۆی بدنه،
هه لۆیواسن.

- بۆچی که پرسیارت لیده کهم سهیرم ناکهیت. خۆت به بییاک و شه رمن
نیشان ده دهیت هه... عه بد پووی وه چه رخینه و فییری بکه چۆن
سهیرم بکات!

- دهی کورپی قه حبه قسه بکه. ده بی هه موو شت بلۆیت.

- ده مت داخه، سه رت پانده که مه وه ده میشت پڕ له... ده کهم،
تیده کهیت؟

که ته بوون، زه به لایحیک بوون له ته خته. ئیمه ش تیک قوپا و بووین و ده ماننا لاند،
بیده نگ ده بووین، ساتیکمان ده ویست که چا و بنیینه سه ر یه ک و سه ر خه وییک
بشکینین. په رۆشی ته نیا یه ک قسه ی جیهانه که ی تر بووین. له پۆژانی یه که مدا به
سه دان جار پرسیارم له خۆم ده کرد: ئه ی دونیای ده ره وه هیشتا هر هه یه؟
چایخانه کان کراوه ن؟ خه لکی بۆیان ده چن؟ ئه ی سینه ما، هیشتا ئیواران دوو جار
ئیشه ده کن، یه که میان کاترمیر شه ش و دوو مه ی ش نۆ؟ ئه ی شه قام؟ ئه ی پووناکی؟
ئه ی پیاویک له ویستگه ی پاسدا چاوه پۆی ئافره تیک ده کات؟

له چه ند ساتیک دیاریکراودا دونیای ده ره وه م وا پیشبینی ده کرد که له
جووله که وتییت، کۆتایی هاتییت. زۆر تر په سته ده یوم، خۆ که به مردنی دایکم
زانی خه ریک بوو منیش بمرم.. ئه نیسه م بینی، به ری چاوی شین داگه پابوون،
مه ترسییه کهم له و ته یمانه ی که له یه کی جویده کردینه وه ئاشکراتر بینی. وه ک
گورگیکی زامدار پیموت:

- ئه نیسه دایکم کوا؟

ئەو بېدەنگ بوو، ئەمجا گریا. گریانەكەى لە قیژەیهكى ناکاوى ناو تارىكستانىیەكى دەکرد. ئەو ئیوارەیه گریام، سەرم دەكیڤشا بە دیوار دا، پیموابوو نازیم، كەچى دواتر پۆژان بەدواى یەكدیدا پچكەیان دەبەست و منیش لەگەلیاندا ژیانم گرتەبەر.

مرۆف لە پشیلە بە هیژترە .. دەمریت و ناشمریت، خەوشیى مرۆف لە لەشیدایە، ئەگەر لەش بیهیژ بوو، ئەگەر داكەوت، ئەوا گیانى مرۆفیش دادەكەویت، باوەرى وردوخاش دەبیت، بەلام لەش چۆن دەتوانیت داكەویت؟ چاوم لەشیانى دەسمى، وایلیدەکردن لە قیندا گرژین. سەدان هیندەى ئەوان بەهیزتر بووم .. هیچیان لا نەهیستم .. پشیتنەكەیان بردم، قەیتانى پیللۆهكان، بۆینباخ .. لەو دەترسان كە خۆم بكۆژم! دواتر بەندەكان ئەوەیان پیتوم، نەخیر .. نەخیر شاد نابن، ئیوہ پیاوكوژن بەندەكان خۆیان ناكوژن، بنووسن: خو كوشتنى هادى ئەبولەیل .. هادى نامریت. لەیەكترەوہ نزیک بووین. كە هادییان برد لەسەر پەنجەرەكەوہ بینیانین شالۆویان بۆ هینان، وەك گورگی برسیی پەلاماریان داین. لییان داین، خستینانە زیندانەكەوہ، هەشت كەس بووین .. زیندانەكە بچووك بوو .. دانەنیشتن و نەشنووستین، دەمانویست گویمان لە دەنگى هادى بیت .. كۆتایى شەو گویمان لە دەنگى سى گوللە بوو .. كە گویمان لە دەنگى گوللەكان بوو هیشتا نەنووستبووین .. خەلیل كە گوئی لە هەستى میروولە دەبوو، پیمانوت:

- خەلیل گوئ هەلخەو چیت بیست پیمانى بلئ.

شەو چرو بەسام بوو؛ بیدەنگى و تەپەى پیللۆ. ئەوەمان دەبیست، بەلام خەلیل گریا .. خۆی هەلدایە ناومانەوہو گریا .. توانای وتنى یەك قسەشى نەبوو. ئەو شەوہ هیندە دلتنەنگ بووین تەنانەت وەختبوو شیتببین، تیشكە خۆلەمیشییە پر لە بیدەنگیەكان بەسەرمانەوہ كەلەكە بیوون، لە درزە نزیکەكەى بنمیچەكەوہ بەژوور دەكەوت. لەو كاتە پر بیدەسەلاتى و لەرزینەدا، خەلیل پیتیوتین:

- هاديان كوشت ..
 - نايٽ هادي بكوڙن .
 - پيٽان ده ليم كوشتيان!
 - چونت زاني؟
 - پيٽان ده ليم كوشتيان .. كوشتيان؟
- ديسان گريا!

دواي ٺوه پرسيارمان له خهليل نه كرد، قسه ي نه كرد، به لام كه سي پوڙ رابورډ . ده موچاويمان به تيكترشاوي و گرڙ به رچاوكه وت، ساردييه كه شي له وه زياتر بوو كه له شمان، ٺو له شانهي ده سته برداري خوارډن بيوون، به رگهي بگريټ . له كاتي ناخوارډندا بووین خهليل پيټوتين:

- گويم له چپه يان بوو، دواي گولله كان، چپه ي ترستوكانه ي پر له توقين .. له سر نووكي پي رايان ده كرد . به دم راکرډنه وه وتيان: گونيه يه كي گوره بينن .. ده يخه ينه گونيه يه كه وه و چنډ به رډيگيشي تيډه خه ين و ده يهاوينه رووباره كه وه .

- خهليل چي تريش؟
- ئيسټا جاريك بيبن بيخه نه ئاوده سته وه، تا له ئاغا پرسين كه ده يټ چيبكه ين؟

- خهليل به گوځي خوت ٺوه ت بيست؟
- گوځشم لي بوو نوري ده يوت: ئاو بينن په له خوښه كان بسرنه وه!
- نا نه خير هاديان نه كوشتووه، تو به هه له دا چوويت!
- كوشتيان .. كوشتيان كوشتيان .
- خهليل وهك منډال ده گريا و ئيمه ش گريانين .

(٤)

سڀ مانگ ڀابوورد، لهو ماوهيه دا دوو نامهو سڀ ڪارتم پيگه يشت. ڀهجهب يهڪه ڪارتياني له يونانهوه نارڊبوو. پاش سالانتيڪي دوورورڀڙ، ٻو يهڪه م جار وشهڪاني ڀهجهبم دهخويندهوه. ڪاتيڪ له بهنديخانه دا بوو، دوو يان سڀ نامهم خويندهوه، له دواي ٿهوهوه نامهي نه نووسي.

ڪارتهڪه م خويندهوهو گريام. له دووري ڀهجهب دلنيا بووم، زور دووره. ڪارتهڪه به ناوونيشاني حاميد بوو، به لام ڀروي قسهڪاني له ههموومان بوو: نازيزهڪانم! ٿهسينا نوقي ته ميڪي ته نڪه؛ له ڪوتايي شهودا نمم باران دهباريٽ، به لام به يانينان ته مهو دواتر دهڀه ويتهوه. ههمو وشت ده شوردرڀتهوهو ڀوو له پيڪه نين دهڪات. ههزم دهڪرد ماوهيهڪي زورم ليڙه به سهر ببرداهيه، به لام پاپورهڪه ته نيا سڀ ڪاترميري ليڙه ماوهو ديسان بهڀڙ دهڪه ويتهوه. تووشي چهند كه سيڪ هاتم به عهريبي ده دوان، به شيوه ميسرييهڪي به تام قسه يان دهڪرد. خو به ڪه سيڪ دانانيم كه ٿهسينا ي دييٽ، چونكه ده ڪاترمير به شي ناکات..

گهرمترين سللو و ڀڙم ههيهو به مزووانهش نامه تان بو ده نووسم.
تواناي جو يڪردنهوهي واڙوڪه يم نه بوو. له سووچيڪي ڪارتهڪه دا بوو، شيوابوو تا گوماني ٿهوهه دا يگرتم كه ڀهجهب نووسينيٽي.

تافرهت بیر له شتی خه مناک ده کاته وه . ئه گهر به شی خۆی خه می ده ستگیر نه بیئت، ئه وا لای خه لکی تر بۆی ده گه پیت! چه ند پۆژیکی دوا ی سه فه ره که سه خت و ناخۆش بوو. حامیدیان بۆ لی کۆلینه وه بانگ کرد، له به یانییه وه تا نیوه شه و گلیان دایه وه، دوا ی ئه وه ی بۆ ماوه یه کی زۆر، بی پرسیار، بی خوار دن جی یانه یشت، ئه مجا به بیریان هاته وه . هه ر وه ک له پری کدا دی بی تیانه وه، خۆی وته نی، هه مان پرسیار یان لی کرد بۆ وه: کئ دیده نی ره جه بی کرد؟ کئ په یوه ندیی پیوه کرد؟ بۆ کوی چوو؟ ئه ی له مال نه ده نووست؟

له سه رخۆ و به راستی وه لآمی دابوونه وه، چونکه بهر له وه ی پرسیار له که سه بکه ن وه لآمه کان یان ده زانی. دوا ی لی بوونه وه ی به شی یه که می پرسیاره کان یان، پی یان وتبوو:

- خۆت ده زانی که ره جه ب وازی له سیاسهت هینا وه، جگه له ئیمه په یوه ندیی به که سی تره وه نه ما وه، به لآم واش ده بیئت له وه دل نیابیئت که هه موو شت به هه لۆیستی خۆیه وه به نده، وا نه زانیئت دوور که وتۆته وه و ده ستمان نایگاتی.. ئه گهر به و جوړه بیر یکرد بیته وه زۆر به هه له دا چوو ه.. تۆش، دوا پۆژ له هه موو شته کان به پرسیاریت، تۆ بوویته که فیلی، ئه ی خۆت که فیلیت نه کرد؟

کار به وه وه نه وه ستا، نیوه شه و به ریان دا تا بگه ریته وه بۆ مال ه وه، به لآم دوا یان لی کرد بوو پۆژی شه ممه سه ریان بداته وه .. سه ره تا هه ولیدا ئاسایی بیئت، به لآم تی بی نیم ده کرد که بچوو کترین شت ده به ژاند و توور ه ی ده کرد، تا وایلیه ات دلته نگانه له باره ی هه موو شتی که وه بدو یئت.. به لآم مانه وه مان ی لی ده رچییئت هیچی تر مان پیته ده کرا!

بانگ کردنی حامید تاکه نه هه مه تیمان نه بوو، له یلا سوور یژه ی گرت، دکتۆره که ش هه له ی له دیار یکردنی نه خۆشییه که یدا کرد، به راده یه ک که ماوه ی سی

هفته ژيانی بکه ویته مه ترسییه وه. له قوتابخانه ش چه قویه کی بچوکیان به عادل گرتبوو، عادل وتی هه ره شهی له یه کییک له منداله کان کردوو، خه ریک بووه شته که په ره بسینیت. گهر حامید به لینی دووباره نه بوونه وهی ئه و کارهی به به ریوه به ری قوتابخانه که نه دایه، پیچی نه وتایه که له مه ودا له سه ر بچوکتیرین سه ریچی ده ری بکات، کاره کیان گهره ده کرد!

که توشی و نه هامه تی پروی له یه کییک کرد به یه کجاری داده باریت. نه مده زانی چۆن چۆنی هه لسوکه وت بکه م. به لام نه خوشی له یلا وایل یکردم که خومی بو ته رخان بکه م، خوم نوقمی دونیای نه خوشی کرد، تا شته کانی ترم بیر بچنه وه.

دووم شت که له ره جه به وه پیمان گه یشت نامه یه ک و کارتیک بوو، هه ردووک پیکه وه له یه ک رۆژدا گه یشتن. به په له کارته که م خوینده وه. به لام بو نامه که داوام له حامید کرد له سه ر میزه که داینینیت تا کاتیکی تر بیخوینمه وه. پیویستم به جیهانیکی نوئی بوو خومی تیدا نوقوم بکه م. له نه خوشی و باسه خه مناکه کان بیزار ببووم. دلنیاش بووم که ره جه ب شتیکی له نامه که یدا نووسیوه، که ره نگه بو له بیر بردنه وهی ئه و شتانه یاریده ده رم بن!

ئه و شه وه دره نگانیک، که شه ونخونیم به دیار جیگا که ی له یلاوه ده کیشا، ده ستم بو نامه که دریز کرد. به ده ستیکی له رزۆکانه وه له ده فره که یم ده رکیشا، بیریشم به دوا ی ئه و بالنده کۆچه ره دا ویل ده بوو. له ماوه ی دوو هه فته دا ئادگاری ره جه یم له بیر نه مابوو، یان وامده زانی. زۆرجار هه ولی کۆکردنه وهی وینه که یم له میشکما ددا، به لام ئه و ساته نه فره تیه ی که دیم سه ری به دیواره که دا ده کیشا، به پاده یه ک به سه رمدا زال ببوو، نه توانم به شیوه یه کی تر پیشبینی بکه م، هه ر که که وتمه خوینده وهی گریام. وتبووی له پاپۆردا نامه که ی نووسیوه و له میلانۆشه وه ده نیریت. سه باره ت به کۆچه ر و ده ریا ددا. باسی پاپۆره گهره که ی ده کرد که

ژماره‌یه‌کی زۆر خه‌لکی چهند چه‌شنه ره‌گه‌زێکی تێدایه، و تبه‌وشی که هه‌ست به بێزاری ناکات، به‌لام هه‌ست به نامۆبوونی هه‌موو شته‌کانی ده‌روپشتی ده‌کات، که بیریسی ده‌که‌وێته‌وه ژێانی ناو پاپۆره‌که کاتییه، هه‌چ له‌و ژێانه ناگه‌یه‌نیت که چاوه‌ڕێیه‌تی، ناتوانیت له‌گه‌ڵ ئەم ژێانه نوێیه‌دا بگرنجیت.

که داوای لێبوردنه نادیاره‌که‌یم خوینده‌وه، سه‌باره‌ت به‌و هه‌له‌و خراپییانه‌ی له ماوه‌ی رابردوودا کردبوونی، گریام. باسی دارچناره‌که‌و دوا شه‌ویشی کردبوو. هه‌ر به‌ چهند وشه‌یه‌کی نادیارو که‌م نه‌بیت خو‌ی له‌و باسه‌ نه‌دابوو، که ده‌مخوینده‌وه هه‌ستم ده‌کرد، ئەو مه‌به‌ستی گه‌لیک شتی تره. نازانم بۆچی وام پێشبینی ده‌کرد که بێر له‌ به‌ندیخانه‌و مردنی دایکم ده‌کاته‌وه. ئەم دوو شته‌ن که مۆته‌که ئاسا مێشکیان داگیرکردوه، به‌لام ده‌ری نه‌ده‌برین، یان راستتر نه‌یده‌توانی.. یان نه‌یده‌ویست! ئەوه‌شی نووسیوو که ده‌سته‌ه‌لگرتنی هودا له‌ کاتی به‌ندیته‌یه‌که‌یدا زامداری کردبوو، بۆیه ئیتر برپوای به‌ ئافره‌ت نه‌ماوه. به‌لام ئەوه چۆن پوویدا؟ پوودانی ئەو کاره وه‌ک چاره‌نووسیک بێت، که سیش توانای شتیکی نه‌بیت که پێی لێبگریت.

دوای گرتنی په‌جبه، له‌پێشدا هودا زۆر سه‌ردانی ده‌کردین، به‌ جوړیک سه‌باره‌ت به‌ په‌جبه ده‌دواین هه‌ر وه‌ک کاتر مێژێکی تر بێته‌وه، له‌ ناکاو له‌ ده‌رگا که ده‌دات و به‌ژوور ده‌که‌وێت. هودا، سه‌ره‌تا بێناوه‌ینانی قسه‌ی له‌باره‌وه ده‌کرد. زۆر جاریش که من سه‌رنجی چاویم ده‌دا و لێم ده‌پرسی که به‌و پاده‌یه خۆشیده‌وێت، ده‌موچاوی سوور داده‌گه‌را. به‌لام پاشان دوای ئەوه‌ی په‌جبه‌ی دوور ببوووه بنیشته‌خۆشه‌ی ژێر ددانمان، یه‌کسه‌ر قسه‌ی له‌باره‌وه ده‌کرد، بێ پێچوپه‌نا ده‌یوت، به‌ هه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کیشه‌وه چاوی جوانن.

سه‌ره‌تا کار وا ده‌رپۆی؛ نامه، بایه‌خدان به‌ جلوبه‌رگ، یادکردنه‌وه‌ی شادی به‌خش.. کاتیکی تر هودا دلته‌نگ و په‌ست دیاربوو. له‌ پێشان که پرسیارم لێکرد

نه یویست قسه بکات. دووم جاریش. به لآم که زۆرم بۆهینا گریا. سه ری خسته
سه ر شانم و گریا. هه ستمکرد پیاویکی نوێ له ژیانیدا بیّت. پئی نه وتم، به لآم
ئافره تان بی پرسیارکردنیش له یه کتر ده گهن. له شانم دوورخسته وه و پیموت:

- هودا، کهس به هۆی رهجه به وه خراپه یه کی به رامبه ر کردوویت؟

هه ر به بیده نگی مایه وه و پاشماوه ی فرمیسکیش له چاوه کانیدا بوو، تا بینیمی
ده گریم، نازانم بۆچی گریام، له پر په ژاره و په سستی له دلّما په نگیان خوارده وه و
گریام.. خۆی بۆ نه گیرا جاریکی تر به کولّ گریا. تا ئه و کاته نه مده زانی هودا
ئه وه نده خه مبارو دلته نگه! هه ر ده گریاین.. نازانم چه ندمان پێچوو، دواچار بینیم
قسه له گه لّ خۆی ده کات و ئه مجا بۆ من.

ئه و پۆژانه کۆتاییان هات. ئیستا به لای منه وه ئه و پۆژانه دوورن و هه ر وه ک
رووشیان نه دا بیّت، به لآم هه ندیک له و قسانه ی کردنی وه ک خه و به بیرم دینه وه ..
ئه وه م له بیره که وتی: ئه نیسه خۆم ده کوژم، قاییل نابم که سیکی تر ده سستی به ر
ده ستم بکه ویت. گه ر ناچار بکریم به رهجه ب نه بیّت شوو به که سیکی تر بکه م، ئه و
پیم شاد نابیف، خۆم ده کوژم. نازانم کام وشه ی ئه هریمه نانه له زمانم ترازان، که
ته قه لای بارسوکیم دها. ئیستا دلّیا بووم، که ناخۆشترین شت ئه وه یه ژنیک له
ئافره تیکی وه ک خۆی بیرسیّت، کیت خۆشه ویت؟ ئایا هۆشم له گه لّ هودادا
ده وادا؟ دلّم بوو؟ بلّی لیترسابم و هه ولّی ئه وه م بوو بیّت که له رهجه بی دوور
بخه مه وه؟ له ناخدا شتیک له خۆشی و ئازاردا گینگلی ده خوارد، نه مده توانی به
ته واوه تی هه ستییبکه م. ئه م ساته شی له سه ر بیّت نازانم چ سوژگه لیک تیکه لیبیون
و هانده ری پیتونی ئه و قسانه م بوون. ئه ی بلّی هودا چاوه رپئی قسه کانی منی
کرد بیّت تا شتیک بکات؟ چاوه رپئی بیانویه ک، پردیک له وشه، تا بۆ ئه وه به ر
په رپته وه .. دوا ی سه رزه نشتیک ی زۆرم، سه باره ت به و کویره وشانه ی هانده ری ئه م
جۆره قسانه ی، پیموت:

- پهجهب هینده لیوه دووره که بگاته ئهوهی تاکه ئاواتم ئهوهبیته، رۆژتیک له رۆژان به زیندوویتی چاوم پیتی بکهویتیته وه .
تا رادهی هۆگری هودا بو . . . پهجهب تاقیی بکهمهوه، بشزانم تا چ رادهیهک ئامهدهیه شتییک له پیناویدا بکات، پیموت:

- هودا چۆنه گهر به کهسوکارت بلئیت؟ تو بلئی قاییل نه بن؟

تارمایی ترس و سهرسورپانم له چاویدا بهدیکرد. ههر به هاتنی بیرهکه به سهریدا ترسا، بۆم ده رکهوت مردن به لایه وه زۆر له وه ئاسانتره که پرویه پرویی باوکیک و چوار برا بیته وه پینان بلئیت که پیاویکی به ندرکراوی خوشده ویت و دهیه ویت شووی پییکات ..

دوای دلته نگییه که ی هودا، سهردانهکانی کورت کورت بوون، ویلان به ماله که دا هاتوچۆی ده کردو بو دیتنه وهی خوئی ده گهرا، تا ئه و کاته هات که بریاری گه شتیکی نوئی تیدا بدات .. که به ده م گریانه وه کیشی باخچه که ی کردم و پییوتم:

- ئه نیه سه هیچ پینه کرا. دوینی شه و باوکم گفتی ته واوی به باوکی دا.

چاوه پیتی قسه یه کم بوو، به لام نه موت. بیدهنگ بووم و ئه و زه نگیه شه له ناخم دا کلپه ی سه ند، که له خوشییه کی به به زه بیانه وه بیته. له به رخومه وه قسه م ده کرد، ههستم به بروای پیغه مبه رانه ده کرد، که وتم: هه ندیک جار ئافره ت وشه ی قه به و به جی ده لئین، ئه وه ی که ده یلئین هه ر قسه یه . له دوای دایکه وه ته نیا منم چاوه پیتی په جهب ده که م، په نگی له پیناوشیدا بمرم! که هودا به بیدهنگی بینیمی، بیرم زه وییه که ی هه لده که ند، به ناسۆره وه وتی:

- چیبکه م؟

- ئه ی براکانت قاییل بوون؟

- له وئ بوون، به لام باوکم هه موو شتییکه، ههر ئه ویش قسه ی کرد!

- جا خو ئه وانیش براتن، هیچ نالئین؟ رایان نییه؟

ديسان بيدهنگ بوو.

که حاميد هاته خوازيينيم، مامم خاوهن قسه بوو، به لام مامم ورتهی نه کرد. تا دواي قسه نه شتهر ئاساييه کهی که ره جبه کردی. دايکم مندالانه ده بزوا تا له ره جبه بگيه نيئت چهند قسه يه کی ديار يکراو بکات، سه بارهت به ماره يی و مهرجه کانييه وه بدويئت.. به لام ئه و گوئی به قسه کانی دايکم نه دا. من له ژوره کهی ته نيشتيانه وه بووم گويم له قسه کانی ره جبه بوو.

- له ئه نيسه به ولاره کچی ترمان نييه، ناشمانه ويئت بيئته کالايه ک سه وداو موعامه له ی له سهر بکه ين. حاميد پياويکی باشه و بو ئه نيسه چاکه. جا چونکه شته که وايه، با به کراسی به ريخويه وه بجيئته لای، هيچی ديمان ناويئت..

که هودا خوی به سنگمه وه نووساندبوو ئاره زووی پال پيوه نانيم ده کرد تا به ريئته وه، پيموت:

- ئيستا.. له م روزه دا، ده بيئت ئا فره تيش راي خوی هه بيئت.
 - ئه نيسه، به لام من چيبکه م؟
 - ره جبه بت خوشناويئت؟ ئه ی پيئنه وت چاوه رپيت ده که م؟
 - تو ئه وه تا به چاوی خوت ده بينيت چی پرووی دا.
- شانم هه لته کاندو به ره ه لستکاريانه وتم:

- هيچ نه بينيوه!

ئه مجاره يان به نوره ده گريانين. کاتيک خوم بينيه وه ده گريم، نازانم ئه و ساته چ هه ستيک به سه رمدا هات. هه ستمکرد ره جبه شکينرابيئت. ئه ويش ئه م شکاندنه هه لئاگر يئت. پيشتر من به ره نگاري هودام ده کرد، گالته م پيده کرد، هانی پساندنی دوا داوم ده دا، ئه و پرسيا ره ی سوئی ده خسته دلمه وه و وهک لاشه يه ک له به رده ممدا راکشا: مافی ئه وه م له کوئی بوو که هانی ئه و هه لباژار دنه گرانه ی بده م؟ با شوو

بکات، بە لَام با پِزیش له نیواناندا بمینت. شووکردن خۆشهویستی نییه. منیش دەمهویت هودا برووخیتم تا دەست له خۆشهویستی ڕەجەب هەلگریت!

چەند پۆژیک ڕابوو و هودام نەبینی، هەستکرد حەوانەو و کین وەک نۆری سەرما و گەرمای لەرزوتا، تۆرەم لێدەگرن. هەندیک سات له دلی خۆمدا دەموت: هودا و ڕەجەب دوو جیهانن ڕیکەوت بەیەکی گەیاندن، هەر جیا دەبنەو، ساتی یەگرتنیان لەنیواندا نییه، کەسیشیان کار لەوی تریان ناکات. ڕەجەب حەزی بە جیهانە خامۆشە کە دەکرد، گەر بەکارهینانی ئەم جۆرە قەسە یە راست بیت، حەزیشی بە کتیب و بێرکردنەو بوو، زۆر کاتیش حەزی بە خەون و خەیاڵ دەکرد. بە لَام هودا زۆر لەبارە ی سەفەرەو قەسە ی دەکرد، خەونی بە دروستکردنی خانوویەکیشەو دەبینی کە باخچە یەکی گەورە ی هەبیت، خۆی وتەنی خۆشیی بو ڕەجەب تەرخان بکات! زۆری جار دەگەیشتمە ئەو ئەنجامە، لەو کاتەدا هەستم بەو دەکرد کە جیا بوونەو میان پێویستە، بو هەردووکیشیان چارەسەریکی گونجاو. جاریش هەبوو کە بیرم له ڕەجەب دەکردهو دەگریام. کاتی بەندیخانە ی دایکمی لە دەستچوو، بەریش بیت هەر نایینتەو، بیر له و جیگە یە دەکاتەو کە دایکم له دانیشتنیدا خوی پێوگرتبوو، لەو شانەش کە دایکم خۆشیدەویستن و حەزی پێیان بوو. هەرچەندە زۆر جار سویندم دەخوارد کە نەهێلم ساتیک چییە هەست بە نەمانی بکات. جا نازانم هینانە دی ئەم ئەمە کداریبەم له توانادایە .. بە لَام ئیستا وا هوداشی لە دەست دەچیت ...

ڕەجەب له بەردەمی هودادا دەبوو مندالیکی گەورە. قاقا پێدەکەنی و له خواردن ئامادە کردنیشتا یاریدە ی دەدام، گەر بچووینایەتە تاریکیەو دەیترساندین .. ئەو ئیوارە دوورانە له شتی سەیرو لەناکاو خالی نەبوون! بیرمە جاریکیان پێلاوکانی هودای شاردهو، شاردییهو و پۆیشت، کاتیک تاریک داها ت هودا له ترسی دواکەوتن لەرزی لێهاتبوو، کە پێموت پێلاوکانی من له پێ بکات، بە

تووندی داواکه می په تکرده وه، وتی دایکم سهد گومان دهکات .. خه ریکبوو له ترس و له توورپه پیدا بگری، ئەمجا که له گه پان و منه کردن ماندوو بووین، په جبه نامه یکی به مندالیکی بچووکدا نارد تئیدا نووسیوی:

- نامادهی دواپوژ به . ناچاری چاوه پروانی له وهش زیاتر ده بیت، ئە وهش بزانه که جیگا زور نهینیه کان شوینه دیاره کانن .. پیلاوه کانت به سه ر ئەو درهخته وهن که ریک به رامبه ر ده رگا که یه .

هودا که پیلاوه کانی داگرت پیکه نینی تیکه ل به ورده فرمیسک ببوو. پیمان سهیریوو چونکه که ده گه پان چند جاریک به لای درهخته که دا تپه ر ببووین. هودا ناچاری کردم له گه لیدا بچم تا دایکی له بوونی لای ئیمه ی دلنیا بیت!

ئیسنا وا هودا له ده ست چوو .. خاوه نی دوو مندال و جیهانیکی نوپیه . په جبه بیش هودا به ته واو بوو داده نیت، بو هتا هه تایه مرد. ئەو خه ونانه ی پوژ له دوا ی پوژو سات له دوا ی سات ده یچنین، کو تایی یه کجاره کیان هاتوو!

نازانم که هودا بو زه ماو ونده که ی بانگی کردم قسه کانی بو گالته کرد یان بو شتیکی تر. دوا ی زیاتر له دوومانگ له یه کتر داپران، هات. ده یویست سیبه ریکی خه مناک به ئادگاری خویه وه بنیت، به لام ئەو سیبه ره له چند خوله کیکی که مدا باریکرد. که وته باسی ئەو شتانه ی کریبوونی و ئەو ژبانه ش که چاوه پری ده کرد. باسی ده زگیرانه که شی له بییری نه کرد. وتی: چاو گه وره و بالابه رزه، ئەگه رچی که م ته مه نه به لام سپیتیه کی مه زن لاجانگی داپوشیوه . به ده م ئەم قسانه شه وه به چیژه وه پیده که نی. ئایا په جبه ی به ته واوه تی له بیر کردوو؟ خه ریکه برپا نه که م. چونکه نا کریت ژبانی چند ساله ی ماندویتی و ترس و خه ون، به کامیکی له خه یاله وه په یدا بوو بگورپته وه .

هودا به ده م قسه کردنه وه، هه سته به و په ژاره و په ستیه کرد که به هوی یادی په جبه وه ئادگاری گرتبوومه وه، بویه هه ولی پاشگه زبوونه وه ی دها، یان له به ر

به زهیی هاتنه وهیه تی بهو بیتواناییه له به ندیخانه ره شه که یدایه، ئه م به بنمیچه که دا ده پوانیت. که کیشام به میزه بچوکه که داو، به هر قسه یه کیش خوریه م ده خسته دلپیه وه، پی موت:

- هودا پیروژت بیت زاوای خو شیت بیت.. به لام پئی چهند قسه یه کم بده، په نگه تو نه زانیت که من برایه کی گیراوم هیه، برایه ک که ناوی ره چه به.. چونکه به دهم ئازارو ناخوشییه وه ده تلپته وه، نامه ویت له سه ر لاشه که ی هه لپه رم!

ئه وسا بیده نگیم لی کرد. تا خو م تامی ساپیژوونی برینه که م بچیژم. ئه م جا که بینیم رکو کینه و ئازار پی کرا له ئادگاری ده چوپیت، به هیمنییه کی نه گریسانه وه، وتم:

- ئازیزه که م ئاماده ی زه ماوه نده که ت نام.

دواتر یه کترمان ده دییه وه. دیده نییه کانمان زور به ئازار بوون ئیره ییشیان تیکه ل ده بوو، هر هیچ نه بیت به لای منه وه. سه ره تا وابوو، به لام به تیپه ریوونی رۆژگار، خه لکی و شته کانش ده گورپن. هوداش گورا، ئه و هودایه ی جاران نه ما. که وتمه به گژدا چوونه وه ی تارماییه که ی و به قسه ی ره ق له خو م دوورده خسته وه، تا نه یه ته وه به رچاوم. له جارانش زیاتر پیدا گریه له سه ر ئه وه ده کرد که به ده رچوونی ره چه ب له به ندیخانه و نه بینینی هودا له چاوه پوانیدا، نه هیلم ساردی و نا ئومیدی خویان بخزیننه دل و ده روونییه وه.

ره چه ب ئیستا شتی سامناک ده لیت، دوا ی به ریوونی ده یویست قسه له باره ی هودا وه بکات. ترسم لیپه بوو، زیاتر له جاران تارماییه که یم دوورده خسته وه، کاتیک سه بارت به کاروباری کو ن قسه م بو ده کرد، په ستییه کی کیم له ئادگاریدا به دیده کرد!

به لّام ئه و كه ئیستا به هزاران میل دووركه و تۆته وه، ده توانیّت به بیترس ئه وه
بلیت، كه له كاتی سه رنجدانم دا نهیده توانی بیانلیت. ئه و، ئه و هودایه ی ئیستا
ناناسیّت. ئه و كه سیکی به م ناوه وه ده ناسی، شوخ چاو كه سك، بزه یه کی زۆر
جوانیش به سهر لیوییه وه بوو، رهجه بی خوژده ویست. رهجه ب ئه و کیژدی له بیره،
ئه ویش سالانیكه مردووه، به لّام رهجه ب نایه ویّت ددان به وه دا بنیّت.

هه ندیک سات ترس دامده گریت، به لّکو وا هه سته کهم كه زوی له ژیر پیمدا
ده له رزیف. باریکی واش له وانیه جیهان بگورپیت و هیچ شتیک وهك ئیستا
نه هیلیتته وه! ئه گهر هودا نامه که ی رهجه بی بخویندایه ته وه هه لده بزپکا، په شیمانی
دایده گرت، له وانیه شه شتیکی وا بکات، ئافره تیکی دلّداری لیده ریکه یّت، له توانای
که سی تردا نه بیّت. جا چۆن بزائم كه ئاماده یه ده ست له میرده که ی و دوو مندال
هه لگریت و دوا ی ئه و ویل و سه رگه ردا نه بکه ویّت؟ من رهجه ب زیاتر ده ناسم وهك
له هودا. چه ند توورپه وه هه لسه یه و هه لسوکه وتی زۆر نابه جیش ده کات، با
زۆریشی له سهر بکه ویّت. به لّام هه ر ئه و دلپاکه یه که له ساته وه ختی کدا هه موو
شتیک له بیر ده کاتو ده بیته وه به مندال. ناهیلّم شته کان وا برۆن. با هه ر یه که و
له جیی خوی بمینیتته وه، هه ر پۆزگاره که سۆزو په ژاره ناهیلّیت، به ردیکی وشک و
ره قیش له بریان پیکده هیّنیت. هه رگیز هیچی له باره ی هودا وه بۆ نانووسم، نو قمی
جیهانیکی تری ده که م. بیری منداله کان و سروشت، بیرو تاسه ی من و حامیدیش
بۆی، براده ره کانی و ئه و بیرانه ی بهر له گرته که ی پینانه وه خه ریکبوو، ئه مانه ی
به بیردینمه وه. به لّام هه ر هیچی له باره ی هودا وه بۆ باس ناکه م!

رهجه ب دهنگی نه ما، به درێژی مانگیک یهک وشه ی نه نووسی. پاراپیه که
بووه لیکنانه وه و ئاواتخواستن و یه کبینه گه مارۆیان دابووم، پيشده چیت بووبمه ته
هۆی په سترکردنی هه موو ئه وانیه ی له ده ورویه رمن. منداله کان به پرسیاریکی
سهیره وه لیّمده پوانن. حامیدیش له پرسیار که وتوووه کردویتی به تکا. سه رباری

هه موو ئەمانەش نەمدەزانی چۆن چۆنی هەلسوکەوت بکەم. هەر شتیک بەسەرمدا زالبوو: بینینی پەجەب، بیستنی دەنگی. شەویکیان ئەو فرمیسکانەم دەسپییەووە کە خەریکبوو دەیان تاساندم. ئەویش لە ئەنجامی خەونی کەداوو کە دایکم تیدا دیوو، هەر وەک خەڵەفابیت بەردەوام پێدەکەنی، پەجەبیشی لەبەردەمدا بوو، بە ئیشارەت بۆ لای خۆی بانگی دەکرد. دواى بەئاگاھێنانی حامید، پیموت:

- دەبیت شتیک بکەیت، پەجەب پێوستی پێمانەو نابیت خافلی بکەین و لەوێ بیکەس سەربنیتەو!

کە وەرچەرخا تا دیسان بنووتەو، پیموت:

- ئیستا بخەو.

کە بینیمی زۆری لێدەکەم، هەردوو ئانیشکی دادایە سەر سەربنەکەى و بە ئازارەو پرسی:

- چیمان پێدەگریت؟

کە فرمیسک پێش قسەکانم کەوتن، وتم:

- هەر چییەک بێت بیکە، ئیستا پەجەب دەمریت!

- ئەم بیرە پەشمانە بۆ؟ هەر لەبەر ئەوەی نامەى نەنووسیو؟

- نەخیر.. چونکە دەمری، من دلنیام کە ئیستا رووبەرۆی گرفت و

کۆسپی وا بۆتەو کە روژانی گرتنەکەى لە چاویاندا هیچ نەبن.

کە خۆی پێکدەخست و لەپى دەستی بەسەرمدا دەهێناو بە نەرمى قزى

دەگرتم، پیموت:

- ئەنيسه بەسە. سبەى نامەى دیت و دلنیاش دەبیت.

- بەلام مانگیکە نامەیهکی نەنووسیو!

- پەنگە شتیک خەریکی کردبیت و ئیمەى لەبیر بردبیتەو.

- چ شتیک پێگەى نامە نووسینی لێدەگریت؟

- نازانم .. بەلام دەبیت چاوەپێین و بزانی.

بەبیورەییەوه پیموت:

- حامید .. چۆنە گەر بچیتە وەزارەتی دەرەووە داوایان لێکەیت شتیگمان

لەبارەییەوه پێبلین؟

- ئیستا بخەوه، سبەینیش بابزانی!

دوای ئەوێ مانگیگ نامەێ نەبوو ئەو پووی دا، شەو و پوژ لە بیرکردنەوه دا

بووم، زۆر هەولێ ئاسایی بوون و خوگرم دەدا، هەرچەندە هەست و نەستم

شاردبوو، سەبارەت بەو ساتانەش کە بیهیزی دەیانگریاندم و خوشم بو نەدەگیرا،

سەرزەنشتی خووم دەکرد.

ئەو بەیانییە زووێ کە جلم لەبەر دەکردو خوشم بو چوونە دەرەووە ئامادە

دەکرد، بە حامیدم وت:

- خووم دەچم بو وەزارەتی دەرەووە تا پرسیاریان لێکەم.

بە توورەییەکی بیورانەوه، هەر وەک توانای ئەم هەلسوکەوت و زۆر لێکردنەمی

نەمابیت، پیموت:

- چەند پوژیکی تر چاوەپێ دەکەین، جا ئەگەر نامەێ نەهات ئەوا بو خووم

دەچم.

سێ پوژ دواتر نامەییەکی گەیشت. کەس باوەر ناکات کە چەند وشەییەک، هەر

چەند وشەییەک، بەم پادەییە مرووف بگوریت. حامید دەستی لە ئیشەکەێ

هەلگرتبوو، بەپەلە نامەکەێ بو هینامەوه. هەر کە لە دەرگاگەوه چاووم پێیکەوت

نامەکەێ پادەوه شاند، موچرکیکی بەتامی نزیک بە سەرخوشیم پێداهات. دەمویست

هەر لە مانی دلنیابم دواتر هیچ شتیگم بەلاوه گرنگ نەبوو. خووم بو قایییل بوونی؛

نەخوشییەکەێ، نەگبەتیەکەێ، بیزارییەکەێ دانابوو، هەر مانی ئیستایم بەسبوو،

لە ژیاندا هەموو شتیگ لەوانەییە چارە بکریت مردن نەبیت. مردن تاکە شتیکی

بیدەرمانه، چونکه نامه‌که‌ی ده‌بینم که‌واته هیشتا ماوه! حامید له من زیاتر به نامه‌که شادو دلخۆش بوو. که چاوی به ده‌سته له‌رزۆکه‌کانم و چاوه پر له فرمیسکه‌کاندا ده‌گپرا، ده‌مبینی. تا ئاکامی وشه‌کان ببینیت، بیده‌نگ مایه‌وه.. له جارێک زیاتر سه‌رم بۆ هه‌لپری تا وه‌لامی سووکه‌ بزه‌که‌ی به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک پی بده‌مه‌وه، پیشه‌وه‌ی له خۆیندنه‌وه‌ی ببه‌مه‌وه، نامه‌که‌ی له‌ده‌ست راپسکاندم و وتی:

- پێیان راگه‌یاندم که به‌یانی سه‌ریان بده‌م.. نازانم چیان ده‌ویت و چیش

بکه‌م؟

ده‌بوایه نامه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌ربکیشامایه، چونکه توانای له‌وه زیاتر خۆیندنه‌وه‌یم نه‌بوو.. له بارێکی واشدا نه‌بووم که له واتای وشه‌کان بگه‌م، یان چێژیان لێ‌وه‌ریگرم. به‌بیۆره‌یه‌وه سه‌یرم کرد و وتم:

- ناهیلان که‌س چه‌ند ساتیک چیه‌ شادبیت!

به‌ جوړیک که له‌وه‌به‌ر لیمنه‌بیستبوو، وتی:

- ئیتر پرسیار له‌باره‌ی شادییه‌وه ناکه‌ین.. هه‌موو ئاواتمان ئه‌وه‌یه که به سه‌لامه‌تی وازمان لێ به‌ین!

- ئه‌ی وه‌ک بزانیته‌ ئیستا چیان ده‌ویت؟

- له چاکترین حاله‌تدا هه‌ره‌شه‌و رسواکردن، بیگومان جگه له شتی خراپ هه‌چی تریان لێ چاوه‌پوان ناکریت.

- ئه‌ی چی ده‌که‌یت؟

- ده‌جم، با بزانی.

وه‌ک خۆی به‌سه‌ر پیوه بۆ رانه‌گیریت، خۆی دا به‌سه‌ر کورسییه‌که‌دا. ئه‌وه‌نده

ماندوو بوو خه‌ریکبوو له هۆش خۆی بجیت. به‌ده‌م هاندانییه‌وه وتم:

- به‌ر له‌وه‌ی بزانی چیان ده‌ویت پیویست به‌ ره‌شبینی ناکات!

- تۆ پیتوایه ئهوان برادره و دهیانه ویت له تهندروستیم و باری ژیانم
پیرسن؟

بیدهنگ بووم، نه مده زانی کام وشانه له وانه که یارمه تی بدن. بیرم له و
رۆژانه ده کرده وه که پیکه وه به سه رمان بردن و له وانه ش که پیکه وه به سه ریان
ده بهین، به رهجه بی گیراویشه وه، به رهجه بی کۆچکردوو وه، به نامه که و
دوارپۆژی شه وه، که به زنجیره وینه یه که به بیرمدا گوزهریان کرد، هر وه که تارمایی
بن و هه لپه پرن. حامید له گه ل خوی ده دواو گوئی لیبوون و گوئی لینه بوونیشمی
به لاهه گرنگ نه بوو، وتی:

- ئایا مرۆف له م ولاته نه فره تییه دا توانای ژیان هیه؟ که سی لیده ریان
نابیت، ئه وهی سیاست ده کات و ئه وهشی که نایکات، ئه وهی ئه و
پژیمه ی به دل و ئه وهشی که به دلی نییه .. ولاتیکی شیواوه و ده بیت
له ناو بچیت!

هه ردوو کمان بیدهنگ بووین. نامه که ی پچایه وه و خستییه سه ر میزه
بچوکه که، به دم زه رده خه نه یه کیشه وه ده ستی بۆمۆری چاودیرییه که ی دریز کرد.
بینه وهی وه لام بده مه وه سه رنجیم دا. ئه وان نه که هر نامه کان ده خویننه وه، به لکو
ده یان خویننه وه، به ده نگیکی تیزیش ده لین: خوینمانه وه، ئیمه هه موو شت
ده خویننه وه. ژیان به راده یه که رووتوقووت بۆته وه که مرۆف خه ریکه، ته نانه ت
ترسی له خوشی هه بیت، پیوایه هه میشه هه ن، که ده نویت، که خه ون ده بینیت،
که به سه ر شه قامه که دا ده روا، ته نانه ت که ده شمريت.

ئه و ئیواره یه م بیره که حامید له رقدا راپه ری، دوو رۆژ دوا ی مردنی دایکم.
پیاویک لئی هاته پیشه وه که له وه و بهر نه دیدیوو. سه ره تا وایزانی سه ره خوشی
مردنی دایکمی لیده کات، که چی سهیری کرد لئی ده پرسیت:

- ئەو كۆپە لە سووچە كەدا دانىشتوو؟ ئەى ئەو كۆ بوو كە لىرەدا لە نىزىك پەنجەرە كەو دانىشتبوو؟

حامىد وەلامى پرسىيارەكانى داىه وە، بەلام ھەر كە لىئى دووبارە كرده وە، حامىد لە رقدرا پاپەرى، خەرىكبوو شتەكە پەرە بسىئىت، گەر پىاوەكانى ئەوئى نەبوونايە كە سىخوڤرە كەيان دوورخستە وەو پىيانوت، جوان نىيە پرسىيار لە حامىد خۆى بكەيت، باشترە لە ھەر كەسىكى تر پىرسىت.. بە پەستى و گالته پىكردنیشە وە پىيانرپاگە ياند كە لە سووچى شەقامە كەدا پال بە دار ئەلە ترىكە كەوە بدات و داواى پىناسە لە ھەموو ئەوانە بكات كە تازە دىن!

ئەم دىمەنەم دەھاتە وە ياد كە پرسىيارم لە حامىد كرد:

- چىمان پىدە كرئىت؟

- نازانم تەواو سەرم سوڤماو.

بە دەنگىك كە بە لای حامىدە وە خەمناك بوو وتم:

- لىرە ژيان بردنە سەر لە توانادا نەماو، بەلام ڤوو لە كوئى بكەين؟

ھەر وەك بەرەنگارىيى ئەو ساتە بىھىزىيە بىتە وە كە ھەستىپىدەكات و لە

ناخىيە وە قولپ دەدات، بە تووڤە پىيە وە وتى:

- با چىيان پىدە كرئىت بىكەن. ھەر لىرە دەمىنمە وە، ئىمەش وەك ئەو

خەلكەى تر، ئەوەى تووشى ئەوان دەبىت تووشى ئىمەش دىت، ئەو

ئەو پەرەكە يەتى!

كە چوو دەروە ھەنگاوەكانى نازايانە و بەرھەلستەكرانە دەھاتنە بەرچاوم،

بەلام واش قورس دىاربوون؛ خەم، بىرە ڤەشەكان، چاوەڤوانى، خەلكى لە

بەرەنگار بوونە وەى كۆسپەكان زىاتر ماندوو دەكەن. ئەو ئەھرىمەنانەش دەيانە وىت

بەر لە گرتن كەسەكە بكوژن.. "دە ڤۆژى تر وەرە وە" "سەرى مانگ وەرە وە"،

"بیئەوہی لای کہس باسی بکیت وەرہوہ، گەر لای کہسیک بیدرکینیت ئەوا خۆت دەبینیہوہ!"

رەجەب لە بەندیخانەدا جیگای خۆی گرتبوو، یان بە لای منەوہ وابوو، نیشانەئێرایی و پرسیارم لە ڕوویدا بەدی نەدەکرد. ئەوم وەک ئیستای حامید بە دوودلی و پەشیمانی نەدەهاتە بەرچا، یەکسەر بەرہو ڕووی راستی ببۆہ. وەک گۆشەیک لە بەندیخانەدا چەقینرا، ئیتر چاوەرپی لەو خراپتریشی نەدەکرد. بەلام ئیستا حامید نازانیت چیی چاوەرپی دەکات. ھەر پرسیار؟ بەندیخانە؟ تا سبەبی بەیانی ھەر وا دەمیئیتەوہ، تا کاتژمێر نووی سەرلەبەیانی، پرسیارو بۆچوون بۆ خۆی دادەنیت و وەلامیشیان دەداتەوہ، تا ئەو کاتەیی بە گوپی خۆی ئەو قسە نەفرەتیانە دەبیسیتێت کہ لە دەموپلە خا و خلیچکەکانینەوہ دەردەپەرن، کہ رەنگە ئەوی بایەخیشە نەیاننیت.

لەگەڵ حامید بیرم دەکردەوہ، بە پەرۆشەوہ چاوەرپی چوونە دەرەوہیم دەکرد، تا بگەریمەوہ سەر نامەکی رەجەب. پاراوا لە ھەمانکاتیشدا شادمان بووم، وەک کیزۆلەیک کہ بووکەشووشەیکە بووئیت و ترسی لە دەستچوونیشی ھەبیئت، ئەو بووکەش و بووکی تریشی بووئیت. چاوم بە چەند بڕگەیکە نامەکہ کەوت، بەلام حامید لێنەگەر تەواوی بکەم یان تییگەم. ئیستا دەکریت سەرچەم وشەکانی بخویندریتەوہ، یەک دوو جار دەیان خوینمەوہ، تا بە جۆریک لە بیرمدا بچەسپن وەک لە ئەزەلەوہ نووسرابن. جاریکی تریش وشەئێ "چاودیری" م لەسەر دەفری نامەکہ خویندەوہ. بەلامەوہ وشەیکە جانەوہرانە بوو، چونکہ رپی بەوانە داوہ کہ خۆشەویستری و پیرۆزترین وشە بخویننەوہ؟ چییان لەوہ داوہ کہ پیاویک بە ژنیک بلێت: خۆشەوئیت؟ چییان لەوہ داوہ کہ مەرۆف بلێت ھەزەدەکہم یان ھەزناکہم؟ ئەئێ بلێی نامەکی پێشووی رەجەبیان خویندبیتەوہ؟ بلێی ھودایان ناسیبیت؟ ئەئێ گەر ھودایان بانگکرد؟ ئەگەر پرسیاریان لێکرد؟ دەبوایە

... په جبه هیچ له باره ی هوداوه نه نووسیت، باسی نه کات. ئه ی تۆ بلئی سبه نیی له باره ی هوداوه پرسیار له حامید نه کهن؟ باشه ده بیت حامید چی بلیت؟ پیویسته ریگه یه ک بۆ ده ریازکردنی حامید بدۆزمه وه، تا ئه گه ر پرسیاریان لی کرد نه په شوکتیت .. به حامید ده لئیم، ئه وه هودایه ی ره جبه مه به ستیتی کچی پوورمه و مالیشیان له لادییه . به لآم ئه وه ئه هریمه نانه هه موو شتیک ده زانن، له وانیه ناوی خزمه کانیشمان له ده فته ره کانیاندا نووسراییف، ناوی کوپو زاوکانیشیان .. ره نگه ناوی سه گ و ئازله کانی تریش، ئه ویش گه ر سه گ و ئازله ناویان هه بیت! ئه ی بۆ به لای ئه وانوه ره جبه کۆتایی نه هاتوو؟ خو چی پۆژنامه هیه ناویان تیدا بلاوکردۆته وه، ئه وانه ش که پۆژنامه یان نه خویندۆته وه ئه وا که سانی سه ر به خۆیانیان پاسپاردوو هه واله که یان پیبگه یه نن .. ناوه که یان هینده کرۆشت هه تا له توپه ت بوو .. ژنیک له گه ره کدا نه ما لیمنه پرسیت. ئافره تی گه ره ک هه موو ده یانزانی، به لآم هه ر یه که یان به لایه وه خو شبوو که بیرسیت، تا به گوئی خو ی بیبسیستیف و چیژی لیوه رگریت .

هیشتا وزیان له ره جبه نه هیئاوه، ئیستا به دوایه وهن، نامه کانی ده خویننه وه، سبه ی پۆژیش که گه رپایه وه پرسیار ی لیده کهن .. هودا کییه؟ ئایا ئه وه ناویکی خوازوا نییه؟ هیمایه ک نییه بۆ شتیک؟ .. بریا ئه م نامه یه ی ره جبه هه ر نه هاتبایه، ئه وه تا دوا ی ئه وه چاوه پروانییه پر سوئییه، وشه کانیم پیده گه ن تا ئازام زیاد بکهن. له نامه کهیدا سه بارت به وه باره ناهه مواره ده ویت که تیدا ده ژی؛ سه رما، بیزاری، بارانی زۆر، به فر، خه لکه که ش به هه له داوان و چوپچاو پیکدا دانیانه وه! .. دوا ی قسه کردنیکی دووردریژ له باره ی باری نه خو شیی پر ئازار، نووسیویتی که هیشتا بۆی نه لواوه که له نه خو شخانه بخواه یته . ده بیت چاوه رپی سی هه فته ی تر بکات. به شیوه یه کی نیمچه نادیاره وه، بریار ده دن گه ر پیویست به خه وتنی نه خو شخانه بکات یان هه ر به چاره سه ری ده ره وه ی نه خو شخانه

دهسته لده گرن! سه یری ئه نجامی شیکردنه وه کانیان کردووه و به شیوه یه کی کاتی ده رمانیان بۆ داناوه، به لام وتویانه ده بیته زنجیره پشکنینی نوێ بکاته وه، ئه ویش له کۆتایی سییه مه فته دا نه بیته ناکریت. ده لیف ده بوایه بهر له سه فه ره که م په یوه ندیم به بهر پیه به رایه تی نه خوشخانه که وه بکر دایه و راپۆرتی دکتۆره کانیشم بۆ بناردنایه، جا دوا ی لی کۆلینه وه یان بر یاری شتیکی گونجاویان ده دا. ئه وسا ده مرانی که ئایا ده بیته سه فه ر بکه م و سه فه ره که شم له چ پۆژی کدا بوایه. هه له م کرد که ئه وه م نه کرد، پیمو ابوو کاروبار لیره و لای خۆمان وه ک یه ک بهر پیه ده چیت.. لیره هه موو شت به یاسایه، به نۆریه، له وه ش ده چیت به پشکنینه سه ره تاییه کان دهسته لنه گرن، وتیان پیوستم به سیانزه جور پشکنینه.. نازانم چه ندیان خوین ده ویت بۆ پرکردنی بۆری شیکردنه وه کان، به ره و رپوی چ بکات و گیرو گرفتیکیش ده به مه وه.

ئیتا که لبه ی نه خوشییه که له جهسته ی گیربووه، خوینه که ی پیس ده کاف. ئیتا ئه و ته نیایه و خه لکه که سه رنجی خۆیانی لی که لا ده خه ن، نابین چۆن خواردن ده خوات؟ چۆن چۆنی کات به سه ر ده بات؟ قسه له گه ل که س ده کاف؟ بریا له گه لی بوومایه، ده بوایه یه کی ک له گه لی بچوایه. چۆن هیشتمان به ته نیا بروا؟ گه ر ساغ و سه لیم و به هیز بوایه یه ک تۆز په شیمان نه ده بوومه وه. له به ندیخانه له گه ل که سانی کدا بوو ده نیاسین، قسه ی ده کرد، پیده که نی، بیترس ده خوت.. به لام له وئ، ئه وه نده ته نیایه که باوه ر ناکریت. ئه گه ر له ش به بار نه بوایه له و باره یه وه نه یده نووسی، ده زانم چه ند خۆگر و بیده نگه. که نه خوش ده که وت، ته نانه ت به مندالیش، زۆری له خۆی ده کردو ئازاره که یی ده رنه ده بری، باسی نه ده کرد. دایک به ئاگا ده هات و ده بیینی ره جه ب به بیده نگ ئازار ده چیژیت. جاریکیان چاوی لیوو که ره جه ب نوقمی ئاره ق بیوو، وا قیژاند بووی ته نانه ت دراوسیکانیشی به ئاگا هینابوو. ره جه بیش سه رپیچی ده کرد و ده یوت که ئازاریکی

که م له پځو له کانیډایه و نامینیت! .. نای په جبه بریا له گه لټ بو مایه . زور له وه
 راده مام که له ئوتیلیکی ناخوشدا ده مهینایه به رچاوم، واشم ده بینی که به دریزایی
 پوژ و به شیکی شه ویش، له بنمیچه که ورد ده بیته وه، تا سځ هه فته که ته واو ده بیته
 و له نه خو شخانه که جیگای ده که نه وه! چونه گهر نه توانیت؟ نایا بهر له ته واو پوونی
 سځ هه فته که ده مریت؟ وه ختبوو باوهر نه که م! .. نه گهر نامه که له ویدا کوتایی
 بهاتایه به فرمیسم دهوت ئیتر به سه، به لام دوا به ندی نامه که هیند خه مناک و
 ترسناک بوو که وام پی شیبینی ده کرد تاوانیکی زورم به رام بهر په جبه کرد بیته ..
 ده بووایه من له دوو به رده له گه ل په جبه بدا بجه نگم، به رهی هودا و به رهی دایکم.
 وام پی شیبینی ده کرد که په جبه به شیوه یه کی راست له مردن ده گات، ده زانیت که
 نه خو شیی دایکم بیچاره بووه، مردنه که شی چاوه پروانکراو بوو، جگه له وه ش
 خه ریکبوو ده چووه ساله وه . نه ویش، وه که هه موو نه و پیرانه ی که تووشی
 نه خو شیی دل ده بن، ده مریت. له گه ل ناخو شیی و هه ست به په ژاره ییدا، هه موو
 که سیک به شیوه یه کی راست و په وان له م باره ده گات، دوا ی نه مانی ساتی
 ناخو شیی و په سستی ژیرانه په فتار ده کات.

له و ساتانه دا وای بو ده چووم که په جبه م برد بو گورستان. له دلی خو مدا
 ده موت ده بیته سهردانی گوره که ی دایکم بکات، تا دلنیا بیته که مرو ف چه نیک
 ته من دریز بیته پوژیک دیت که نه مینیت، بویه هه ر له به رهی هودادا له گه لیدا
 ده جه نگیم. ده مویست خیرا هودای له بیر بچیته وه و هه رگیز بیریشی لینه کاته وه .
 به لام نیستا په جبه دل م داده خورپینیت، ورم ده کات، وه ختبوو باوهر به م وشه
 خه مناکانه نه هیتم، به تاییه تی که نه و له وپوه ده یان نووسیت!

دوا شه و وامده زانی گریانه که ی دوا پاک کرده وه ی گیانی بوو. چونکه مردنی هه ر
 مرو فیک به لای نه وانیه که خو شیانده ویت ته نیا به فرمیسم شو ریی ته واو ده بیته .
 له دوا شه ودا، لینیه گه رام بگری تا نه و باره گرانه ی له کو لبتیه وه که چه ند سالیک

بوو پيڼوۋى دەينالاند. واشم پيښبىنى دەکرد که گريانه کهى ورده خوځيکه به سەر گۆرپه کهى دايکم دا بلاويده کاته وه. به لام ئيستا دامده خورپيښت. ده لئيت "ئه نيسه بوچى گۆرى دايکمتان وا بيناز و پشتگوځى خراو جيھيشتووه؟ ئايا به لاي تووه هيچ ناگهيه نيت؟ ده بيت تو چاک ئه وه بزانيت که به لاي منه وه زور شت ده گهيه نيت، زور و به رده واميش له زيادبووندايه، له هر رۆژيکى نويدا دايکم ده بينم بلندترو گه وره تر ده بيت، ته نانه ت گهر پيټبليم من ئيستا واى ده بينم که زياتر له هر کاتيکى پيښتر ژيانى تيدايه، زیده پۆيم نه کردووه. "تو ئاگات له وه نيه که من پۆژانه سهرى گۆرپه کهيم ددا. به که سم نه ده وت، ته نانه ئيستا ش که بو تى ده نووسم، پاراو دلته نگ ده بم، دوور نيه پارايى و دلته نكيه که ش وام ليکهن ئه م نامه يه بدرپنم. ئه نيسه ئه وهى له تۆم ده ویت هه لبه ستنى گۆرپه کهى دايکه. زۆرى تيناچيت، ئه گهر نه يکه يت و به زوييش، ئه وا خه م و خه فه ت ده مکۆژيت. که له سهر گۆرپه کهى ده گريام ده مويست خۆم پاک بکه مه وه، خۆله که يم له ده موچاوم هه لده سوو ده مقيراند، به لکو گوځى ليم بيت و ليم ببوريت. ئيستا ش له م شوينه دووره وه، تا نامه يه کى بو نه نووسم خه و له چاوم ناکه ویت، نامه کانم بو دايکم کورتن، ئاسان، له داواى ليوردن تيه پ ناکهن. ئاواته خوازم ئيستا نزیک بوومايه و سهرى گۆرپه کهيم بدايه. ئه نيسه شتيک بو من بکه، هه رگيز هوکاريش بو ئه م ئيشه به کارمه هينه، ئيشيکه په يوه ندى به دل وه هه يه، ده بيت زمانى هو ش تيکينه دات". "تیبينى: تکايه له کاتى ته واوبوونى هه لبه ستنى گۆرپه که دا، ته نيشته کانى به به تالى و بيهيچ نووسينک به يئنه وه، ده مه ویت چهن شيعريکى بو دابنيم، بير له شتى تريش ده که مه وه!"

په جه ب خوځى ده کۆژيت. گۆرى دايکمی له گه ل خوځى برد و پۆيشت. بوچى به دريژايى ماوهى پاربدوو ليى بيئاگابووم؟ که واته پۆژانه ده چووه دهر وه تا سهر له گۆرپه کهى دايکم بدات! ده جار چۆته سهر گۆرپه کهى، منيش بيئاگابووم! چهن

گه لحوبووم. کوڤرو گه لحوبووم، ئه گينا بوچی بیرم له وه نه ده کرده وه! باوه پناکم، پيشبيني ئه وه ناکه م که ئه وه ئه مه ی کردبیت، په نگه نامویی و ته نیایی ئه م بیره خه مناکانه ی به خه یالدا هینابیت، به لام وشه کانی گومان هه لئه گرن، ساده و راستن، هه رهک هه رگیز ترسی له وه نه بیت که جگه له من که سئکی تر بیخوینتته وه، به لکو وهک جوړیک له خو پاککردنه وه حه زی به وه یه خه لکی تریش بیخوینتته وه. ده یه ویت پروتوقوت بیت، به لایه وه گرنه نیه هه رچییه ک بو تریت! ئای... چ ژیانیکی سه رکیشه نه ی، هه م شیرین و هه م تفتوتالمان پیکه وه به سه ر برد؟ که باوکم مرد ئیمه مندال بووین، نه خیر هه ر په جه ب مندال بوو. ئه سعه د پیاویکی زله بوو، دوا ی مردنی باوکم یه ک سال زیاتر به دیارمانه وه دانه نیشت و جیا بووه. ئه سعه د هه ر له هه مان شاردا مایه وه. پوژیک که شته کانی بار ده کرد و ده رویشته، به دایکمی وت:

- تا له م ماله دا بم ناتوانم مال بو خو م پیکه وه نیم و ژنیشم بو نایه ت. هه رچییه ک په یدا ده که م ده یخون، ده یدزن و هیچیشی لی نامینتته وه!
دایکم ئه م به سه رهاته ی ده گپراهه وه ده یوت: گه ر هه ر به وه وازی بهینایه هیچم نه ده وت و په ستیش نه ده بووم، به لام قسه یه کی شوومی کرد، ئه و قسه یه شم چاک له به ر کردوه، تا مردنیش له بیرم ناچیتته وه. ئه و به رازه وتی: گه ر پاره که م پرژانایه ته کونی زیرابیشه وه پر ده بوو!

دایکم که وته دروومان کردن، ئه و جلی ده دوری و ئیمه ش ده نووستین، دوا ی ئه وه ی له ئه رکی گرانی مال ده بووه، ئیشی وایده کرد که به پیاو نه ده کرا. گه ر دیواری ده ره وه ی خانووه که بره و خایه خو ی هه لیده چنییه وه، داری ده شکاند و ده یبردنه ژوره وه، هه ندیک سه وه زه شی ده رواندو مریشکیشی به خیو ده کرد. که له وانه ده بووه ئه مجا ده که وته جله کانی ئیمه، بیکه لکه کانیانی هه لده گپراهه وه و نو یی ده کردنه وه، هه موو کونه کانیشی به وردی پینه ده کرد و ده یچنینه وه. کاتیکیش له

جلوبه‌رگ و خاویتی و خواردنمان دلنیا ده‌بوو، ئەمجا ده‌که‌وته دروومانی جلو به‌رگی دراوسی‌کان. شه‌ونخونی ده‌کی‌شا تا خیرا له کۆلیان بکاته‌وه و دروومانی تری ده‌ستکه‌وێت.. گله‌یی نه‌ده‌کرد و بۆ‌له‌وخوته‌شی نه‌بوو. جنیوێک چیه‌ له‌ئیمان نه‌بیست، تا رۆژێک به‌ شیوازیکی نه‌رم که زۆر هه‌ولێ ده‌دا یه‌کسه‌ر بیخاته دلمه‌وه، پێیوتم:

- ئەنێسه به‌شی خۆت فی‌ربوویت، چۆنه‌ گهر له درووماندا یارمه‌تیم بده‌یت، تا خوازی‌نیکه‌ریکی چاکت بۆ‌دێت؟

من ده‌نگم لیوه‌نه‌هات، نه‌مه‌ه‌زانی چۆن وه‌لامی بده‌مه‌وه. ده‌یتوانی هه‌ر خۆی بریار بدات، پێیوستی به‌ قسه‌ی من نه‌بوو. له‌سه‌ر قسه‌ خه‌مناکه‌کانی خۆی به‌رده‌وام بوو، تا به‌پارایی نه‌مه‌ی‌لێته‌وه، وتی:

- ده‌بی‌ت من و تو هه‌ردوو‌کمان له پێناو خویندنی براكه‌تدا ئیش بکه‌ین، خۆ ئە‌گه‌ر یارمه‌تیده‌رم نه‌بی‌ت ئە‌وا هه‌موومان تیا‌ده‌چین.

به‌گویم کرد. قاییل بووم. به‌لام بی‌ده‌نگیه‌که‌م و ئە‌وه‌ش که حه‌په‌ساوییه‌که‌م جیه‌ه‌یشتبوو، وایان‌لی‌کرد چه‌ند قسه‌یکی تر بکات و بلێت:

- گه‌ر چاوم یاری‌ده‌ی بدامایه‌ داوام لێ‌نه‌ده‌کردیت.

که به‌ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه له‌سه‌ر قسه‌کانی رۆیشت، گریا.

- ئەنێسه ئیتر کوێر بووم، نازانم چۆن ده‌زوه‌که به‌ ده‌رزیه‌که‌وه بکه‌م.. گه‌ر هه‌ر خۆم بمی‌نمه‌وه ئە‌وا له برسانیا ده‌مرین.

پانزه سالمان به‌سه‌ر برد. له‌و ماوه‌یه‌دا لی‌کجودا نه‌بووینه‌وه. له‌ هه‌موو شتی‌کدا یارمه‌تیده‌رم بوو. له‌بری من هه‌موو ئە‌و کارانه‌ی ده‌کرد که له‌توانایدا بوونایه‌. هه‌رچه‌نده له‌و پانزه ساله‌دا مشتوم‌ری زۆر ده‌که‌وته نێوانمانه‌وه، به‌لام له‌ چه‌ند کات‌رم‌یر زیاتریان نه‌ده‌خایاند. بیرم نایه‌ت شه‌ویک خه‌وتبم بی‌ئه‌وه‌ی هه‌ستم به‌ ره‌زانه‌ندی ئە‌و نه‌کرد بی‌ت، که هه‌موو ماله‌که‌ی گرتبێته‌وه. له‌و ماوه‌یه‌شدا په‌جبه‌ب

تاکه پاباردنمان بوو. له پیناو زوو گوره بوونیدا تا بیټه پایوی مالّه که ده توابینه وه. تهنانهت که مندالیس بوو پوژانه دایکم بوونی پایویکی له مالّه که ماندا پیراده گه یاندم که له هه موو پایویک گوره تر بیټ. که کۆلاره ی دروست ده کرد به خوشییه وه سه رنجمان ده دا. که زوری له دایکم ده کرد بو دروستکردنی توپیکي په رۆ، به ده نگییه وه ده چووین. ده یویست توپه که ی گوره و توندوتول و خړی ته و او بیټ. جا تا وابیټ، دایکم له نیوان هه رډوو ده ستیدا به گران ده پیچایه وه، منیش زوره وه لم ده دا له دروینه که یدا ده سه لاتم به سه ر ده رزییه که دا بشکیت. که له دروینه که شی ده بوینه وه به تووره ییه وه توورپی ده دا: "سه یریکه .. خړی ته واونییه، دریزکوله یه، شلوشیواوه". دیسان ده ماندروییه وه تا قاییل بیټ .. پوژانه چاومان له سه ری بوو. هه رگیز نه مان ده دیت گه و ره بیټ، له زور ساتیشدا به په فتاره کانی په ست و تووره ده بووم. گه له گه ل دایکم سه باره ت به په جه ب بدوانییه، که زور جاریش ده دواين، وه ک باسی که سیک بکات که نه یناسم، بیټه وتم:

- نای گه مندالی په جه بت بیر بووایه، دریزیه که ی لیروه بو نیره ی ده ستم زیاتر نه ده بوو - ئاماژه ی بو ده سستی ده کرد - له گه ل بچوکییه که شیدا مالّه که ی پر له قاووقیژ کردبوو. زور نه ده گریا، به لام که بگرییه که س باوهری نه ده کرد که ئه و ده نگه له و گیانداره بچوکه به سه زمانه وه دیت. به لن هه ر له مندالییه وه لاسار بو!

دایکم له ئامیزی یاده وه رییه کاندای پشویی ده دا، ئه مجا که قورگی پاک ده کرده وه، به شنیوه یه کی نوخ دریزه ی به باسه که ی ده دا:

- ئیستا که س هه راسان ناکات .. هاوار و قیزوهوهری زور نییه، له گه ل جاراندای به راورد ناکریت، واش ده بیټ گوپی نه ده ینیټ .. ئه نیسه ئه و

دلسۆزه، نه تدى چۆن له و پارهيەى كه فلس فلس كۆيكردبۆوه دوو
پارچه قوماشى بۆ كرين!

پۆژگار دەرپوات و په يوه نديمان له گه ليدا به پارهيكى تاريكا گوهر دهكات، تا
له كۆتاييدا له و پارپوه دەرچيت و بکه ويته رووناکيههكى پرسنگدارى به تين. له
خوشک و برا، له هاوپرئ زياتر بووين، هه موو شتيكى لا دهرکاندم، ته نانه ت
ناکۆکيهه که مه يهک پۆژانبييه کانيشى. کاتيکيش که وته خويندنه وه، شيتانه دهستی
دايه، ههر وهک به پريکهوت به سهر خويندنه وه دا که وتبيت، ههر خوشى، بيئه وهى
کهس يارمه تی بدات ديبيتييه وه. بيوهستان ههر دهخويندنه وه. قسهکانى دايم، که
زۆريان ليده کرد ههستيت نانبخوات، يان دواى خويندنى که له شير و به ناگانه مانى
کهس، واز له خويندنه وه بينيت. به لام قسهکانى به فيرۆ دهچوون. ره جبه به گوئى
نه دهکرد، مه گهر له شه و نخونبييه کهى بيزار بووايه يان کتبييه کهى ته واو بگردايه. ههر
که له خويندنه وهى ئه و پۆمانانه ده بووه وه، ئه وانه که دايم پۆمانى دز و
پيگرهکانى پيددهوتن، دوور توورپى ده دان، ههر وهک له شه رمه زاربييهک يان شتيكى
ناشيرين پرزگارى بوويت، به دهنگيى خه والوانه وه پيددهوتم:

- ئەنيسه .. ئەم پۆمانه نايابه، دهبيت بيخوينيته وه!
- ئەى بۆ وا توورت دا؟
- چونکه ئەوه نده چاکه ئارام ناگرم به دهستمه وه بمينيته وه.
- بۆچى؟
- چونکه ديسان دهکه ومه وه خويندنه وهى.
- به لام تو ئيستا له خويندنه وهى بوويته وه.
- ده توانم جاريكى تريش بيخوينمه وه، گرهو دهکەيت؟
- گرهو ناکه م.. به لام له خوراييه که مرؤف دوو جار پۆمانيك بخوينيته وه.
- ئەگه ر ناته ويت جاريكى تر بيخوينمه وه، ئەوا تو بيخوينه ره وه.

- بیگومان دهیخوینمه وه .

یه کهم پوژ پاده بوورد یهک دوو لاپه په ی لیده رچیت هیچی ترم لی نه ده خوینده وه . که ده پیرسییه وه ، ده موت : چهند لاپه په یه کی که مم ماوه .. به لام که ده که وه ته پرسیار کردم ، شه رم دایده گرتم ، چونکه هیچ له و شتانه نه ده گه یشتم که ئه و باسی لیوه ده کردن . ئه مجا که درۆکه می لا ئاشکرا ده بوو ، به ده نگیک که له دهنگی پیاویکی گه وره ده چوو ، باوکانه ده یوت :

- حه ز ده که یت پیکه وه بیخوینینه وه ؟

- بو خومی جیبیلله . به یانی که تو له قوتابخانه ده بیت من دهیخوینمه وه

- ئه ی ئه گه ر هاتمه وه و ته واوت نه کرد بوو ؟

- چی به چا که ده زانی بیکه ؟

- نه خیر ده مه ویّت بیگورم !

پومانیک ده رویشته یه کیکی تر ده هات . منیش له شتیکی کهم به ولاره هیچیم بو نه ده خویندرا به وه ، ته نانه ت که ته مبه لی و مه لولوانه ده بیینیم ، پیشنیاری خویندنه وه ی چهند به شیکی به دهنگی به رز خویندنه وه مانی ده کرد ، من به شیکیم ده خویندنه وه ، ئه ویش به شیکی تر .. به لام هه مو وه وه له کانی بیسوود بوون .. به رده وام سه رنجی خویندنه وه که یم ده دا بیئه وه ی هاویه شی تیدا بکه م ، تا ئه و پوژهی که وه شار دنه وه ی کتیب لیم .. به پیکه وت به وه مزانی .. له کاتی خویندنه وه دا به رگی له کتیبه کان ده گرت ، تا ناو نیشانه کانیا ن نه بینم ، په روشی ئه وه ی که له دنیا نوییه که ی بگه م ، خه ریکبوو دلّم ده ریئیت .. ئیتر له و کاته وه که وتینه گه شتیکی سامناکه وه . ماوه یه کی زور ئه وه م له دایکم شارده وه ، خوم له باسکردنی په جبه دوورده خسته وه ، چونکه هر جوره باسیک سه باره ت به په جبه بو شته ترسناکه که ی کیشده کردم ، که واملیه اتبوو لیی ده ترسام و ده شمپاراست ، هه رگیز نه شمه ده ویست دایکم لیی نزیکبیتته وه . به لام ئه وه نده ی نه برد هه ولدانی من و ئه و

په ږه کاغه زانه ی په جبه دهیخستنه ژیر رایه خه که و بن مافووره که پیکدا ته قینه وه،
دایکم که چه په سان پرووی گرتبؤوه کاغه زه کانی دهرهیتا:

- نه نیسه ئەم کاغه زانه م له ژیر رایه خه که دا بینیه وه .. ئەمانه چین؟
- دایه کاغه زی په جبه بن!
- به لآم چییان تیدایه؟
- دایکه وانه کانی، شیعر.
- ئەی ئەم وینه یه؟ ئەی ئەمه .. ئەمه چییه؟
- دایه شیعره .

چه په ساوانه سهیری ده کردم، له سه رنجه کانی هه لده هاتم، زوریان نه ده خایاند ..
دایکم له باره ی کاغه زیکه وه له په جبه ی پرسى . من پیموت ئەوه قه سیده یه که،
به تو وره بییه وه له دهستی هه لچپرکاندو خیرا شار دییه وه . که زوری بو په جبه هیتا تا
بزانیت، په جبه پیوت:

- ئەمانه راهیتانی ماتماتیکن!
- به لآم نه نیسه ده لئ شیعرن .
- بو نه نیسه بینیونی؟
- من پیموت، من لیمپرسی! جگه له و کئی تریش بینیونی؟
- کهس .

وایلنیهات دایکیشم پییزانی!

پوژگاری ئەو ماوه یه مان پر مه ترسی و چاوه پروانی بوو . په جبه زوریه ی کات
مال نه ده کهوت . هه ندیک شه و نه مانده زانی له کوئ ده نویت، دایکیشم تا په جبه
نه هاتایه ته وه نه ده خوت . تا دایکم قاییل بکات ئەوه نده پرسیاری لینه کات یان
تهنگی پیه لنه چنییت، به دهم پیکه نینه وه هانی هاتنه ژیر باری دها . کاغه زی
ده دایه و بیت زور وتن، به چاو یان به شیوه ده ستگوشینیکى خوئ، داواى لیده کرد

که له شویننیکي چاګدا بیشاریتته وه. دواى ئه وهى به شارندنه وهى په پره ګاغه زه ګان راپهینا، ئه ویش بیته وهى هیچ به ره له سستییه ک بګات، که وته هاندانى تا خاچه که شی له ګولنیت. داواى لیده کرد که هه ندیک ګاغه ز بؤ براده ره ګانى به ریت، یان بچیت مالى براده ریک نیشانى یه کیک له وانه بدات که ده هاتنه مالمان و پیشترا چاومان پییان نه که وتبوو.

من شوومکرد. چومه مالیکى نوئ. دایکیشم هر له خانووه که ی یه که م جارماندا مایه وه. به لام ئه وه زوری نه خایاند. دواى ئه وهى وایلیهات ره جبه زورجار له مال دور ده که وته وه یا سه فزى ده کرد، هیچ جاریک نه ما له وه زیاتر که دایکم بینینه لای خومان و چاوه رپی کوتایى ئم ژيانه پر له دلّه خوړپه و مه ترسییه بکه ین. ترسیی ئه وه مان هه بوو که ره جبه شتیکی لییت، من و دایکیشم هه ولئ ئه وه مان ددها، که باسى داورؤژ نه که ین، بیر له به سه رهاتى به نده ګان و کورژاوه ګان نه که ینه وه. حامیدیش بیده نګبوو خوی له شت هه لنه ده قورتان و پرسیاریشى نه ده کرد، شته که ئاوا ده سستیپکرد.. ئاواش کوتایى هات.

ئىستا ره جبه دوره، په ستى و بیزارى دایده ګریت، چاوه روانیش ئازارى ده دات. نازانم ئه و دورییه ی تاکه ی ده خاینیت؟ ګه ر هاتیشه وه چوڼ چوڼی له نویوه ده سستیده کاته وه؟! ئاواته خوازم بتوانین له م ولاته هه لیین به لام بؤ کوئ؟ ئایا شوینانى تر په نابهرانیک له خوده ګرن که به دواى سه ربه ستى و پارووه نانیکدا ده ګه رپن؟ ئه ی سه ربه ستى؟ ئه ی نان.. ئایا له شوینانى تر هه ن به دهر به دهرانى ده دهن؟ ئه ی ګورپی دایکم؟ ئیمه له ساتیکى ناهه مواردا له دایکبووین. ئیستاشى له سه رییت قسه ګانى دایکم له بیر، که به دلئیکى پر له زوخواوه وه ده بیوت:

- ئم جیهانه بوچی وا ګور! له رؤژګارى ئیمه دا خه لکه که یه کترینا خوښده ویست، به دواى ئه شکه نجه و ناخوښیدا نه ده ګه ران! ئیستا برا برای خوی ناسییت. هه ریه که بوخویه تی. نه که هر ئه مه ش، کوشتن

به‌نديخانه . پياو دهبەن كەس نازانیت بۆ كوویی دهبەن و هەتاكو كەيش ..
 دونيا كۆتاييه‌تى و ناشبیت هەروا بمیئیتەوه .
 دایكم كۆچيكردو دونياى جیه‌پشت تا له‌جاران قولتر بێتەوه‌و شیت بېت .
 ناشزانرێف هەتا كەى و بۆ كوئ! نەخێر يەك قسه لای حاميد ناكەم . نامەوێت خو
 له ئىشى هەلقورتينم و بەشتيک قاييلى بکه‌م . با چوونی دەوێت وا بکات . ئەى
 ڕەجەب ئايا هيچ يارمەتیه‌كم دا؟ كوشتم؟ نازانم .

* * *

دواى چەند رۆژيکى كەم ديمەنەكە ڤوونبۆوه .
 حاميد كەوتە جنيودان و دەمارگرزيتي . لەو ڤۆژه‌وه كە هاتەوه‌و پييانوتبوو
 "ئەگەر له ئیستاوه تا مانگيکى تر ڤه‌جەب نەگه‌ڤیتەوه تو له جيی ئەو دەگرين .. تا
 ئەو ماوه‌يه‌ش كۆتاييدیت دەبیت ڤۆژانە سى جار سەردانى بنكەى ڤۆليس بکەيت تا
 واژوى ئامادەبوونەكەت بکەيت ." كە ويستبووى ڤرسیار و بەره‌لستی بکات ،
 وتبوويان "نامانەوێت زۆر لەسەرى ڤرۆين .. ئەو ڤه‌جەبه‌ى كە تو بوويتە كەفيلي ،
 لەوه‌ته‌ى ڤۆيشتوو هه‌چ نامەيه‌كى بۆ نەناردووين .. نەك هەر ئەوه‌ندە ، بەلكو
 كەوتۆتە پەيوەنديکردن بە خویندکارانەوه‌و هانيان دەداتو جنيویش بە ميريى
 دەدات .. ئەوه‌شى زۆر لەسەر دەكەوێت .. بەوه‌شه‌وه نەوه‌ستان .

لەنيو خامۆشيه‌يه‌كى بيگيانەوه كە بال بەسەر هەموو شتيكدا دەكيشیت ، چەند
 تەقه‌يه‌ك كراو ئەمجەدو سيانى تر ڤيكران و كوژران . وتیان : ويستويانە هەلبين .
 نوسيويانە "پاسەوانەكان ويستيان تاوانبارەكان بگرنەوه ، بەلام تاوانباران گەليک
 ئامرازی كوشندەو تيژيان بۆ ليدانى پاسەوانان بەكارهینا ، ئەوه‌ش بووه هۆى
 بريندارکردنى سيانيان ، كە زامەكانيان زۆر كاريگەرن ، بەدواى ئەوه‌دا هەردوولا
 كەوتنە تەقه له يەكتر و چوار له بەندكراوه‌كە كوژران و حەوت ڤۆليس‌يش بريندار

بوون. بۇ زانىنى ئەم كارەش تۆزىنەۋە دەستىيىكىردوۋە، لە كاتىكى تردا بە دوورۇ درىژى بىلۋدەكرىتەۋە! ". دواتر باسى ھىچى تر نەكرا، ھىچيان نەما بىلەن، چونكە، لە ئەنجامى ئەۋ خۇپىشاندانانەى كە لە دووشەممەۋە دەستىيىكىردوۋە، لەۋەش دەچىت بەمزوۋانە كۇتايى نەيەت، ژيان بە جارىك شىۋا.

ئايا نامە بۇ پەجەب بنووسم؟ جا وا نووسىشم، بۇ دەھىلن نامەيەكى بگاتى كە ھەۋالى گرنكى تىدابت؟ ئەى چى بەمن و بە حامىد دەلەن؟ ئەى دەتوانم لەبارەى چىيەۋە بنووسم؟ سەبارەت بە ئەمجد؟ لەبارەى خۇپىشاندانەكان؟ سەبارەت بە حامىد كە كاتژمىرىك بەر لە مال دەرچوونى تا پچىت بۇ بنكەى پۇلىس، دەكەۋىتە جنىۋدان؟ ئىستا حامىد كات و ساتىكى سەخت دەپرەت. ئەگەر پەجەب لىرە بوۋايە لەۋ بارەيەۋە قسەم لەگەلدا دەكرد، پىمدەۋت كە چۆن شەۋانە گويم لە حامىدە جنىۋ بە مىرىى و پزىم دەدات، چۆن چۆنىش مست رادەۋەشىنىت و ھەپشە دەكات.

لەم پۇژانەدا ترسىكى زۆرم لىنىشتوۋە. ھەست بە سووتاندنى جىهان دەكەم كە خەرىكە كلىپە بسىنىت، سوپاس بۇ خوا كە پەجەب دوورە. گەر لىرە بوۋايە لە دەستم دەچوۋ، دەيانبرد. لەۋانەش بوۋ ئەمجارە بىانكوشتايە. من پەجەب دەناسم، لەمالەۋە خۇى بۇ ناگرىت، ناشتوانىف دەمى خۇى بگرىت، ئەۋانىش پىۋىستيان بە بەلگە نىيە، بەلگەى زۇريان بە دەستەۋەيە.. تەناتە لە ناخۇشى و نامۆيىشدا دەستبەردارى نابن و چاۋدىرىى دەكەن. دەلەن جنىۋ دەدات، ھانى خۇيىندكاران دەدات. درۆ دەكەن دەيانەۋىتە حامىد بە بارمتە گلبدەنەۋە، تا پەجەب كۆمەكيان بكات، يان بگەرپتەۋە! لە حامىد دەگەرپم با خۇى چىدەكات بىكات. ھەست بە نەخۇشى دەكەم و بىروھۇش و ھەلسوكەۋتم لەسەرخۆ نىن، زۇرجار كە قسەيەك دەكەم لىى پەشىمان دەبمەۋە! بىۋىستى خۇم فرمىسك بە چاۋەكانمدا چۇراۋگەيان بەستبوۋ كە بە حامىدەم ۋت:

- برووسکه یه ک بۆ ره جهب نانیتریت، هه تا داوای گه پانه وهی لیبکه ییت؟
- بۆچی؟

- تا له م ئازاره رزگارت بییت که پۆژانه پییتی ده چیژن!
- بۆ به بیرتا دیت که له مه و دوا وازم لیبینن؟ پییری ئیواره که چومه
بنکه ی پۆلیس یه کیکیانم بینی، ده فته ره که ی که وازۆم تیدا ده کرد
پایکیشا، تا دلنیا بییت، پییدا ده چوه وه. پییوتم: "حامید گوئیگره، ئه و
هه و الانه ی سه باره ت به تو پیمانده گات، مه ترسیان بۆت هه یه .. وا
ده بیستین که زمانت ناوه ستیت شتی وا واش ده لیبیت .. نامانه وییت
ئیستا له وه بکۆلینه وه، به لام ئاگاداریه ". پییری وایانوت. له وه ش ده چییت
له مرۆبه دواوه، ئیتر ده ستم لیه لنه گرن! ئه گه ره جهب بیته وه یان
نه یه ته وه ده سته ردارم نابن!

- به لام هه رچییه ک ده که ن به هۆی ره جهبه وه یه .
- ئه وه ی ده یکه ن بۆ به رگریکردنه له خۆیان. من زیاتر له جاران شته کانه
له لا روونده بیته وه!

کورتیه نامه یه کم نووسی و بیرم له وه ده کرده وه بۆ ره جهبی بنییرم. ویستم
وشه ی پرمانای بۆ بنووسم، به لام هه ر که له نووسینی بوومه وه، یه که م جار
دراندم، دووم جاریش هه ر دراندم. له وه ش ده چییت ئه م نامه یه نه خوینیتته وه، خۆ
گه ر بیشیخوینیتته وه هیچی لی تیناگات .. پیموتبوو به په له بگه رپیتته وه، هه ر که له
چاره سه ری نه خۆشیه که ی بۆوه بگه رپیتته وه. هۆکاری ئه وه شم وا دانا که من و
منداله کان بییری ده که یین، ناوی حامیدم نه هینابوو. وتیشم خزمه تی نه خۆشخانه ی
هه رچۆنیک بییت، ناگاته خزمه تکرده که ی خۆم .. بلایی ره جهب هه ست به وه بکات که
ده مویست بیلییم؟ ئه ی بۆ هیچم له باره ی ئه و نامه یه وه به حامید نه وت؟ ئه ی
ئه وانی تر به و راده یه به لایانه وه ئاسایی ده بییت که له دللی خۆیاندا بلین:

تأفره تیکه و نامه بۆ برا نه خۆشه که ی دهنوسیت؟ سه بارهت به وهی که خۆی و مندالنهکانی بیری دهکن، دهرباره ی چاودیری و .. خواردن.

له ناخدا ههست به گۆرانیکی وهها دهکه م که ته نانهت کاتی سکپریشم ههستم پینه کردبیت. چوار سکم کردووه، له ههر چواریاندا کۆرپه له که له سکما دهجوولایه وه، گۆرانی به سهر ههستما دههینا، وایلیده کرد شیواو و ترسناک بیت، به لام ههستم به مردنی شتیک نه ده کرد تیامدا. ئه مجاره یان ههست به مردنی شتیک دهکه م. که ئازاری پشت و هیلنجانم ده چهشت، ژیانم به گیانداریکی نوئ ده به خشی، توند به رهو پروناکیم دهبرد، تا ببیته قهواره یهک و دوو چاو و بزیه کی هه بیت .. ئیستا ههست به بهرگه گرتنی هیلنج و ئازار دهکه م و به شیکیشم نامینیت، به شیکی بیچاو و ببزه، چه ند ساتیکم به سهردا زاله که پر مه ترسییه و له تۆقینیشه وه نزیکه، بۆیه ده زانم که دنیا ده له ریته وه، کۆتایی دیت. ئایا ره چه ب مرد؟ خه ریکه تووشی کۆسپ و گرفتی نوئ ببیت؟! ئه ی حامید، تاکه ی ئاکامی کرداری که سانی تر هه لگرت؟ پینج ساله که رینیشانده ری بوو، به بیدهنگی خۆی گرت، پیمابوو ههر که ره چه ب له به نديخانه به ربوو، دهست به و ژیا نه ده که یین که زۆر چاوه پروانی بووین. به لام ئیستا وایده بینم ته نانهت مافی به هیوایی و چاوه پروانیشمان نییه. ئیمه وهک گیانداریکی له هه موو شت دامال دراو کۆتاییمان دیت: له سه رهستی و دواپۆژ و هیوا.

ئه گهر نامه یه کی نوئ له ره چه به وه گه شت، زۆر له حامید ده که م نامه ی بۆ بنیزیت و داوای گه رانه وه ی لیبکات، به تاییه تی گهر ته ندروستی باش بوویت!

* * *

پۆژان پابوورد. پۆژانیکی پهست و ناهه موار به سهر یه کتردا که له که ده بوون. کهس نه یده زانی چۆن و که ی کۆتاییان دیت! ره چه ب له مارسیلیاوه کارتیکی نارد،

کارتیکی پر ته مومڙی وا، که زیاتر له ناگادارکردن دهچوو، هیچی له باره ی ته ندروستی خوږه وه باس نه کردبوو. وتبووی بؤ ماوه ی ههفته یهک سه فهر دهکات، دوا ی ئه وه ئه مچا نامه دنووسیت.

رهجه بؤ کوږی سه فهر دهکیت و چیماره تا بیکهیت؟ ئه ی نابیت به زهیت به ئیمه دا بیته وه؟ ئه ی بیر له به سه بردنی ئه م رۆژه سهخت و ناهه موارانه مان ناکه یته وه؟ ده بیت بزانت که من بؤ تو نانووسم، وشه یهک چیه پیتی نالیم، به لام خو ده بیت، دایکم ئاسا خو ت بیه یچ قسه یه کیش بیزانیت.

دایکم له ناکاو دهستی به گریان ده کرد، ئه وچا ده یلاوانده وه، هر وهک رهجه ب مردییت. دواتر که له گریان ماندوو ده بوو، دوو پکات نویژی ده کردو له خودا ده پاراپایه وه. گویم له پارانه وه که ی ده بوو لی شی تیده گه یشتم. "خودایه جگه له و که سی تر شکنابه م، ئه هریمه ن هه والی کوشتنی دا به گویم دا، تو ش خاوه نی هه موو شتیکی، به لوتفی خو ت به زهیت پیدا بیته وه، خودایه ئه و ئامانه تی خو ته. .. ئه و بیرانه ی که له می شکی دایکما سه ریان هه لده دا، پروه کی به رهناسا به رده وام له په ره سه ندندا بوون، بیته وه ی که س پییلیت.. دایکم له گیژاوی خه م و په ستیدا زور شتی به دیده کرد. "ئه نیسه خه ونیکم بینی، رهجه زاوا بوو. ئه نیسه گوپی چه م زرنگایه وه، هه بیت و نه بیت رهجه توشی دهردی سه ریه ک هاتوو، تو ش وا هه ستناکه ی؟. دلای دایک هه له ناکات، دلّم وا ده گه یه نیف که رهجه نه خو شبیت".

ئه ی رهجه بؤ خو ونیکت نه دی؟ گوپی چه پیشته هیشتا له و زرنگانه وه یه زیاتر که وه یشوو مه یهک ده گه یه نیف هیچی تر ده بیستیت؟

حامیدیان گرت. چوار رۆژ گلیان دایه وه، به ته وسه وه پیانوت "سه ره تایه، بیر ی لیبکه ره وه وه ههفته یه کی تر وه ره وه. "حامید چی له توانادایه؟ ئه وان خو یان له رهجه گه پان تا پروات، به سه فهره که ی قاییل بوون، حامید واژو کردنی په ره کاغه زیکی لیده رچیت هیچی تری نه کردوو، وتیان ئه و په ریه هیچ ناگه یه نیف، هه

رۆتینه که یه . په په کاغه زه که یان دهره ینا، وتیان "ئهمه واژوی تۆ نییه؟" بۆ نکولی لیبکات؟ واژوی ئه وه . به زهرده خه نه وه واژوی کرد، بیترس . ئیستاش ده لئین بنیره به دوا ی په جه بدا بابیته وه " .. ههر ئه وه ش نا، "خۆ ئه گهر پاره ی بۆ بنیری ئه وا به بری پاره کان رۆژگار له به ندیخانه دا به سهر ده به یته .. گه رانه وه یمان گه ره که، ئه گه ر پاره ی بۆ نه چیت ئه وا له گه رانه وه به ولاره چاریکی تری نامینیت!"

ئهی من، چیم به رامبه ر که للهه رقی و به رپه رچدانه وه نه ترسه کانی حامید پیده کریف؟ به تووره بییه وه ده لیت:

- ئه وان خویان پینگه ی سه فه ریان دا .. ئه وانیش ده ولته تن، با ئه گه ر له تونایاندا یه بیهننه وه . له سه ره تا وه په یوه ندیم به وه وه نه بووه . پاره ش، خۆ من پاره ی خۆمی بۆ نانیرم، به شی کم له نرخ ی ئه و خانوو ه بۆ ناردوو ه که باوکی بۆی جیهیشتوو ه!

- باشه حامید تا که ی وابین؟ رۆژانه بۆ بنکه ی پۆلیس، هه موو رۆژ گلدانه وه به ندکردن؟

- ئه نیسه گو یگره کی شه که بو ته کی شه ی من، به لای منه وه مه سه له که رامه ته، وام پینشینی نه ده کرد که به مراده یه هیچ وپوچ بن . که کاغه زه که م واژو ده کرد بزهیان ده هاتن، دلایان خۆشبوو، قسه ی ئاساییان بۆ ده کردم .. ئیستا ده یانه ویته من بخه نه داوه که وه . حامید له بری په جه ب، خۆ ئه گه ر په جه بیش نه بووایه دوو هه زار کی شه یان ده دۆزییه وه!

حامید به ئاره زووی خۆی نه بیته هیچی تر نانوسیت، به په جه ب ده لیت "له باره ی پاره وه گو یمه ده ری، چیت پیویسته بو تی په یدا ده که م . ئاگاداری ته ندروستی خۆت به . ههر که زانیشت گه رانه وه ته له باره یه ک و دووی لیمه که، مه به ستم له رووی ته ندروستیته وه یه . کاتی که ئه م پرسته یه ی ده خوینیتته وه،

لَیْپَرادەمَیْنِیَّت و چاو دادەگَرِیَّت و پَیْدەکەنِیَّت، دەیهوئِیف پەجەب خَیْرا لە
مەبەستەکە ی بگات!

کە هەندیک پاره ی دەرھێنا، بە برادەرێکدا دەینارد تا لە دەرەوہ ی و لَات
بیگورپیتەوہ و بۆی بنیڑیَّت، پیموت:

- حامید بە لَام ئەو پاره یە دەبریتەوہ .. پوڑئیک دەبیٹ تەواو ببیٹ، دواتر
چۆن پاره ی تری بۆ پەیدا دەکەین!

- بەمزوانە پاره کە تەواو نابیٹ، خو ئەگەر تەواویش بوو، دەتوانم بۆی
پەیدا بکەم!

- لە کوئ؟ چۆن؟

- بەشیک لە پاره ی نرخ ی خانووەکەتانم لە دەرمانخانە یە کدا خستۆتە گەر،
لای برادەرێک، قازانجەکە ی و هەندیک وردە قەرز ی ترم بەسن!

- ئە ی ئەگەر گرتیانیت؟

- بە برادەرەکەم وتووہ کە هەموو مانگیک بریکی بۆ بنیڑیَّت، خو م لیرەبم
یان نا . ناو نیشانە کەم داوہ تی .

- بە لَام دەبیٹف بگەرپیتەوہ!

پوڑگارە کە وا بەسەر دەچوو، پەجەب نامە ی کورت کورتی دەنووسی و درەنگ
درەنگیش دەیناردن، بیئەوہ ی هیچ لە بارە ی گەرانەوہ یەوہ باس بکات . نووسیووی
کە تەندروستی باش بوو، بە لَام پیووستی بە چارەسەری زیاتر هە یە، بۆیە ناچارە
ماوہ یە ک بمیئیتەوہ . حامید لە قسەکانی گەیشت و هیچیشی لە بارەوہ نەوت .

دو نیا چە نیک بیئەوہ یە ک و بچووکبیئەوہ، هەر درزیک ی تیڈایە پووناکی پَیدا
گوزەر بکات و هەوای لیوہ بیٹ . دوا ی دیسان تەقینەوہ ی خویشاندانەکانی دوو مانگ
لە مەوہەر، دەیان کوژراو و برینداری تیڈاچوو . پَیْدەچَیٹ ئەو بارە هیمنییە ی دە پوڑ
لە مەوہەر هاتە کایەوہ، درێژە بکیشیٹ و بەردەوام بیٹ .. لە گەل هەمیشە رەشبینیٹی

حامید و جنیودانه‌کانی دا، پئیانونت: کاتیکی تر داوای سهردانت لیده‌که‌ین، نامانه‌ویف له‌مرووه بیته بنکه‌ی پۆلیس.. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که زۆرم لیده‌کرد تا نامه‌یک بۆ ره‌ج‌ب بنی‌ریت و داوای گه‌رانه‌وه‌ی لیکات، که‌چی ئه‌و هه‌ر سه‌ری نه‌خیری راده‌وه‌شاند، که ئه‌و سه‌رنجه شه‌رم‌نه به‌تامانه سه‌رچاوی ده‌که‌وتن، ده‌یوت:

- ئه‌م ماوه‌یه زۆر ناخایه‌نیت.. هه‌رچی ده‌ناسم ده‌لیت زۆر نابات. له‌گه‌ل به‌یاننامه‌و قسه زله‌کاندا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که وه‌زاره‌تیکی نوێ پیکهاتوه، هه‌موو شته‌کان ده‌چنه‌وه دۆخی جارانیان، له‌وانه‌یه خراپ‌تریش بن..
زۆریشی پیناچیت!

نازانم حامید چۆن بیرده‌کاته‌وه، بۆچی به‌م سه‌رنجه په‌شبینانه سه‌یری شته‌کان ده‌کات. پیده‌چیت پیاو‌ه‌زی به‌ پۆزانی به‌ختیاری نه‌بی‌ت، چه‌زیش له‌ چه‌وانه‌وه‌و پشوودان نه‌که‌ن، زۆر به‌دوای ئه‌شکه‌نجه‌و ماندووتیدا ویلن. ئه‌و حامیده‌ی که به‌ دریزی پینج دانه سالی په‌به‌ق هه‌ر به‌بی‌ده‌نگی مایه‌وه، ئیستا ده‌بیته‌ پیاویکی وا که خه‌ریکم نه‌یناسمه‌وه، خه‌ریکه وشه‌ی نابه‌جیی جنیوئاسا له‌ قسه ئاساییه‌کانیدا به‌کاردینیت. ئیستا له‌باره‌ی سیاسه‌ته‌وه نه‌بی‌ت له‌گه‌ل خه‌لکیدا نادووت، به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستاوه. په‌ج‌ب که سه‌فه‌ری کرد، ئه‌و گیانه‌ی له‌ سالانی به‌ندیه‌که‌یدا گه‌مارۆیان دابوو، لای حامید به‌جییه‌شت. باوه‌ر ناکه‌م پیکه‌وه قسه‌یان کردیت، یان له‌سه‌ر شتیک ریکه‌وتبن، چونکه ئه‌و جوړه‌ پیاوانه، به‌نهنی و شیوانه له‌ یه‌کدی ده‌گه‌ن.. ئه‌گینا چۆن شته‌کان ده‌زانرین.. چۆنیش لیکه‌درینه‌وه؟

به‌و بیئارامیه‌شه‌وه که ساتیک چیه‌ لیمناگه‌ریت و هانده‌ری بیر له‌ په‌ج‌ب کردنه‌وه‌مه، وه‌ک چۆن دایکم بیری لیده‌کرده‌وه. ئه‌وه‌تا من به‌شیکی زۆری کاته‌که‌ی خۆم بۆ خزمه‌تکردنی منداله‌کان ته‌رخانکردوه، چاودی‌ری حامید و ژیانه‌ نوێه‌که‌ی ده‌که‌م، سوورم له‌سه‌ردانی هه‌فتانه‌ی گۆری دایکم و چاوه‌روانی

پهجه بېش دهكهم، تا ئهو وشانه بنیړیت كه دهیه وین. به لام دواى ئهو نامهیهی كه رۆژگار یكى زور نهیهیشت خهو له چاوم بكه ویت، نههاته وه به لای ئهو باسه دا. هر ئهو نامهیهش وایلېكردم كه زور بؤ حامید بهرم تا كار یكى وایكرد، له ماوهی سى رۆژدا گوږه كه هه لبه ستیت!

ئىوارهیه كیان، كاترمیړىك دواى خوړئاوا، كه باران دهبارى یادگارى نیژراوى ناو قوولایى دللى له دهرووندا دهخوړشاند، له دهركا درا، لیدانىكى لهسه رخو. ناشزانم بؤچى تارماى پهجه بم به دىكرد، به پرسىاره وه له دهموچاوى په كتر ورد دهبوینه وه، ئهو ترسه یان پئوه ديار نه بوو كه پئیراهاتبوین، ئهو ترسه ی كه به بیستنى لیدانى دهركاى كاتى خوړئاوا دایده گرتین. . حامید ههستا بىكاته وه و مندا له كانیش پشيله ئاسا به دویدا راپانده كرد، منیش له گه ل نزیكبوونه وهی هر ههنگاویكیان له دهركا كه وه ههستم به زیادبوونى لیدانى دلم ده كرد. تا كه كرایه وه دهموچاویكى نه ناسم له پروناكیه كه دا به دىكرد، ترسام و له دللى خوڻدا وتم: ديسان هاتنه وه. . دیم حامید داواى هاتنه ژورره وهی لیده كات. كه له گت بوو، پالتو دریزه كه ی زیاتر چه ماندبوویه وه. كه ههنگاوى بلاو بلاوى دناو ئاورپیده دایه وه هر له بووكه شووشه دهچوو. په رۆشى زانینى تاكه شتیکیم بوو، به تاییه تی وشه كه مه كانى حامید گرنگى و بایه خیان پئوه ديار نه بوو، به لكو له ساردییه وه نزیكبوون. ئه وهنده ی نه برد حامید هات. سووكه بزیه كم به سهر دهموچاوییه وه به دىكرد. نهیهیشت پرسىارى لىبكه م، نامهیه كى پئچراوهی به رزكرده وه، به به رزییه وه راپیده وه شاند. ئه مچا وتى:

- نامهیه .. ده زانى له كوئوه هاتووه؟

بیوه لامدانه وه فراند، نه مفراند، به لكو لیم نزیكبووه تا ریگه ی به په له قوژتنه وهیم بدت. به دهستیكى له رزوكه وه ویستم ده فره كه ی هه لپچرم به لام درا.

پەرۆشیش ھېشتا داوہ تیشکئیکى ئاگرئاسا ھانى دەدام کہ شتئیک بزائم. ھامید کہ
وہرچہرخا تا بہرہودوا بگہرپئتہوہ، وتی:

- دەمہوئیت بیخوئئمہوہ .. لەسەرخۆ ھەلیچرہ .

نامەى رەجەبە . بەلام ئەمجارەیان بۆچى بە پۆستدا نەیناردووە؟ ئایا ھەوالى
ناخۆشى تىدايەو ئەم نىردراوہش بۆ گەياندى ئەو ھەوالە ھاتووە؟ ئەى چۆنە گەر
نەخۆشبىت و ناردىتتى بەدواماندا بچين، تا بەر لە مردنى بېھتئینەوہ؟ رەجەب گەر
ناچار نەبووايە بەمجۆرہ نامەى نەدەنارد .. بۆچى بە پرسىارو بىرکردنەوہ ئازارى
خۆم بدەم؟ با نامەکہ بخوئئمہوہ .

لەيلا بەدەورمدا ھەلبەزودابەزى بوو، بە پەرۆشەوہ لە نامەكەى دەپرسى، بەلام
گوئيم لە دەنگ و پئیکەننى كورپەكان بوو، كە لای ئەو ژوررەوہ دەھات كە ھامید و
مىوانەكەى لئىوو . بەپەلە چاوم بەسەر وشەكانىدا دەگئیرا، ئاگام لە ھىچ نەمابوو،
دەموىست تىبگەم و شتئیک لەبارەى رەجەبەوہ بزائم .
"ئازىزە بەنرخەكەم ئەنيسە ..

لە چەند سالىكەوہ، بۆ يەكەمىن جار دەمەوئیت ئازادانە بنووسم . بىر لەوہ
ناكەمەوہ كە بە سەرەستىيەكى تەواوہوہ بنووسم، چونكە ئەوہ مەھالە، بەلام
ئازادىيەكى زياتر لە جارەن .

نازانم چۆن ئەوپەرى سوود لەم سەرەستىيە رپئيدراوہ بىينم . دەمەوئیت و
دەشترسم . چەند لئكدانەوہو بۆچوونئىكى ديارىكراو لە مئشكەدا نىيە كە بمەوئیت
بىيانلئيم . ئەو بىرانەى مەبستم ترسى وتنىانم ھەيە .

بەر لە ھەموو شتئىك تەندروستيم خراپ نىيە، زۆر لە جارەن باشترە . بەلام ئەو
سىستەمە ناھەموارەى بۆم دانراوہ، واملئدەكات ھەست بە فشەلى خۆم بکہم . يان
راستتر بلئيم مروفئىكى كاتيم . گەر يەك رۆژ سىستى چارەسەرئىيەكەم تئىكچئت
ئەوا تووشى نشوستىيەك دئيم كە رەنگە ماوہيەكى زۆر بمئئئتہوہ . بۆيە ئئستا بە

توندى پەيرەوى سىستېمىكى گران دەكەم. ھەستدەكەم تواناى بەرگەگرتنىم نەبىت، بەلام ھەر ھەولى لەگەلدا دەدەم.

ئىستا ھەر ئەوئەندە بەسە كە بىزانن. بەلام ئەوئەوى بەلامەوہ گرنگە و زۆر بىروھۆشمى داگىركردووه شتى ترە، كە رەنگە بەخەياللى كەسدا نەيەت. ئەنيسە ئىستا دوو شت بوونەتە خولىام، يەكەمىان نووسىنەو دووھمىشيان چوونمە بۆ جنىف. سەرسام مەبەو ئەو قسانەش مەكە كە پىشتر زۆر دەتوتنەوہ. ناشمەوئەت بەرگرىي لەخۆم بكەم. نووسىن بۆ كى و كەى؟ ئەمە پرسىارىكە وەلامەكەى نازانم. بىر لە نووسىنى شىعر و پۆمان دەكەمەوہ، زۆر شتىشم لە مىشكدايە، بەلام ئەوئەوى ئارەزووى دەكەم تەواو شتىكى نوئىيە. بىرم لە پىگەيەك كەردەوہ بەلام نەمتوانى بىگەمى، ھىشتا ھەر لە بىركردنەوہ دام. پىموايە كە شىعر تەنبا دەبىت يەك كەس بىنووسىت. چونكە لىشاويك ھەستى دەروونىيە، لە چەند ساتىكى ھەلاتودا، خۆ گەر مرؤف تواناى دەستبەسەردا گرتنى ئەو ساتانەى نەبوو ئەوا لە دەستدەچن و كۆتايان دىت. بەم ئەنجامە گەشتووم. ئەو شتەى كە تا ئىستا نەيگەيشتوومەتى چۆنئى پۆمانە. دەمەوئەت نوئىيت، لە ھەموو پرويەكەوہ نوئىيت؛ لە كەسىك زياتر بىنووسىت، لە ئاستىك زياترىشى تىدبايىت، لەبارەى شتى گرنگىشەوہ بدوئەت. باشترىشە كە سەرودلگرىت. دواشتىش پۆمانەكە كاتىكى ديارىكراوى نەبىت.

بىرو لىكدانەوہكانم بۆ ناخرىتە سەر كاغەز، گەر ئىستا پىكەوہ بدواينايە ئەوا بە ئاسانتر لەو تىدەگەيشتن كە دەمەوئەت بىلئىم. ئەنيسە گوئگرە: دەمەوئەت پىكەوہ پۆمانىك بىنووسىن، ئىمە كىين؟ ھەر من و تۆ نا، بەلكو دەمەوئەت وردىلەكانىش بىنووسن. ئەگەر عادل چەند شتىكى بىنووسىبايە، ئىمەش پىك وەك خۆى، ئاسايانەو راستگوئىيانە بمانھىشتايەتەوہ، ئەگەر حامىد بىنووسىبايە، تۆ بىنووسىبايە، ئەمجا دواى ئەوہ منىش دەمنووسى. گەر ئەوہمان لە چوارچىوہيەكى وادا بكردايە، ئەوا ئەوئەوى پىكەوہ دەماننووسى، شتىكى نوئ و جوان دەبىت.

دهلئی چی؟ تا نه شکه وینه گئژاویکی واشه وه که له وانه یه توانای لیده ربا زبوونیمان نه بیټ، ئەوا ده بیټ کیشه یه ک دیاری بکهین و له باره یه وه بنووسین. بۆ نمونه ئە شکه نه جان، کیشه که چۆن ده بینیت؟ مرۆف له دهره وه چۆن پیشبینی ده کات؟ نه که هه مرۆفیک، مرۆفیک که به شیوه یه ک په یوه ندی هه بیټ و له ئاستیکی باشیدا بیټ. بیگومان ده بیټ کیشه که گه لیک په لی جوئی جوئی لی بیټه وه؛ یادگار هکان، هه ست و نه سهکان، په یوه ندی شتی تریش. گومانی تیدا نییه که ده بیټ له گۆشه ی جۆربه جۆره وه سه رنج بدهین. ئەو گۆشه جیاوازانه پیویستن تا شته که له هه موو پرویه که وه به دیبکهین، خو گهر کیشه که به کاتی جۆراوجۆریشه وه به سه تریه ته وه، ئەوا شتیکی نوئی لیده رده چوو. بۆ نمونه عادل پیشبینی چۆن ده کات و چۆن چۆنیش رهفتار ده کات، چ لقو پۆپیکی لیده بیټه وه؟ به وجۆره ش حامید و تو و من. گهر له ئاماده کردنی کیشه یه کی دیاریکراودا سه رکه و توو بین، ئەوا له وانه یه له م گۆشه یه وه کیشه که سه رکه و توو بیټ. دلنیانیم به لام وای بۆ ده چم. یان راستتر وایه که بلیم ئەوه ئەو په ری ئاواتمه .

بۆ پرویه پروو بونه وه ی هه ر په خنه یه کیش، ده بیټ ریگه ی ئاسایی بگرین و ددانشی پندا بنین. ددانان به وشه ئاساییه بچوکه کاندا. ده بیټ هه ر یه که و هه موو شتیکی بلیت، بیگویدانه ریزمان و ئەو په لوپۆیانه ی، له بوونی توانا، یان شاره زاییه کی پیشتر، لی ده بنه وه. به م ریگه یه ده گه یه شیوه یه کی نوئ! .. ئەمه سه ره تای بیره که یه و داواتلیده که م به بن سی و دوو برپاری له سه ر بدهیت. له گه ل ئەم نامه یه ی تۆدا نامه یه کیشم بۆ عادل نووسیوه، چونکه ئەو ئیستا له ته مه نیکدایه ده توانیت شتیکی بلیت. بۆ یارمه تی دانشی له سنووریکی زۆر که مدا نه بیټ توو خنی مه که وه. نامه یه کی تریش بۆ حامید. ئەگه ر دایکم بمایه ده یه توانی شتیکی گرنگ بلیت، دواتریش بابه ته که سه یرو نایاب دهرده چووا!

دووم شتیک که ئیستا خه ریکی کردووم، له پال پۆمانه که دا، یان شیوازی نوێ له نووسیندا، چوونی جنیقمه و پیشکه شکردنی یادداشتیک، یان تابلویه که، سه بارهت ئه و ئازاردانه نامرۆفانه یه به ندرکراوانی سیاسی له نیشتماندا پوویه پووی ده بنه وه. ده زانم ئه وه ترسناکه و ئه نجامه کانیشی مسۆگه رنین، به لام پیویسته له پیناو ئه و خه لکه ی ئه شکه نجه دهرین و دهرن، شتیک بکریت.. سه رسام مه به که پیتبلیم، گرنگترین هانده ریی پوو خاندنم، بۆ کۆتایی هاتنم، وه ک به لای هه موو که سیکه وه وایه، به تاییه تی به لای خۆمه وه، چوونه دهره ری و لاتم بوو، به تاییه تی بۆ جنیف و کردنی چهند قسه یه ک بوو بۆ خه لکی. چهند قسه یه کی وا که مه به ست له وتیان بزواندی هه ست و سۆز نه بیئت، به لکو تا کاریکی بیسنووور بکه ن.. وشه چه ک نییه؛ ویزدانی خه لک، هۆشیان، ئه رکیان چه کی راسته قینه ن.

دانیانیم له وه ی که ده بیئت بیکه م. مه سه له که زۆر لیکده ده مه وه، به ر له وه ی هه یچ شتیک بکه م. به لام پیموایه ئیستا بیده نگی تاوانیکی گه وره یه، تاوانیکه خه لکه دهره دهره که ی سه رکه ناری خۆره لاتی ناوه راست نرخه که ی ده دن. به لای منه وه هه مووان نرخه که ی ده دن، به لام به نده سیاسییه کان به شه زۆره که یان به ر ده که ویت. ئه نیسه چیتر؟

بیر له ژماره نایهت، هه ست و نهستی ناو دلم به رپاکه ری ئازارو ناخۆشین. هه ر چاوه پوانیه ک، هه ر بیده نگیه ک به هه ر شیوه یه ک بیئت، هاوکاری کردنی پیاوکوژانه، شه پارزه یه و له هه مووان دهریت، به تاییه تی به نده کان!

دوا قسه .. ده موویست له سه ر گۆری دایکم چه ند وشه یه ک بنوو سرت که مه به ستیکی دیاریکراویان هه بیئت. زۆرم بیر له وه کرده وه، جا چونکه ئیستا نووسینی ئه و جۆره وشانه مه حاله، ئه وا وشه یه ک یان دووان، مه به ستیکی دیاریکراو ده به خشن.. تۆ چۆنی ده بینیت؟ ئایا ده توانیئت وشه یه کی ئه مه کداری له سه ر گۆره که ی بنوو سرت، بیئه وه ی هۆکاریکی ماندوویتی و سه ر ئیشان بیئت؟ من وای بۆ

دهچم گەر سه‌ریه‌ستی له ولاته‌که‌ماندا هه‌بووایه، که‌مترین پاده‌ی سه‌ریه‌ستی، ئه‌وا وشه‌ی ترم له‌سه‌ر گوڤه‌که ده‌نووسی.. "گۆلنه‌دانی ژنیک له پووی زۆرداراندا" یان "خۆپاگری پیره‌ژنیک له پووی پیاوکوژاندا" یان "ئه‌و ئافره‌ته‌ی که لیره‌ پاکشاوه به‌بیچه‌ک به‌ره‌ه‌لستی پیاوکوژانی کرد، کین و توو‌په‌ییش ته‌نیا چه‌کی بوو!".

ئه‌مه‌بوو که ویستم پی‌تی بلیم. هه‌لگری نامه‌که دوا‌ی دوو هه‌فته‌ دیته‌وه بو ئیره، تکام وایه کاغه‌زه‌کانم بو بنیریت، ئه‌و شتانه‌ش که عادل و حامید نووسیویانه، ئه‌وه‌ی که خۆت ده‌ینووسیت، دوا‌ی خویندنه‌وه‌یان، په‌نگه‌ بیر له نووسینی شتی‌ک بکه‌مه‌وه، که په‌نگه‌ سوو‌دبه‌خش بیت.

گه‌رمترین سالۆم بو هه‌مووانه".

ویستم دوو نامه‌که‌ی تر بخوینمه‌وه، به‌لام ئه‌و وشانه‌ی په‌جه‌ب بو عادل‌ی نووسیوون، وایانلی‌کردم واز له‌وه بینم و هه‌ستیش به شه‌رمه‌زاری بکه‌م. به عادل‌ی وتبوو: "تکام وایه ئه‌م نامه‌یه هه‌ر خۆت بیخوینیته‌وه، که‌سی تر نه‌ییینیت، به تاییه‌تی دایکت".

ئه‌و وشانه‌ی که خویندنه‌وه هی کین؟ په‌جه‌ب؟ چۆن په‌جه‌بیک؟ به‌ر له ده سال‌ ماوه‌یه‌کی زۆر خۆی له ژووره‌که‌ی ناوه‌وه به‌ند ده‌کرد، ده‌ینووسی. چی نووسی؟ بو کی‌ی نووسی؟ جگه له ناگر هیچ که‌سیکی تر نایانیت. ماوه‌یه‌کی زۆر، نوومی دونه‌ی دوکه‌ل و په‌ره کاغه‌ز ده‌بوو، تا که لیده‌بووه به ده‌نگیکی به‌رز به من و دایکمی ده‌وت:

- ئیستا به‌شیوه‌ی ناگرپه‌رستان ئاهه‌نگ ده‌گیڤم.. به‌نرخترین شتی خۆم

له‌م کاغه‌زانه‌دا نووسی، ئیستاش ده‌مه‌ویت بیانکه‌م به قوربانی ناگر!

ئاوته‌خوازبووم شتی‌کم له‌وانه‌ی که نووسیوونی بخویندایه‌ته‌وه، هه‌ولم دا، به‌لام نه‌متوانی. سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌رخواردی ناگریان بدات، به دیارییه‌وه ده‌مایه‌وه به تاسه‌وه تئیده‌پروانین. زۆرجار پئمه‌ده‌وت:

- ره‌ج‌ب تۆ شیتتی .. ئە‌گینا بۆ‌چی چ‌ە‌ند پۆ‌ژیک له ژور‌ه‌وه ده‌خ‌زیت،
ئە‌م‌جا ه‌ه‌موو پ‌رس‌ه‌ک‌ه‌ت ده‌سووتینیت؟

به‌چ‌اویک تیی‌می ده‌روانی که هی‌چیان نه‌ده‌بینی، ه‌ه‌روه‌ک بیر له‌وانه ب‌کاته‌وه که
نووسیب‌وونی، یان به‌وه‌ی که ده‌یان‌نووسیت، هی‌چ ئازاریکی پ‌ی‌وه دیار نه‌بوو که
ده‌یسوتاندن، به‌لام جاریکیان دایک‌م توور‌ه‌ بوو وتی:

- بۆ‌چی به‌ر له نووسینه‌وه‌یان نایان‌سووتینیت؟ پ‌یش ئە‌وه‌ی شه‌و
به‌دیارییه‌وه پۆ‌ژ ب‌که‌یت‌ه‌وه، یان که بۆ نان‌خواردن و نووستن بانگ‌ت
ده‌که‌م، به‌ قسه‌ی ره‌ق به‌رپه‌رچ‌م ده‌ده‌یت‌ه‌وه .

وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه . بزهی ده‌هاتن و کاغه‌زه‌کانی ده‌سووتاند . چ‌ە‌ند سالیک
ه‌ه‌ر وامایه‌وه، ه‌ه‌ر ه‌ه‌فته‌و ئاه‌ه‌نگیک، دایک‌یش‌م دل‌ته‌نگانه له خۆ‌له‌م‌یشه‌که‌ی
ده‌روانی، به‌ده‌نگیک، سه‌رسامی و ناخۆشی له له‌ره‌که‌یدا بوو، پ‌یی‌وتم:

- ه‌ه‌ر په‌ره‌کان ناسووتینیت، ده‌ماری ئیمه‌و خۆشی ده‌سووتینیت . که‌ی و
چۆن؟ ئە‌نيسه بۆ قسه‌یه‌کی له‌گه‌لدا ناکه‌یت، به‌لکو ده‌سته‌ه‌لگرت!

ئ‌یستا ده‌یه‌و‌یت بنووسین . ئ‌یمه‌ ک‌یین و چ‌یمان پ‌یده‌وتریت؟ گ‌ه‌ر نامه‌که‌م
نووسی ئە‌وا به‌ر له ناردنی زۆر نوودل ده‌ب‌م . ئ‌یستا داوای پ‌یکه‌وه نووسینی پۆ‌مانم
ل‌یده‌کات .. له باره‌ی چ‌یشه‌وه؟ سه‌باره‌ت به‌ وشه‌یه‌ک که دووجار به‌ گویم دا بدەن له
هۆش خۆم ده‌چ‌م . ه‌ه‌ر نووسینی خۆشمی ناو‌یت، داوا له‌ عادل‌یش ده‌کات بنووسیت؟
نامه‌و‌یت بیر له شتی خ‌راپ ب‌که‌مه‌وه، به‌لام ه‌ه‌سته‌ده‌که‌م ئازار ده‌چ‌یزیت . به‌دوای
شتیکی وندا ده‌گه‌ر‌یت . ره‌نگه‌ نه‌شزان‌یت بۆ‌چی ده‌گه‌ر‌یت، ئە‌مه‌ش سه‌ته‌م‌ترین شته‌ که
پ‌ووبه‌پ‌ووی م‌رۆف ده‌ب‌یت‌ه‌وه، له ه‌ه‌موو شتی‌ک‌یش زیاتر ئازاری ده‌دات!

حامید چی له باره‌وه ده‌ل‌یت؟ ئە‌ی عادل؟ .. ئاخ گ‌ه‌ر ئ‌یستا دایک‌م بمایه،
ده‌یف‌یزان به‌سه‌ری دا، به‌ شی‌وازه توند‌وتی‌ژه‌که‌ی خۆی پ‌ی‌یده‌وت، تا جاریکی تر بیر
له‌م جۆره شته نه‌گ‌به‌تیانه نه‌کاته‌وه! ئە‌ی سه‌فه‌ره‌که‌ی جنیقی؟ ره‌ج‌ب له‌م

پۆژانەدا ژیرانە پەفتار ناکات. دەترسم لەوێش کە سێکی وای لێنەبێت پێگەیی ئەو کارەیی لێبگریت یان ھەر ھیچ نەبێت وریای بکاتەو. دەمانەوێت بگەرێتەو، بە پەلە بێتەو، دیسان دەست بە ژيانی نوێی بکاتەو. گەر چووشە جێف و نازانم کام شاری سەیر تر، ئەوا گرتی نوێ بۆ خۆی و بۆ ئێمەش دەنێتەو. جا وا چووش بۆ ئەو، چی دەستگیر دەبیت؟ کێ گۆیی لێدەگرت؟

گۆری دایکم لە جیبی خۆیەتی. وشە پێشنیارکراوەکەیی لەسەر دەنووسم، کەس بۆی نییە پەلپی لێبگریت. خو گەر کەس لەم وشەیی بە ناگا نەھات، ئەو وشەییە پەییەندی بە سیاسەتەو نییە، لەوێندە زیاتر تێناگات کە وشەییەکە وەچەییەک وێستویانە پاداشتی دایکیانی پێدەنەو، ئەم وشەیی: "ئەمە کرداری" یەیان نووسیو! بەیانی نامەییەکی بۆ دەنووسم، تێیدا پێدەلیم کە ئێمە پێوستیمان پێیەتی و دەبیت بگەرێتەو، راستەوخۆ پێدەلیم کە واز لە بیرو سەفەرەکی بۆ ھەر جێگایەکە، ھەلگریت و یە کسەر بگەرێتەو بۆ ئێرە!

دوای ئەوێ زۆرجار نامەکی پەجەبم خوێندەو، چەند لاپەرەییەکی زۆرم بۆ نووسی. بەلام نازانم دەخوینیتەو یان نا.. نازانم نامەکی بۆ دەنێرم یان نا، لە پەپەرەیی بچووکدا، کە وەک نامەییەک بۆم نووسیوو، پیموت؛ عەبدول غەفور لە یەکەم ھەفتەیی گەیشتنیدا ھاتە لامان، نامەکانی داینی و باسمانکردیت. دوای چەند پۆژیکیش دیسان ھاتەو، کە قاوھمان دەخواردەو وتی:

- پەجەب پێیراگەیانم کە بە بیرتان بێنەو.. پێیتووم گەر گورزەییەک کاغەز لەگەڵ خۆتدا نەھینیتەو نەییەتەو. گورزەییەکی گەرە. نازانم مەبەستی چییە، بەلام پراسپاردم کە ھەموو سێ پۆژ جارێک لێتانی دوویات بکەمەو، بەر لەوێ کات لەدەست بچیت..

پەجەب من ماوہییەکی زۆر خۆم لە ژوورەو خزانم و نووسیم، پەرکیشیم نەکرد، کە تاکە وشەییەک چییە لەو بارەییەو لەگەڵ حامید دا بدویم، دەمبینی

دەنوووسیت و که دەیزانی لیتی نزیکدەبمەو، پەرە کاغەزەکانی دەشاردەو و بە تکاوە بزەیهکی بۆ دەکردم، تا تێمبگەیه نیت که لێیگەرپیم. بەلام عادل، پەرە کاغەزێکی زۆری نووسی، هەر که چەند پەرەیهک دەنوووسیت ئەمجا دەیانسووتینیت، پێک خۆت ئاسا. ویستی شتیکم پێبلایت، بەلام لە ساتیکی دیاریکراودا، هەستمرکد شەرم پێگهی نادات.

پەرەب ئیستا تۆ دووریت، گەر لێرە بوویتایە ساتیک چیه بیرت لەو شتانە نەدەکردووە که ئیستا بیران لێدەکەیتەو. دەمەوێت بە بیرتی بینمەو که؛ هەر وشەیهک، هەر پەرەتاریک، راستەوخۆیانە کارمان تێدەکات. جا لەبەر ئەو وای بۆ دەچم که دەست بە خووەکەیی جارانت بکەیتەو، جاریکی تریش پەرە کاغەزەکانت بسووتینیت، وەک دوا قوربانیهکی ئاگرپەرستانە. جانتاکانیشت پێچیتەو و سەفەر بکەیت، بۆ جنیف نا، بەلکو جاریکی تر بۆ نیشتمان.. ئەو هی لەبارەیی پڕوخاندنەکەتەو پێشبینی دەکەیت، دەتەوێت بۆ خۆ پاککردنەو یەک ببەخشیت، چاکترین شت هاتنەو تە.. ئەمجارەیان خۆم لە هیچ هەلناقورتینم، یەک وشەت پێنالیم. هەست بە پەشیمانیهکی راستەقینانە دەکەم که لەو ماوہیەیی دوایدا، لە بەندیخانە ژیانتم ناخۆشکرد.

حەزم بە پەشبینی نییه، ژیانیش وەک چۆن حامید بۆی دەپروانیت، من وا سەیری ناکەم. وەک جاران نەماوم. راستە گۆرانەکەم هێشتا ئەو نییه، پەرەنگە مرووف هەر وای بە ئاسانی هەستپێتەکات. بەلکو دەبیت هەموو کەسێک بژی، نەک هەر دەبیت، بەلکو پێووستیشە. هەر وەک چۆن لە سەرچەم نامەکاندا دەموت، ئێمە زۆر بە تاسەو هین که لە ناومندا بتبینین.. دوا مەکەو، وەرەو، بەپەلە وەرەو!

پۆزانی ئەشیلۆس دوورکەوتنەو و تارمایی خەلکەکی سەریشی ڕەوییەو .
 ئافرەتە منداڵکارەکە بەو دوو لاوێ گەیشت کە بۆ بەریتانیا دەچوون، بە درێژایی
 کاتەکە لەگەڵیاندا مایەو . ئەو پیرەژنەش کە لە میلانو لەگەڵ کەشتیوانیکدا بەشەپ
 هاتبوو، بە جانتا دەستیەکی کەوتبوو و یزەیی، ڕووی لە هەر شوینیک بکردایە
 خەلکەکە چاویان تێدەبەری، چڕوچاوی بەیەکدا دابوو، توورپەو یەکیبەش لە
 جینۆدان نەدەکەوت . پێشی لەسەر وەستانی پێش ڕیزەکەو دادەگرت تا یەکەم
 کەس لە خاکی فەرەنسا دابەزیت . مەکسیکیەکەش گیتارەکی کردبوو ملی و دوو
 جانتاکەشی، هەر یەکەو بە دەستیکی هەلیگرتبوو . بە دەم گۆرانیهو لە
 پێلیکانەیی پاپۆرەکەو دەهاتە خوارەو . دەیان دەموچاوی ئاوابوون، ئادگاریشیان
 لە ناو ئەو دەموچاوانەدا تویەو کە ساتیک چیه لە دەرکەوتن و ونبوون
 نەدەکەوتن!

زستانی سەخت مەرۆف لە ناخەو زەوت دەکات؛ دەیکاتە قامیشیکی دەم
 کراو، بیوەستانی ناسۆر و یادگارو هەست و ڕسوایی تی دەئاخزیت . لام سەیرە
 خەلک چۆن پێدەکەن، هەر وەک پەلەو پێ شادبن لەسەر نووکی پێ قونە
 دەکەن . بەسالچوووان .. لێرە ئەوانە نامرن؟ هەر یەکەو بە سەدان سالی بەشاندا

داوه. به توانایه کی له وینه نه بووه وه خوئی له ژیریاندا گرتووه، به ناو به فرو قه له بالغیدا، بیترس پییانه وه ده گه پیت. توش ئه ی ولاتی که ناری خوړه لآت، هر له پوخی ده ریاوه تا به قوولایی بیابان ده گات، بوچ ناهیللی خه لکه که ت بچنه ساله وه؟ پیاو، ژن، ملیان له سهر خو ده چه میته وه و ئه مجا به لادا دین. پوژانه چاله زهنگاوییه کان پیشوازییان له دهیان لاشه ی وا ده کرد، که تهنانه ت بواری خه ونیشیان پینه دراوه. خه م و ناسوریان له گه ل خو ده برد و له ناو ده چوون. توش دایکه که م بوچی بهر له بینینه وه ت کوچت کرد؟ من کوشتمیت؟ دایکه، باوه پرم پییکه من که سم نه کوشتووه، ئه وان هه موو خه لکه که و توشیان کوشت. بیبه زه بیانه خه لک ده کوژن. به لام بوچی خه لکه که له ناو ده بن بوچی؟ .. بوچی؟ ده بییت شتیک بکه م. که له نیوان میلانو و مه رسیلیادا بووین به ئه شیلوسم وت: ئه ی پاپوره که تو که پرو گوئی براویت، باوه ناکه م ئه وه ی که مروف ده یکات تو بیکه ی ت .. تو گه رمی و نوین و خواردن ده به خشیت و هیچیش ت له بریان ناویت .. خه لک له وئ، هه موو شتیک له مروف داده مالن؛ فرمیسک، ئاره زوو، تهنانه ت یادگاریش .. به لام ئه وان ده یانه ویت ئه و بیرانه ی له شه ودا سهر درده که ن، ببه قسه، بجن به ناو، له بری ئه وه ش لیدان و ئه شکه نجه و سوژیکی به سوئی ده به خشنه مردن و کوتایی! "کئی فییری ئه م قسانه ی کردیت؟ پیمانبلی ده بییت بیلیت" ..

نورزه یان ده بیست، نورزه یه کی دریژخایه ن. ناوه ناوه ش شلپه ی خوئیواوک که به سهر زامه کانداه پوژان، چه قویه کی له دل چه قیو ئاسا ناله یه کی به تین و ناکو تامان بهر گوئی ده که وت.

ئه مینی پوژنامه فروش، ئه و پیاوه پروخوش و دهنگ نیره، ئه وه ی که له پوژنامه فروشه کانی تری زیاتر ده فروشت، له گه ل پوژنامه ی ساردوسرو بیده نگدا وشه شی ده فروشت. وشه ی مزگیئی. ئه مینیان هیئا. گویمان له نورزه ی بوو، ئه مجا ناله و هاواری. سی پوژ له زیندانیکدا هیشتیانه وه که پیچ مه تر زیاترمان لیوه دوور

نه‌بوو، ئەمجا مرد! ئەمین له چه‌کی وشه به‌ولاوه شتیکی تری نه‌ده‌زانی. کاتیک که په‌رۆشانه ده‌ستیان بۆ پۆژنامه‌کانی درێژ ده‌کرد، ئاکامی وشه‌ی له ده‌موچاویاندا ده‌خویندوه، له پیناو وشه‌دا کوشتیان. کاتیک زیندانه‌که‌یان کرده‌وه تا لاشه‌که‌ی لێ ده‌رهبینن، بۆنی پر له پشانه‌وه‌و خوین و پيسایی له زیندانه‌که ده‌هات. له نیوان ته‌لبه‌نده‌که‌وه چاومان لیبوو که هه‌لیانگرت؛ شینداگه‌راو، خوینی مه‌یوو و ئەو وشه‌یه‌ش که به‌یه‌کجاری نه‌ما!

بۆ وشه‌ توانای کردنی شتیکی هه‌یه؟ ده‌یانترسیڤیت؟

"تکا ده‌که‌م به‌ پینی پاسپارده‌ی دکتۆر، پیم‌بدن بۆ چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیه‌که‌م بچمه‌ ده‌روه‌ی ولات، چونکه‌ تاوانی مردنی به‌ندیخانه‌م ده‌که‌وێته ئەستۆی ئێوه، به‌لینێ ده‌سته‌ه‌لگرتنی هه‌موو جووره‌ جموجولێکی سیاسانه‌شتان ده‌ده‌م". هه‌ستمده‌کرد ته‌زووێ مه‌رگ به‌ له‌شما دیت، ئەو بیره‌ شیته‌ش له‌ مێشکدا که‌وته‌ بزێوی، بیری ئەوه‌ی پیش جیه‌یشتنی ئەم ژیا‌نه‌ دوا وشه‌کانم بلیم.. له‌ به‌ندیخانه‌دا بواری ئەو قسانه‌م نه‌درا که ده‌مویست بیانلیم، ته‌نانه‌ت گه‌ر له‌ ولاتیش ب‌مامایه‌ته‌وه‌ بواری کردنیانم نه‌ده‌بوو، هه‌ر ئەوه‌م بۆ ماوه‌ته‌وه‌ که به‌لین بده‌م و سه‌فه‌ر بکه‌م.. نه‌خۆشیه‌که‌و ئەمجا مردن له‌ پینگامدایه. ئایا به‌ر له‌ وتنی شتیکی ده‌مرم؟ ئە‌ی به‌لینه‌که‌؟ نا نه‌خیر کار له‌ سیاسه‌تدا ناکه‌م، توانای ئیشکردنی ترم هه‌یه. وشه‌ دوا چه‌که‌مه، به‌لکو بۆ من و ئەوانیش گولله‌یه‌کی به‌زه‌یانه‌ بیت، تا پیکیشه‌وه‌ بم‌رین!

ته‌زووێ مه‌رگ له‌ خویندا زمانی درێژکردوه‌وه، خوینه‌که‌ ده‌کات به‌ کیم و به‌ هه‌موو له‌شما گر ده‌خوات، تا که ده‌گاته‌ مێشکم و هه‌موو ئەو شتانه‌ ده‌کات که‌ بیریان لیده‌که‌مه‌وه‌ که بۆنی کیم و لینجیه‌که‌ی لیبیت!

ئێستا که‌ من چاوه‌رپێ ۲۲ی کانوونی یه‌که‌مم، کاتی که‌ وتنی نه‌خۆشخانه‌مه، له‌ ناخه‌وه‌ ده‌قیژینم، قیژه‌ی نه‌فره‌تی پر له‌ ده‌رد: چی وایلی‌کردم ئەو وشه‌ بێرخانه‌

بنووسم؟ چى گەياندەمىيە ئەۋەي ۋەك مندالئىكى تاۋانبار لە بەردەمياندا بوۋەستم؟
تا پىيانبلىم: من ئىتر پەيوەندىم نەماۋە؟ زياتر ترسم لە خۆم ھەبوو ۋەك لە
برادەرەكانم.. ئىستا ھەرچى رابوورد ۋەك مۆتەكەيەكى بىيەزەيى دىتەۋە بەرچاوم.
كەي پووخام؟ بۆچى ئەۋ لايەنە لاۋازەم بەسەردا زالبوو كە واىكرد شتەكانم بەلاۋە
چوونىەك بىت؟ ئەمىنى پۆژنامە فرۆش؟ كە ھادى كوژراۋ ئىمەش بە دەۋرى نانە
پەق و پارچە پەنيرەكەدا بۆى دەگرىيەن؟ داىكم، ئەۋ داىكەي كۆچىكردو گەپانەۋەي
بۆ نىيە؟ ئەۋ خويئە پىسەي كە پۆژانە، دەيان جار پىمدا دەگەپى و لە وتوويزىكى
شىۋاوانەدا خانەۋ باۋەرم لەناۋ دەبات؟

بىرى نووسىن سەركىشانە داىگرتەم، دەبىت پروداۋى زىندانەكان بە خەلكى
راگەيەنم، لە تارىكايىدا، لەۋديو ديۋارەكانى ئەۋ خانوۋە زەردەي كە ۋەك
گياندارىكى ئەفسانەيى چۆكى داداۋەتە سەردالى خەلكەكە. وشە دوا چەكە..
بەھىزترىنيان نابىت، بەلام چەكى خويىن پىسكراۋەكان، داىك مردوۋەكانە. چەكى
ئەۋ مندالانەيە كە دەيانەۋىت شتىك بەكن!

پەجەب ئىسماعىل پووخا. ئەمە ئەۋ دوا قسەيەيە كە ئەۋ كۆتايىەي
پىيگەيشتووم پروندەكاتەۋە. ئىستاش كە بلىن پەجەب پىنج سالى رەبەقە، بە
شەۋ و پۆژىيەۋە، لەۋ دىۋ ديۋارەكان مايەۋە، ھەۋت بەندىخانەي كرد و ۋرەي
بەرنەداۋ ددانىشى پىدا نەنا، ھىچ سوۋدىك ناگەيەنىت. مروف بە كۆتايىەكەي
ھەلدەسەنگىزىت، خۆگرتن، باۋەپ، ھەموۋ وشە نەمرو پشكوتوۋە بۆنخوشەكان، لە
ساتە كۆتايىە نەگبەتتايەكەدا لەناۋ دەچن. من كە بە بەرھەلىستىيەكى ئەھرىمەنانەۋ
لاسارنەۋە سەرنجى دەموچاۋيانم دابىت، ئىستا چ سوۋدىكيان بۆ من ھەيە؟ من
پووخام، پىنج سالەكە گەپايە داۋە، بەشەۋ و پۆژىيەۋە، تا لەۋ وشانە بتوئىنەۋە كە
بەدەستى خۆم نووسىم. بىۋرەبىيانە قىزاندم بە پرويان دا: ئىۋە لە من باشتەر

دهزانن که تهنروستیم باش نییه و هر ماوه یه کی تر هر ماوه یه کی تر له بهندیخانه دا به سه بهرم له مردنم نزیکه دکاته وه .

دهیانزانی، ئەگینا چۆن سێ دانە سال لیمگه پان بیئەوهی قسه یه ک چیه بیکه ن؟ به لایانه وه به لاسار ناوم ده رکرد بوو، له بهندیخانه یه که وه بو بهندیخانه یه کی تر ده گوێزما وه، دواي کۆلدانیان چه زیان نه ده کرد سه یرم بکه ن. تاکه چه کم بیه نگیم بوو، ناوسکیانی هه لدری بوو. وه ک توپ له بهندیخانه یه که وه توو پیان ده دامه بهندیخانه یه کی تر، له ژوو ریکه وه بو ژوو ریکی تر، له لیدانم ماندوو بوون. له بهندیخانه دووره کاندایه ونم بینی، له شاره گه وره کاندایه ونم بینی. له ریگا بیابانه کان و ئەو ئۆتۆمۆبیلانه دا چه ونم بینی، که له قوتووی ماسی هه لگرتن ده چوون. نه مده هیشت هیچ ماوه یه ک بگوزه ری ت به ره وهی خه ونی تیدا نه بینم. له دلای خۆمدا ده موت: پسوایان ده که م، بو خه لکی باس ده که م، به هه موو که س، مروف به لای ئەو ئەهریمه نانه وه بیترخترین شته .

له پینا و وشه دا سه فه رم کرد. له زستانی په ست و خاموشدا خۆم به ده م لرفه لرفی ده ریا وه دا، به لکو له جیگایه کی دوور بتوانم ئەو قسانه بکه م که به درێژی پینج سال خه ونم پیوه ده بینین. ئیستاش دوا هه ولدانی سه ره ئەشیلۆسی فیلبازم، دواي خو به ندرکنم له و ژوو ره قه بزه لاکیشه ییه ی ئوتیلی ئەلزاس. وایه ده بینم که ئەو وشانه ی له و پۆژگارانه دا وه ک رمی ژه هراوین له می شکمدا ده نگیان ده دایه وه، هه موو ده بنه قاوغه گه وه ری به تال و هیچ ناگه یه نن! سه د جار بیرم له وه کردۆته وه که پۆمانیک له سه ره هادی بنووسم. ده بی ت خوینهر هادی بناسن؛ ده موچاو ییک که له ده موچاوی مندال ده چوو، دوو چاوی وردی زیت و زه رده خه نه یه کی هه میشه یی، زه رده خه نه ی هادی له پووناکیه کی که م ده چوو، ساتیک ونده بوو، به لام نه ده کوژایه وه. بریا یه کی ت ده ریا ره ی هادی ده ی نووسی، به لام نابیت ئەو یه که ره جه ب بیت. ئەوسا ئەو که سه به خه لکی ده گه یه نی ت که

هادی له خوځرتندا وینهی نه بوو، پوځگاریکی ناخوش و ناهه موار هینا بوویانه کایه وه. وهک تپه له گریک هاویشتبویانه ناو خه لکه که وه، دانه ده مرکایه وه و سره وتیشی نه بوو. خه ریکم له باره یه وه ده نووسم. به لام نه و ترسه ی تا راده ی تو قین دایگرتبووم، وایلپکردم کاغه زه کان بسووتینم. که وشه بیگیانه کانم له دلی خو مدا ده خوینده وه، وتم: نه وه ی نیستا قسه ی له سهر ده که م نه و هادیه گیان له به ره نییه که هه بوو. نه وه ی من له باره یه وه ده دویم پشیله یه کی نازار دراوه. لاشه یه کی تیکشکاو. به لام نه و مروقه خاوهن زه رده خه نه بچوک و خاوهن باوه پ قایمه، نه وه هر به لایدا نه چووم. کاتیک نه وانه م ده سووتاند که نووسی بووم، قیزاندم: په جبه له وه ده ترسی که به زمانی هاوړپکانی هادیه وه قسه بکهیت و خوت رسوا بکهیت. وهک میښیکی بالبروت لیبیت.

نای له نه هاهمه تی مروقه، کاتیک بیتوانایی دایده گریت و توانای ته واوی باسکردنی نه و شتانه ی نامینیت که چند سالیک هه لسوکه وتی له گه لدا کردبن، نه و وشه زور پرشنگاران هه که خه لکی له به ندیخانه دا ده یانوتن، بیته وه ی یه ک تو ز بیر له نووسینیان بکه نه وه. من به و وشانه بیرم داده گرت ه وه، به لکو پوژیک بیت برژینه سر کاغه زو به خه لکی شی رابگه یه نن که هادی چو ن پایو یک بووه، نیستا هه ست به کوژانده وه ی ته واو ده که م. وشه باری کرد، لیم دورکه وته وه، وهک په پوی کو نیان لیته ات. دوی نه وه ی چند سالیک پیشتر له بیرمدا وهک دروشمی پرشننگار وا بوون.

نه و کاغه زه ی واژوم کرد، بروانامه ی مه رگم بوو. مردنی په جبه نیسماعیل، وهک مروقتیک، وهک پایوکی خوگر.. دواتریش وهک مروقتیک خه ون به نووسینی ه وه ده بینیت. هر به ته نیا هادی نییه که نه توانم له باره یه وه بنووسم. نه ی گوايه ده توانم له باره ی دایکه وه بنووسم؟ نه مجهد و په زوان و سه عد کوان، له کوین؟ به ده یان ده موچاوی خه لتانی خوینه وه له کوین؟ نه وانه ی که زورم له خو ده کرد

بهه لپه وه تئیانبروانم، تا زیاتر نازار بچیزم .. له باره یانه وه بنووسم .. ئیستا ئه و
دهموچاوانه لیم ورد دهنه وه، له زیندانه دوره کانیانه وه، له گوره کانیانه وه،
سهرنجیکی گالته جارانه م دهن .. ده لین، هاوار ده کهن: یه که وشه مان له باره وه
مه نووسه . دهسته پیسبووه که، دلّه پیسبووه که، بوی نییه بنووسیت!

دوا شه و به ئه نیسه م وت، که قسه م له باره ی دایکه وه بو بکات .. بیرم له وه
ده کرده وه که له باره یه وه بنووسم .. که بوی باسکردم و ته واویوو، گریام . ئیستاش،
به دم هه ناسه هه لکیشانی پر ناسورو کورته هه نگاوی سهر ته خته ی ژووره که و
دووکه ل و سهرنجدانی شه قامه که، خو م به زه وتکراو ده زانم، هه ر وه ک پوژیک له
پوژان دایکه نه بوویت .. ده کریت ئه نیسه شتیک بنووسیت، ته نانه ت دایکی " جادول
مه لای" دراوسی شمان، گه ر له باره ی دایکه وه قسه بکات ده توانیت ژیانی
پیبه خشیته وه . وشه کانی دایکه وه ک داوی ئاوریشم ئاسا پته وپوون، هه رکه پوورم
دوورکه وته وه پییوتم: ره جبه وریابه .. به ندیتی کوتایی دیت به لام سهر شوپی و
پسواپی هه رگیز کوتاییان نایه ت. هیچ له باره ی براده ره کانت هه نه لیت .. وریابه،
گویت لیمه ؟

دایکه هیچ نه وتوو ه . وشه کانت پرد بوون، کاتیک وریات ده کرده وه
سهرنجه کانت به هیژیوون، به درژیایی پینج سال کردبوومیان به پیاو، به لام دایکه
دهردو نه خووشی .. نه خیر نه خووشی نا .. ئه م گه مژه له نادیاره ی که به خوینمدا
ده گه را، پییوتم: ده توانیت شتیک بکهیت تا نه مریت. له ساتیکدا به ندیخانه که م وا
ده هاته به رچاو که ده بوو به گور، منیش تا له گوره که دا نه مینمه وه راده چه نیم، بو
دهرچوونیشم هه موو شتیکم به دهسته وه دا. دایکه هیچ جو ره پرکی شیه که ناکه م،
که وشه یه کت له باره وه بلیم.

بیره ناهه مواره کان شالوم بو دینن، وه ک چون کولله شالو بو کیلگه
سه وزه کان ده بات. ئیستا بیر له هاندانی ئه وان ده که مه وه تا له گه لمدنا بنووسن .. له

نامه‌یه‌کدا که به‌منزیکانه بۆ ئەنێسه‌ی دەنێرم، پێیده‌لێم تا شتێک له‌باره‌ی ئه‌و رۆژگاروه‌ بنوسیت که تێیدا گیرابوم. دایکم چی وت؟ هه‌لسوکه‌وتی چۆن بوو؟ ده‌ست بۆ وشه‌کانی ئەنێسه‌ نابه‌م، لێ‌یاندە‌گه‌رێم سه‌ر کاغه‌زه‌ سپییه‌که‌ بکه‌ون، به‌لکو بۆ ئه‌و پیره‌ژنه‌ ده‌بنه‌ شیوه‌نێکی کپ.

هه‌ست به‌ بێتوانایی ده‌که‌م، هه‌ست به‌ بێتوانایی و ته‌واو بوونیش ده‌که‌م! ئەشیلۆس، بۆچی به‌ درێژایی هه‌شت رۆژ ئه‌و بۆگه‌نه‌ت له‌گه‌ڵ خۆت هه‌لگرت؟ ئە‌ی بۆنه‌که‌ی نه‌یکوشتیت؟ بۆنی پیاوی مردوو؟ خۆم نه‌بیت که‌سی ترم له‌سه‌ر پاپۆره‌که‌ نه‌ده‌بینی که‌ ئه‌و هه‌موو بۆنی مردنه‌ی لیبیت. کاتی گۆرانی وتنه‌که‌ چاوم ده‌گێرا، له‌ هۆلی ناخواردنیش به‌ ده‌موچاوه‌کاندا ده‌مپوانی، به‌لکو مرۆفیکم به‌رچاو بکه‌وتایه‌ که‌ له‌ ره‌جه‌ب ئیسماعیل بچیت. ده‌موچاوی خه‌لکه‌که‌ پر له‌ یادگارو گرفت بوون، به‌لام ده‌موچاوی که‌سانێکی راسته‌قینه‌ بوون. هه‌ولێکی زۆریان ده‌دا که‌ به‌ زیندوویی بمیننه‌وه‌. گه‌شتیان ده‌کرد و ماندوو ده‌بوون، ئەمجا له‌ سیبه‌ری هۆلی ناخواردنه‌که‌و له‌ ژێر ته‌لاره‌کاندا داده‌نیشن تا گۆرانی بچن.. نه‌متوانی به‌شداریی گه‌شته‌که‌و ماندوو بوونه‌که‌یان بکه‌م. ئاره‌زوو تینی بۆ هینام که‌ گۆرانییان له‌گه‌ڵدا بلێم، به‌لام نه‌متوانی.. خۆم بۆ نووسین ریا کرده‌وه‌. ئەوه‌تا ئیستا من له‌ ژووری ۲۷ی ئوتیل "ئه‌لزاس"م، به‌ ژووره‌که‌دا دیم و ده‌چم. له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ سه‌یر ده‌که‌م. که‌میک سه‌رم لار ده‌که‌مه‌وه‌ تا گویم له‌ ته‌په‌ی هه‌نگاوی ناو پاره‌وه‌کان بیت.. هیچی وا نادۆزمه‌وه‌ که‌ توانای وتنیم هه‌بیت! چۆنه‌ گه‌ر خۆم بخنکێم؟

له‌ بنمیچی ژووره‌که‌دا، لای ته‌لی گلۆپه‌ شوپۆوه‌که‌وه‌ ئەلقه‌یه‌که‌ هه‌یه‌. ده‌کریت کراسه‌که‌م بدرێنم و په‌تیکێ لێ دروستبکه‌م، له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ راوه‌ستم تا په‌ته‌که‌ بخه‌مه‌ ئەلقه‌که‌وه‌و ئه‌و سه‌ریشی گریبده‌م، تا که‌ به‌چاکی به‌ستمه‌وه‌ قولفه‌یه‌که‌ له‌ په‌ته‌که‌ دروستبکه‌م و بیخه‌مه‌ ملمه‌وه‌. له‌ ساته‌ وه‌ختێکدا کورسییه‌که‌ بخه‌م و شوپۆر بمه‌وه‌.. له‌ هه‌ولدا نێکیکدا بۆ هه‌وا وه‌رگرتن و شلکردنه‌وه‌ی په‌ته‌که‌،

موچوپکيک پيدا ديت. به لام برېگه کانی ملم، نه و کاته د ترزين و لیده بمه وه. پوژيک چاوه پرم دهکن.. پوژيکی تر، نه مجا که ده رگای ژوره که ده که نه وه و په ته که ده بين که له هه وادا ده له ریته وه، لاشه شینداگه پراوه که ش بوگه نيکی پيسی لیدیت.. هه موو شتيک له شوینی خوی جیدیلن. به ترسه وه ده رگا که داده خن و پولیس ناگادار ده که نه وه.. پوژي دواتریش، له گوشه يه کی بچووکدا پوژنامه کان ده نووسن: پياويکی بيانی ته من سی ساله، له باريکی نادياردا خوی کوشتووه. له گوپستانیکی زستانه ی دووریشدا ده شاردریمه وه! که س پرسه م بو ناگريت، که س نامناسیت.. به لام به چاکی جانتا که ده پشکنن. گهر ناو نيشانیکيان دييه وه بويده نووسن، خو گهر نه ويان ده ستگیر نه بوو نه وا پولیس تا س مانگ لای خويانی داده نين، نه مجا ده دیده نه يه کيک له کومه له خیرخوازه کان. رهنگه جله کانیشم ده ست به ندرکراویک بکه ویت! نه ی گهر مردم نه نيسه چی به سهر ديت؟ کی پيیده لیت و چيش ده کات؟

توانای سهر به زرکدرنه وه م نييه. ئیستا توانای چوونه ناو پيخه فه که م و نووستیشم نييه. باوه پ به زيووم. له چه ند مانگيک زياتر نامينم، نه مجا ده مرمر! ئايا پاستکردنه وه ی توانای مروفيک، که هيچ په يوه ندييه کی به ژيانه وه نه مابیت، له نارادايه؟ من نه و مروقه م.. نا نه خير مروف نیم، سهره تا به نديخانه هه ولی له ناو بردنی له شی ده دام. پروام نه ده کرد که به رگه ی هه موو نه و شتانه ی که کرديان بگرم، که چی به رگه م گرت.. لیدانه کان هر بهر باوه پرم ده که وتن، نه ویش به سه رنجی توورانوه و بيده نگی به ريه رچی ده دانه وه.. ههر واش مامه وه.. نه به زيم، پاشگه ز نه ده بوومه وه؛ ئاوی سارد.. با ماوه ی هه لواسينيش هه وت پوژ بيت، باوايیت. هه ره شه ی کوشتن و که وتنی گولله ش به ملاولامدا، باوايیت، ههر باوه پرم بوو، خوی ده گرت.. ئیستا چيم تیدا ماوه ته وه؟ له ساته تووره و به ره له ستييه کاندا هوار ده که م؛ ده بيت شتيک بکه م.. جا چونکه هه موو چه که کانم له ده سته چوون؛

سهرنجی توورانہ، بہرہ لستی، بیدہنگی، دہبا چہکی وشہش تاقی بکہمہوہ .. با بہر لہ مردنم دوا وشہ بلیم. بہ لآم وشہ بیترخہ کانم بو نایہن. شہوان، کہ ہر دوچاوم کراون، کہ ہر دوچاوم نوقاون، دوا ہولئی گہ مارؤدانیان دہدہم، بہ لآم ہر ہیندہی لہ سہر میژہ کہی پال دیوارہ کہہ دانیشتم، ہہستدہ کہم ئہوی وشہ بیٹ بو م نایہت.

لہ مہر سیلیا چومہ سئ یان چوار گازیئو. لہ بہ یانی زوہوہ پویشتم، دوا ی لہ سہر خؤ خوار دنہوہی قاوہ کہہ، ہہولئی وہبیر ہاتنہوہی وشہ کانم دا، دہستمپیکرد. یہ کہم وشہ چاوی دز. دوہوم وشہ بزہی گالٹہ جارپیانہ .. وشہکانی سیئہم و چوارہم و پینجہم ہہ لکیشانی ہہناسہی پرنازارو ئہ شکہنجہی پوژانی زستانی بہندیخانہ، ئیتر دہچہقم. ئای رہجہب چ کویلہ یہ کی بیدہ سہ لآتت لیدہ رچوہ؟ ئیستا دہتہوئت لہ بارہی کیوہ بنوسی؟ چ وشہ یہ کیش توانای رزگار کردنی ئہوانہی ہہ یہ کہ ہہموو شتیکیان لیقہ دہغہ کراوہ، بہ لہ تلہ تکردنی پوخی پاکہ تہ جگہ رہشہوہ، تا چہند خالیکی رہشی لہ سہر بنوسن و ئہمجا یارییان پیبکہن! ہہموو شتیکیان لیقہ دہغہ کراوہ .. پارچہ نانہ رہقہ کانیشیان لیژہوت کردن کہ بہدہستہ ئارامہ کانیاہوہ ببوونہ سہریاز و قہ لآ، تا گہمہی شہ ترہنجیان پیبکہن ..

"ئہی کوری سوزانیانہ، نازانن یاری قہ دہغہ یہ؟ فیئل دہ کہن؟ شتی یاری لہ ہہویری نانہ کہہ دروستدہ کہن .." لییان دہدان، بہ پیلآو و دار لییان دہدان، تفیان لہ دہموچاویان دہکرد، ئہمجا ہہموو شتیکیان لیژہوت دہکردن. توانای نووسینی چیم ہہ یہ تا رزگاریان بکہم!

گازیئو کہہ، پیرہژن و پیرہ میرد، دلداران، دہریاوان .. ئہوانہ توانای ساتیک دلنیا کردن میان نییہ، تا توانای نووسینم ہہ بیٹ! دہچہمہ گازیئویہ کی تر .. لہ پینگا بیر لہو بیرہ دہ کہمہوہ کہہ دہ بیٹ بنوسریٹ، چ وشہ یہ کہہ توانای رزگار کردنی ئہمجد یان ئیبیراھیمیان ہہ یہ؟ بیرم وشہ ی گہورہی بزمار ئاسای نالی ہینستر

پادەخات، ئەمجا دەچمە گازینۆكەو، لەگەڵ پەرداخە شەریەتەكەدا وەك سۆالكەر پەرە كاغەزەكانم بۆلۆدەكەمەو. لە پەنجەرەكەو سەیر دەكەم، بە دەموچاوەكاندا دەپوانم. یەكەم وشە دەنووسم، دووهم وشەش، لا نیگایەك لە ئافەرەتێكى بەسالا چوووە دەمپێكێت، كە دەبینیت لە راستەو بە چەپ دەنووسم، بەسەرسوپرمانەو سەیرم دەكات و لێو هەڵدەقورتینیت.. دەمەوێت پێیبێلێم خانمەكەم هەر شیوازی نووسینەكەمان نرخێكى هەیە و نەگۆراو، ئەو شیوازی لێدەرچیت هێچى تر نرخى نییە، بە تاییەتى مەوۆف.. مەوۆف لە ولاتی ئێمەدا بێنرخترین شتە، ئاگەزە جگەرە لەو بە نرخترە.. ئای گەر ساتیک، لەو بە هەزاران زیندانانەى لە كەنارى خۆرەلانی ناوەرەستەو تا بیابانە دوورەكان بۆلۆبوونەتەو، سەرنجى ناو زیندانیتك دەدا، چیتدەدیت؛ پاشماوێ خەلك، هەناسەبەركێ، چاوەروانییەكى بێهۆووە.. چیتریش؟ دەموچاوى پەر لە شادى تەواو و باوەر بەخۆكردنى پیاوكۆژان.. پێكەنین.. خانمەكەم هێچ سەرسام مەبە، ئەوێ ئیستا بەلاتەو سەیرە، لەوێ لە هەموو شت كەمتر جیگای سەرسامییە!

كە هەر هێچم بۆ نەنووسرا، بیرم لە پەرۆزەى نووسینی نامەیهك دەكردەو بە ئێنيسە. كاغەزەكان دەپێچمەو، سەیرى پیرەژنەكەو خزمەتچییەكەو پەنجەرەكە دەكەم. دەموچاویكى زۆر بەبەردەمدا رادەبوورن، دەموچاوى بە پێكەنین، كە بەزم و خۆشیان لێدەباریت، دەموچاوى پتەو كە نوقمى بێركردنەو.. پەرۆزنامەكانیش دەبینم، لەسەر میزەكان خەلكى بەكاوخۆ هەلیاندەگرن و دەیانخویننەو، ئەمجا بۆ جیگەى خۆیانیان دەگێرنەو. لاویكى ریشداریش دەبینم خەرىكى خویندەوێكى كەتێپێكە..

حاجى "رەسمى ئەبو جەعفەر"یشم لە بیرە.. هەردوو دەستیان لە پشتییەو بەستەو، لە مەیدانى بەندیخانەكەدا رایانگرت، بەبەردەم دەیان گیراوە كەوتنە گالته پێكردنى:

- تۆش وهك ئەبو هوپرپه داوا له ههژارهكان دهكەيت تا شوپرش بکهن..
گهواد بگره، ئەي حاجي سهگ، ئەي حاجي گوو.

به دهموچاويان دا دهكيشا، به سهري دا، به سنگي داو گالتهيان پييدهكردو
لېشيان ددا. له ناکاو پيشي سهرنجي پاكيشان. وهك بۆ يهكهم جار ديبيتيان،
كهوتنه پاكيشاني. وهك كلکي سهگيک بيت، حاجي سهري دادهنهواند تا خوئی له
ئازاري پاكيشانهكه پزگار بکات.. كه ماندوووبون، يهكيكيان دهنکه شقارتهيهكي
داگيرساند و له پيشه سپييهكه ي نزيكخستهوه، داگيرسا، بووه توپه له گريک،
دووهميان سهتلي لمي هيتاو کردي به دهموچاوي حاجي دا.. دواي چه ند رۆژيک
حاجي پهسمي كه له بهر خوړهكه دانيشتبوو، دهموچاوي قيرو بهزهيي دهبزواند..
بلوقی سوور كه لينجاوي ليدههات، دوو چاوي بييرزانگ، لچيشي خوینی تيزابوو.
به ههژاراني وتبوو 'ئەبو زهري غيفاري' تان بيستوووه كه دهليت: سهيرم بهو كهسه
برسييه ديت كه شمشيرهكه ي هه'لناكيشيت! دهبيت له هه'لدان بۆ نووسين بکهوم.
ههركه له نهخوشخانه دهرجووم، کاتي كهوتنه نووسينم دهبيت و وازيشي ليناھينم
.. ئيستا هه موو مه رسييليام له بهر چاوهو دهبيت شارهزاي بجم، به بازاپو شاتو و
مهيدانهكان و خه'لکهكەش، واته خه'لکهكاني بيينم!

باشه کاتيک من بيرم له نووسيني شتيک دهرياره ي ئازاردان دهکردهوه، چۆن
خزامة ئەو هه'لويسيته گهوجانهوه؟ ئيستا شتهکه زۆر بهلامهوه ئاساييه. مه بهست
نووسيني چيروک نيه، نهخير. ئەو به سه رهاتانه ي كه به چاوي خوّم ديومن،
به هه ر جوړيک تو ماريکريّن به سن بۆ بوون به لگه نامه ي تاوانبارکردني ئەو پياوکرژانه
به مردن؟ پيوسته دهست له وشه ي پروپوچ و تاوانبارکردن هه'لگرم و هه ر به
وتني ئەوانه ي به چاوي خوّم ديومن قاييليم. گه ر ئەوه م بۆ کرا ئەوا به شيکی ئەرکی
سه ر شاني خوّم به جيده هينم. هه ر بۆ ئەوه شه بير له چووني جنيّف دهکه مه وه، تا
تابلۆيهک پيشکهش به خاچي سوور بکه م. ئەو شتانه ي كه خوّم بينيومن بۆ

لٲپر سراوه کانی خاچى سووريان بگٲرمه وه . دواتر یش داواى ناردرنى نوٲنه رى خٲيان لٲبکه م بٲ توٲزٲنه وهى پروداوه کان . هه موو ئه و شتانه يان پٲده لٲم که به سه رم هاتوون، ئه وه شى که له هه موو ئه و خه لکانه م بٲستوون که پٲيانگه یشتووم و بٲنيومن . هه روه ها ناوى لٲکٲله روه کانشيان پٲده لٲم، جا دواتر با خٲيان بچن بٲبٲن! گوٲ به وانه ناده م که چه ند رٲژٲک له مه ويه ر له خوٲندکارانم بٲست . به گو مانه وه تٲميانده پروانى، به په له ش لٲمه کينه وه . سه ره تا لام سه ير بوو، به لام ئه وه نده ي پٲنه چوو شته که م لا پوون و ئاشکرا بوو . شتى خراب به خٲرايى ده گه يه نرٲٲ، خٲراتر له وهى که مرٲف پٲش بٲنى ده کات! که ناوى خوٲم پٲوتن راجه نٲن . به پرسياره وه به يه کتر ياندا ده پروانى . ئه مجا يه کٲکيان راس ته وخٲ لٲٲپر سٲم:

- گٲرابووٲت و به ر يانداٲت، ئه و یش داواى ئه وهى له رٲژنامه کاندا نووسٲت

...

نه يتوانى ئه و وشه يه بلٲت .. به ر له ته واوکردنى رسته که ي، زانٲم چٲده لٲت . هه ستم به بچووکى جيهان کرد، له و ژوره بچووکتره که چوارده پٲاو بووٲن تٲٲدا . سه رم داخست، بٲره کانش ئه سٲى سه رکٲش ئاسا غاريان ده کرد . نه خوٲشٲيه که ميان پٲٲلٲم؟ ئه ي سه باره ت به رپوخانه که م؟ ئه ي بلٲم که من ده مه وٲت له باره ي ئازاردان و دامالٲنى په رده ي رپووى پٲاو کوژه کانه وه بنووسم؟ ده بووايه شتٲکم بووتايه . به چه ند وشه يه کى بٲسه رويه ر، وتم:

- چونکه نه خوٲم بوٲه به ر ياندام، به زٲر یش ددان پٲدانان يان لٲوه رگرتم!

درٲم کرد، درٲ دوا پردى رزگار بوونٲکى بٲپه روام بوو . له ماوه ي دواٲدا توندوتٲزٲيان له گه لٲمدا به کار نه ده ٲٲنا، که بٲنٲان واژوى ده که م، زه رده خه نه هه موو رپووانى گرتبووه . چ هٲزٲکيان خسته گه ر؟

بیدنگ بوون. له م پوهه ورته یان له دهم نه هات. حهزم ده کرد یه کیکیان
پرسیاری لی بکرده مایه، نه وسا هه ستم به دلنیای ده کرد. چیشم به خه یالدا به اتبایه
پیمده وتن. به لام بیدنگییه نه فره تیه که یان کاریکی کرد هه ست به رسوایی بکه م.
به بیدنگییه که ش ده ستیان هه لنه گرت، یه که له دوی یه که کشانه وه. دووانیان
مانه وه، دوور له من دانیشتبوون، به جوړیک به چاو ناماژه یان بو ده کردم تا له گه ل
نه و ناماژانه دا هه ست به رسوایی بکه م!

زورم حه زده کرد له گه ل یه کیکیا قسه بکه م، جا نه و یه که هه ر که سیک بیت.
گر له و کاتژمیړه دا قسه م بکرده یه نه و هه موو شتی کم دوت. به لام که س پرسواری
لینه کردم. دووانه که، که دوور ده هاتنه به رچاوم، هه ر وه که چه ند کیشوهره
سه هؤلبه ندانیک له نیوانماندا بیت، ته نانه ت گر قسه شم بکرده یه، بو گوئیان
لیمده بیت؟ نه ی له هوکاری به ربوونه که م ده گن؟

بیره ره شه کان به ر له خوم گه یشتوون. سواری پاپوړیکی خیراتر له نه شیلوس
بوون. له چاو و بیدنگی خویندکاراندا چاوه رپیان ده کردم. که یانه که م جیه یشت
نه و دووانه یه که وشه چیه نه یانوت، سه یریشیان نه ده کردم. هه ستمکرد، نازارو
نه شکه نجه ی پینج ساله که، له دارکاری و به ندی ته نیایی و هه زاران جنیویش که
به سه رمدا داده بارین، ناگه نه سه رنجیکی بچووک که بو یه که سات له هه وادا
به رده دریت و نه مجا بره ویتنه وه!

پووخانی مروث به پووخانی خانوو ده چیت، له تاریکاییدا ده له ریتنه وه،
ده له رزیت، نه مجا ده رمیت و ده که ویت. له گه ل که وتنیشدا ژاوه ژاوه به تینه که ی لی
پهیدا ده بیت، توړوخول و مردن و نه فره تیشی به دوا دا دیت.

له تاریکایی به ندیخانه دا بیرم ده کرده وه. بیرم له نووسین و چاره سه ری
نه خو شیه که م ده کرده وه. جاریک نه و بیرم له خوم دوورخسته وه، هه زاران جار
دوورم خسته وه. به لام سه رنجه کانی نه نیسه، وشه کانی، بیره ناسوره کانی که

به سه رمدا ده هاتن، کاتیک دهمدی هرچیم له دوره دپرووختت.. به لای منه وه ئیتیر شتیکی پیروز نه ما.. که قاییل بووم له رزیم. سه رتا له گه ل خوڤدا، ئه مجا له گه ل ئه واندان، تا که ئه و په ره کاغه زه زه رده م واژوکرد، هه ستمکرد هه موو شتیکم تیدا دهرمیت و دپرووختت.. پرووخم، له گه ل ژاوه ژاوی که وتنه که دا شه پۆلی ته پوتۆزی به دوادهات، که به دهمیان دهیانگه یانده هه موو شوینیک، مزگینی کوتاییه بیپه رواکه ی ره جبه ئیسماعیلی به خه لکی ده گه یاندا!

ده کریت خویندکاریک ببینم؟ تا یاریده ی نه خوڤخانه و چاره سه ربیه که م بدات؟ نه خیر نامه ویت، چونکه وشه یه ک به سه بو کوشتم، دوو سبه ی خوڤ ده چم، هه ر خوڤم ئه و ئه رکه به جیده هینم! وام به خه یالدا ده هات که بیری نووسین کشابیته وه، به لام ئیستا سه فه ره که ی جنیقم به لاره گرنگتره، هه ر که له چاره سه ری نه خوڤسییه که م دهمه وه و له سه فه ره که م ده گه ریمه وه، بریار ده دم که ده بیت چبیکه م!

هاتوچۆی نه خوڤخانه و پشکنین، ئه و په ره که ی دوو هه فته ی به سه . هه ر که خه ریکبوو ده سته پیکه م ئاهه نگی پشودان ده سته پیکرد. گالته پیکردم که له که ده بیت و له هه موو لایه که وه گه مارۆم دده ن، هه سته ده که م له راده به دهر نه فره ت لیکراوم و له سه ر ئه و هه له یه ش سزا دهریم که رۆژیک له رۆژان لیموه شایه وه و کوتاییشی نایه ت. ئه وه ی ده چیژم حه قی خوڤه و پر به پیستیشمه .

ئه و برینپچه ی که به رپرسیاری خوین وه رگرتنم بوو، پنیوتم:

- له ناوه ختدا هاتوویت، نازانی ئه مرۆ شه ممه یه و بو وه رگرتنه وه ی

ئه نجامه که شی ده بیت تا به یانی سیشه ممه چاوه رپی بکه یه ت؟

سه ری زانین و قاییلیتیم بو راره شاندا، له ناخیشه وه جنیوم ده دا! نمونه ی

خویننه که می وه رگرت، وتی:

- ئیستا ئیشی من ته واو بوو!

مه‌رسیلیاش وهک هه‌موو دونیا خۆی بۆ ئاهه‌نگه‌کانی سه‌ری سال ئاماده ده‌کات. خه‌لکی په‌له‌یانه‌و دووکان و سه‌رجه‌م شوینه‌کان له‌ خه‌لک و پووناکیدا جمه‌یان دیت. به‌فریش ده‌باریت تا هه‌رچی هه‌یه‌و نییه‌ دایپۆشیت؛ رابردوو، په‌ستی و ناخۆشی و بیره‌ ناخۆشه‌کان. له‌ مه‌رسیلیای گه‌وره‌دا هه‌ر منم هه‌ست به‌ یه‌ک تۆز گونجاندن له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌ی ده‌روپشتمدا ناکه‌م. هه‌نگاوه‌ درێژه‌کانی خه‌لکه‌که، هه‌لاتنیکه‌ له‌و ده‌رده‌ی که‌ من به‌ هه‌نگاوه‌ کورت و له‌سه‌رخۆکانمدا ده‌نیوینم. تیشکه‌ هه‌لکراوه‌کان ده‌که‌ونه‌ سه‌ر ده‌موچاوم، تا لاوازی و ناپاکیم ده‌ریخن. زه‌رده‌ی سه‌ر ده‌موچاوی دلداره‌کانیش، که‌ له‌ژێر دارگۆپه‌کاندا ده‌ستیان له‌ ملی یه‌کتر کردوه، گالته‌یه‌کی سووتینه‌رن و ئه‌و بیرانه‌می ده‌په‌وانده‌وه‌ که‌ به‌سه‌رمدا ده‌هاتن!

پۆژگار به‌ له‌سه‌رخۆیی و پڕ ئیش و ئازاره‌وه‌ رابوورد. به‌لامه‌وه‌ درێژترین پۆژانی ته‌مه‌نم بوون، تا پۆژی ۷ی کانوونی دووهم. سێ دکتۆر پێشوازییان کردم. ژنیک و دوو پیاو. جله‌کانیان به‌ ته‌واوه‌تی پێداکه‌ندم. له‌ جل داکه‌ندنه‌که‌مدا نووریم بیرکه‌وته‌وه‌. ژووره‌که‌ به‌ په‌نگه‌ شین و مه‌نگه‌که‌یه‌وه‌ گه‌رم بوو. چه‌رچه‌فی سه‌ر میزی پشکنینه‌که‌ خاویڤ بوو. هه‌ستمکرد من شیای ئه‌وه‌نیم. ده‌بوایه‌ له‌ که‌لاوه‌یه‌کدا پووتبیمه‌وه‌، که‌ کراسه‌که‌مم داده‌که‌ند سه‌یری دکتۆره‌ ژنه‌که‌م کرد. چاوی بیلیانه‌ بوون، له‌ چاوی ئه‌وانه‌ی نه‌ده‌کرد که‌ چاوه‌پڕی ده‌ستپێکردن بوون.. پرسیری رابردوومیان لێکردم. به‌ هه‌مانشیوه‌ لێیانپرسیم، چیان پێبێم؟ ئای له‌ گالته‌چارپی وشه‌کان "له‌باره‌ی رابردوته‌وه‌ بۆمان بدویت". که‌ په‌شۆکاویان له‌ ده‌موچاومدا بینی، تا ون نه‌بم، وتیان "به‌ مندالی نه‌خۆشیت گرتوه‌وه‌، چ نه‌خۆشییه‌ک؟ ژنت هێناوه‌؟". پرسیری دایکم و باوکمیان لێکردم. شه‌ژاوانه‌ وه‌لام ده‌دانه‌وه‌. پیموتن که‌ دایکم به‌ نه‌خۆشی دل‌ مردووه‌و باوکیشم به‌ سیلی ئیسقان.. کرۆکی باسه‌که‌م بۆ دواچار هێشته‌وه‌، ئه‌وه‌ی که‌ ده‌مویست دوا په‌په‌ی

به‌رگرم بېت! خاموشي ژووره گه‌رمه‌که‌ی گرتب‌ووه . چه‌کوشیکی بچک‌وله‌ش به
ئه‌ژن‌ومدا ده‌کیشرا .. وه‌ک کاردانه‌وه‌یه‌کی لیدانه‌که زیاد له پیویست راپله‌کیم، له‌پر
تینم دایه خوم و وتم:

- نه‌و شته‌گرنه‌که که هیشتا نه‌مدرکاندووه، که ره‌نگه نه‌خوشییه‌که‌م
پوونبکاته‌وه، من گیرابووم . پینج سالی ره‌بق له گرتوخانه‌دا بووم ..
نه‌ک هر ئه‌وه‌ش، له‌سه‌ره‌تاوه نازاری جور به‌جور درام .
قسه‌کان سارد بوون یان که سه‌یری ده‌موچاویانم ده‌کرد و امده‌بینی، تا که به
سه‌رسوورپمانه‌وه سه‌یری په‌کتریان ده‌کرد:

- ده‌بووایه له سه‌ره‌تاوه پی‌تبووتینایه ..
ژنه‌که‌یان پیکه‌نی . بو‌یه‌که‌م جار سه‌رنجیکی ناسور له چاویدا به‌دیده‌کرا . پیره
دکتوره‌که‌یان پی‌یوتم:
- هه‌سته‌و جله‌کانت له‌به‌ر بکه‌ره‌وه ..

به چه‌قسه‌یان بو‌یه‌کتر ده‌کردو منیش له گوشه‌که‌دا جله‌کانم له‌به‌ر
ده‌کرده‌وه . چیان به‌بیردا هات؟ چیانوت؟ چه‌ند سالی‌که بو‌یه‌که‌مین جار هه‌ست
به‌شانازی ده‌که‌م . به‌ندیخانه به‌لامه‌وه جی‌گای شه‌ره‌فمه‌ندیم بوو، مه‌زن بوو، که تا
پاده‌یک سه‌رنج و چیه‌ی دکتوره‌کان ریژیکی راسته‌وخو بوون بوم .
که له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌و میزه‌ی پیره دکتوره‌که له‌سه‌ری
داده‌نیشیت، دانیشتم . داوای ریپیدانی جگه‌ره‌کیشانم لیکردن، دکتوره‌که سه‌ری
برایانه‌ی بو‌له‌قاند، له‌وانه‌یه ئه‌وانی تریش هر وایانکریدیت . به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک و
وشه‌یه‌کی بچوک وه‌لامیدامه‌وه:
- فه‌رموو .

که‌واته به‌ندکراوبووم . هر ئه‌وه‌ش نه‌خوشییه‌که‌م روونده‌کاته‌وه . سه‌ره‌تا
سه‌رسام بوون، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد سه‌رسامییه‌که‌یان نه‌ما، خه‌ریکبوو له‌گه‌ل

دووکەلی جگەرەکەى مندا دەپهوییەوه . وا سهیریان دەکردم هەر وهک بووکەشووشەیکى سەدده پابردووہکانیم .. ئایا ئەوانه له مانای بەندکراوی مرۆف دەگەن؟ نەک هەر بەندکراو، بەلکو بەندکراوی ئەو زیندانە نارێک و سارده پەر له مێش و مەگەزانە، که له ماوهی پشوو دانیشدا، بەر زلله دەدرێت، وهک گایەکی هەلچوو دارکاری دەکرێت؟ دەمویست هەست بەبوونی خۆم بکەم و سەرکەوتووش دیاریم . بەلام کاتی ئامادەکردنی ئەو وشانەى که دەمویست بیانئیم، هەستم بە ئازار کرد . پەرە کاغەزە زەرەدە چوارگۆشەکەم بەبیر هاتەوه، که له کاتی کیشانی دوا وشەى سەریدا، بە ئارەقى دەستە لەرزۆکەکەم تەر ببوو .

دکتۆرە بەسالچووہکە لێپرسیم:

- باسى بارى بەندیتیمان بۆ دەکەیت؟ مەبەستم لەچۆنیتى بەندىخانەکە بوو، کام مەرجى خواردن و تەندروستى تێدابوو؟

مەرجى خواردن و تەندروستى! ئەو پرسیارەتان بە گالتهیه یان بەپاستیتانە .
له کۆتاییدا وتیان:

- نەخۆشییەکەت گران و پرمەترسییە، ئەگەر پێرەویی سىستمىکى زۆر چاکبەیت، ئەوا پەنگە بیهیچ گرفتیک بژیت، بەلام ئەگەر لێى لادەیت ..
"ئەوجا بێدەنگ بوون"

له خامۆشییە خاوینەکەى که دیوارو سەرچەف و شووشەکەى گرتبۆوه، دەنگى دکتۆرە گەنجەکەم بەر گویى کەوت:

- ئایا دەتوانم پرسىارى هۆى گرتنەکتت لێبکەم؟

سەیرمکرد، پەنگى ئادگارى ئالێکى گەشەو واشى دەنواند که له دەموچاوى کچۆلە تازە پێگەیشتووہکان بچێت . بە دوو دلێیەوه سەرم پراوہشانە . بۆچى پێیبلێم؟ وا وتیشم: بەندیکى سىاسى بووم، ئایا له مانای ئەو وشانە دەگات؟ گەر پیموت من بپاری یانزە سال بەندکردنم درابوو پێنجیانم لێبەسەربردن، ئەویش

لهبەر هیچ نا، جگه لهوهی که دهمویست؛ به باوهر، به وشه، ژيانی خه لکی زیاتر بهختیار بکه م، گهر پیموت، برۆا دهکات؟ ههر دهیلیم:

- ئەوی ئەو مروفهی که له کهنارهکهی تری دهریای ناوهراستدا دهژیت باوهریم پیبکه، من تفهنگم هه لنهگرتووه، کهسیشم نه کوشتووه، واش به سه دان جار سهرم به دیواردا دراوه، ههر وهک چۆن بزمار به دار به پروودا داده کوتریت .. سه رکیشانیس به دیواردا بریتیه له سه رهتای سیمفۆنیایهکی به ئازار: دواتر به قامچی تیمده کهوتن، که له لیدان ماندوو ده بوون، نۆرهیان ده کرد، به هیژیش بوون، خو که لیدانیس کو تایی دههات ناگر بهرده بووه له شمه وه . جگه رهیان له سه رده موچاوم ده کوژانده وه، له سه ر سنکم .. له جیگای تریش .. نهک ههر ئه وهش، ههر دوو گو نیان ده گرتم و رایانده کیشا . له و ساته دا هه ستم به مردنم ده کرد، ئەمجا حهوت رۆژ به بنمیچدا هه لواسرام . ههر دوو ده ستیشم به گوریس به سترابوونه وه، گوریسه که بۆ بنمیچه کهی کی شده کردم، له سه ر نووکی پێ ده وه ستام . که حهوت رۆژه که ته واو بوون، لاقه کانم وهک لاقی فیلیان لیها تبوو: ئاوسا و شیندا گه پابوون، قورس بیوون .. نه .. نه خیر .. له وه نده زیاتر بۆ نادویم . ههر به بیهر هاتنه وهی ئه و رۆژانه مروف تیکده دن، ته نانهت شاره زایه تی و بلیمه تی دکتۆریش له ئاستیدا ده سه وه ستان ده بن .. هه موو ئه وهی که تائی ستاش بۆم باسکردیت، به شی یه که مه، به لām به شهکانی تر، بیووره گهر نه متوانی یهک قسه یانت له باره وه بۆ بکه م . بهرگه ی گشت ئازاردانه که م گرت .. ئەوی تۆ پێشبینی چیده کهیت، بۆ هاوارم کرد؟ ددانم پیدانا؟ نه خیر . خو م گرت، له ئارام و خوگریدا له وشتر به هیژتر بووم .. به لām له ساتیکی کپدا پرووخام . ئەو مروفه ی ئیستا له بهر ده ستدا ده بیینیت، به راده ی ئه و وشانه ی که له

میشکیدا شه پۆل ددهن، به هیزو توانا نییه .. ماوهیهک بههیز بوو،
ئه مجا پرووخوا، به جاریک پرووخوا .

که پروانامه ی مردنم واژۆکرد زه رده خه نه یه کی هه لیزپرکاو دایگرتیووم . که چاوم
له دکتۆره لاره که گواسته وهو سهیری دکتۆره به سالا چوو هه که م ده کرد، وتم:

- به ندرکراویکی سیاسی بووم .

هیچی ترم نهوت . پیره دکتۆره که به پهستییه وه سهیری ده کردین، هه ره وه که

یادگاری ناخۆشی بیر بکه وتبیته وه، له گه ل خۆیدا ددهوا، وتی:

- ئه مه یه کیکه له گه لیکی به ندرکراو .

پرووی له من کرد و به رده وام بوو:

- بۆچی پیاوکۆزو ده سته لاتداره کان میژوو ناخۆیننه وه ؟ گه ره به شیکیان له و

شخانه بخوینایه ته وه، که ده بووایه بیانخوینایه ته وه، گه لیکی شتیان بۆ

خۆیان و بۆ خه لکی تریش ده هیشته وه . به لام پیده چیته که ده بیته هه ره

گه له و نرخه سه ره سته خۆی بدات، سه ره سه ستیش زۆرجار گران

ده که ویته وه!

خامۆشیی بالیکیشا . بیده نگیه که ی ئه مجاره یان زۆر توندوتیژ بوو، ژنه که، که

دهنگی له ئه ستهیره یه کی ئاگرینی ره نگا وره نگ ده چوو، وتی:

- دکتۆر قالی، گه ره ده توانیت باسینکی پۆژانی به رگری بۆ بکه .

- پیویست به باسکردن ناکات، په نگه له منی باشتر بزانیته . خۆ ئه گه ره

به رگری و داگیرکردن به لای ئیمه وه بوویته یادگارو میژوو، ئه وا ئه وان

ئه مرۆ له و یادگارو میژوو ده دا ده ژین .

دکتۆر قالی به چه کوشه که ی دای به میزه که داو هه ستایه سه ری . به

ژوره که دا ده هات و ده چوو، ده موچاوی گرژ ببوو، به لام قسه کانی هه ره له سه رخۆ

بوون، پییوتم:

- تەندروستىت باش نىيە، پىۋىستە ئەمە باش بزانىت. نامەۋىت ترست بخەمبەر، بەلام گەشېبىنى ھۆكارى كەمتەرخەمىيە، ناشمەۋىت كەمتەرخەم بىت. "كەمىك پراۋەستاۋ ئەمجا بە دەنگىكى نزم بەردەوام بوو" ئەگەر پىپرەۋى ئەو سىستەمە بىكەيت كە بۆتى پىشنىار دەكەم، لەۋانەيە بىكۆسپ و ناخۇشى بژىت، بەلام گەر پىپرەۋى نەكەيت، ئەۋا پىمبەدە كە بلىم، ھەر نوشوستىيەك لەۋانەيە بەرەۋ مەترسىت بەرىت. ئەۋ سىستەمە بۆتى پىشنىار دەكەم گران نىيە، خواردن و نووستن و پەيوەندى سىكسىت رىكۆپىك بىكە. "كە درىژەي بە قسەكانى دا، بزەي ھاتى" دەبىت ھەلنەچىت، توورە نەبىت، پەست نەبىت، ھەرۋەھا شادمانى زۆرىش كارت تىدەكات.. "لەرەي دەنگى گۆرا كە دەيوت" دەزانم ئەم شتانەت بەلاۋە گرانە، بەلام دەبىت ھەۋلبدەيت.

لە پشت مېزەكەۋە دانىشت، بە وردى سەرنجى دام، ئەمجا وتى:

- ئىستا كۆمەلىك دەرمانت بۇ دەنوسم، تكام وايە كە بەرىكۆپىكى و لە كاتى خۇياندا بەكارىان بىنىت، دۋاي ھەفتەيەكى تىرىش كە بۇ دوۋەم جار سەرتدایەۋە، با بزانىن.

ئەگەر بىان زانىبایە پوخواۋم وا بەگەرمى خوداحافىزىان لىنەدەكردم. ھەر سىكىان لەبەر دەرگاكدە پراۋەستان، دۋاي تەوقە لەگەل كىردنم، زەردەخەنە ھەموۋ دەموچاۋيانى گرتبۆۋە، بە تايبەتى دكتور ڧالى. كاتىكىش لە كۆتايى پارپوۋە دووردرىژەكەدا ئاۋرمدایەۋە، دكتور ڧالى چاۋەپوانى دۋا ئاۋرپدانەۋەي دەكردم، تا دەستى بلندكات و خوداحافىزىم لىيكات. دكتور ڧالى تا كۆتايى خۆيگرت. دەموچاۋە پىر ئازارو چاۋە مەنگەكانى ئەۋەيان دەگەياند، دكتور ڧالى و خەلكانى تىرىش خۇيانگرت.. سەرىشكەۋتن. ئەگەر ساتىك بىزانىبایە كە من ئەۋ پەرە كاغەزە نەفرەتىيەم واژو كىردوۋە نەيدەھىشت بچمە لای، يان تەوقەي لەگەلدا بىكەم،

وايزانم دەيوت: "چۆن دەست دەخەيتە ناو ئەو دەستەي كە خوئىنى پيسكرديت؟ چۆن تواناي بزهگرتنت بەرامبەر بەو دەموچاوه هەيه كە چەشەي لە گوون پاكيشانەكەت دەبينى؟. بۆ ئەنيسە نانوسم كە ژيانم لە مەترسيدايە، تا شپرزە نەبىت. خۆ ئەو سيستمەي دكتور قالى پيشنياريكردوو، لەسەر پيرپەو كردنەكەي سوور دەبم.. جا ئەگەر ليڤه بتوانم ئەي كە گەرامەوه چۆن دەبىت؟ "هەلمەچۆ، توورپە مەبە، پەست مەبە" .. دكتور قالى، تەنانەت شادىي زوريشى ليڤەدەغە دەكردم. كە دوا وشەي وت، خۆي گالتهي پيڤدەهات، ئايا شتى وای بە بيردادىت، كە لەسەر كەنارى دەرياي خۆرەلآتى ناوهرآست، لەوانە بىت مرؤڤيڤك لە خۆشيدا بمرىت؟ خۆشى و شادى لاي گەليڤي بەندكر او بالندەيه كي كۆچەرە .. برپوا ناكەم تەنانەت پياو كوژەكانيش تواناي شاديبان هەبىت .. ئەوان لە ژيڤر تاقى لە قامچي دروستكرادا دەنوو، لەژيڤر تارمايي قيژەو هاوار، ترسى ئەوهيان هەيه كە نيوهشەو لە جيگادا دەريانبهينن، تا ئەو قەرزهي لە ئەستوياندايه بىدەنەوه!

دكتور قالى دلنيابه من دلشاد نامم.. بەلام شادىي زۆر، هەرگيز نابىتە هۆي مردنم. ئەو هۆيانەي تريش كە باسكردن، يەكە بە يەكە ليڤياندەدەمەوه، بەلكو جۆره چارهيهك ببينمەوه.

نووسين، ئايا نووسين پيويستى بە هەلچوون هەيه؟ ئەي توورپەيي؟ پيويست ناكات لە دكتور قالى بپرسم، چونكە ئەو هەولآنەي تا ئىستا داومن يەك ئەنجاميان گەياندوو: ليڤشاويڤك هەلچوون لە كين و توورپە .. يەك لاپەرەشم، لەو نووسينانە دەستگير نەبوو كە ئاواتەخوازبانم!

ئەي سەفەرى جنيڤ، تووشى ماندوويتيم دەكات؟ هەلچوون؟ ئەي ئەگەر برپارى سەفەرەكەم دا، دەبىت كەي برۆم؟ دەبووايه لە دكتور قالىم بپرسيايه، بە تايبەتي ئەم رايەم لەگەلدا باس بكردايه، بەلكو ئەو بۆ من زياتر لەوهي كە دكتورە

رپه‌ریش بوویه . ئەو به‌سالدا چوانه قالبووی ژبانن، ناخۆشییه‌کانیان زانیوه، له‌وانه‌یه رای به‌نرخ بیه‌خشن!

جاریکی تریش به مارسیلیادا ده‌گه‌رپم . هەر چوار لای ته‌یده‌که‌م . گازی‌نۆیه‌که چیه‌یه لی‌نابوو‌پرم . له‌ گازی‌نۆکاندا داده‌نیشم تا ده‌موچاوی خه‌لکه‌که بخوینمه‌وه، رپه‌فتاریان، پیکه‌نینیان، ده‌مه‌و‌یت ته‌نانه‌ت رپه‌فتاره‌کانیشیان به‌دییکه‌م، به‌لکو شتی‌ک فی‌رده‌بم . ئە‌ی پاریس .. ئە‌ی به‌ر له‌ گه‌رانه‌وه‌م بۆ نیشتمان، نابیت سه‌ریکی پاریسیش بده‌م؟

"شاره‌کانی سه‌ر پۆخی ده‌ریا، شارگه‌لی سه‌ربه‌ستی و توندوتیژین"

نازانم کێ ئە‌م قسانه‌ی کردووه، به‌لام له‌ می‌ژه له‌ می‌شکما نه‌قش بوون، پیمابوو هەر می‌رسیلیا ئە‌م شی‌وازه‌ی هه‌یه، به‌لام له‌ پاریس شتی سه‌یر ترم به‌رچاو که‌وت . پارته‌کان مه‌لبه‌ندی خۆیان هه‌یه‌و به‌ ئاشکراش ناو‌نیشانیان له‌سه‌ر نووسراوه . خه‌لکی بی‌تس ده‌چنه ژووره‌وه . بی‌ئه‌وه‌ی ئاو‌ر له‌ دوا‌یانه‌وه بده‌نه‌وه، ده‌چنه ژووره‌وه . له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان به‌ده‌نگی به‌رز ده‌دوین .. خۆ رۆژنامه‌کانیش هه‌موو شتی‌ک بلا‌وده‌که‌نه‌وه .. بی‌رو‌راو

پو‌داوی کوشتن و شی‌وه‌ی تازه‌ی په‌یوه‌ندی سی‌کسی .. خه‌لکه‌که‌ش ده‌یانخویننه‌وه .. خۆ کتی‌بیش له‌به‌ر زۆری، مرۆف بۆی نا‌کریت بزانی‌ت چه‌ندی لی‌ده‌رده‌چیت؟

له‌سه‌ر که‌ناری پو‌وباری سین، به‌ هه‌زاران به‌ ملیۆنان کتی‌ب هه‌ن . که‌ چاوم به‌ ناو‌نیشانه‌کاندا ده‌گه‌را، هەر که‌ له‌سه‌ر ناو‌نیشانی‌ک گیرده‌بوو، له‌رز ده‌یگرتم، ئاو‌رم ده‌دا‌یه‌وه، نه‌مه‌دو‌یست که‌س بمی‌نی‌ت .

"کاتی پشکینیی مائی گیراوه‌که، ئە‌م که‌ره‌سه‌ تاوان‌کاریانه‌مان دۆزییه‌وه که‌ له‌گه‌ل ئە‌م نووسراوه‌دان .." ناوی کتی‌بیان ده‌هینا . ئای پاریسییه‌کان، گه‌ر کتی‌به‌کانتان بۆ که‌ناری ده‌ریای خۆره‌له‌اتی ناوه‌راست ده‌هینا، ئە‌وا تی‌کرای ژیا‌نتان

له بهندیخانه‌دا به‌سه‌ر ده‌برد. په‌شیمانی ده‌یخواردن، خۆتان له هه‌موو شت بییه‌ری ده‌کرد. خۆ که بیر له پارتەکان ده‌که‌نه‌وه ده‌بیټ وریاتر بن، چونکه هه‌ر وشه‌یه‌ک یه‌کیک هه‌یه بیقۆزیتته‌وهو بیکاته پیلان و گیره شیۆینی. نرخى وشه‌کانیش ده‌ده‌ن و هه‌موو ژیا‌نتان له به‌ندیخانه‌کانی بیاباندا به‌سه‌ر ده‌بن، له‌و‌یش تووشی سیل و گرانه‌تا دین و ده‌مرن! باشه ئه‌و پاريسه‌ی که من ده‌بیینم هه‌ر ئاوا هاتۆته دونیاوه؟

پاریسی سیداره‌و مله‌پرین و دروینه، پاریسی به‌رگری، پاریسی شه‌هیدان، خۆی سه‌ربه‌ستی دروستکرد. پیویسته دواى واژۆکردنی ئه‌و په‌ره کاغه‌زه شوومه ئیتر قسه نه‌که‌م، بۆم نییه له‌باره‌ی سه‌ربه‌ستیه‌وه بدویم. ده‌ریاره‌ی پاریس، له‌باره‌ی هه‌چ شتی‌که‌وه. گه‌ر پیاو‌بوومايه له‌و‌ی ده‌مامه‌وه و تا کۆتاییش خۆم ده‌گرت. ئه‌و وشه نابه‌جییانه‌ی که ئیستا من ده‌یجوومه‌وه، نرخیان نه‌ماوه، سواون، بوونه‌ته هه‌ناسه‌پرکییه‌ک له‌بابه‌تی هه‌ناسه‌پرکییه‌ی ئه‌و ئافره‌ته‌ی له‌شه‌قامه‌که قۆستمییه‌وهو تیری له‌سێکس نه‌ده‌خوارد. که شانبه‌شانی ده‌رپۆیشتم ده‌ترسام، ته‌نانه‌ت که به‌رووتیش بینیم که له‌سه‌ر جیگا‌که پراکشابوو، هه‌ر ده‌ترسام. پییوتم:

- نابینی رووتم، چاوه‌رپێ چیت؟

جگه‌ره‌ی دووه‌میشم داگیرساند. ده‌مویست شتی‌ک بکه‌م، به‌لام هه‌ستی بیتواناییم بیره‌که‌ی وه‌ک شه‌پۆلی ئاگر ده‌کرده‌وه به‌ناخدا، ترسی نه‌توانیم بوو، بیمه هۆی گالته پیکردن. ویستم پیییلیم که من نه‌خۆشم، یان ماندووم، به‌لام تاکه وشه‌یه‌ک که له‌خۆم ده‌بیست ده‌موت:

- من پیاو نیم!

جا بیدهنگ ده بووم. له و ساته دا حهزم ده کرد به ددانه کانم ونچرونچری بکه م، تییه لده م، ماچی بکه م، جگه ره م به توورپه یی کوژانده وه تا برپوم .. به شیوه یه ک پییوتم که هه ستمده کرد دمکوژییت:

- بهر له رویشتنن لیم نزیکه بهروه تا دلنیا بم! تا به چاو و دهستی خوم بیبینم، بروا ناکه م.

ئه گهر ئیستا جوړه دوستیکی ئافه تم له گه لدا بووایه، ئه وا وه ک گورگ به پاريسدا ده گه پراین. به و پیکه وه نووساوییه سهیره مان، بیه یزیمان و ئه وان ه شمان ده ترساند که سهیریان ده کردین. پاريس بۆ من دروست نه بووه .. من له پاريس هه قی هیچم نییه، ته نانه ت، به لای خومه وه، ئه و ئاوه ش له وه زیاتره که من شیاوی خواردنه وه ی بم. دوو سبه ی ده گه پیمه وه بۆ مه رسیلیا تا دکتور قالی بیبینم، پییوسته ماوه یه کی زور له گه لیدا بمینمه وه تا پرسیا ری ئه وه ی لیبکه م که من له فهره نسا چیبکه م بۆ ئه وان ه ی ئیستا له به ندیخانه کاند ا ده خه ون.

قالیم زور خوشویست و برواشم پییه تی.

ئه ی جنیف؟ بلئی پیشوازیم لیبکات و گویم لیبگریت؟ ئه ی ئه گهر گوئی لیگرتم توانای چی هیه تا بیکات؟ نه خیر نابیت ره شبینم، لیره خه لک تیده گه ن و به هانای خه لکیشه وه دین، له وان ه شه به ئه نجامی وا بگه م که هه ر بیریشم لینه کرد بیته وه.

جیهان هه مووی ده نگه داته وه که به سه ره اتی ئازاردان ده بیستن، ئازاردانی ک که شه و روژ له که نار ه که ی تر به رده وامه . مروف چو ن خه وی لیده که ویت که دهنگی ئه و قوربانیا نه، ساتیک چیه له ناله و نووزه نه که ون؟ ئه و جوړه ژیا نه لیره نییه . که س په روژی خواردن و نووستن و پیکه نین نییه، خه لکیش له وئ بیده نگانه ده گرین و ده مرن. له دوا روژدا به ملیونان ده نگ، له سه رویدی کی ترسناکدا، بلند ده بییت و داوای کوتا بیه پیتانی "ناههنگ" ه به رده وامه کان ده که ن.

نوری بۆ ئازاردان ئەم ناوہی لیدەرچیت هیچی تر نازانیت. که دانی به
بالندەکانی دەدا، سەیری دەکردن، قسە ی بۆ منیش دەکرد، دەیوت:

- ددانی پیدابنی.. کورپی سوزانی پیتدەلیم ددانی پیدابنی، ئاھەنگەکە ی
دویننی ماندووکردم.. گەر قسە نەکەیت ئەوا بانگی عەبد دەکەم و
ئاھەنگەکەش دەستپیدەکات، دەلئی چی؟

لە جنیف پیمان دەلیم، که گالته جارپی لای پیاوکوژان، گەیشتبووہ پادەیەک،
بە ئازاردان بلین ئاھەنگ.. جا کەواپیت، ئەوا لەسەر خاچی سوورو دامودەزگا
مرۆییەکان پئویستە، لە پیناوا کۆتایی پپھینانی گالته پیکردن و تیکشکاندن و
مردندا کارپک بەکن.

* * *

ئەمجارەیان دکتۆر قالی تەنیاوو. که چووہ ژوورەوہ بە کلیل دەرگاکی
داخست، بە زەردەخەنەوہ وتی:

- سوپاس بۆ خوا که لەکاتی خۆیدا هاتیت، ئیستا دەتوانین بۆ یەکتەر
بدوینن. دەمەویت هەموو شتیکت لە بارە ی گرتن و ئازاردانەوہ لیبیستم.
ھیوادارم پرسیارەکەم شتیکی خراب یا هەست بریندارکردنی تیدا نەبیت.
بیرمە کەوتە قسە. که جگەرە یەکم دایە، وەر یگرت، ئەگەرچی جگەرەشی
نەدەکیشا. بە دکتۆر قالی و ت:

- دکتۆر نازانم باسی چیت بۆ بەکەم، چۆن دەستپیکەم و چۆنیش کۆتایی
پیبیتیم. پینج سالی رابردوو هەر هەمووی، بە رۆژ و کاتژمیر و خوولەک
و تەنانەت چرکەکانیشییەوہ، ئازارپکبوون مروف بەرگە ی ناگریت.
بەم جۆرە کەوتە قسە. لە ناکاو هەزاران وینە لە میشکەدا خربوونەوہ.. ئەمجا
تەقینەوہ:

- دکتۆر.. شەوان دەیاننەرانە:

"بیکۆژن، نامانەوێت ئەم سەگە لەوەندە زیاتر پەستمان بکات.. بیکۆژن. عەبد دەستی بگەرەو بۆ دواوە بایدە. تۆش حاتەم، دارەکە بێرە ...، نانا مەترسە، تیی بێرە، ددانی پێدانبئی .. کورپی سوزانی، دەبێف بتکوژم. تۆ کێیت تا وەلام نەدەیتەو؟ دەبێت بتگێرمەووە بۆ دایکت، ددانی پێدانبئی. پشیلەکان بێنە، سەگە رەشەکە بێنە، جلەکانت داکنە، ددانی پێدادهنیت؟ دەی بلی هادی لە کوێیە؟ نەجم لەکوێیە؟ ئەووە کورپی سەگ قسە ناکەیت!"

لە ناکاو وێنەکان لە میشکەدا کۆبوونەووە. خۆم بینییەووە دەگریام. لە هەموو ژیاندا وەک ئەمجارە نەگریام، دەنگی گریانەکە شەم وەک هازەیهکی کێکراو دەگەیشتی.

بۆچی گریام؟ ئەی دکتۆر قالی بۆمن چۆن مەوۆتیکە؟ ئایا توانای یاریدەدانمی هەیە؟ شتیکی بکات لە پیناو پرزگاربوونم لەو ئازارەیی که لە ناخەووە وەک لێشاویکی شیتانە هەستمپێدەکرد؟ دەبووایە شتیکم بکردایە، شوشەکەم بشکاندایە، سەری خۆم بشکاندایە، خۆم بە زویدا بکیشایە .. بەلام گریان تاکە پێگای کراوە بوو که لە بەردەمدا بەدیم دەکرد.

دکتۆر قالی لیمگەرا ماوێهکی زۆر بگریم. نارەزایی دەرنەبەری، دەستی بۆ درێژ نەکردم. تا که هەستم بە پشوویەکی کرد، هەستام و سەرم داخست. لە گوشەیه کدا وەستام، دەستەسپێکم دەرھیناو چاو و رووم پێسپری و ئەمجا جگەرەیه کم دەرھینا، دامگیرساند بۆ لای دکتۆر قالی وەرچەر خام.

ویستی نیگایم لیدووریخاتەووە. ئایا ئەویش لەو ساتەدا دەگریا؟ ترسی لاوازی و خۆنەگرینی هەبوو؟ شتیکم لە چاویدا بەدی کرد، بەلام دوابی که گویم لە قسەکانی بوو، بۆم دەرکەوت ئەو پیاوێی که دەبیینم هەرگیز لە من ناچیت. که لە پەنجەرەکەووە دەپروانی تا نیگامان یەکانگیر نەبن، پێیوتم:

- برادر رهجهب مهترسی زۆرم له ژيانته .

جا بيدهنگبوو هر وهك نهيهوييت لهسهرى بپوات، بارىكى پر مهترسى داىگرتين . له و باره دا ههنگاوى شيواو و ناديارمان له پارهوهكه دا دهبيست .. دكتور قالى به تهواوى دهنگى خوڤى گوڤى و وتى:

- ئه و تهنگوچه له مانه دهزانم كه تووشت هاتوون، به لام به پياوت دادهنيم .. ئه وهشى پياو بيٽ نارووخى . هه زده كه م بزانيت كه له خيزانه كه مدا ته نيا من ماومه ته وه . دوو برايان كوشتم، داىكيان كوشتم، ئه مجا ژنه كه شيان كوشتم . خوشم به ديل گيرام و دواتر هه لاتم . له و كاته وهى دهستم له تفهنگ گيربوو، تا شه پ كوتايى نه هات دامنه نا .. كه دهجهنگيت ده مهويٽ به قينه وه بجهنگيت . قين چاكترين فيركه ره .. پيوسته په ستى و دلته نكيه كه ت بكه يت به قين، هر به م پيگايه ش سه رده كه ويٽ . به لام ئه گهر بيوره بيت، ئه وا ده به زيت و ليده بيته وه . وهك مروقيك ده به زيت . وهك كيشه يه كيش ليده بيته وه . ئه وه ندهى من بزنام و لاته كه تان پيوسته پيتانه، هيشتا سه ره تاتانه . ئيستا هه موو تكيه كم، پاريزگار يكردى ته ندروستيه، تا تواناي به رده وامى جهنگه كه ته هه بيت .. نازام به رامبه ر به كى دهجهنگى و له پيناو چيشدا، به لام واده زانم زۆر شنتان له به رده مدايه كه ده بيت بيكه ن ..

دكتور قالى له قسه كانيدا دهنگى شه پولى دها، به رزونرم ده بووه، هر وهك ماندويٽى يان نه خوڤى بارگرانى كرديٽ . له چه كه جهى ميژه كه يدا شووشه ده رمانىكى ده رهينا، دوو دهك حه بى ليده رهينا، يه كى كيانى دا به من و يه كه كهى تريشى بو خوڤى دانا . كه په رداخه ئاوه كهى ده دامى، وتى:

- ئەم جۆرە ھەبەنە ناخۆشى و پەستی ھەلدەمژن.. بەلام لەو دەنكەت زیاتر نادەم، تا پىي پانەيەيت.. دەبىت بە باوەرى خۆت پابىيت، وەك چۆن ئىمە لە كاتى شەردا پراھاتبووين.

دواى قوتدانى دەنكە ھەبەكەم، پەرداخە ئاوەكەى ھەلگرت و ئەويش ھەبەكەى خوارد. كە لە سەرەوھ چاوى تىبىرى بووم لىيپرسىم:

- دەلىي چى؟

سەرى پەزەماندىم بۆ لەقاند. برايانە بە شانمى دا كىشاوتى:

- ئىستا دەكرىت پشكنىنت بۆ بكەم، تا بزەنم دەرمانەكان تا چ رادەيەك كاريگەربوون.

بەگويم كردو چوومە سەر مئىزى پشكنىنەكە.. دەستى بۆ سنگم دريژ كرد، بۆ پشتم، دەستى ساردبوو، بە ھەواى ھەناسەپرکيەكى پشتمى گەرم دەكردەوھ. قزى پاكيشام كە دەيوت:

- ئايا ماوھەكى زۆر لىرە دەمىنيتەوھ؟

- لەوانەيە.. بە تەواوھتى نازانم، رەنگە يەك دوو مانگىك بىنمەوھ!

- لە دوا ھەفتەدا دەبىت جاريكى تر بتبىنمەوھ، چەند پشكنىنكى نوئ دەكەين بۆ ئەوھى بزەنين تا چ رادەيەك باشبووييت!

* * *

لە ئاھەنگى خلىسكىنەى سەر بەفردا، كە ھەموو مىرسىليا باسيان لىوھدەكرد و بىئارامانە چاوەروانىيان دەكرد، بۆ يەكەمىن جار عەبدول غەفورم بىنى. نازانم ئەو ئىوارەيە چۆن قاچم بەرەو شاتۆى "ئاشە سوورە"يان كيشكردم. لە ناکاو خۆم لەناو كۆمەلە خەلكىكى زۆردا بىنبيەوھ كە چاوەروانى بوونە كاتزەمىر شەشيان دەكرد. وەستام تا بزەنم چى ھەيە، ئەوھى بەبىرمدانە دەھات تىپى يارى سەر

شه خته بوو. نه شمده زانی دواى چەند خووله کیک به ته نیشته کچیکى که ژاله وه داده نیشتم.. هه مووی ریکه وتبوو.

عه بدول غه فور که بینیمی پیده که نی، چونکه هه ر له یه که م ساته وه زانی هه ردوو کمان خه لکی که ناری ده ریای ناوه راستین. پارسیانه پرساری لیکردم، که گهر بلیتم پیوستیبت. لئی پرسیم و دهویست داواى لیبوردن بکات و مه به سته که شی ئاشکرا بکات، وتی:

- چاوه رپی براده ریکم ده کرد که له پارسیه وه بیته، به لام نه هات. ئیستاش بلیتیکی زیاده م پییه، پیوسته؟

بیبیر کردنه وه دهستم بو گیرفانم برد و نرخى بلیته که م دایه! شته که له پرپدا بوو، هه ر که چووشمه ژور وه عه بدول غه فورم بینیه وه، زور ته ر یقبوومه وه که ماسی ئاسا بو ئه و کورسییه به تاله ده خزام. له ته نیشتمه وه دانیشتبوو، لای راسته وه. ئافره تیکی که ژالی بالابه ریش لای چه پمه وه. له و چەند خووله که ی که مابووی بو ده ستپیکردنی ئاهه نگه که، سه باره ت به بیانیتم، پرساری لیکردم، هه ر که سه ری به لیم بو له قاند، وتی:

- ریمبده بزانه هه لیدینم خه لکی کویت!

هه ستمکرد دهیه ویت به په له سه هۆلبه ندانه که ی نیوانمان بشکینیت. رچه نیم، تا په شیمانی له ئامیزی گرتم. گومانی ئه وه م کرد چاودیری منی پیسپیردرا بیت، ئه گینا چون له شه قامه که دا دوزیمیه وه و خیرا هانی لیکرینه وه ی بلیته که ی دام؟ ئیستاش چون به مشیوه یه ده مناسیت که مافی له گه ل دوواندمی هه بیت و گالته ش بکات؟ که گومان میشکی ده گرتمه وه، وتم:

- من خه لکی ئه ویم پیوست به دیتنه وه ی توش ناکات. پیده چیت پیشتەر یه کترمان ناسیبت. له کوئی یه کترمان بینوه؟

ئاۋرىي تەۋاۋى لىدەمەۋە، سەرنجى دەمۇچاۋمى دا، لچى ھەلقورچاند، ھەر ۋەك
پروا نەكات. وتى:

- لەۋساتەۋەى كە دىۋمىت ۋاى بۇچۇوم، كە خەلكى ئەۋىى بىت. بەلام
پىشتر يەكترمان نەدىۋە!
- تۇ لەۋە دلىنبايت؟
- زۇر دلىنام.
- جا بىدەنگ بوو، ئەمجا پرسى:
- ئەى دىف بە بىرتدا كە يەكترمان دىبىت؟
- من ۋاى بۇ دەچم؟
- لە كوئى؟
- رەنگە لەسەر پاپۇرەكە..

خەرىكبوو پىشسىبلىم لە بەندىخانە. ئەمە سەرەتابوۋ ناشزانم بۇچى بوۋىنە
ھاۋرئى. عەبدول غەفور لە ھونەرەجوانەكانى مەرسىلىيا دەخوئىند. ئەۋ ماۋەيەى
بىسەفەرکردن بەسەر بردبوو، ھەر ۋەك پىيۇتم، تەنبا جارىك نەبىت، كە ئەۋىش
بۇ پارىس چوۋە. وتىشى قىنى لە سىياسەتەۋ ھەزىش بە قسە لەبارەكردىنباۋە
ناكات، پەيۋەندىشى بە خوئىندكارانەۋە نىبە، بەلكو ھەموو كاتەكەى لە پەيمانگاۋ
ئەمجا لە مۇزەخانەكاندا بەسەر دەبات، ئەۋەشى كە دەيمىنئىتەۋە لەگەل ئافرەتدا
بەسەرىدەبات!

بە شىۋەيەك كە تاكو ئىستا لام پوون نىبە، بوۋىنە ھاۋرئى، ھەر ۋەك چەند
سالىك بىت يەكترمان ناسىبىت. لە بارەى مەرسىلىياۋ فەپەنسا ۋ ھونەرەۋە دوۋاين،
دواتر دلىنباۋوم لەۋەى كە نابىت ئەۋ، پەيۋەندى بەۋانەۋە ھەبىت كە بەر لە
سەفەرەكەم پىيانۇتم: "ئارەزووت لە ھەر شوئىنك بوو پۇرۇ، ئەۋەندەمان لە توانادايە
بزانىن چىدەكەيت. ۋرىابە، ۋمەزنى كە ئىمە لىتەۋە دوۋرىن."

ئەگەر غەبدول غەفور كەسىكى تر بووايه، گوئيەكى ترى هەبووايه، ئەوا
رژگارى دەكردم، بەلام بە تەواوەتى خۆى ليكەركردبووم، جارتيكان كە سەيرى
تابلۆى "گارنيكا" مان دەكرد، پيوتوم:

- دەزانى گەر ويئەكيشيكى لاي خۆمان ئەم تابلۆيهى بكيشايە بەردبارانيان
دەكرد؟ ئەزانى بۆ؟

- نەخير.

- چونكە شارستانيتى پەيزهيهكى بيكتاييه، گەلان دەبيت لە يەكەم
پلهيهوه دەستپيىكەن. گەلى ئيمەش هيشتا پەيزهكهى نەديوەتەوه،
شتيكيشى بەناوى شارستانيهوه نەبيستووہ. بۆيه ئەوهى ليدهرچيت،
هەر هەولدانتيك بۆ قاييلكردى هەلەيه..

- مەبەستت سەيرى شيوازي كيشانەكهى، يان بابەتەكهيهتى؟

- هەردووكان؛ شيوازو بابەتيش.

- پەنگە شيوازهكە واييت، بەلام بابەت، ئەركى هونەرمەند، هەلبژاردنى
كيشە جۆراوجۆرهكانى گەلەكهيهتى، كارەساتە جەرگبەرەكان، دلتهنگى و
پەستى، هيووا ئاوات. ئەم تابلۆيهش كارەساتيكي گەورەيه، "بيكاسۆ"
لەم بابەتەيدا توانيوييتى سەركردايهتى شۆرشتيك بكات.

- بيكاسۆ سەركردايهتیی گەليكي دەكرد كە لە شارستانيتى شارەزا ببوون
.. بەلام لەوي ئەوان شارەزای هيج شتيك نين.

- كەواتە پيويستە تۆش بەشداريت هەبيت.

- دەبيت نەفرەت لەو پۆزگارە بكەم كە لەسەر ئەو كەنارە هيناميه
كايەوه.

- بۆچى؟

- چونکه ئیتمه به ره و دواوه ده گه پینه وه . شارستان ئیتیمان ناویت و دژایه تیشی ده کهین، زۆرمان ماوه تا له م راستیه بگهین!
- به هه له دا چوویت ..
- تا زۆر له سه رم نه که ویت، هه له م به لاوه چاکتره!
- مه به ست ترسته له به ندیخانه ؟ له لیپرسراویتی؟
- ... پیک ئه وه مه به سته که مه!

له و پۆژه وه له باره ی سیاسه ته وه قسه م له گه لدا نه کرد . هه رگیز گیرانی خۆم و ئه وه شم پیرانه گه یاند که ئه وئ و نچرونجری کردووم و وه ک لاشه یه کیش تووپی داومه ته مه رسیلیاوه و چاوه رپی دواکاژمیری خۆی بکات . هه ستمکرد، گه ر تاکه وشه یه کی وام لا بدرکاندایه به درۆزن ده رده چووم، بۆیه بیده نگبووم .

دوا ی ماوه یه ک عه بدول غه فور پۆیشت، له گه ل خۆیدا نامه یه کی بۆ حامید برد، که دوو نامه ی تریشی تیدا بوو، بۆ ئه نیسه و بۆ عادل . عه بدول غه فورم پاسپارد که هه ر سێ پۆژ جارێک سه ردانیان بکات و کاغه زه کانیا ن وه بیهر به یئیتیه وه . له باره ی ئه و کاغه زانه وه لیینه پرسیم، منیش پیمنه وت . دلنیا یکردم که له گه ل خۆیدا ده یانه یئیت، خۆشی ده زانی ت چۆنیا ن ده شاریته وه .

له ماوه ی پۆیشتنه کهیدا، ئه و زانیاری و یادداشته نه ئاماده ده که م که ده بی ت له جنی ف پێشکه ش به خاچی سووریا ن بکه م .

نامه یه کم له ئه نیسه وه پینگه یشت، پیی دلنیا نه بووم . دوو جارم خوینده وه شتیکی سامناکی نه وتبوو، به لام مه ترسیم له و شتانه هه یه که نه یوتوون . بۆچی ده یویست به په له بگه رپمه وه ؟ تاسه و بیهرکردن بی ت ؟ ه ی خۆی و منداله کانی ؟ گه ر تاسه و بیهرکردن وایلێکرد بی ت که پی له سه ر گه رانه وه م داگریت، ئه وا به جو ریکی تر ئه وه ی ده نووسی، قسه ی تری ده کرد . پی ده چیت زیاتر له جارێک نامه که یی نووسی بی ت . به پاش و پێشخستنی دێ پێکدا زانیم، به هۆی پۆژی

نوسینه که شیییه وه . پهنگه به هۆی منه وه تووشی گرفت هاتبن . له م پۆژانه دا
نامه یان بۆ دهنووسم . خۆ ئەگەر عه بدول غه فور گه پرایه وه ئەوا هه موو شتیکم بۆ
پوونده کاته وه!

پێش ئەم نامه یه بیرم له وه ده کرده وه ، هه ر به گه یشتنه وه ی عه بدول غه فور
ده ست به ژیانیکی نوێ بکه م . له و باره یه وه قسه مان پیکه وه کردبوو . به
پیکه نینه وه وتی : ئەگه ر بپاریت دا ئەوا شته که ئاسانه ، هه رکه "ئه فیلین" ی دۆستم
له پاریس گه پرایه وه ، داوا ی لێده که م له گه ل باوکیدا مه سه له که باس بکات . له و
باوه په شدام باوکی پێخۆش حال ده بیته که له کارگه ی سابوونه که ی خۆیدا
داتبمه زینتیته .

نامه که یه که م نیشانه ی سووره که له ژیاندا شه وقبدا ته وه . نامه ویت په له
بکه م ، به لام پێده چیت ناچار ی دووباره پێداچونه وه ی پڕۆژه کانم بیه وه که
میشکیان گرتومه ته وه .

نامه که ی حامید دلنیایی تێدایه ، زرنگانه وه یه که ی ئاشکرای تێدایه ، پێمه ده لئ :
ئاگاداری ته ندروستی خۆت به ، بۆ گه رانه وه که شت ، به وشنیوه یه ی که بۆت ده لویته ،
بپاری له سه ر بده .. بۆچی حامید به م بپرایه وه دهنووسیت ؟ شیوه ی قسه کردنه که ی
واتای به ره له ستی پێوه دیاره ، یه که م جاریشه ئاوا کورت و به جێبن ، جاره کانی
پیشوو به جۆریکی تر دهنووسی . ئە ی پاره که .. بۆچی به و جۆره گۆریویه تیه وه و
ناردویتی ؟ بلێی پێگه ی گۆرینه وه و ناردنیان نه دابیت ، بۆیه ناچار ی ئەمشیه
ناردنه بووه ؟ بلێی ئەو پێگه ی گرتوویه تی ئاسانتین و کورترینان بیت ؟ . ئەوان
تووشی ته نگوچه له مه هاتوون ، گه ر له وئێ ژیان به شیوه یه که ی ئاسایی بگوزه رایه ،
ئەوا حامید له ناردنی نامه که یان پاره که په نای بۆ شیوازیکی نوێ نه ده برد .

عه بدول غه فور تۆ له کویتیت ؟ پێویسته به په له بگه رپیته وه تا هه موو شته کانم
بۆ باس بکه یته ! ده شبیت خیرا له ئاماده کردنی یادداشته کان بیه وه ، گه ر

ته‌او‌م‌کردن ئە‌وا ئی‌واره‌ی پۆژی شە‌ممە دە‌پۆم، بە‌یانی دووشە‌ممە لە‌بەر دە‌رگای خاچی سووردا دە‌بم. دە‌بیت بچمە لای بە‌رپۆه‌بە‌ری گشتی و هە‌موو شتیکی بۆ باس بکە‌م، بیئە‌وه‌ی ما‌وه‌یه‌کی زۆر بە‌ قسە‌ و پرسیار بە‌سەر‌یه‌رین یادداشته‌که‌یان پێشکه‌شده‌که‌م. چە‌ند پۆژیکیش لە‌ جنێف دە‌مێنمە‌وه. که‌ لە‌ خوێنە‌وه‌ و لی‌کۆلینە‌وه‌ی یادداشته‌کان دە‌بنە‌وه، با بە‌ دوا‌ی شی‌وازی کاریگەر‌دا بگەرێن تا پە‌نای بە‌رنه‌بەر. عە‌بدول غە‌فور زۆر نامینیتە‌وه. پۆژی چوارشە‌ممە لی‌ره دە‌بیت، یان ئە‌و پە‌رە‌که‌ی پۆژی هە‌ینی. کاتیک ئە‌و دە‌گەرپتە‌وه من لە‌ جنێف دە‌بم، بە‌لام دە‌بیت بە‌پە‌له‌ بگەرپمە‌وه تا دە‌یگرم و سەر‌له‌نوێ ژیانم پیک‌بخە‌مه‌وه. هە‌موو شت بە‌ هە‌والی نوێ‌ه بە‌نده، نامە‌وێت هیچ خوێندکاریک ببینم، ناشمە‌وێت پۆژنامە‌ی نیشتمان بخوینمە‌وه. پۆژنامە‌کانیش لە‌ ناخۆشی و توورپە‌یی بە‌‌لا‌وه‌ شتیکی تر ناگە‌ینن. دکتۆریش ئامۆژگاری کردووم که‌ لە‌ هە‌موو ئە‌و شتانه‌ دوورکه‌ومه‌وه که‌ دە‌بنە‌ هۆکاری هە‌لچوون، هیشتا گوێ‌رایە‌لی ئامۆژگارییه‌کانی دکتۆرم و بە‌جیشیان دە‌هینم و دە‌بیت هە‌ولی بە‌رده‌وامبوونیشیان بده‌م!

گولە‌ی بە‌زه‌یی، هات. بە‌ ناویکی نە‌ناسراوه‌وه که‌ پێشتر هیچم لە‌بارە‌یه‌وه نە‌بیس‌توو‌ه و هیچ‌شم لی‌نه‌زانیوه. نامە‌یه‌کی راست و پە‌وان، زۆر کورت و زۆر ئاشکرام پێگە‌یشت:

"بەرپۆز پە‌جە‌ب ئیسماعیل.

داوا‌ی لی‌بوردنت لی‌ده‌که‌م چونکه‌ بە‌ر لە‌ ناسینت نامە‌ت بۆ دە‌نووسم، بە‌لام پۆژگارە‌که‌ ناچاری ئە‌وه‌م دە‌کات. تا وا بیرنه‌که‌یتە‌وه که‌ خراپە‌یه‌ک یان پیلانێک لە‌ ئارادایە. پیت‌پاده‌گە‌ینم که‌ من هاو‌پۆی حامیدم، هەر منیش لە‌م دوا‌ییانه‌دا پارە‌م بۆ دە‌گۆرپتە‌وه‌و بۆشم دە‌ناردیت. پارە‌کانم لە‌ دە‌ره‌وه‌ی ولاتە‌وه‌ دە‌گۆرپیه‌وه‌و دە‌مناردن، پاش ئە‌وه‌ی که‌ حامید توانای ناردنیانی نە‌ما. گە‌وره‌م، شتە‌که‌ بی‌پێشە‌کی، ئیستا حامید دە‌ستبە‌سەرە، لە‌و ما‌وه‌یه‌ی دوا‌ییدا گیرا، دوا‌ی

گرتنه که شی داوایانلیکرد که پوژانه سی جار سهر له بنکهی پوئیس بدات، تا بوونی خوی بسهلمینیت.. مانگیکیان بو داناو، داوایانلیکردوه لهو مانگه دا تو بینیته وه. حامید وتی هه رچییهک روو بدات من هیچی بو نانوسم، پیئشده چیئ هه ره شه ی له خوشکه که ت کردیئ، چونکه چهند پوژیک پیش ئیستا خوشکه که ت هاته لام، سه رسامبوو نه یده زانی چیبکات!

ئه م شتانه دهخمه به رچاوت. خوشت به ئاره زوی خو ت رهفتار بکه. ئه وه ش بزانه که کهس داوای لینه کردوم ئه م نامه یه بنوسم و پرسیشم به کهس نه کردوه. به لام به بوچوونی تاییه تی خو م باری ژیانی حامید پیویستی به چاودیئیکردن هه یه، به تاییه تی که خو ت دهیزانی منداله کان به بی باوکیان تووشی گرفتی راسته قینه ده بنه وه. ترسی ئه وه م هه بوو گهر حامید به مه بزانیئ زور سه رزه نشتم بکات، به لام من وای بو دهچم که باری تو یه کالابوته وه، ئه گهر لی ره بیت هیچ جو ره گرفتیک راسته قینه نایه ته ریئ. تکاموایه برپاریکی په سهند به دیت. به تاییه تی، مؤله ته که ی به حامیدیان داوه، کوتایی ئه م مانگه دوا یی دیت!

جاریکی تریش داوایلیبوردن ده که م، سلوی براده ریکیشت لی بیئ که پیشتر نه تدیوه!"

(حوسنی عه بدول جهلیل)

که واته حامیدیان گرتوه! ئیستا حامید ده سته سه ره و تا ده شچمه وه هه ده سته سه ره ده بیئ، پییانو تم:

- "دوو مانگ چاوه ریئ ده که ی، ده بیئ دوا ی ئه و دوو مانگه بگه ریئته وه. به راپو رتی نه خو شی یان هیچ بیانویه کی تر قاییل نابین. ئیمه ده زانین له دهره وه ی و لات چو ن چو نی راپو رت ده دن."

ئیستا بیر له مانه وه و کارکردن ده که مه وه، بیرم له جنیئف ده کرده وه، ئه و سه رووده ی که هه موو جیهان به یه ک گه روو ده یچرن، تا داگیرکه ران و پیاوکوژان

بترسینیت یان پرایانگریت! ئەى پۆمانهکه؟ توانای نووسینی چ پۆمانیکم ههیه؟ جاریک ههلهمکرد، جاریک پووخام. ئیستاش ههلم بۆ ههلهکهوتوووه تا ههستمهوه، تا هاوار بکه. لێیانانگه پۆم حامید بکوژن. با کوشتنی هادی و پهزوان بهسبیت، با دارکاریکردنی سهدان و ههزاران بهسبیت. خۆ من به بهندیخانه نامۆ نیم. گهر بمرم کورپیک له دواى خۆم جیناهیلیم بگری. بهلام گهر حامید بکوژن چوار مندالی له پاش بهجیدهمین. پئویسته شتیك بکه. دهستبهرداریان نابم!

بیست پۆژی ماوه تا مانگ تهواو بییت، له م ههفتهیه دا سهفهرم بۆ دهکریت، پهنگه ههفتهیه کی تریش چاوه پۆ بکه. له وانیه چاوه پوانی عهبدول غهفور بکه، که گه پرایه وههوال و نامه له گهه خۆی دینیت، دهزانم چۆن برپاریکیش دهدهم. برپاری ئه مجاره یان دوا بهرگری دهبییت. دهزانم له خۆم خۆشنايم، هه رچییه ک بکه له خۆم خۆشنايم. په ره کاغهزه که له ژیر دهسته ئاره قاوییه که مدا دهله رزی، بهلام واژومکرد و پووخام.. ئیستاش ئه وان بانگ دهکه نه وه تا واژوکه م بکیشمه وه..

خۆ پاککردنه وه، لێخۆشبوون، ههزاران نیازی بیتاوانانه که له شهوانی بهسامدا دایانده گرتم، لام وابوو بهیه کجاره کی له دهستم چوون.. ئیستا جاریکی تر وان له بهردهستم داو دهیانبینمه وه.. ئاواتی پاکبوونه وهی راسته قینه م نییه، ئاواته خوازی لێخۆشبوون نیم. بهلام ده مه ویت شتیك بکه م تا پاشماوهی مرۆفگه لیک بزگار بکه، که هه موو ساتیک له ناخمدا ههست به تیکشکاندنیان دهکه م. ئه وان هیند به پریزن که پیشبینیم نه ده کرد. ئه وان پۆی بوونی بهرگریکردنی مافی په وای خۆم بۆ خۆشده که ن. جاریکی تریش بهرنگاریان ده بمه وه، با هه رچییه ک ده که ن بیکه ن. ئیستا گوئی به ژیان ناده م، ئه و ژیا نه ی که به لامه وه پرییه تی له پیسی و ناپاکی و پووخان..

بپیانده لیم: هاتمه وه.. وا هاتمه وه که خۆم چۆنم ده ویت، نه ک وهک ئه وهی ئیوه ده تانه ویت. له شمتان ده ده می، بهلام باوه پ، ئه وه یان له گه شته تاریکه که دا

فیریووم چۆن جاریکی تر به دهستی دینمه وه . ها پیاو کوژینه بیگرن، ها له شتیک بگرن که جگه له باوه و خۆگری هیچی تری تیدانه ماوه . هه رچییه کتان له دهستدیت بیکه ن . بیده نگییه که م ئه و په رچدانه وه یه ده بیت که جه رگتان بپریت .. له سبه نیئوه ، له مه رسیلیاوه بۆ خاچی سوور ده نووسم . هه موو شتیکیان پیده لیم . ده زانم شتیک نه گۆراوه . ده زانم له جاران زیاترم لیده ده ن، به لام هه ر ده گه ریمه وه بۆ لایان .. ئه وه تا گه رامه وه و یه ک شتیش فیریووم، به ریکه وت فیری بووم . ئه ی پیاو کوژینه ، ئیوه ئه و شته ده زانن؟ ئه وه قینه .. به قینی خۆم قینی ملیۆنان که س به ندیخانه کانتان ده رمینین . زیندانه کانتان ده رووخینین . یه ک به ندیخانه چیه له سه ر ئه و زه وییه ی به که ناری خۆره لاتی ناوه راستدا دریزۆتوه تا قولایی بیابانه کان به پیۆه نایه یلینه وه . به ندیخانه کانتان به دهستی خۆمان ده رووخینین، نه ک به زماندریژی هه ر وه ک چۆن زۆریه یان ده یانکرد . به قسه کانیا ن به ندیخانه یان ده رووخاندا و جاریکی تیش دروستیانده کردنه وه ، ئوتیلی نویشیان تیدا ده کرده وه ، پاره وی نویشان تیدا دروستده کرد تا پیشوازی له لیشاوی خه لکی نوێ بکات . ئه مجاره یان بمبه ن، به لام له لاشه یه کی مردوو به لاوه شتیکی تر نابه ن، جا ئه وه ی که من هه ولی پرزگاریوونیم دا هه ر خۆتان پرزگارتان کرد!

* * *

که عه بدول غه فور کاغه زه کانی دامع، دوا ی سه رنجدانێکی په له پیچامنه وه . ئاره زوی نووسین له ده روونمدا گۆرکرا .. گه ر ماوه ی نووسینم هه بوو ئه وا ده نووسم، به لام ئیستا پیده چیت کات به سه رچوو بیت .. گشت وشه کانی سه ر زه ویش توانای به ندیکی ئازارچیژ پرزگار بکه ن ..

له عه بدول غه فورم پرسى:

- خوشکه که مت بینى؟ هیچی پیوتى؟

به پهستییه وه وتی:

- بینیم. وتی ئاواته خوازم په جهب له فهره نسا بمینیتته وه، به لام پینده چیت مانه وه که یمان زور له سهر بکه ویت.
- ئه ی داوای گه پرانه وه می لینه کردی؟
- نه خیر.
- ئه ی حامید؟
- پییوتم با تا چاکده بیته وه له وئی بیت، با زورترین ماوه بمینیتته وه.
- دهیه ویت لیره، له ولاتی زیندانه کاندا چیبکات؟
- چیتیش؟
- خوشکه که ت دلته نگ و خه مناکبوو، که خواحافیزی لیکردم گریا.
- چوارشه ممه ی ناینده ده گه پریمه وه. به ئه شیلو سیش ده گه پریمه وه.

* * *

سبه ییئ ده گه پریمه وه. کاتژمیر یانزه پا پوره که به پریده که ویت. چ پا پورپیکیش؟ جاریکتر ئه شیلوس. ریکه وته؟ ئاره زوویه کی شاراویه؟ ههست به هۆگرییه کی قیناویانه یه؟ شتیک هانی دام که سه فهره که م پینج پوژ دواخه م تا هه ر به ئه شیلوس بگه پریمه وه. جنیوی پیناده م، پینالیم ئه ی ئه شیلوس ی داوینپیس، ئه ی هه للووشه ری پوله کان. کهس له سهر ئه شیلوس نه مردووه. به دریزایی ههشت پوژ نه مبیست یه کیک بمریت. له به نده ره کاندا خوت له هه موو نه فهره کان و هه موو ئه وانه ی ناو سکیش ت خالی کرده وه. سبه ییئ ده گه پریمه وه، تا جاریکی تریش له به نده ره کاندا بووهستی و چیت له ناودایه توورپیان بدهیت. تا که دوا به نده ریش هات، جانتاکه م هه لده گرم و داده به زم.

ئەم بەيانىيە مەندووبووم، لە دروستکردنى بەرگىكى ناوئەوى جانتاكة بوومەو. پەپە كاغەزەكان دەخەمە نىوان ھەردوو بەرگەكەيەو تا كەس نەيانبىنئەو. ئەگەر ئەشیلۆس نوقوم بىت، ئەوا پەپەكانىش لەگەلیدا دەچنە بن دەرياکەو، بە پاكشاوى لەویدا دەمىننەو تا دەخووسىنەو و دادەپزىن يان ماسىي ونجرونجريان دەكات. چاوى شووشەيى نایانبىنئە. پەنچە مۆمىيەكانيان لىناكەوئە. خو ئەگەر ئەشیلۆسىش نوقوم نەبىت ئەوا دەگاتە دوابەندەر. بەدەستىكى نەترسانە جانتاكة ھەلدەگرم و دادەبەزم. جانتاكة دەكیشم بە دەموچاويان داو، بەو سەرنجە بەبروایەو پىيان دا دەروانم. كە لىمدەپرسن چىمپىيە، بەرھەلستانە وەلاميان دەدەمەو:

- ئەو جانتاكةيە بىگەپزىن.

ھەروا بە نەگۆرپى دەمىنەو. لە بەندەرەكە دەچمە دەرەو، بە دەموچاوى پىپە لە پىكەنەو لە دەرگاكة دەدم. كە وردىلەكان دەبىنم، بەشئوھەيەكى جىاواز لە ماچى سى مانگ لەمەوبەرم ماچياندەكەم. ئىستا بە ديارى و پىكەنەن و ھىواو دەگەپىمەو. دەلپم ھاتمەو. دەمتوانى لەوئى بمىنەو. زۆر بىرم لە مانەو كەردەو، بەلام ئەو تا وا دەگەپىمەو. كەس ھانى گەپانەوئە نەداوم. گەپامەو چونكە تواناى مانەوئە ئوئەم نەبوو. وردىلەكان لىمدەپرسن، بەدەورمدا رادەكەن، پىمدا دەروانن، يەكە يەكە لەباوئەشيان دەگرم. بە پىكەنەو ماچياندەكەم. تا گەر مەندووبوون يان بىزاربوون ديارىيەكانيان بو دەردەھىنم، جارپىكەتريش ھەلدەبەزەو ھەر يەكەيان ديارىيەكەي خوئى بەدەستەوئەيە، بە سنگىيەوئە دەگريئ و دىتە پىشەو تا ديارى ئەوانى تريش بىنئە، ئەمجا ديارىيەكان دەگۆرپەو، تا ھى يەكترى تاقىبەنەو. ئەمجا ھەر يەكەيان بە پىكەنەو ديارى خوئى وەردەگريئەو. كاتىكەش وردىلەكان ھىوور دەبنەو، زۆر سەرنجى چاوى ئەنيسە دەدم و بە پەروئەش و تاسەو ئارەزووئە پىدەكەنم. ئەنيسە وا گەپامەو،

هر خۆم گه پامه وه . نامه ویت کهس نرخى ئه و سه ربه ستیه پرپو و چه م بدات!
ئه نیهسه، په ره کاغه زه کانم به په له خوینده وه، خوشم کاغه زى وهک ئه وانهم
نوسیه وه . ئه ی ئیستا .. ده زانیت هه موو په ره کاغه زه کانم له کویدا داناون؟ . به
خۆم، تو به جیگا گه یان نازانیت. به پرسیاره وه تیمده پروانیت. ئه مجا که به جانتاو
جله کاندا ده پروانیت هیچ نابینیته وه، وهک پشیله راده په پرم، تا به رقه وه به رگه که
دامالم و سامانه بینه رجه که ده ریتم!

به بری ئه و په ره کاغه زانه ی که سووتاندوومن، وهک ئه نیهسه له نوسینه که یدا
ده لیت، له نازاردا گینگلم ده خوارد. له و سى مانگه دا که ناچارى دراندنى کاغه زیک
ده بووم، ئه نیهسه ترس دایده گرتم، نوسیم، به بیهوشى نوسیم. له وانه شه گه ر
کاتیکی تر بمخوینایه ته وه، زور قینم له خۆم ببوایه ته وه، چونکه ئه و قسه
پووجه لانه م نه سووتاندووه .. به لام من ئیستا پیاویکی ترم. هه ست به
نزیکبوونه وه ی کو تایم ده که م. کهس ئه مه ی پینه وتووم، ئه وه م له چاوی
دکتوره کاندا خوینده وه . جوړی قسه کردنیان ئه و ترسه ی ده گه یاند. وشه کانیان
له سه رخو ده درکاند: "نامانه ویت خه یالیکى پووج له ده رووتدا به رپا بکه ین .. تو
نه خوشیت و نه خوشیه که شت گرانه به لام مه ترسی بو ژیانته نییه، له حاله تیکدا
ئه گه ر پیره ویه ی ئه و سیستمه بکه یته که بوته پيشنیار ده که ین". ئه نیهسه،
سیستمه که ش کهس ناتوانیت پیره ویه ی بکات: پشوودان، له سه رخوی و خواردنی
چاک و خو دوورخستنه وه له هه موو هه لچوونیکى توندو تیزانه، جا خوشى بیت
یان ناخوشى". ئه مه سه ره تای لیسته که یه، نه مه یشت خو یان چو نیان ده ویت
ته واوی بکه ن. زیاد له جاریک قسه م پیده برین، به لام ئه وان بو ئه وه ی تا دواسات
ئه رکی خو یان به جیهیتن، ناچار یان کردم گوئ بو قسه کانیان شلکه م. بیرم نایه ن،
پیوستم به بیرکه وتنه وه یان نییه .. بریارم دا رۆژانى داها تووم به و جوړه به سه ربه رم
که خۆم دهمه ویت، دواتریش با لافاو هه موو جیهان رامالیت!

ئەنيسە پەرە كاغەزەكانت دەدەمى تا بيانخوئىتەو، بە تەنيا جىتدەھىلم، سەرنجى چاوت نادەم، پرسىيارىشت لىناكەم. دواى ئەو چى لە پەرە كاغەزەكان بكەم؟ ھەر وەك جارەكانى پىشوو بيانسووتىنم؟ بروام پىيكە نازانم. تاكە شتىك بە سەرمدا زالە، بەر لەمردنم شتىك بلىم. وەك لەو نامەيەى كە عەبدول غەفوردى بۆم نارديت، پىموتبوويت، مرۆف تواناى نووسىنى ھەموو شتىكى نىيە، ئازارى وشە گەلىك لەو بەسووتەرە كە مرۆفنىك بە تەنيا بەرگەى بگرىت. ھەر بۆيە بەو جۆرە شىتانەيە بىرمكردەو، كە لە يەك كاتدا چەند كەسىك بە جۆرى جۆرەجۆر قسە بكەن. ئەويش دواى ئەو ھى بىپەيوەندى، بىپەيپەوى و رىكوپىكى، با ئەو ھى دەيلىن ھەر شتىكبىت.. جا ئەو ھى وتيان رۆمانە يان ورپنەيە.. گرنگ نىيە.

حامىد ھىچى بۆ نەنوسىبووم، جگە لەيەك رستە، كە بە گەورەيى لە ناوھراستى لاپەرەيەكى سىپىدا، نووسىبووى: وشە دوا چەكە كە لەوانەيە پەناى بۆ بەرم.

ئەى عادل.. دەزانىت چى بۆ نووسىبووم؟ كورتنە نامەيەكى نووسىبوو، وتبووى، نەيبىستووھ سەركردەيەك بە وشە سەركەوتوو بىت.. ھەر شمشىرە كە سەركەوتن بە دەستدئىتت. مامۆستاي مۆزو، كاتىك ئەم بەفيل پەناى بۆ بردبوو تا لەو نووسىنەى كە بۆ منى دەنئىرت پەناى بۆ بەرىت، واى پىوتبوون. وئىنەيەكىشى لە گەل نامەكەدا ناردبوو، وتبووى كە ئەو وئىنەيەى لە مۆزووھو ھەريگرتووھ. وئىنەى ئاسكىك و گورگىك، بەرامبەرىشان كورپىكى بچووك پشيلەيەكى لە باوھشگرتووھ.

عادل دەيەوئت چىم پىبلىت؟ رۆرم بىر لە وئىنەكە كەردەو، لەو بىرانەش كە ھانى كىشانى وئىنەكەيان داوھ، بەلام بە ھىچ ئەنجامىك نەگەيشتم. دوايى كە بە تەنيا بووين پرسىيار لە خوئى دەكەم، ئىستا تواناى گەيشتن بە بىرىكى تەواوم نىيە. راستە كۆمەلىك شتم بەبىردا ھات، بەلام ھىچيان نەچەسپىن. رەنگە گورگەكە پياوكوئىتت، ئاسكەكەش قوربانىيى، بەلام ئەى مندال و پشيلەكە

چیدەگەنن؟ چ پەيوەندىيەك لە نىوان ئەو دوو ديمەنەدا ھەيە؟ بىرم لە بە توانايى گورگ و بىھيزى ئاسكردەو، وئەكەش بە شيوہەك ھىمايە بۆ ھىز. بەلام پەيوەندى مندال و پشيلەكە چىيە؟ ديسان نەگەيشتمە ئەنجامىك. ھەولمدا بزنام عادل، لە ميژوودا چ باسك دەخوئىت، تا وايلىكات كە ئەو باسەى بەبىردا بىت، بەلام نەيگەيشتمى.

ئەنيسە تۆ، زياتر لەتواناو لە پىوستت نووسى. برىنى وات بۆ والاكردمەو كە زۆر لەميژە قەتماغەيان بەستوو. سەرم سوورپماو چۆن بەسەرھاتەكانت بەبىردىنەو، كە بەلاى منو ھىندە وردو ناديارن، مرۆف تواناي وەبىرھاتنەو ھىانى نەبىت، لەمن گەرەتر بوويت، بىريشت لەمن تىژترە، واش ئەو كيشانەى پەنجەيان بۆ دريژدەكەيت، ئەوندەى ئەو ماوہىەى تىيدا پوويان داو، لە مېشكى مرۆفدا نامىنەو. لە زياندا، چەند جار تا سەدم ژماردوو؟ ئەووم لە بىرە؟ ئەى ژمارەى خوشتنەكانى خۆم لە بىرە؟ تەنانەت گەر بشمەويت ئەم جورە شتانە بۆ بۆچوونىكى ماتماتيكيانەى رووتيش بگىرمەو ھەر ناگەمە ئەنجام.

ئەنيسە گەر نەمرم، رۆژىك لە رۆژان رۆمانىك، لەسەر ئەو بىرانە دەنووسم كە قسەت لەبارەو ھەكردن. ھىشتا نازانم بابەتەكەى چىدەبىت، بەلام ئەو پەپرە كاغەزانەى پىمن بەسن. بەچەند بىرىكى ديارىكراو گەيشتووم، بەلام ھەك حامىد پىيوتم، ھەر ھەو ھەك عادلى داناش وتى، وشە چ سوودىكى ھەيە؟ كى دەخوئىتتەو؟ تەنانەت گەر بشخوئىتتەو چ كاريك دەكات؟

لە چەند ساتىكى زۆرو ديارىكراو دا وشەكان بەلامەو ھەك گەلا دارى سەرھەتاي زستان و ھەان: زەردھەلگەراو، لاواز، ھەر كە بايەك لىيان بدات، بەردەبنەو ھەو ئەمجا ژىپى دەكەون. ئىستا وشە گياندارىكى زىندوى بە توانا نىيە تا شتىك بكات.. ئىستا كە دەگەپرەمەو، لەو ساتە تۆقئىنەرانە سەرسامم كە ھاندەرى توندم بوون كە بنووسم، واشم پىشبينى دەكرد كە نووسىن خۆ پاكردەنەو ھەو.. بەلام..

بیدەنگ دەبم.. کاغەزەکان دەخەمە جیڭای خۆیان و دەگەرپیمەوه بۆ نیشتمان.
 چاوەرپۆ دەکەم بمرگن، ئازارم بدەن، بە گوللە بمکوژن.. ئیتر شتەکەم بەلاوه
 گرنگ نییە. وادەزانم گەر شتیک لەوانەى بەخەیاڵمدا دین بکەن، جیڭای
 شەرەفمەندیم دەبیت.. بەلام زۆرجار هەلە دەکەن، ئەوانە کاری کردە ناکەن.
 ئەوهی که سلی لیدەکەمەوه لە نیشتمان بۆگەنکردنمە.. بۆگەنیکی وا هەموو کەس
 بیژی لیمبیتەوه، ئەگەر منداڵان بمبین لە دورەوه بلین: سیخوڕە، گەر لە گازیئۆ
 دانیشم، گەرەکان پشتم تیدەکەن و دەلین: سەیرکەن.. پیاوه پەنگزەردەکە،
 ئەوهی که لەدوامانەوه دانیشتوو، ناپاکە.. سەرنج دەدەن ناپاکى پەنگى زەردە،
 زوو لەسەر دەموچاوی دیاری دەدات! ئەنيسه دەمەویت بە شیۆهیهک خۆم
 پاکبکەمەوه. بەرھەلستییان دەکەم.. هەموو داوايه کیشم لیت، لە خوشک بۆم زیاتر
 بیت، ببیتە دایکک.. ریک وەک دایکم.. بیرتە ئەو چۆن بوو!
 مائاوا ھاوڕیکانم، مائاوا خۆشەویستەکانم. تۆش دایکە ئیستا مائاوايیت
 لیدەکەم، لیشمببوورە، بە دەنگیک لیدەپرسم که نەهامەتی لەتەتی دەکات: ئایا
 دەبیت هەردوو دەستت پیشوازیی لە پیاویکی پووخواو بکەن، که سەرلەنوێ
 تیھەلچیتەوه، تەنانەت دواى پووخوانیش، پاکبیتەوه!

(٦)

گەر ٲه جەب بمایه ئەوا ٲۆمانیک یان شتیکتری بۆ دەنوسین، که له خویندنه وه بیدا کاتیکی خۆشان له گه لیدا به سه ر ببردایه، به لام ٲه جەب کۆچیکرد. له میژه کۆچیکردوه. ئیستا بۆ ٲیزی یادکردنه وهی، جگه له ده ر بازکردنی ئەو کاغه زانهی که له گه ل خویدا هینابوونییه وه بۆ ئەمدیو سنوور، هه ر وه ک خۆشیان بلأویانیکه مه وه هچی تر شکنا به م. گەر بمایه ئەوا زۆر له و کاره م توو ٲه ده بوو، به لام ئەو ئیستا له ژێر خاکدایه. ٲیموایه، له وانیه چه ند وشه یه ک شتیک بکه ن، هه رچه نده بۆ سووتاندنیان ٲایسپاردم. هینشتا ئەو ساته سه رکیشه م له بی ره، هه ر وه ک ئیستابیت که به به رچاومه وه ٲووی دا، هه ر ٲیک وه ک ئیستا وایه:

دوای گه ٲانه وهی سێ ٲۆژ مایه وه. هه ر له و سێ ٲۆژ دا ٲه جەبم بینی بۆ تافی مندالی گه ٲابۆوه، ٲاش ٲه ٲینی ئەو هه لبزر ٲکاوییه ی که به ئاشکرا به ده موچاوییه وه دیار بوو. ٲه نگه به هۆی ماندوو بوونییه وه هه لبزر ٲکابیت. که وته خویندنه وهی "یادداشته کانی مالی مردووان" زۆریشیلیکردم که بیخوینمه وه وه هه ندیک ٲه ٲه کاغه زو قه له میکی نویش بکړم، وتیشی هه ر که له خویندنه وهی ٲۆمانه که بۆوه ده که ویتته نوسین.

تا ئیستاش په‌رهموچیکې تاووس له کتیبه‌که‌دایه، ئه‌و په‌رهموچه‌ی که له‌ناو
ئو قورئانه‌دا بوو که له باوکمه‌وه بومان ماښووه. نازانم په‌جبه چوڼ ده‌ستی بو
دریژکردو په‌رهموچه‌که‌ی هه‌لگرت و کاتی خویندنه‌وش ده‌یه‌تیا به دهموچاوی
خویدا. تا که له به‌شیک ده‌بووه له‌و جی‌گایه‌ی داده‌نا که ده‌یگه‌یشتی و کتیبه‌که‌ی
داده‌خست، ئه‌مجا له‌ناو بیره‌کانی خویدا ونده‌بوو. کتیبه‌که هیشتا ماوه
په‌رهموچه‌که‌شی تیدایه، به‌لام په‌رهموچه‌که نه‌جوو‌لاوه. لاپه‌ری نه‌وه‌دو هه‌شتی
جینه‌هیشتووه.. ئه‌و کاته هاتن، له ئیواره‌دا، نه‌ده‌هات به بیرماندا که له‌و کاته‌دا
بین. به‌لام ئه‌وان دلنیا‌بوون بو‌یه به‌جوړیکې وا له ده‌رگایان ده‌دا و ده‌یان‌قیژاند...

په‌جبه به‌رده‌وام بی‌جامه‌که‌ی له‌ژیر پانتو‌له‌که‌یه‌وه له‌پس ده‌کرد، که‌بینی وا
دینه ژوره‌وه له‌جی‌ی خو‌ی هه‌لنه‌سا. هه‌ر زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئازایانه په‌پیه‌سه
ده‌موچاو و به‌ره‌لستکارانه پی‌وتن:

- دره‌نگ هاتن، زور دواکه‌وتن!

یه‌کی‌کیان کتیبه‌که‌ی له ده‌ست سه‌ند، به قیزه‌وه سه‌یری کردو ئه‌مجا تووری
دایه سه‌ر میزه‌که، په‌جبه هه‌لی‌گرت‌ه‌وه‌و په‌رهموچه‌که‌ی له‌و لاپه‌ریه‌دانا که
گه‌یشتبویه. کتیبه‌که‌ی دایه من و لی‌پرسین:

- هیچ له‌گه‌ل خو‌مدا بی‌نم؟ مه‌به‌ستم، ئه‌مجاره‌یان زور ده‌می‌نمه‌وه یان
که‌م؟

یه‌کی‌ک که دهموچاویم به‌دینه‌کرد، چونکه له‌دوای سه‌ره‌ک ده‌سته‌که‌وه
وه‌ستا‌بوو، پی‌وت:

- باشتر وایه هه‌رچی‌ه‌کت پی‌ویسته به‌یه‌نیت!

په‌جبه سه‌یری‌کی کردم و به‌ده‌م بزه‌یه‌که‌وه وتی:

- هیچ نابهم پی‌ویستم به هیچ شتیک نیه!

رۆیشتن. یه کێک له پێشیهوه ده رۆیشت و دووانیش له پشتیهوه. په چه به
دنیایانه و ئازایانه ده رۆیشت، بهر له وهی بگاته ده رگا که، له یلا که له بهرده میدا
وه ستابوو پیده که نی، هه لیگرت و ناییه سنگیه وه. گویم لییبوو پییوت:

- ئەمانه ئه و درندانه که شهوی پاربدوو بۆم باسکردیت، بیرته؟

له پشته وه پالیکی توندیان پیوه نا، خه ریکبوو بکه ویت، به ده ستیک خوی به
دیواره که گرته وه و به ده سته که ی تریشی هه ر له یلا ی به باوه شه وه گرتبوو، بهر
له وهی دایگریته سه ر زهوی، به ده نگیکی به رز وتی:

- له یلا چاک سه رریان بکه، هه رگیز بۆیان پیمه که نه!

له یلا گریا، گریانیکی به کول و پر مه ترسی، جا که بۆم ژیر نه کرایه وه ..
منیش له گه لیدا گریام .. دوا ی رۆیشتنیا ن ده رگا که هه ر کراوه بوو، ته نانه ت تا
ماوه یه کی رۆری دوا ی ئه وه ش هه ر به کراوه یی مایه وه. که سمان توانا، یان
ئاره زووی کردنی شتی کمان نه بوو. دوا ی گرتنی په چه به ماوه یه کی که م، عادل
هاته وه، که چاوی به من و له یلا که وت ده گرین، له تا ودا قیژان دی:

- دایه کی مردووه؟

حامیدیش کاترمی ریک دوا ی خۆرئاوا هاته وه. هه ر که منی بینی و په چه بی
نه بینی، هه ستیکرد. له عادل ی پرسی:

- بردیان؟

عادل بیوه لامدانه وه سه ریکی له قاندا!

په چه ونبوو، ئیستاشی له سه رییت که سمان نازانین چییان لی کرد، چییان
لی پرسی؟ سی هه فته به به ندرکراوی مایه وه و ئه مچا هاته وه!

ئه و ساته سه رکیشه م له بیره. هه ر وهک هیشتا به به رچاومه وه روو بدات، هه ر
وهک ئیستا بی، ریک هه ر وهک ئیستا بی! له ده رگایان دا. له ده رنگ وه ختیکی

شه‌ودا، چەند جارێك له ده‌رگایان دا، ئەمجا گوێمان له قەپەى ئۆتۆمۆبیلێك بوو. سەرەتا قەپەكە نزیك و بە تەوژم بوو، ئەمجا وردە وردە دوور دەكەوتەوه تا نەما. كە حامید ده‌رگاكەى كرده‌وه، تارماییه‌كى رەشى لەسەر سه‌كۆكه بینی، له په‌شۆكاوی و ترسدا قیژاندی، ئەمجا دەسته ترسنۆكه له‌رزۆكه‌كه‌ى بۆ تارماییه رەشه‌كه درێژكردو دەستی لێوه دەدا، منیش لێى نزیكبوومه‌وه .. رەجەب بوو! هەناسه‌بەركێى پێكه‌وتبوو. هەناسه‌كانى كورت و خامۆش بوون، وامده‌زانى له هۆشخۆچوو. هەلمانگرت و خستمانه سەر جیگا‌كه‌ى. جله‌كانیمان له‌بەر داكه‌ندو كه‌وتینه‌ دوواندى. گوێى له قسه‌كانمان بوو، وه‌لامى كورت و شاراوه‌ى ده‌داينه‌وه. به‌لام هەردوو دەستی له‌سەر چاوى دانابوو، هەر وه‌ك له تیشكى ر‌ووناكییه‌كه‌ بترسیت!

لاشه‌ راکشاه‌كه‌ى سەر قه‌رویلێكه‌، كه زۆر لاوازو هەلبزێكاو به‌دیده‌كرا، ئایا ئەوه رەجەبه‌؟ بیرم له‌وه ده‌كرده‌وه تا بینیم و هەموو پاستییه‌كمزانى: رەجەب كوێر بووه. چاوى له بینین كه‌وتوو، بیه‌وودانه ده‌یان‌پروانى. بێمه‌به‌ست دەسوورانه‌وه، ئەمجا ئەو وشه‌ تۆقینه‌روه‌یه‌ى وت، به خامۆشییه‌كى پیرۆزه‌وه وتی:

- ئەنيسه‌ دەستتێنه‌ .. دەستت درێژكه‌ چونكه‌ نابینم.
ئێتر بێده‌نگبوو.

دووه‌م رۆژ وىستم قسه‌ى له‌گه‌لدا بکه‌م، به‌لام ر‌سته‌یه‌كى ته‌واوم ده‌ستگیر نه‌بوو. چەند وشه‌یه‌كى ده‌وته‌وه، هەر وشه‌. زۆرجاریش، هێچ په‌یوه‌ندیه‌کیان پێكه‌وه نه‌بوو، هێچ مانایه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ده‌دا. خواردنه‌كه‌ى كه بۆم هێنا هەر تۆزێكى نه‌بیت، توانای لی‌خواردنى نه‌بوو. چاره‌م رۆژ، رێك له كاتى نیوه‌رپۆدا، رەجەب مرد.

سه‌ر له‌به‌یانی ئه‌و پوژده له جارانى باشت‌ر بوو، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ك په‌رپه‌بووه سه‌ر ده‌موچاوى، به‌لام ئاره‌زووى هه‌ستانى هه‌بوو. قايیلم‌كرد كه بیخاته سه‌به‌ینى .
كه داواى له‌یلای كرد تا له ته‌نیشتییه‌وه دانیشیت، به‌سه‌ر جیگاكه‌دا بلن‌دم كردو واملی‌كرد ماچى په‌جبه‌ بكات، ئه‌مجا له ته‌نیشتییه‌وه دامنا. هه‌ستم به گه‌شبینى ده‌كرد، وامدانا هینده ناخایه‌نیت و ته‌ندروستى باشده‌بی‌ت. به‌لام ئه‌وقسه‌یه‌ی كه بیئه‌وه‌ی پرسىاری لیكهم، بیئه‌وه‌ی پیکه‌وه قسه‌بكه‌ین كردى، ئه‌وه‌بوو:

- كاغه‌زه‌كان بسووتینه!

هانم داو پیموت:

- په‌جبه ئه‌گه‌ر له كاغه‌زه‌كان بی‌زارى، ئه‌وا ده‌بی‌ت خۆت بیانسووتینیت، وه‌ك چۆن جاران ده‌ت‌كرد.

به هه‌لچوونه‌وه به‌رپه‌رچى دامه‌وه:

- بیانسووتینه، نامه‌وی‌ت كه‌س بیانخوینیته‌وه .

به ساردییه‌كه‌وه به‌لینى ئه‌و كارهم دایه، خه‌ریكى قسه‌ بو‌ كردنى بووم، كه چۆن به دریزایى ژيانى به دیارییه‌وه ده‌مینمه‌وه، تا ئه‌وه‌ی ده‌یل‌یت بو‌ی بنووسمه‌وه، به‌وه‌ش توانای كردنى زۆر شتمان ده‌بی‌ت.

به دلته‌نگییه‌وه سه‌رى ده‌له‌قاند. قسه‌ی نه‌ده‌كرد. له‌ناكاو دیم ده‌موچاوى تیكچوو، هه‌ر وه‌ك ئازاریكى به‌سوئ له ناخیدا گینگل‌ بخوات. له‌یلام له‌سه‌ر جیگاكه‌ داگرت، پالم پیوه‌نا تا بجیتته ده‌ره‌وه‌ی ژوره‌كه‌ . خۆشم له ته‌نیشتییه‌وه هه‌ر به پیوه‌ مامه‌وه .

ساته سه‌ركی‌شه‌كه‌م له‌بیره، هه‌ر وه‌ك هیشتا له‌به‌ر چاوم پووبدات، ئیستا پووبدات، رێك هه‌روه‌ك ئیستا بی‌ت.

دەموچاوی گرزبوو، هەناسەى سوواریبوو، پەنگیشى زۆر هەلبزێکا. ئەمجا لەناکاو بە دەم تێکچوونیکى پڕ ئازارەوه سەرى پراوەشاندا .. ئیتر تەواو بوو! ساتەکەم لە بیرە، هەر وەک ئیستا بەهەرچاومەوه پڕوودات، ئیستا پڕوودات، پێک هەر وەک ئیستا بێت.

هیچی دواتریم بیرنایەت.

دواى مردنى پەجەب بە دوو هەفته حامیدیان برد. لەو تەى بردوویانە، کە تا ئیستا سالیک و چوارمانگ تێپەپریوه، حامید لەنێو چوار دیواردایە، هەموو ئەو تەى کە بۆمکرا بیزانم، ئەوان ئەویان بە بەرپرسیاری ئەو قسانە دانابوو کە لە پۆژنامەیهکی بیانییدا بلۆکرا بۆوه. وشەکانیش وا دەگەیهنن کە میری پەجەبى کوشتووه، ئەویش دواى ئەو تەى کە پەجەب، بە دەم ئازارەوه کوێر بووه.

من ئافره تیکم هەلە دارم، هەلە لەگەڵمدا هاتۆتە دنیاوه. بە خوینمدا گەپراوه، واشپێدەچیت تا دواپۆژى ژيانم لیمه بێتەوه. من ئەم وشانە بۆ ئازاردانى خۆم نالیتم، تا لە هەلەکانم پاکبمەوه، نەخێر.. وا دەلیم چونکە بە تەواوتەى لە بە هەلەچوونى خۆم دلنایم.

پیش چەند پۆژیک عادلەم لە مالهوه بینی خەریکی کۆکردنەوهى شووشەى بەتالبوو، لێگەپام تا بزانم دەیهویت چییان لیدروستبکات. ئەو تەى زۆر بەلامەوه سەیریبوو، بینیم پڕ لە نەوت و بەنزینى دەکردن. بە توندی لە دەستیم دەرھینا. خەریکبووم لێبیدەم، ئەگەر نەگریابا لیم دەدا. پێیوتم:

- دەمهویت بەندیخانەکە پڕوخینم و باوکمی لیدەرھینم.

نازانم، نایا هەلەمکرد کە نەمھێشت عادل ئەوه بکات؟

دەزانم کە من پێشتر هەلەمکردووه، هەرگیز لەو هەلەنەشم خۆشناپم. هەموو شتیکم لە پیناوی بەریوونى پەجەب لە بەندیخانەدا کرد. ئەوه گەورەترین هەلەو یەکەمیان بوو. ئەمجا کە بیرم لە گەپانەوهى کردەوه، دواى بەسەربردنى سێ مانگ

له فه پړه نسا. گریانه که ی به رده م عه بدول غه فورم، به هیژترین هاندهری گه پړانه وهی
 په جبه بوو.. گه پړایه وهو کوشتیان. بو، من نه بیټ کئی په جبهی کوشت؟ گهر له وئی
 بمابایه ته وه ده ستیان پیینه ده گه یشت، زور شتیشی ده کرد که بیزاریان بکات. به لام
 سهری "حوسین عه بدول جه لیل" م ده دا. ئه مجا که له به رده م عه بدول غه فوردا
 گریام، په جبه م به کیشکرد تا بیکورم. هه له که م هه ر به په جبه به وه نه وه ستا، چونکه
 زورم سه رزه نشتی حامیدیش کرد، ئه ویش دواى گویلیببونم که له به رده م خه لکیکی
 زوردا، به ده نگیکی به رز، سه باره ت به مردنه که ی په جبه ده دوا. له و ئیواره یه دا،
 دواى رویشتنی پیاوه کان پیموت:

- حامید ئیتر کاتی پشودانمان نییه ..؟ واز له په جبه نه هیئین که له
 گورکه شیدا پشووبدات.

توورانه پرسپاری لیکردم:

- ده ته ویت چیبکه م؟

- مه لئ ئه وان کوشتیان ..

- ئه ی له وان زیاتر کئی کوشتی؟

- په جبه کوتایى هات، پیویسته ئیستا هیچ نه لئیت.

حامید لئنه گه پړا، که وته هه مان به زمی په جبه، به لام به شیویه کی شاراوانه و
 سه رسوورپه یین. زور بواریان نه دا.. بردیان .. سالیک و چوار مانگه بر دوویانه، هه ر
 به له چه ند مانگیک نه بیټ نه یان نه یشت چاوم پیبیکه ویت .. که پرسپاری
 منداله کانی لیکردم، پیده که نه ی. زوری لیکردم که جاریکی تر بی له یلا نه چم.

ئیسستاش، نامه ویت هه ر پیگه له عادل بگرم، به لکه ده مه ویت لئشی بده م .. ئایا

گهر پی لیبگرم جاریکی تریش هه له ده که م؟

په په کاغه زه کانی په جبه م خوینده وه. زور گریام، چونکه نه متوانی وه که
 ده یویست بو بی ببه دایک، بو یه زیاتر گریام .. ئیسستاش نازانم، ئایا هه له ده که م

گهر ری به کاغزهکان بدهم به رهو ئه ویدیو سنوور دهر یازین هه تا بلاویننه وه؟ گهر
پهجه بمایه ئه و توورپه ده بوو، من له وه دلنیام، داوای سووتاندنیانی لیکردم،
به لام نه مکرد. جا چونکه من ری دهرچوونیان لیناگرم، تا هه موو کهس
بیانخوینیتته وه، به هه موو ئه وه له وه هاوارانه ی که تیشیاندایه، برهوا ناکه م پهجه ب
بییه ویت یان پییان قاییلبیت.. به لام وهک پیموتن.. من ئافره تیکی به
هه له داچووم.. ده شمه ویت هه ر هه مان ریگه ی پهجه ب بگره به: هه موو کاریک
به رهو کو تاییه که ی به رم.. به لکو دواتر شتیک پوو بدات.

له پوژگارێکدا، له سەر پرووی ئەم زهوییه تهپوتۆزاوییهی، که تا چاو برکا بیکۆتابی درێژبۆتهوه. هەر له کهنارهکانی خۆرههلاتی ناوهراستهوه بیگره تا بیابانه دوورهکان، گهلیک شت پرووی دهدا، زۆر شتیش بێدهنگ رادهبوورد. مرۆفیش لهسەر ئەم زهوییه تهپوتۆزاوییه بهرهههستی دهکرد، بهگژ سروشت و توندوتیژی و زۆرداریدا دهچوو. مرۆف له ههندیک لهو بهرههههستیانهیدا سهردهکهوت، لهههندیکیشیاندا ژێر دهکهوت، بهلام ههمیشه بهردهوام دهبوو.

له سایهیی ئەو بهرههههستیانهدا یهکبینه بهندیخانهو ئازاردان و کوشتن ههبوون. تا له سهردهمیکیدا مرۆف بێنرخترین شت و کهمترین بایهخیشی ههبوو.

ئەم رۆمانه دهیهوێت هاواریک بێت له باری خامۆشیدا، وریاکردنهوهیهک بێت، له کانتیکدا له ئاسۆوه ههوری پهشی زۆرکشاو دهبینزێت، که پهنگه شتیکی پووبدات بهر لهوهی مرۆفی ئەم ناوچهیه تیگبشکێنرێت و بشیۆنرێت و پزگاریبوونیشیان له توانادا نهبێت.

ئەم رۆمانه مهبهستی کهس نییهو.. مهبهستی ههموو کهسیکیشه.

عبد الرحمن منيف

شرق المتوسط

روايه

ترجمها الى اللغه الكورديه

صالح محمدامين

و

انور على قادر

راجعها

حسين عارف